

PURANE

PURANE

Bhagavata Purana

zbrala, uredila in iz srbohrvaščine prevedla Irena Pangeršič

Kranj, I. Pangeršič

1998

Kolofon - Metapodatkovna oblika v Dublin Core

Atribut	Sistem	Podatki
DC.Naslov		Purane
DC.Podnaslov		Bhagavata Purana
DC.Avtor		Irena Pangeršič
DC.Avtor.Naslov		ariel.neri@gmail.com
DC.Tema/Gesla		Filozofija
DC.Tema/Gesla		Religija
DC.Tema/Gesla		Hinduizem
DC.Tema/Gesla		Bhagavata Purana
DC.Opis		Opisi inkarnacije boga Višnua v človeški podobi in pojavi kot Kršna s stopnjami in stanjem človeškega življenja.
DC.Založnik		Pangeršič, I.
DC.Založnik.Naslov		ariel.neri@gmail.com
DC.Datum objave	ISO8601	September, 1998
DC.Tip		Tekst/Prevodi
DC.Format	IMT	html/pdf format višine 21 cm, širine 15 cm; teksti, fotografije, ilustracije; 237 str.
DC.Identifikacija	PDF	purane.pdf
DC.Identifikacija	CIP/NUK	
DC.Identifikacija	COBISS	
DC.Jezik	ISO639-1	slovenski
DC.Dostop	URL	http://mahabharata-brahma-om.herobo.com/download.pdf.php?file=purane.pdf
DC.Posodobitev	ISO8601	2011-08-28

PURANE

Bhagavata Purana

Niti z govorom, niti z razumom,
niti z očesom se njega ne doseže
Šele z izgovorjavo „On je“
se ga lahko spozna.
Če pa ga človek ne more spoznati
pred razpadom telesa
se ponovno utelesi v ustvarjenih svetovih.

(Katha, Upanišada)

MITOLOŠKE ZGODBE

Ko je Vyasa sestavil Bhagavatam je njegov povzetek prenesel svojemu sinu, modrecu Sukadevi Gosvamiju, Sukadeva pa je pozneje celoten Bhagavatam ponovil pred velikimi učenjaki in svetimi osebami na obali reke Gange pri Hastinapuri. Maharaja Parikšit je bil car sveta in velik rajarsi (sveti kralj). Ko pa je prejel opozorilo, da bo čez teden dni umrl, se je odpovedal kraljestvu in se umaknil na obalo reke Gange. Odločil se je da se bo tam postil do konca svojega življenja in se duhovno prosvetlil.

Parikšit pa začenja z vprašanjem Gosvamiju: "Ti si duhovni učitelj velikih svetih oseb in bhakt. Zato te prosim, da pokažeš pot do popolnosti za vse ljudi, zlasti pa za človeka na pragu smrti. Prosim te, da mi poveš, kaj bi moral poslušati, kaj opevati, o čem razmišljati in kaj oboževati, pa tudi česa nebi smel početi. Prosim povej mi vse to!"

Gosvami je Parikšitu odgovarjal na raznorazna vprašanja od narave jatzva do nastanka univerzuma, na koncu pa mu je povedal še o aktivnostih Vsevišnje Božanske Osebnosti Gospoda Šri Kršne;

NEMIRI IN TEŽAVE NA ZEMLJI

Nekoč davno je bil svet obremenjen z nepotrebno silo obrambe raznih kraljev, kateri so bili pravzaprav demoni. V tem času je bil ves svet vznemirjen in vladujoče božanstvo Zemlje, boginja po imenu Bhumi je odšla k Brahmi s solzami v očeh. Neutolažljivo je jokala, da bi vzpodbudila njegovo usmiljenje, nakar mu je opisala žalostno stanje Zemlje. Ko je slišal njene besede se je Brahma razžalostil in takoj odšel na obalo oceana mleka v katerem prebiva Gospod Višnu. Brahma so spremljali vsi polbogovi, vodeni s Šivo, Bhumi pa jih je sledila. Ko je prišel na obalo oceana mleka je Brahma napolnil molitve Gospodu Višnuu, kateri je že nekoč rešil Zemljo, ko si je privzel lik merjasca.

Ko so vsi polbogovi napotili molitev Vsevišnji Osebi je bilo videti, kot, da ni odgovora. Tedaj je Brahma začel meditirati in v meditaciji je sprejel sporočilo Gospoda Višnua v svojem srcu, katero pa je potem podal polbogovom. Sporočilo pa se je glasilo: "Vsevišnji Gospod se bo kmalu pojavil na zemlji skupaj s Svojimi vrhovnimi močmi in dokler bo prebival na Zemlji, da bi uresničil svoje poslanstvo za uničenje demonov in zaščito bhakt morajo polbogovi prav tako živeti tam, da bi mu pomagali. Vsi se morajo roditi v družinah dinastije Yadu v kateri se bo čez nekaj časa pojavil Gospod."

Sam Vsevišnji Gospod Krišna se je pojavil kot sin Vasudeve. Preden pa se je pojavil, so se vsi bogovi skupaj z ženami pojavili v raznih pobožnih družinah v svetu, da bi Gospodu pomagali pri uresničevanju njegovega poslanstva.

Ko je z ljubeznivimi besedami Praoče Brahma poučil in pomiril vse polbogove je odšel v svoje prebivališče na planet Brahmalo.

Vodja Yadu dinastije kralj Surasena je vladal deželi imenovani Mathura in pokrajini Surasena. V času vladavine kralja Surasene pa je Mathura postala prestolnica kraljev Yadu dinastije, ker so bili Yadi zelo pobožna družina, katera je vedela, da Gospod Krišna večno prebiva v Mathuri, tako kot prebiva v Dvaraki.

POJAVA GOSPODA KRŠNE

Nekoč se je Surasenin sin Vasudeva, ko se je poročil z Devaki vračal domov s kočijo skupaj s svojo ženo. Devakin stric poznan kot Devaka je dal veliko doto, ker je zelo ljubil svojo hčer. Dal je stotine kočij popolnoma obloženih z zlatom. V tem času pa je Ugrasenin sin Kamsa prostovoljno vzel v roke uzde konja, kateri je bil vprežen v Vasudevino kočijo jo upravljal tako, da bi zadovoljil svojo sestro Devaki.

Ko sta se ženin in nevesta tako vozila v kočiji so glasbeniki igrali

na razne vrste instrumentov slaveč veseli trenutek. Sprevod se je pomikal v veselem razpoloženju, Kamsa pa je vodil kočijo, ko je z neba nek čuden glas objavil Kamsi: "Kamsa! Ti si norec! Vodiš kočijo svoje sestre in njenega moža, toda ne veš, da te bo osmi otrok tvoje sestre ubil!"

Kamsa pa je bil sin Ugrasena iz dinastije Bhoja. In govori se, da je bil Kamsa največji demon med kralji Bhoja dinastije. Ko je slišal za to prerokbo z neba je zagrabil Devaki za lase in zamahne z mečem, da bi jo ubil. Vasudeva, ki pa je bil presenečen nad Kamsinim obnašanjem, in, da bi ga pomiril se je obrnil nanj in mu rekel: "Moj dragi svak Kamsa, ti si najslavnejši kralj Bhoja dinastije in si med ljudmi poznan kot največji vojščak in kralj. Kako to, da si obvzet z jezo in se pripravljáš ubiti ženo, ki je tvoja lastna sestra v tem neprimernem trenutku - njene poroke? Zakaj se tako bojiš smrti? Smrt je rojena že s tvojim rojstvom. Začel si umirati tistega dne, ko si se rodil. Zato te prosim, ne podleži zapovedim tvojega uma in telesa."

Tako je Vasudeva zaprosil Kamso, da naj ne bo zloben do svoje pravkar poročene sestre.

Misleč na svojo ženo je Vasudeva pomislil: "Sedaj moram poskusiti rešiti Devakino življenje, kasneje ko pa bodo prišli otroci se bom že česa domislil, kako bi jim rešil življenje." Zatem je pomislil: "Če v prihodnosti dobim otroka, kateri lahko ubije Kamso - kot to Kamsa misli - potem bosta Devaki in otrok rešena, ker je zakon božje previdnosti nepojmljiv. Sedaj pa bom nekako poskušal rešiti življenje Devaki."

Ko je razmislil, kako bi rešil svojo ženo se je Vasudeva obrnil na Kamso z velikim spoštovanjem in mu rekel: "Dragi svak, prosim te, imej na umu, da ti od tvoje sestre ne preti nikakršna nevarnost. Pričakuješ nekakšno nevarnost, ker si slišal preroški glas neba, toda nevarnost ti preti od sinov tvoje sestre, katerih pa sedaj še ni. Kdo ve? Mogoče pa v prihodnosti ne bo sinov. Z obzirom na vse to si sedaj

lahko pomirjen in se ti ni treba bati sestre. Če pa bo rodila sinove, ti obljubim, da ti jih bom vse prinesel, da bi ti lahko ukrepal."

Kamsa je vedel za vrednost Vasudevinih besed prav tako pa so ga njegove besede prepričale. Zato je za določen čas odustal od zločinske namere, da bi ubil sestro. Zelo zadovoljen je Vasudeva pohvalil Kamsino odločitev, potem pa se je vrnil domov.

Čez nekaj časa pa je Devaki rodila osem moških otrok in eno deklico.

Ko se je rodil prvi sin je Vasudeva držal svojo besedo in otroka takoj odnesel h Kamsi. Čeprav je bilo za Vasudeva zelo boleče predati novorojenega otroka, ga je vseeno odnesel h Kamsi, ki pa mu je iz usmiljenja rekel: "Moj dragi Vasudeva ni ti potrebno predati tega otroka, ker mi od njega ne preti nobena nevarnost. Slišal sem, da me bo Devakin osmi otrok ubil. Zakaj bi sprejel tega otroka? Lahko ga odneseš domov."

Ko se je Vasudeva vračal domov s svojim prvorojencem je vedel, da Kamsi ne bo mogel zaupati, ker se je Kamsa komaj obvladoval.

V tem času pa je Kamso obiskal veliki modrec Narada. On je namreč slišal, da je Kamsa iz usmiljenja vrnil Vasudevi prvorojenca. Ker pa je Narada želel pospešiti prihod Gospoda Kršne je Kamso obvestil, da se osebnosti, kot je Narada Maharaja pastir in pastirica iz Vrndavane z ene strani in Vasudeva in člani Yadu dinastije na drugi strani pripravljajo na prihod Kršne. Narada je Kamso opozoril naj se pazi prijateljev v teh družinah. Kamsa je zato takoj postal previden. Razumel je, da se bo kmalu pojavil G. Višnou, ker so se polbogovi že pojavili. Zato je takoj svojega svaka Vasudeva in Devaki zaprl.

V temnici okovana z železnimi okovi je Devaki vsako leto rodila enega dečka, Kamsa pa jih je misleč, da je vsak otrok inkarnacija Višnua ubil enega za drugim.

Kamsa pa je z milostjo Narade postal zavesten tudi svojega prejšnjega življenja. Izvedel je, da je bil v prejšnjem življenju demon Kalanemi in, da ga je ubil Višnou. Ko se je rodil v Bhoja dinastiji se je odločil postati smrtni sovražnik Yadu dinastije, kajti Kršna bi se moral roditi v tej dinastiji in Kamsa se je zelo bal, da ga bo Kršna ubil tako, kot ga je v prejšnjem življenju.

Zato je takoj izgnal svojega očeta Ugrasena, ki je bil glavni kralj Yadu, dinastije Bhoje in Andhak in zasedel kraljevino Vasudevinega očeta Surasena in se proglasil za kralja vseh teh mest.

Ko je Kamsa ubil šest Devakinih otrok enega za drugim so njegovi številni prijatelji in sorodniki prišli in zaprosili, da preneha s takšnimi zlemi dejanji, toda vseeno so vsi postali Kamsini oboževalci.

PRENOS ŠEŠE IZ MATERNICE DEVAKI IN MATERNICO ROHINI

Ko je Devaki sedmič zanosila se je v njeni maternici pojavila Kršnina popolna ekspanzija poznana kot Ananta. Devaki je bila istočasno vesela in žalostna. Bila je vesela, ker si je gospod Višnou vzela za svoje zatočišče njeno maternico, toda istočasno je bila žalostna, ker je mislila, da bo otroka, čim se bo rodil ubil Kamsa. V tem času pa je G. Kršna ukazal iz usmiljenja do Yadav svoji Yogamayi - svoji notranji moči, da se pojavi in to v Vrajabhumi v Vrndavani katera je bila vedno okrašena in polna lepih krav. Ena od Vasudevinih žena, po imenu Rohini pa je prebivala v Vrndavani v hiši kralja Nande in kraljice Yasode. Kajti ne samo Rohini, tudi številni drugi člani Yadu dinastije so se razbežali pred Kamsinimi zločini. Nekateri so živeli celo v gorskih votlinah.

Gospod je obvestil Yogamayo: "Kamsa je spraval v zapor Devaki in Vasudevo, sedaj pa se Moja popolna ekspanzija Šeša nahaja v maternici Devaki. Prenesi Šešo iz maternice Devaki v maternico Rohini. Po tem pa se bom jaz osebno pojavil v maternici Devaki s

svojimi močmi. Tako se bom pojavil, kot sin Devaki in Vasudeve, ti pa se boš pojavila kot hči Nande in Yasode v Vrndavani."

"Ker pa se boš pojavila istočasno kot moja sestra, te bodo častili in imenovali kot Durga, Bhadrakali, Vjaya, Vaisnavi, Kumunda, Candika, Kršna, Madhavi, Kamyaka, Maya, Narayani, Isani, Sarada in Ambika."

Tako sta se Kršna in Yogamaya pojavila kot brat in sestra. Kršna je Vrhovno Močni; Durga pa je Vrhovna Moč v materialnem svetu.

Gospod je prav tako objavil Yogamayi, da se njegova popolna ekspanzija Ananta Šeša nahaja v maternici Devaki. In ker je bil nasilno prenešen v maternico Rohini, bo poznan kot Sankarsana. On bo izvor vse duhovne moči s katero lahko oseba doseže najvišji blagor življenja imenovano ramana. Zato bo popolni del Anante po svoji pojavnosti poznan kot Sankarsana ali Balarama.

Ker je sprejela ukaz Vsevišnje Božanske osebnosti je Yogamaya obšla okrog Gospoda in se po Njegovem ukazu pojavila v tem materialnem svetu. Ko je vrhunska Božanska oseba prenesla Šešo iz maternice Devaki v maternico Rohini, sta se tudi Devaki in Rohini nahajale pod vplivom Yogamaye. Ko pa je bilo to storjeno se je sedma nosečnost Devaki končala s splavom. Tako se je Balarama, čeprav sin Devaki pojavil v maternici Rohini kot njen sin. Tedaj pa je Vsevišnji gospod Kršna s svojimi močmi vstopil v Vasudevin um. In Noseč obliko Vsevišnje Božanske osebnosti v svojem srcu je Vasudeva izgledal kot bleščeče Sonce. Zatem pa je bila Vsevišnja Božanska osebnost prenešana v Devakino srce. V njeno maternico ni bil vstavljen z vbrizgavanjem semena.

Ko pa je bil prenesen v Devaki tudi Kamsi ni ostala neprikrita lepota svoje sestre Devaki in takoj je sklepal, da si je Vsevišnja Božanska Osebnost vzela zatočišče njene maternice. Zato si je Kamsa mislil: "Če sedaj ubijem Devaki bo Višnou še siloviteje uveljavil svojo

voljo, prav tako bi bilo ubiti Devaki v tem času nečastno delo." Zato je Kamsa odustal od te namere, da takoj ubije Devaki in se je odločil, da počaka negotovo prihodnost in potrpežljivo počaka rojstvo otroka.

POLBOGOVI MOLILJO K GOSPODU KRŠNI V DEVAKINI MATERNICI

V tem času pa sta se Brahma in Šiva spremljana z velikimi modreci kot je Narada in številni drugi polbogovi pojavili nevidni v Kamsini hiši, kjer so se z molitvami obrnili na Vsevišnjo Božansko Osebnost.

"Dragi naš Gospod," so molili polbogovi, "zelo težko je razumeti Tvojo večno obliko. Navadni ljudje je ne morejo razumeti, zato se osebno pojavljaš, da bi pokazal svojo izvorno in večno obliko, da bi nudil dobrobit vsem živim bitjem v materialnem svetu."

"Dragi Gospod, mož boginje sreče, zaradi tvoje pojave bo uničeno neznanje, avtoriteta Brahme pa bo dokazana. Ko se ti pojaviš na zemlji bodo vsi demoni kot sta Kamsa in Jarasandha uničeni in sreča bo zavladala po svetu. Ko boš hodil po Zemlji boš s tem blagoslovil tako Zemljo kot tudi prebivalce rajskih planetov, kateri bodo to videli."

"O dragi gospod pojavljaš se kot najboljši potomec Yadu dinastije in mi ti izkazujemo ponižno spoštovanje. V preteklosti si se pojavil kot inkarnacija ribe, konja, želve, merjasca in laboda, kot kralj Ramacandra, kot Parasurama in številne druge inkarnacije. Pojavil si se samo zato, da bi zaščitil svoje bhakte. Zato Te sedaj prosimo, ko si se pojavil kot Sama Vsevišnja Božanska Osebnost, da osebno zaščitiš vse tri svetove in odstraniš vse ovire, katere nam grenijo mirno življenje."

"Draga mati Devaki, v tvoji maternici se nahaja Vsevišnja Božanska Osebnost, katera se je pojavila v svoji popolni ekspanziji. On se je pojavil zaradi naše dobrobiti. Zato se ne boj svojega brata kralja Bhoja. Tvoj sin bo zaščitil pobožno Yadu dinastijo. Gospod se ne bo

pojaval sam, temveč v spremstvu Svoje neposredne in jasne popolne ekspanzije Balarama."

Za tem pa so se polbogovi v spremstvu Brahme in Šive vrnili v svoja prebivališča na rajskih planetih.

ROJSTVO GOSPODA KRŠNE

Ko je prišel čas za rojstvo Gospoda je na nebu prevladovala zvezda Rohini, katera se nahaja pod nadzorom Brahme.

Veliki modreci in polbogovi so zadovoljni metali dež cvetja. Na rajskih planetih pa so angeli plesali s svojimi ženami v spremstvu apsaras.

Ko je bilo vse urejeno se je Gospod Višnu, kateri prebiva v srcu vsakega bitja pojavil v temni noči kot Vsevišnja Božanska Osebnost pred Devaki, katera je izgledala kot ena izmed polboginj. Pojavil pa se je na osmi dan padajočega meseca. Tako, da je bil otrok rojen v tem ugodnem trenutku Vrhovni Brahman ali Absolutna Resnica.

Vasudeva je gledal tega prečudovitega otroka s štirimi rokami v katerih je držal školjko, top, disk in lotosov cvet. Okrašen pa je bil z znakom Šrivata in ogrlico iz draguljev. Oblečen je bil v rumeno svilo in bil je videti kot bleščeč črn oblak.

Vasudeva je znova in znova pogledoval tega otroka in si mislil: "Ko se rodi deček ljudje ponavadi priredijo veliko slavje. V mojem domu, pa čeprav v temnici pa se je rodila Vsevišnja Božanska Osebnost. S kakšnim veseljem moram to proslaviti!"

Za tem pa mu je Vasudeva izkazal spoštovanje in začel moliti: "Moj gospod. Ti si vrhovni upravljaec, Božanska Oseba, največje bitje katero vzdržuje red v kozmični manifestaciji. Čeprav si vrhovni upravitelj si se milostno pojavil v mojem domu. Pojavil si se, da bi

uničil demonske vladarje sveta, kateri nosijo oblačila princev, čeprav so v bistvu demoni in tiste, ki jim sledijo. Vem, da si se pojavil, da ubiješ neciviliziranega Kamso in tiste ki mu sledijo. Toda Kamsa je umoril toliko tvojih starejših bratov vedoč, da bo umrl od Tvoje roke. Sedaj čaka samo na novico o tvojem rojstvu, da bi te ubil."

Zatem je svoje molitve napotila še Kršnina mati Devaki. V strahu zaradi okrutnosti svojega brata je Devaki rekla: "Dragi moj Gospod, čez veliko milijonov let, na koncu Brahmanovega življenja prihaja do uničenja vesoljske manifestacije in po tem uničenju ostajaš samo Ti. Ti si izvorni upravitelj vsega in zakladnica vseh močnih energij. Gospod moj, prosim Te reši me iz okrutnih rok Ugraseninega sina Kamse. Vem, da to Tvojo obliko večkrat vidijo modreci, toda vseeno se bojim, da ti Kamsa kaj stori, zato Te prosim, da postaneš neviden za materialne oči. Čeprav na koncu uničenja vesoljne manifestacija celo vesolje polagaš v Svoj Trebuh Si se vseeno pojavil v moji maternici. Začudena sem, da oponašaš navadno človeško bitje samo zato, da bi zadovoljil svoje bhakte."

Ko je poslušal molitve Devaki je Gospod odgovoril: "Draga Moja mati, v tisočletju Svayambhve Manua je bil moj oče Vasudeva eden od pradžapatijev po imenu Sutapa, ti pa si bila njegova žena Prsni. V tem času je Brahma želel povečati prebivalstvo, zato je vaju zaprosil, da rodita potomstvo. Obvladovala sta svoja čutila in strogo sta se postila. Oba sta opravljala strogosti 12000 let po računanju polbogov. Ves ta čas je bil vajin um osredotočen na Mene. In ker Sem videl, da Mi predano služita in v svojem srcu mislita na Mene Sem bil zelo zadovoljen z vama. V tem času Sem se pojavil pred teboj in te vprašal kaj si želiš. Takrat si si zaželela, da postanem tvoj sin. Čeprav si Me osebno videla in namesto, da bi zaprosila za popolno osvoboditev od materialnega ujetništva si Me zaprosila pod vplivom moje energije, da postanem tvoj sin."

Čez nekaj časa je Prsni zanosila in rodila otroka. Gospod je potem rekel Devaki in Vasudevju: "Tedaj sem se imenoval Prsnigarbha. V

naslednjem tisočletju pa sta se rodila kot Aditi in Kasjapa. Jaz pa sem postal vajin otrok Upendra. Tedaj sem imel obliko palčka in sem bil poznan kot Vamanadeva. Dal Sem vama blagoslov, da se vama bom trikrat rodil kot vajin sin. Zato Sem se vama sedaj tretjič rodil kot Krišna. Pojavil sem se v obliki Višnua, samo, da bi vaju prepričal, da sem ista Vsevišnja Božanska Osebnost, ki se je ponovno rodila. Lahko bi se rodil kot navaden otrok, toda takrat Mi nebi verjela, da sem to Jaz Vsevišnja Božanska Osebnost. Za mene sta skrbela z veliko nežnostjo in ljubeznijo, zato vama zagotavljam, da se bosta tokrat vrnila domov k Bogu, ker je vajino poslanstvo končano. Vem, da vaju zelo skrbi za Mene in se bojita Kamse. Zato vama ukazujem, da Me takoj odneseta v Gokulo in me zamenjata za hčerko, katero je sedaj rodila Yasoda."

Zatem se je v prisotnosti svojega očeta in matere Gospod spremenil v navadnega otroka in utihnil.

V tem trenutku pa se je rodila hči Nande in Yasode. Ona je bila Yogamaya, Gospodova notranja moč, pod katere vplivom so prebivalci Kamsine palače potonili v globoke sanje. Vsa vrata palače so se odprla, čeprav so bila okovana s težkimi železnimi okovi. Noč je bila zelo temna, toda takoj, ko je Vasudeva vzel Kršno v naročje in odšel ven je videl vse, kot, da je vse obsijano s sončevo svetlobo. Tedaj pa se je zaslišalo grmenje in začel je padati dež. Medtem, ko je Vasudeva po dežju nosil svojega Kršno je Gospod Šeša v obliki kače razprostrl svoje glave nad Vasudevo, da bi ga varoval pred dežjem. Vasudeva je prišel na obalo reke Yamune in videl, kako voda Yamune peni in buči od valov. Vseeno pa je reka dopustila Vasudevu, da jo je prečkal, tako, kot je Indijski ocean dovedil Gospodu Rami, da je zgradil preko njega most. Ko je prišel v Gokulo je videl, da vsi pastirji trdno spijo. Izkoristil je to priložnost in tiho vstopil v hišo Yasode in brez težav zamenjal svojega sina za novorojeno deklico. Zatem se je vrnil v Kamsin zapor in tiho položil deklico v naročje Devaki. Ponovno si je nadel okove, tako, da Kamsa nebi opazil, kaj se je medtem zgodilo.

Mati Yasoda pa je rodila otroka in ker je bila zelo utrujena zaradi poroda je trdno zaspala. Ko pa se je prebudila se ni mogla spomniti ali je rodila dečka ali deklico.

Ko je Vasudeva zaprl vsa vrata so se pazniki zbudili in zaslišali jok novorojenega otroka. Kamsa pa je čakal na novico o rojstvu. Takoj, ko so pazniki prišli in ga obvestili, da se je otrok rodil je vstal s svoje postelje in vzkliknil: "Sedaj se je rodila okrutna Smrt mojega življenja!" Ko se mu je tako Smrt približala je Kamsa obvezla tesnoba, njegova koža pa se je naježila. Takoj je odšel do mesta, kjer se je rodil otrok.

Videč, da prihaja njen brat je Devaki ponižno zaprosila Kamso: "Dragi moj brat, prosim te ne ubij te deklice. Obljubljam ti, da bo ta deklica žena tvojega sina; zato je ne ubij. Deklica te ne bo ubila. Kajti prerokovano je, da te bo ubil deček. Pusti jo, da živi kot moja hčerka."

Kamsa pa je bil tako okruten, da ni poslušal ganljivih prošenj svoje sestre Devaki. Brez vsakega usmiljenja je zagrabil novorojeno deklico in jo poskušal neusmiljeno zdrobiti kot kamen. Toda otrok je zdrknil iz njegovih rok, se zavihtel v nebo in se pojavil z osmimi rokami kot Višnuova mlajša sestra. Oblečena je bila v lepa oblačila in okrašena z venci, cvetjem in nakitom. V svojih rokah pa je držala: lok, sabljo, strele, zvon, školjko, disk, top in ščit.

Videč tega otroka, ki je bil v bistvu boginja Durga so ji polbogovi z raznih planetov prinesli darove in ji začeli pošiljati molitve. Boginja pa je ogovorila Kamso: "Ti ničvrednež, kako me lahko ubiješ? Otrok, ki te bo ubil se je rodil pred mano nekje na tem svetu. Ne bodi tako okruten do svoje uboge sestre." Po tem svojem prikazovanju pa je postala poznana po raznovrstnih imenih v raznih delih sveta.

Ko je slišal te besede je Kamso obvezel strah. Iz usmiljenja je takoj osvobodil okov Vasudeva in Devaki, ter se jima vljudno opravičil in ju prosil za odpuščanje.

Na lotosu Brahma in Sarasvati, Kršna pa igra na piščal.

Ko je Devaki videla, kako se njen brat kesa se ga je usmilila in takoj pozabila na vsa zla dela, katera je on storil njenim otrokom. Prav tako pa je to storil tudi Vasudeva.

KAMSA ZAČNE PREGONE

Naslednjega dne je Kamsa sklical svoje svetovalce in jim opisal dogodke pretekle noči. Vsi Kamsini svetovalci so bili demoni in večni sovražniki polbogov in so zato postali potrti, ko so od svojega gospodarja slišali, kaj se je zgodilo. In čeprav niso bili preveč učeni so dali Kamsi naslednji nasvet: "Dragi Gospodar, sedaj moramo pobiti vse otroke rojene v naslednjih desetih dneh v vseh mestih, deželah, vaseh in pašnikih. Mislim, da polbogovi ne bodo mogli storiti ničesar proti nam, če izvršimo ta zla dela. Oni se vedno bojijo spopadati z nami. Čeprav želijo preprečiti naše namere si tega ne bodo upali storiti, ker se bojijo tebe zaradi neverjetne moči tvojega loka. Prav tako, pa se tudi vsi mi bojimo tvoje moči. Prosimo te prizanesi nam pred tem nevarnim spopadom. Polbogovi v miru izven bojnega polja ne morejo pokazati nikakršne nadarjenosti ali vojaške moči. Čeprav so Gospod Višnu, Šiva in Brahma vedno pripravljeni pomagati polbogovom, katere vodi Indra se nimamo česa bati. Kar se tiče G. Višnua se je že skrival v srca vseh živih bitij in ne more izstopiti. Šiva se je odrekel svojega delovanja in odšel v gozd, Brahma pa vedno izvršuje raznorazne strogosti in meditira. Kaj pa naj rečemo o Indri - on je slamica v primerjavi s tvojo močjo. Zato se nam ni treba bati polbogov, toda ne smemo jih niti zanemariti, ker so naši večni sovražniki. Pazljivo se moramo zaščititi. Da bi jih popolnoma iztrebili ti moramo vedno služiti in vedno izvajati tvoje ukaze."

Demoni nadaljujejo: "Če se bolezen v telesu zanemari postane neozdravljiva. Prav tako, ko oseba ne obvladuje svojih čutil in jim prepusti svobodno voljo, težko ponovno dobi kontrolo nad njimi. Zato moramo vedno paziti na polbogove in jih pokoriti preden postanejo preveč močni. Osnova moči polbogov je G. Višnu, ker je končni cilj vseh religijskih principov zadovoljiti Njega. Zato takoj

začnimo pobijati vse brahmane, katerim je zaupano znanje in velike modrece, katerim je zaupano opravljanje žrtvenih obredov. Ubijmo vse krave, ker so one izvor masla, kateri je potreben za opravljanje žrtvovanja. Prosimo te, pusti nam, da ubijemo vsa ta bitja."

Ko je slišal nasvet demonskih ministrov je Kamsa ukazal pregon brahmanov in vaisnav. Ukazal je pregon vseh svetih oseb, potem pa je vstopil v svojo hišo. Vsi tisti, ki so Kamsi sledili, pa so bili pod vplivom gune strasti in nevednosti. Njihov edini cilj pa je bil sovražen odnos do svetih oseb.

OBRED KRŠNINEGA ROJSTVA

Kršnin očim Nanda Maharaja je veselo proslavljal obred Kršninega rojstva, kajti sledečega dne je bilo objavljeno, da je Yasoda rodila dečka. Zbrali so se astrologi in brahmani in sestavili horoskop otrokovega bodočega življenja ter brali mantre. Nanda Maharaja pa je daroval brahmanom 200 000 lepo vzdrževanih krav.

Ko so pastirji obvezni z zanosom slišali, da Nanda Maharaja Kršnin oče slavi obred rojstva svojega sina jih je preželo veselje. Oblekli so dragocena oblačila in okrasili svoja telesa z raznimi uhani in ogrlicami in si na glavo postavili velike turbane. Ko pa so se tako razkošno uredili so vzeli razne vrste darov in se napotili do hiše Nande Maharaje.

Takoj, ko so slišale, da je mati Yasoda rodila otroka so se vse radostne tudi pastirice bogato oblekle in se okrasile z nakitom in se odišavile. In tako so se lepe gopije okrašene in z darovi odpravile do hiše Nande Maharaje.

Nanda Maharaja je vse prišleke lepo sprejel in jih pogostil. Nanda Maharaja pa ni vedel, da je ta otrok Višnuov izvir zato je prosil Gospoda Višnua, da ga zaščiti.

Balaramina mati Rohini pa je bila najsrečnejša Vasudevina žena. Ni živela s svojim možem, toda, da bi čestitala Nandi Maharaji je ob svečanosti rojstva njegovega sina Kršne oblekla zelo lepo oblačilo in se pojavila in hodila tam okrog. (Čeprav je navada, da se žena ne sme preveč lepo urediti, ko njenega moža ni zraven)

Gospod Kršna se je rodil v hiši kralja Nande in matere Yasode in zato je boginja sreče manifestirala svoje obilje v Vrndavani. Videti je bilo, kot, da je Vrndavana postala mesto zabav boginje sreče.

SREČANJE NANDE IN VASUDEVA

Po rojstvu Kršne se je Nanda Maharaja odločil, da odide v Mathuro in plača letni davek Kamsini vladi. Pred odhodom pa je sklical izkušene pastirje iz vasi in jih prosil, da v njegovi odsotnosti poskrbijo za Vrndavano. Ko je Nanda Maharaja prispel v Mathuro je Vasudeva slišal za njegov prihod. Zelo si je želel čestitati svojemu prijatelju in zato je takoj obiskal Nanda Maharaja. Ko je zagledal Nando se je počutil kot preroben. Objela sta se in Nanda mu je ponudil naj sede. Vasudeva je namreč zelo skrbelo za njegova dva sinova, katera sta bila zaupana Nandi brez njegove vrednosti, kajti Balarama in Kršna sta bila Vasudevina sinova. Nanda Maharaja je vedel le, da je Balarama Vasudevin sin.

Vasudeva pa je za tem skrbno povprašal: "Prosim te, povej mi ali je mesto v katerem živiš mirno?" Nanda Maharaja pa odgovori: "Dragi moj Vasudeva, vem, da si zelo ožaloščen, ker je okrutni Kamsa ubil vse tvoje sinove, katere je rodila Devaki. Ne se žalostiti, mi vsi se namreč nahajamo pod kontrolo svojih preteklih nevidnih del."

Vasudeva pa odgovori: "Dragi moj Nanda, če si že plačal davek vladi se hitro vrni domov. Mislim, da bo v Gokuli prišlo do nemirov."

Ko se je Nanda Maharaja vračal domov je premišljeval o Vasudovem opozorilu o mogočih nemirih v Gokuli.

KRŠNA UBIJE PUTANO

Po posvetovanju Kamse z njegovimi demonskimi ministri je Kamsa ukazal čarovnici Putani, katera je poznala črno magijo ubijanja malih otrok, da ubije vse majhne otroke v mestih, vaseh in pašnikih.

Putana je brez dovoljenja prišla v Gokulo v kateri je živel Nanda Maharaja. Oblekla se je kot lepa žena in vstopila v hišo matere Yasode. Ker je bila zelo lepa so bili vsi prebivalci Vrndavane očarani. Pastirce so mislile, da je ona boginja sreče, ki se je pojavila v Vrndavani z lotosom v roki. Zdelo se je, da je osebno prišla, da bi videla svojega moža Kršno. Zaradi njene nenavadne lepote jo nihče ni zaustavil in tako je povsem svobodno vstopila v hišo Nande Maharaje. Putana, katera je ubila že veliko otrok je videla Kršno in pomislila: "Ta otrok je tako močan, da lahko v trenutku uniči vse veselje." (prerokovano pa je bilo, da je bil prvi demon, ki ga je Kršna ubil - ženska)

Ko je Putana položila otroka v svoje naročje sta bila Yasoda in Rohini prisotne in nista preprečili, da bi podojila Kršno. Putana pa si je svoje prsi namazala z močnim strupom in takoj dala bradavico svoje dojke v Njegova usta. Upala je, da bo otrok umrl takoj, ko bo začel sesati. Toda Kršna je zagrabil njeno bradavico in posesal strupeno mleko z njim pa tudi življensko moč Putane. Ko je čarovnico ubil je ona dosegla osvoboditev. Čeprav je bila Putana zli duh je bila povzdignjena na položaj matere Vsevišnje Božanske Osebnosti. In takoj, ko je Kršna posesal njen življenski dah je Putana padla na tla raztegnila svoje roke in noge in začela vpiti: "Oh otrok spusti me, spusti me!" Kričala je in se znojila in ko je kričeč umrla so se zaslišale strašne vibracije na zemlji in nebu. Zatem pa se je čarovnica Putana spremenila v svojo pravo podobo velikega demona. Odprla je svoje velika usta in stegnila svoje roke in noge po celem okolišu. Njeni dolgi

lasje so se razpustili in pokrili celo telo. To njeno telo je bilo dolgo 18 km in ko je padlo na tla je polomilo vse drevje. Njeni zobje so bili kot plugi, nosnice pa kot gorske votline. Njene prsi so bile videti kot hribi. Njeni lasje pa so bili kot rdečkasto grmovje. Njene oči so bile kot usahla dva vodnjaka, bedra pa kot dve obali reke. Njene roke so bile podobne trdno grajenim mostovom, trebuh pa je bil videti kot izsušeno jezero. Videč vse to so bili pastirji in pastirice začudeni in prestrašeni. Gromki glas njenega padca je švignil skozi njihove možgane in ušesa. Srca pa so začela močno razbijati.

Ko so gopije videle Kršno, kako se brezskrbno igra v Putaninem naročju so hitro pristopile in Ga vzdignile. Mati Yasoda, Rohini in ostale pastirice pa so takoj opravile obrede držec kravo za rep in obšle okrog Njegovega telesa. Otrok je bil ves opran s kravjim urinom in Njegovo telo je bilo prašno zaradi prahu, ki ga je dvigala krava. Vse to pa so storile zato, da bi malega Kršno rešile bodočih neprijetnosti. Po ceremoniji očiščenja pa so pastirice z Yasodo in Rohini na čelu spregovorile dvanajst imen Višnua, da bi Kršni nudile popolno zaščito pred vsemi zlemi vplivi: "Dragi Kršna, naj G. Maniman zaščiti Tvoja bedra; naj G. Višnu, kateri je poznan kot Yayna zaščiti Tvoje noge; naj G. Acyuta zaščiti Tvoje roke; naj G. Hayagriva zaščiti Tvoj trebuh; naj G. Kesava zaščiti Tvoje srce; naj G. Višnu zaščiti Tvoje roke; naj G. Urukana zaščiti Tvoj obraz; naj G. Isvara zaščiti Tvojo glavo; naj Te G. Gadadhara ščiti s strani; naj Te G. Madhusudana, kateri nosi lok v svoji roki ščiti z desne; naj Te G. Višnu s svojo školjko ščiti z leve; naj Te Božanska Osebnost Upendra ščiti od zgoraj; G. Tarksya pa od spodaj; naj te G. Haladhara ščiti z vseh strani; naj Božanska Oseba poznana kot Hrškeša zaščiti Tvoja čutila; naj G. Narayana zaščiti Tvoj dah in naj G. Svetadvipe Narayana zaščiti Tvoje srce; naj G. Yogesvara zaščiti Tvoj UM; naj G. Prsnigabha zaščiti Tvojo inteligenco in naj Vsevišnja Božanska Osebnost zaščiti Tvojo dušo. Medtem, ko se igraš naj Te Gospod Govinda ščiti z vseh strani, medtem, ko pa spiš naj te G. Madhava ščiti pred vsemi nevarnostmi; ko delaš naj Te gospodar Vaikunthe ščiti pred padcem, ko sediš pa naj Ti G. Vaikunthe nudi vso

svojo zaščito, ko pa ješ naj Ti gospodar vseh žrtvovanj nudi popolno zaščito."

Tako je mati Yasoda izgovarjala različna imena Višnua, da bi zaščitila razne dele malega Kršne, kajti bila je prepričana, da mora svojega otroka zaščititi pred slabim delovanjem raznih vrst duhov, kot so Dakini, Yatudhaniji, Kusmanade, Yakše, Rakšase, Vinyake, Kotara, Revati, Iyesthe, Putana, Matrke, Unmade in ostalimi zlemi duhovi.

Zatem pa so prebivalci Vrndavane začutili prijetne vonjave dima, ki je nastal zaradi sežiganja Putane in so se zečeli spraševati med seboj: "Od kje prihaja ta prijeten vonj?" In medtem, ko so se tako pogovarjali so dojeli, da je to vonj Putane, ki je gorela. Ko je bila Putana sežgana je Nanda Maharaja odšel domov in srečen ljubkoval Kršna vonjajoč njegovo glavo.

KRŠNIN ROJSTNI DAN

Ko je Krišna rastle ni samo ležal na hrbtu temveč se je poskušal tudi dvigniti. Takrat sta Yasoda in Nanda Maharaja priredila še eno svečanost - Kršnin rojstni dan. In, ko so prejeli vabila so se vsi pastirji in pastirice odzvali vabilu. Muzikantje so lepo igrali in vsi prisotni so uživali. Povabljeni pa so bili tudi učeni brahmani, kateri so mantrali vedske himne za Kršnino srečo. V tem času pa je mati Yasoda tudi okopala Kršna. In ta ceremonija umivanja se še danes praznuje kot rojstni dan G: Kršne.

Prav tako pa je mati Yasoda poskrbela, da je bilo razdeljeno prvovrstno žito in prvovrstne krave z zlatim nakitom podarjene uglednim brahmanom. Yasoda se je okopala in lepo oblekla. Sedela je z malim Kršno v naročju in poslušala vedske himne. Kmalu pa je otrok v njenem naročju zaspal, zato ga je tiho položila na ležišče. Ker pa je bila zaposlena s strežbo prijateljem je pozabila nahraniti otroka z mlekom. Ker pa je bil Kršna lačen je jokal, toda mati Yasoda ga zaradi hrupa ni slišala. Otrok se je razjezil, ker je bil lačen in ker ga njegova

mati ni opazila. Zato je dvignil svoje noge in začel kriliti z nogami. Ker pa je ležal v bližini voza z naloženo posodo je z udarci svojih nog brcnil voz in ga zrušil. Posoda in voz so zaradi podiranja tako na glas ropotali, da so se vsi spraševali, kako je voz lahko razpadel. Toda otroci, ki so se tam igrali so povedali, kaj je bil vzrok poružitve voza. Nekateri so otrokom verjeli, drugi pa so vzklikali: "Kdo lahko verjame otrokom?" In medtem, ko so tako tam stali je Kršna zajokal. Brez omahovanja je mati Yasoda položila otroka v svoje naročje in prosila učene brahmane naj mantrajo himne, da bi odgnali zle duhove. Prav tako pa je tudi nahranila otroka. Po končani svečanosti pa je Nanda Maharaja zopet daroval brahmanom veliko krav, brahmani pa so blagoslovili otroka.

REŠITEV TRNAVARTE

Nekega dne nedolgo od te svečanosti je mati Yasoda pestovala otroka v svojem naročju in je čutila, da je otrok preveč težak. In, ker ga ni mogla več držati ga je nerada spustila na tla. Čez nekaj časa pa se je posvetila hišnim dolžnostim. V tem času pa se je nek Kamsin sluga po imenu Trnavarta po Kamsinem ukazu pojavil tam v obliki zračnega vrtinca. Položil si je otroka na hrbet in dvignil velik nevihtni prah po celi Vrndavani. Za trenutek je zaslepil oči stanovalcev in celo področje Vrndavane prekril z gosto temo, tako, da nihče ni mogel videti niti sebe niti koga drugega. V času te katastrofe Yasoda ni videla svojega otroka, ki ga je odnesel zračni vrtinec, zato je začela neutolažljivo jokati. Prišle so vse pastirice in pomagale iskati otroka, toda zaman. Demon pa se je z otrokom dvigal zelo visoko, toda otrok je postal nenadoma tako težak, da ni mogel več naprej in je moral prenehati ustvarjati zračni vrtinec. Kršna je Trnavarto zagrabil za vrat, demon pa se je hotel njegovega objema osvoboditi, ker je čutil, da je otrok težak kot gora. Ker pa tega ni mogel storiti so mu oči skočile iz jamic in kričeč je padel kot Tripurasura, katerega je Šiva prebodel s strelico. Ko je padel si je zdrobil ude, njegovo telo pa je postalo vidno vsem prebivalcem Vrndavane.

Ko so gopije videle ubitega demona in Kršno, kako se srečno igra na njegovem telesu so ga veseli vzeli medse. Zatem pa so se začeli pogovarjati, da je Kršno demon hotel razrtgati, vendar le tega ni mogel storiti in je namesto tega padel mrtev.

Videč te dogodke se je Nanda Maharaja ponovno spominjal Vasudevinih besed.

VIZIJA VESOLJNE MANIFESTACIJE

Kmalu za tem dogodkom pa je Yasoda hranila svojega otroka in ga ljubkovala in iz njenih prsi je začelo teči mleko. Ko je odpirala otrokova usta pa je nenadoma v Njegovih ustih zagledala celo vesoljno kreacijo. Ko je to mati Yasoda videla ji je srce začelo razbijati medtem, ko je razmišljala: "Kako je to čudežno?" Ničesar ni mogla spregovoriti, temveč je samo zaprla svoje oči prevzeta s čudežnimi mislimi. S tem je Kršna dokazal, da je Vsevišnja Božanska Osebnost vedno Vsevišnja Božanska Oseba ne glede na to ali se manifestira v naročju svoje matere ali pa kot voznik voza na bojnem polju Kurukšetre.

OBRED DAJANJA IMEN

Po tem dogodku pa je Vasudeva zaprosil družinskega svečenika Gargamunija, da obišče Nanda Maharajo in astrološko določi Kršnino življenje. Gargamuni pa je bil veliki sveti modrec, kateri je opravljal številne strogosti in pokore in je bil imenovan za svečenika Yadu dinastije. Ko je prišel v dom Maharaje Nande je bil sprejet z vsemi častmi. Nanda Maharaja je bil vaisya in je zaprosil brahmana, da očisti Kršno in Balaramo. Prav tako pa je Gargamuni odkril dejstvo, da je tudi Kršna sin Devaki in Vasudeve. Za tem pa je dejal: "Če dam ime tvojemu otroku in če on uresniči prerokbo ženskega otroka namenjenega Kamsi, se lahko zgodi, da demon pride in ubije tega otroka po obredu dajanja imena. Zato ne želim sprejeti odgovornosti za težave v prihodnosti."

Na srčno prošnjo Nande Maharaje je Gargamuni na skrivaj izvršil obred dajanja imena. Tako je Balarami dal ime Rama, za katerega je prerokoval, da bo neverjetno močan in se bo zaradi tega imenoval Balarama. Prav tako pa mu je dal tudi ime Sankarsana, zaradi sorodstvenih vezi z Yadu dinastijo. In tako je Gargamuni dal Rohininemu sinu tri imena - Balarama, Sansarkana in Baladeva, toda skrivnost, da se je tako pojavil v maternici Devaki in bil prenešen v maternico Rohini ni razkril.

Gargamuni pa je bil tedaj obvestil Nanda Maharaja: "Kar pa se tiče drugega dečka, ta otrok sprejema različno pot v različnih yugah. Najprej je imel belo polt, zatem rdečo, zatem rumeno in sedaj črno. Prej je bil sin Vasudeve, zato se bo imenoval Vasudeva in Kršna. Vedeti pa moraš tudi, da je ta sin imel veliko drugih imen in opravljal različne dejavnosti.

Zatem je Gargamuni obvestil Nanda Maharaja, da se bo njegov sin imenoval Giridhari zaradi svoje neverjetne zabave dviganja gore Gavardhane. Prav tako pa mu je še rekel: "Vem za njegove dejavnosti in imena, katere ostali ne vedo. Ta otrok bo nudil veliko zadovoljstvo vsem pastirjem in kravam. On bo ljubljenec Vrndavane in vzrok vse sreče za tebe. Ta otrok bo rasel v moči in lepoti in obilju vse do nivoja Narayane Vsevišnje Božanske Osebe. Zato ti svetujem, da ga dobro varuješ in zanj skrbiš, da bo neovirano rasel. Ovirali ga bodo številni demoni in zato ga pazljivo varuj."

BALARAMA IN KRŠNA KRADETA PASTIRICAM

Kmalu za tem sta se Balarama in Kršna začela plaziti po svojih rokah in kolenih. Bila sta zelo nemirna otroka. Zato sta Yasoda in Rohini ves čas morali zelo paziti, da jih nebi poteptale krave, biki ali pa jima škodovala opice, voda, ogenj in ptice medtem, ko sta opravljali hišna dela. Kmalu za tem sta Krišna in Balarama shodila. Ker pa sta bila zelo nemirna so se pastirice večkrat pritoževale tudi, da jim Kršna in Balarama kradeta maslo, jogurt in mleko, ter ga delita

opicam. Ko pa so se opice nasitile in tega niso več hotele jesti sta govorila, da so maslo, jogurt in mleko zanič.

YASODA DOBI VIZIJO VESOLJNE OBLIKE

Naslednji dan, ko sta se Kršna in Balarama igrala s svojimi prijatelji pa so otroci skupaj z Balaramo prišli k materi Yasodi in rekli, da je Kršna jedel zemljo. Ker pa se je bal matere je Kršna rekel: "Draga mati, ti dečki in Balarama se lažejo. Nikoli nisem jedel zemlje. Lahko mi pogledaš v usta, če govorim resnico."

In, ko je Kršna odprl usta je mati Yasoda v njegovih ustih videla vse obilje kreacij. Videla je celo vesolje v vseh smereh, gore, otoke, oceane, eterski prostor, ego, proizvodnjo čutil, vse polbogove, vsa živa bitja, večni čas, materialno in duhovno naravo, delovanje in zavest. Yasoda je v dečkovih ustih videla vso vesoljno kreacijo. Prav tako je videla tudi sebe, kako drži Kršna v naročju in ga doji. Videč vse to se je presenečena začela spraševati ali sanja ali je to res. Tedaj je rekla: "Ponižno spoštovanje Njemu, ker pod vplivom iluzije mislim, da je Nanda Maharaja moj mož, Kršna pa moj sin, ter, da vse imetje Nande Maharaje pripada meni in, da so vsi pastirji in pastirice podrejeni meni. Vsa ta napačna razumevanja so posledica iluzijske energije Gospoda. Zato ga prosim, da me vedno štiti."

Inkarnacije Vsevišnjega Gospoda (riba Matsya, želva Kurma, merjasec Varaha, človek-lev Narasimha, palček Vamana, Rama s sekiro Parasurama, Ramacandra(Rama), Kršna, Buddha, Kalki)

NANDA MAHARAJA IN YASODA V SVOJEM PREJŠNJEM ŽIVLJENJU

Ko je Brahma ukazal najboljšemu Vasuu po imenu Dron, da skupaj s svojo ženo Dharo povečata potomstvo, sta od Brahme zaprosila za blagoslov v prihodnosti in sta se rodila v Vrndavani kot Nanda Maharaja in Yasoda. Krišna pa je skupaj s svojo Ekspanzijo Balaramo Sam izpolnil Brahmov blagoslov.

MATI YASODA PRIVEŽE KRŠNA

Nekoč, ko je mati Yasoda videla, da so njene služkinje zaposlene z različnimi hišnimi posli je sama začela delati maslo.

Medtem, ko je pinjila jogurt ji je mleko samo teklo iz prsi. V tem času pa je prišel Kršna in ker je bil lačen je želel, da preneha delati maslo ter, da ga nahrani.

Mati Yasoda je sina položila v naročje in ga začela dojiti. Nenadoma pa je na peči začelo kipeti mleko in, da bi preprečila, da se nebi zlilo, je takoj odstavila Kršno in pristopila k peči. Ker pa ga je mati pustila v takem stanju, so mu usta in oči, kar pordečila od jeze. Stisnil je zobe in usta, ter vzel kamen in razbil posodo z maslom. Vzel je maslo in z lažnimi solzami v očeh ga je začel jesti na osamljenem mestu.

Potem, ko je mati Yasoda umaknila mleko s peči in jo očistila se je vrnila na mesto, kjer je delala maslo. Tam je zagledala razbito posodo, kjer se je nahajal jogurt. In ker ni mogla najti svojega otroka je sklepal, da je razbita posoda njegovo delo. Mislila si je: "Otrok je pameten. Ko je razbil posodo se je skrnil pred kaznijo." Ko je preiskala vse prostore je videla svojega sina, kako sedi na velikem lesenem mlinu, ki je bil narobe obrnjen. Jemal je maslo iz posode, ki je bila obešena na strop in z njim hranil opice. Iz strahu pred njo se je obračal na vse strani zavedajoč se svojega zlega dejanja. Gledajoč svojega sina, kako krade maslo se mu je tiho približala izza hrbta s

palico v roki. Kršna pa je zlezel z mlina in zaradi strahu pobegnil.

Mati Yasoda je tekla za njim in ga ujela. Kršna pa je skoraj začel jokati. Z rokami pa si je mencial oči.

Ker pa je mati Yasoda svojemu otroku želela vse najboljše si je mislila: "Če se me bo otrok preveč bal, ne vem kaj se bo zgodilo z Njim." Zato je odvrгла palico in se odločila, da bo njegove roke zavezala z vrvjo. Toda, če se je še tako trudila, da bi ga zavezala je bila vrv kljub večkratnim podaljškom ves čas za pet centimetrov prekratka. Mati Yasoda se je utrudila in njeno telo je oblil znoj. Ko je Kršna videl trud svoje matere je iz usmiljenja do nje privolil, da ga je zavezala z vrvmi ob mlin in ga tam pustila.

Čez nekaj časa pa je Kršna pomislil: "Mati Yasoda me je zavezala ob leseni mlin, zato bom sedaj naredil še nekaj strašnejšega kot prej."

Tako se je odločil, da bo izruval dva zelo velika drevesa arjune.

Za tema dvema drevesoma pa stoji zgodba:

OSVOBODITEV NALAKUBERA IN MANIGRIVA

V prejšnjem življenju sta se ta dva drevesa rodila kot sinova polboga Kubere po imenu Nalakubera in Manigriva. Na njuno veliko srečo sta bila izpostavljena Gospodovemu pogledu. Veliki modrec Narada ju je v preteklem življenju preklel tako, da bi dobila najvišji blagoslov - in sicer, da bi videla G. Kršno. To prekletstvo, ki pa je bil v bistvu blagoslov jima je bilo dodeljeno zaradi njune pozabljivosti, kateri je bil vzrok opitost.

Kot sinova polboga Kubere sta se večkrat predajala pijači in ženam. Nekoč pa sta vstopila v vrt na Kailasi na obali Mandakini Gange. Tam sta pila in uživala v vrtu polnem dišečega cvetja. Opita

sta vstopila v reko Gango polno lotosov in uživala v prisotnosti mladih deklet.

Ko sta tako uživala se je nenadoma pojavil modrec Narada. Videl je, da sta polbogova Nalakubera in Manigriva preveč opita in zato ga ne moreta niti videti. Medtem pa so se mlada dekleta, ki niso bila tako opita takoj začela pred modrecem Narado hitro pokrivati. Ker pa ga Kuberina sinova nista opazila ju je Narada iz usmiljenja preklel.

Zaželel si je prekiniti to njuno lažno uživanje v opijanju in druženju z dekleti. Zato ju je preklel, da bosta videla Kršno iz oči v oči in to v telesu dreves čez sto let po računanju polbogov. Za tem pa bosta imela srečo in videla Vsevišnjo Božansko osebnost in se ponovno vzdignila na nivo polbogov in velikih Bhakt Gospoda.

Za tem pa se je veliki modrec Narada vrnil v svoje prebivališče Narayanasrama, polbogova pa sta se spremenila v drevesa in bila blagoslovljena, da bosta rasla v Nandinem dvorišču, da bi videla G. Kršno.

Ko se je Kršna zavezan ob mlin začel plaziti proti temu drevju, da bi uresničil besede modrega Narade se je leseni mlin prevrnil in zagozdil med ta dva drevesa. Kršna pa je izkoristil priložnost in z vrvjo s katero je bil zavezan začel vleči. In takoj, ko je začel vleči s svojo veliko močjo sta se oba velika drevesa s hrupom zrušila. Iz podrtih dreves pa sta izstopili dve veliki bleščeči osebi kot plamteč ogenj.

S svojo prisotnostjo sta obsvetila in polepšala okolico. Oba prečiščena sta takoj pristopila k otroku Kršni, padla na tla, mu izkazala spoštovanje in svoje molitve napotila njemu: "Ti si izvor in dajalec življenja, teles in čutil vseh živih bitij. Ti si večni Bog, Gospod Višnu, kateri je vseprežemajoči vrhovni upravitelj vsega. Živiš kot Nad-duša v vseh raznovrstnih oblikah živih bitij in dobro poznaš vsa dogajanja v

njihovih telesih. Ti si izvor kozmične manifestacije, katera deluje pod vplivom treh gun materialne narave - krepost, strast in nevednost. Čeprav si prisoten sredi vsega, kar se nahaja pod vplivom materialne narave se ne umažeš z njimi. Kdor se nahaja pod vplivom materialnih gun ne more razumeti Tvoje transcendentalne oblike, katere so obstajale pred stvarjenjem. Zato si poznan kot Vrhovni Brahman. V tem materialnem svetu pa Te lahko spoznamo edino v obliki tvojih raznih inkarnacij. Lahko si privzameš različne oblike, ki pa niso del materialne kreacije. Vsakemu lahko daš razne vrste blagoslovov. O Gospod, ti si poznan kot polbog Kubera, ki je Tvoj sluga. Veliki modrec Narada je prav tako Tvoj sluga in zahvaljujoč njemu te lahko vidiva in slišiva. Naj ti vedno služita najini roki in naj bosta najina uma vedno osredotočena na Tebe."

Kršna pa je rekel: "Nalakubera in Manigriva vajini življenji sta sedaj postali uspešni, ker sta razvila svojo ljubezen do Mene. To je vajino zadnje rojstvo v materialnem svetu. Sedaj se lahko vrnete v prebivališče vajinega očeta na rajskem planetu. Vedno pa negujta stališče predanega služenja in osvobodjena bosta še v tem življenju." Za tem pa sta večkrat obkrožila Gospoda izkazujoč mu spoštovanje, zatem pa sta polbogova odšla, Gospod pa je ostal zvezan na lesenem mlinu.

Ko sta drevesa arjuna padla na tla sta povzročila tak zvok, kot udarec groma. Prebivalci Gokule so z Nando Maharajo takoj odšli na to mesto. Ko pa so videli, da sta na tla padla dva velika drevesa so bili zelo presenečeni. Ko so videli otroka Kršno privezanega ob leseni mlin z Yasodinimi vrvmi so pomislili, da je to storil nek demon. Kako drugače pa bi se to lahko zgodilo. Istočasno pa so bili zelo vznemirjeni, ker so se Kršni vedno dogajale takšne nenavadne stvari. Medtem, ko so starejši pastirji tako razmišljali so mali otroci, ki so se tam igrali obvestili ljudi, da sta drevesa padla zato, ker je Kršna potegnil leseni mlin ob katerega je bil privezan, potem pa je on stopil med oba drevesa. Kršna je začel vleči vrv in drevesa sta padla. Ko pa

sta padla sta dva zelo bleščeča človeka izstopila iz dreves in se pogovarjala s Kršno.

Večina pastirjev otrokom ni verjela, da so take stvari mogoče. Med drugim pa so jim nekateri izmed njih verjeli, zato so rekli Nandi Maharaji: "Tvoj otrok je drugačen. On je to lahko storil." Nanda Maharaja pa se je začel smejati, ko je poslušal o nenavadnih sposobnostih svojega sina. Pristopil je h Krišni in razvezal voz, da bi osvobodil svojega čudovitega otroka. Zatem pa so ga starejše pastirice vzele v naročje. Odnesele so ga v hišno dvorišče in mu začele ploskati slaveč njegova dela. Kršna pa je začel ploskati skupaj z njimi, tako kot navaden otrok. Zatem pa je G. Kršna začel peti in plesati kakor lutka v njihovih rokah.

BOŽANSKA OSEBA PODREJENA ŽELJAM SVOJIH BHAKT

Nekoč je mati Yasoda zaprosila Kršno, da ji prinese velik stol za sedenje. Čeprav je bil le ta pretežak za otroka ga je Kršna vseeno prinesel svoji mami. Včasih pa, ko je častil Narayano, Ga je Njegov oče zaprosil, da mu prinese lesene natikače in Kršna je z velikim naporom položil natikače na glavo in jih odnesel k Svojemu očetu. Ko pa ni mogel dvigniti kakega težkega predmeta za katerega so ga prosili, pa je samo zamahnil z roko. Tako je iz dneva v dan vsak trenutek nudil neizčrpno zadovoljstvo Svojim staršem. G.Kršna je s tem želel pokazati velikim filozofom, kateri so v iskanju za Absolutno Resnico, da je Vrhovna Absolutna Resnica, Božanska Oseba podrejena željam svojih bhakt.

KRŠNA KUPUJE SADJE

Nekega dne pa je pred hišo Nande Maharaje prišla prodajalka sadja. Ko je slišal prodajalko, kako vzklika: "Če želite sadje, pridite in vzemite moje sadje!" je mali Kršna takoj vzel v svojo dlan malo žita in odšel k njej, da bi ga zamenjal za sadje. Kajti videl je, da tako delajo njegovi starši. Toda njegove dlani so bile majhne in, ker ni stisnil

prstov je žito padlo na tla. Ko pa je to videla prodajalka sadja je bila tako očarana nad Gospodovo lepoto, da je takoj sprejela malo preostalega žita v Njegovih dlaneh in zapolnila Njegovi roki s sadjem. Zatem pa je opazila, da je njena košara s sadjem polna draguljev. Kajti človek nekaj Gospodu da nič ne izgubi, temveč dobi milijonkrat več.

KRŠNA IN BALARAMA SE ZAIGRATA

Nekega dne pa se je G. Kršna igral z Balaramo in ostalimi otroki na obali Yamune. Preden pa je bilo poldne ju je Balaramina mati poklicala v hišo, toda Balarama in Kršna sta bila zelo zavzeta z igranjem s Svojimi prijatelji, da se nista hotela vrniti domov, temveč sta se še naprej igrala. Ker pa ju Rohini ni mogla priklicati je poklicala Yasodo, da ju ponovno pokliče.

Mati Yasoda je odšla in ju poklicala: "Otrok moj prosim Te vrni se domov. Tvoj čas za kosilo je že minil. Gotovo si se že utrudil od igranja." Zatem pa se je obrnila še na Balaramo in mu rekla: "Mili moj, slava Svoje družine, prosim Te vrni se s svojim mlajšim bratom Kršno. Od jutra se že igraš, gotovo si utrujen. Prosim vrni se in pridi na kosilo. Tvoj oče Nandaraja Te čaka. On mora jesti in zato se morata vrniti."

Takoj, ko sta Kršna in Balarama slišala, da ju Nanda Maharaja čaka in ne more obedovati brez njiju sta odšla domov. Njuni prijatelji pa so rekli: "Kršna, zapuščaš nas v najboljšem času. Naslednjič Ti ne bomo dovolili, da se igraš z nami." Kršna pa se je tega ustrašil in se je vrnil nazaj igrati z otroci. Tedaj pa je mati Yasoda pokarala otroka: "Dragi moj Kršna ali misliš, da si otrok ulice! Mar nimaš doma? Prosim Te vrni se domov! Ves si umazan, pojdi domov in se umij. Poleg tega je danes Tvoj rojstni dan. Prosim Te, vrni se in se okopaj, ter lepo obleci. Kajti brahmanom je treba dati krave. Potem pa se zopet lahko igraš."

Ko so odšli domov sta se Kršna in Balarama umila in se lepo

oblekla in okrasila z nakitom zatem pa je Yasoda poklicala brahmane in preko svojih otrok dala miloščino ob Kršninem rojstnem dnevu.

SELITEV IZ MAHAVANE V VRNDAVANO

Za tem so se vsi starejši pastirji z Nando Maharajo na čelu dogovarjali, kako bi preprečili nemire v Mahavani, katere so povzročali demoni. Na tem zboru je bil tudi Upanada Nandin brat, in on je rekel: "Dragi prijatelji! Oditi moramo drugam, ker demoni neprestano prihajajo sem in vznemirajajo naš miren kraj in poskušajo ubiti majhne otroke. Spomnite se Putane, zračnega vrtinca, ter podrtih dreves. Glede na vse to, moramo zaključiti, da to mesto ni več varno. Skupaj odidimo v gozd Vrndavano, kjer je sedaj zraslo mlado zelenje. To je zelo ugodno za pašo naših krav. Tam lahko živimo v miru z družinami, pastircami in otroki."

Ko so slišali govor Upanade, so se vsi pastirji takoj strinjali: "Takoj odidimo tja." Zatem so natovorili vso opremo in posode na vozove in se pripravili na odhod. Naložili pa so tudi loke in strelice. Začeli so trobiti v svoje lovske rogove in ob gromkih zvokih odšli proti Vrndavani.

Ko so prišli v Vrndavano v kateri vsak živi večno, spokojno in srečno, so videli čudovit hrib Govardhano na obali reke Yamune, kjer so si začeli graditi hiše.

Osebe istih let so se sprehajale skupaj, otroci pa so se pogovarjali s svojimi starši in ponovno se je v njihove domove vrnila spokojnost.

KRŠNA UBIJE DEMONA VATSASURO IN BAKASURO

V tem času pa je bilo Kršni in Balarami zaupano varstvo telet. In ko sta tako pazila na teleta sta včasih igrala na flavto, ali pa sta se igrala s plodovi amalakija in bela, tako kot se majhni otroci igrajo z žogami. Včasih pa sta plesala in zvončkljala, včasih pa sta se

spreminjala v bika in krave pokrivajoč se z oddejami. Oponašala pa sta tudi mukanje bikov in krav in se igrala boje bikov. Včasih pa sta oponašala tudi glasove drugih živali.

Nekoč, ko pa sta se Kršna in Balarama igrala na obali Yamune si je demon z imenom Vatsasura privzel obliko teleta in se pridružil ostalim teletom. Kršna pa ga je takoj opazil in obvestil Balaramo, nakar pa sta mu oba sledila. Zatem pa se je Kršna pritihotapil za demonom in ga zagrabil za rep in zadnje noge, ter ga silovito zavihtel in vrgel na drevo. Demon pa je s tem izgubil svoje življenje in padel z vrha drevesa na tla. Vsi Kršnini prijatelji pa so mu čestitali, polbogovi pa so z neba metali cvetje.

Pastirji so vsak dan odhajali napojiti teleta na obalo reke Yamune. In ko so pila teleta so pili tudi dečki. Nekega dne pa so na obali Yamune zagledali ogromno žival, ki je izgledala kot čaplja, bila pa je velika kot hrib. Njen kljun pa je bil močan, kot grom. Videč to žival so se vsi prestrašili. Ta zver pa se je imenovala Bakasura in je bila Kamsin prijatelj. Nenadoma se je znašla na mestu kjer je stal Kršna in ga pogoltnila. Videč to so se vsi dečki z Balaramo na čelu tako prestrašili, da so prenehali dihati, kot, da so umrli. Toda medtem, ko je goltal Kršno je demon začutil, kako mu žari grlo. Demon je poskušal Kršno izbruhati in ga ubiti s kljunom. Bakasura ni vedel, da je on Kršna, čeprav je igral vlogo otroka Nande Maharaje, izvirnega očeta Brahme, stvarnika vesolja. Otrok matere Yasode, kateri je zakladnica vsega zadovoljstva za polbogove in zaščitnik svetih oseb je zagrabil demona za kljun in ga pred svojimi prijatelji razklal s takšno lahkoto, kot je nekoč trgal travo. Prebivalci višjih planetov so čestitali Kršni in z neba metali dišeče cvetje. Kršna pa so spremljale vibracije lovskih rogov, bobnjev in školjk. Ko so otroci to zaslišali so se skupaj z Balaramo razveselili. Ko je pristopil k njim so ga drug za drugim objeli. Ko so pastirji poslušali o dejavnostih Nandinega sina je njihova ljubezen do Kršne rasla.

Sedaj pa so prebivalci Vrndavane videli, kako se uresničujejo

astrološke napovedi Gargamunija, kateri je napovedal, da bodo Kršna napadali številni demoni.

Vsi pastirji skupaj z Nando Maharajo so se pogovarjali o začudujočih dejavnostih Gospoda Kršne in Balarama. Tako so bili zaposleni s temi pogovori, da so pozabili na trojno bedo materialnega obstoja.

Balarama in Kršna pa sta uživala v Svojih otroških zabavah oponašajoč G. Ramacandro, kateri je zgradil most preko oceana in Hanumana, kateri je skočil preko morja do Cejlona (Lanke). In tako sta preživljala Svoje otroštvo.

KRŠNA UBIJA DEMONA AGHASURO

Nekoč je Gospod želel zgodaj zjutraj oditi s svojimi prijatelji v gozd in tam z njimi obedovati. Tako je zbral tisoče Svojih prijateljev in vsak med njimi je imel palico, flavto, rog, in torbo in vsak je skrbel za svoja teleta.

Medtem, ko so tako hodili po gozdu je eden od dečkov ukradel drugemu torbo in jo vrgel naslednjemu. In ko je deček videl, da je njegova torba ukradena jo je hotel dobiti nazaj, toda dečki so si njegovo torbo med seboj podajali. Prav tako pa so dečki tudi tekmovali med seboj, kdo se bo prvi dotaknil Kršne. Nekateri so igrali flavte, nekateri pa so oponašali živali, nekateri pa so lovili opice za rep in se z njimi igrali.

Ko je tako G. Kršna užival v svojih otroških igrah je demon Aghasura postajal nestrpen. Ni prenesel, da se Kršna igra z dečki zato se je pojavil pred dečki z željo, da bi jih ubil. Ta Aghasura pa je bil tako nevaren, da so se ga bali celo prebivalci raja, in so se vsak dan spraševali: "Kdaj bo ta demon ubit?" Prebivalci višjih planetov namreč pijejo nektar, da bi postali nesmrtni, pravzaprav pa niso prepričani v svojo nesmrtnost. Po drugi strani pa so se dečki igrali s Kršno in se

niso bali demona, kajti tisti, ki je zavesten Kršne mu je nesmrtnost zagotovljena.

Aghasura pa je bil mlajši brat Putane in Bakasure in je razmišljal: "Kršna je ubil mojega brata in sestro, sedaj pa Ga bom ubil skupaj z Njegovimi prijatelji in teleti." Glede na svojo namero in spodbudo Kamse pa je Aghasura odšel, da bi ubil Kršno in pastirje tako, da jim je ponudil žito in vodo za svojega preminulega brata. Otroci so ponavadi za družinske ljudi duša, in ko umrejo, umrejo tudi starši zaradi velike ljubezni do njih.

Demon Aghasura se je spremenil v zelo debelo kačo, dolgo dvajset kilometrov. Ko pa si je privzel to čudežno telo je odprl svoja kot gorska votlina velika usta in legel na pot z željo, da pogoltne vse dečke skupaj s Kršno in Balaramo.

Dečki so najprej mislili, da je demon kip, potem ko pa so ga bolj pazljivo pogledali, so opazili, da je bolj podoben velikanski kači in so rekli: "Ta žival je videti takšna, kot, da si želi nas vse pogoltniti." Eden od dečkov pa je rekel: "To je res. Veter, ki piha je njen dah, ribji zadah iz njenih ust pa je vonj njenega črevesja." Zatem pa so se med seboj posvetovali: "Če vsi naenkrat vstopimo, kako nas lahko pogoltne? Celó, če nas pogoltne Kršna ne bo mogel pogoltniti."

Vsi dečki razen Kršne so potem vstopili, zato je demon razmišljal: "Vsi razen Kršne kateri je ubil mojega brata in sestro so vstopili."

Ko pa je Kršna videl, da so vsi dečki v demonovem trebuhu se je Kršna zelo razžalostil in začel razmišljati, kako bi rešil dečke in ubil demona. Po kratkotrajnem razmišljanju pa je vstopil v usta demona in vsi polbogovi, kateri so se zbrali skriti za oblaki in so to videli so začeli vzklikati: "Joj, jojprejoj!" Istočasno pa so Aghasurini prijatelji posebno Kamsa, kateri so imeli navado jesti meso in piti kri, izražali nad tem veselje.

Ko pa je demon poskušal zdrobiti Kršna in Njegove prijatelje je

Kršna slišal polbogove kako vzklikajo: "Joj, jojprejoj!" se je takoj začel ekspandirati v grlu demona. In čeprav je imel ogromno telo se je zaradi Kršninega ekspandiranja začel dušiti in na koncu je skozi odprtino na vrhu lobanje zapustil svoje telo. Medtem, ko pa je demonova duhovna moč izstopila, kot bleščeča svetloba, katera je razsvetljevala vse smeri in čakala na nebu se je na koncu spojila s Kršninim telesom v pričo vseh polbogov.

Vzradoščeni polbogovi pa so začeli oboževati Vsevišnjo Božansko Osebo Kršna in nanj začeli metati cvetje. Prebivalci raja so zatem zaplesali, prebivalci Gandharvaloke pa so molili. Bobnarji so veselo bobnali, brahmani pa so recitali vedske himne, gospodove bkahte pa so veselo peli v slavo Vsevišnji Božanski osebi!

Ko pa je vse to slišal tudi Brahma je takoj odšel pogledat, kaj se je zgodilo. Videl je, da je demon ubit in bil je zelo začuden.

Kršna pa je ubil Aghasuro preden je dopolnil pet let.

Otroci mlajši od pet let se imenujejo kaumare, od šestih do desetih let so paugande, od enajstih do petnajstih let pa kaisore. Po petnajstih letih pa se dečki razvijejo v mladeniče. Tako se v Vraji celo leto ni govorilo o demonu Aghasuri. Ko pa so dečki dopolnili šest let so svoje starše z velikim spoštovanjem obvestili o tem dogodku.

Ko je Kršna rešil svoje prijatelje iz Aghasurinih ust in ubil demona jih je odpeljal na obalo Yamune, kjer so si odpočili, okrepčali in se pošalili.

Naenkrat pa so dečki opazili, da so se teleta izgubila v gozdu. Kršna jih je pomiril in se sam podal, da bi jih poiskal.

Kršna pa ni mogel najti niti telet niti dečkov s katerimi je obedel na obali Yamune, zato je takoj razumel, da mu je Brahma ukradel teta in dečke. In ker se sam ni mogel vrniti v Vrndavano, ter, da matere

nebi bile žalostne se je takoj ekspandiral v oblike pastirjev in telet, da bi zadovoljil matere in Brahma prepričal v vrhovno moč Božanske Osebe. Zatem pa je vstopil v Vrndavano spremljan s svojimi ekspanzijami. Prebivalci Vrndavane pa niso vedeli, kaj se je zgodilo, ker so vsa teleta odšla v svoje staje, dečki pa k svojim materam. Tako G. Kršna ni samo Yasodi nudil priložnosti, da ga nahrani, temveč vsem starejšim pastiricam.

Nekega dne medtem, ko so pazili na teleta v gozdu sta Kršna in Balarama zagledala krave, ki so se pasle na vrhu hriba Govardhane. Krave so lahko videle v dolino v kateri so dečki pazili na teleta (katere so pasli ločeno, da večja teleta nebi popila vsega mleka). In, ker so nenadoma zagledala svoja teleta so se vse raznežene spustile po strmih hribu navzdol in medtem je mleko kar teklo iz njihovih vimen. Pastirji, kateri so pazili krave so stekli za njimi in jih poskušali zaustaviti, vendar jim ni uspelo. Ko pa so zagledali svoje otroke, kateri so skrbeli za teleta jih je preplavila ljubezen do njih. To je bilo presenetljivo.

Ko je Balarama videl to nenavadno ljubezen med kravami in teleti ter očeti in sinovi je sklepal, da so tako dečki kot teleta samo njegova ekspanzija. Zatem pa je vprašal Kršna: "Zakaj si se ekspandiral v teleta in dečke?" Kršna pa mu je na kratko opisal, kako je Brahma ukradel dečke in teleta, in kako je On zatajil ta dogodek tako, da se je ekspandiral v teleta in dečke, da ljudje nebi tega vedeli.

Čez eno sekundo (kar je po našem eno sončno leto) se je Brahma vrnil, da bi videl, kaj je povzročil, ko je ukradel teleta in dečke, ker se je bal, da se igra z ognjem. Ko pa se je vrnil je videl vse dečke in teleta, kako se igrajo s Kršno tako kot prej in čeprav je bil prepričan, da jih je odpeljal in uspaval, zato je poskušal ugotoviti, kdo so ti in kako, da niso pod njegovim vplivom.

Da pa bi prepričali Brahma, da niso izvirni dečki in teleta so se preobrazili v oblike Višnua. Vsi so bili modri in oblečeni v rumeno.

Za tem je Brahma videl, da številni drugi Brahme, Šive in polbogovi celo nepomembna živa bitja plešejo okrog G. Višnua.

Brahma je spoznal, da vse oblike Višnua posedujejo vse moči od popolnosti anime, ko je oseba lahko majhna kot atom, do moči neskončno velike oblike manifestacije. Vse mistične moči Brahme, Šive, vseh polbogov in 42 elementov vesoljne manifestacije so bile prisotne v Višnuu.

Tedaj je Brahma spoznal, da je tudi sam tvorba materialne energije, tako kot lutka.

Tako je Brahma, kateri ima popolno kontrolo nad boginjo učenosti in se smatra za vrhovno avtoriteto za vedsko znanje postal zmeden in nesposoben razumeti neverjetno moč manifestacije.

Kršna se je usmilil Brahme, ki ni mogel videti, kako je Kršna manifestiral moč Višnua in se preobrazil v teleta in pastirje, zato je potegnil svojo zaveso Yogamayo. Brahma je bil osvobojen svoje zemednosti in zdelo se je, kot, da se je zbudil iz otrplega stanja in z naporom odprl oči.

Brahma je sestopil s svojega nosilca laboda in padel pred Gospoda, kot zlata palica in mu s solzami umil noge in z velikim spoštovanjem in ponižnostjo začel moliti: "Dragi moj Gospod. Videti si kot vaški deček, toda tvoje telo se zelo razlikuje od mojega in ne morem oceniti njegove moči. Jaz Brahma ne morem razumeti in ne vem kaj naj rečem drugim? Istočasno vse prežemaš pa nisi prisoten v vsemu!"

Zatem je Brahma samega sebe primerjal z majhnim otročičkom v maternici. Brahma je za tem izjavil, da se je rodil na lotosu, kateri je

zrasel iz popka Narayane, po uničenju treh svetov ali treh planetarnih sistemov povezanih kot Bhurloka, Bhubarloka in Svarloka. Vesolje pa je razdeljeno na tri dele, ki se imenujejo Svarga, Martya in Patala. Ti trije planetarni sistemi prebivajo v času uničenja. Tedaj Narayana popolni del Kršne leže v vodo in iz njegovega popka ponovno zraste stebelce lotosa, na katerem sedi Brahma. Aktivnost maye pa se predstavi po kozmičnem stvarjenju sveta, medtem, ko je duhovna energija Narayane delovala pred stvarjenjem.

In Brahma reče: "Dragi moj Gospod Kršna. Cela vesoljna manifestacija, katero gledamo, počiva v tvojem telesu. Pa vseeno Te gledam pred seboj in Ti me prav tako vidiš pred Seboj! Osebe, katere se ne zavedajo Tvoje nepojmljive energije ne morejo razumeti, da se sam ekspandiraš v oblike Stvarnika Brahme, Vzdrževalca Višnua in Uničevalca Šive. V bistvu si Ti vse to Sam - stvarnik, vzdrževalec in uničevalec; prav tako pa se ekspandiraš v različne inkarnacije. Ti si vzrok vseh vzrokov. Tvoje telo je aksara - neuničljivo in je polno blaženosti, znanja in večnosti. Ti si vedno popoln. Čeprav si se ekspandiral v nešteto ekspanzij si še vedno samo eden brez tekmeča. Nihče se ne more s Teboj primerjati.. Če te kdo pozabi se nahaja pod delovanjem maye. Zato tisti, ki je osredotočen na Tebe zunaj in znotraj ni zaslepljen."

"Dragi moj gospod, prosim za srečo v tem ali naslednjem življenju, kjerkoli se bom rodil, ter da bom sprejet, kot eden tvojih bhakt. Namesto tega visokega položaja si želim, da bi Ti služil in se družil s Teboj."

"Mi polbogovi upravljamo s čutili živih bitij in smo ponosni, ker uživamo takšne poslastice, toda naš položaj se ne more primerjati s srečnimi prebivalci Vrndavane, ker oni uživajo v Tvoji prisotnosti in se družijo s Teboj. Prav tako pa prebivalci Vrndavane niso pod našo kontrolo. Oni namreč zadovoljujejo svoja čutila služeč Tebi. Zato bom zelo srečen, če se bom rodil v Vrndavani in ti služil v katerem od mojih prihodnjih življenj."

**Kršna je mami Devaki vrnil njene otroke.
Brahma krađe dečke in teleta**

"Čiste bhakte se razlikujejo od ostalih bhakt po tem, ker nimajo druge želje, kot da se družijo s Teboj. Oni posedujejo spontano ljubezen. Oni ne sledijo predpisanim principom. Dragi moj Gospod, sprašujem se, kako boš povrnil stanovalcem Vrndavane za njihovo predano služenje."

"Ti si celo Putano, katera je prišla, da bi te prevarala daroval položaj matere. Drugim demonom, kateri pa so pripadali isti družini pa si prav tako dal osvoboditev. Zaradi tega sem zmeden. Stanovalci Vrndavane so Ti dali vse - svoja telesa, svoje ume, svojo ljubezen in svoje domove. Vse svoje koristi so dali za Tvoje zadovoljstvo. Mislim, da jim boš večni dolžnik. Kajti pravijo, da je navezanost na materialne dobrine in dom posledica iluzije, katera pogojuje živo bitje v materialnem svetu. Toda v Vrndavani takšne ovire kot so navezanost na dom in ognjišče ne obstaja. Ker so svojo navezanost usmerili na Tebe in svoj dom preuredili v svetišče, ker ti vedno prebivaš v njem in so na vse pozabili zaradi Tebe in ne obstajajo nikakršne ovire. V Vrndavari ni razlik med materialnim in duhovnim, ker je vse posvečeno služenju Tebi z ljubeznijo."

"Tvoje kvalitete, dejavnost in telo ne more spoznati niti ena oseba v materialnem svetu. To lahko spozna samo zahvaljujoč Tvoji milosti. Jaz sem lahko gospodar tega vesolja, toda obstaja brez števila vesolij in Brahem, ki upravljajo ta vesolja. Ti pa si gospodar vseh. Kajti kot Nad-duša si v srcu vseh živih bitij in vse več."

Zatem pa je Brahma trikrat obkrožil Kršno, se mu poklonil in odšel v svoje prebivališče Brahmalo. Gospod Kršna pa je prevzel isto obliko, katero je imel na dan, ko so izginile krave in pastirčki. Vrnil se je čez eno sekundo (kar je za nas eno sončno leto), ker je bil zaposlen z mističnim delovanjem Brahme. Te njegove odsotnosti pa dečki sploh niso opazili, ker so bili zamreženi z Brahmino iluzijo.

Po obedu pa je Kršna s svojimi prijatelji in teleti odšel domov. Po poti pa so gledali mrtvo telo Aghasure v obliki velikanske kače.

Ko pa so se vrnili v Vrndavano pa so jih pričakali vsi stanovalci Vrndavane. Vsi so mu peli slavo in niso vedeli, da je Kršna demona ubil že pred enim letom.

BALARAMA UBIJA DHENUKASURO

V času, ko sta Kršna in Balarama zaključila peto leto so ju zadolžili za varstvo krav. In tako sta hodeč po Vrndavani očiščevala zemljo z odtisi svojih stopal.

Nekega dne pa je Kršna rekel svojemu starejšemu bratu Balarami: "Dragi moj brat. Ti si najzvvišenejši med nami, katerega obožujejo polbogovi. Poglej to drevje polno plodov, ki se sklanja samo, da bi Te lahko oboževalo." Prav zares, drevesa rojena na zemlji Vrndavane niso navadna živa bitja. Vsa živa bitja v obliki dreves se ponavadi nahajajo pod vplivom gune teme, v kateri se nahajajo tudi imperionalistični filozofi."

"Ti si vrhovna, prvobitna Božanska Oseba in vsi te pozdravljajo z veliko privrženostjo."

Tako sta G. Kršna in Balarama zadovoljno uživala v prisotnosti stanovalcev Vrndavane skupaj s teleti na obali Yamune. Včasih, ko sta videla, da slabše živali bežijo v strahu pred oglašanjem tigrov in levov so otroci skupaj s Kršno in Balaramo pazili na živali in skupaj z njimi tekali naokrog. Ko pa so se utrudili in se usedli je Balarama naslonil svojo glavo v naročje nekega dečka, da bi se spočil. Kršna pa mu je takrat začel masirati noge. Včasih pa je vzel še palmin list in z njim hladil Balaramo in ga tako osvobodil utrujenosti. Ko pa so se dečki zabavali, ruvali in skakali se jim je Kršna pridružil in užival v njihovi družbi. Ko pa je bil utrujen se je ulegel v senco kakega drevesa in položil svojo glavo v naročje kakega pastirčka, drugi pastirčki pa so mu masirali noge, nekateri pa so ga hladili z listnatimi vejami. In tako je njegova utrujenost prešla. Vsevišnja Božanska Oseba, Kršna,

katerega noge masira boginja sreče se je igral kot navaden vaški deček.

Medtem, ko je Kršna tako manifestiral svojo notranjo moč skupaj s svojimi prijatelji, so Kršni in Balarami nekoč Šridama, Subala in Stokakršna rekli: "Dragi Balarama. Ti si zelo močan in imaš zelo močne roke. Dragi Kršna Ti pa si zelo vešč v ubijanju demonov. V bližini tega mesta se nahaja velik gozd po imenu Talavana. Ta gozd je poln palm in drevesa polna plodov. Nekateri plodovi padajo na tla in dozorevajo v drevesa. Tam je zelo lepo, toda zaradi velikega demona Dhenukasura je tam zelo nevarno. Ta demon živi v obliki osla in je obkrožen s podobnimi demonskimi prijatelji, kateri so si privzeli isto obliko. Zelo so močni in težko se je približati temu mestu. Draga brata, vidva sta edina, katera lahko ubijeta takšne demone. Razen Vaju nihče ne more oditi tja zaradi strahu, da bo ubit. Celó živali si ne upajo tja. Niti ptice ne spijo tam. Vsi so odšli. Samo ta sladki vonj se lahko zaznava. Če smo iskreni nas zelo privlači ta vonj. Pojdimo tja in uživajmo v plodovih in vonjih, ki se vsepovsod širijo. Ali ga zaznavate?"

Ko sta Kršna in Balarama slišala to prošnjo svojih najbližjih prijateljev sta z njimi odšla v gozd Talavano. Balarama je začel tresti drevesa, kot močan slon. In tako so zreli plodovi popadali po tleh. Ko pa je slišal zvok padanja plodov po tleh je demon Dhenukasura, kateri je živel tam v obliki osla z vso silovitostjo pridiral, do njih tako, da se je vse začelo tresti, kot, da je potres. Demon se je tako pojavil pred Balaramo in udaril v njegova prsa s svojimi zadnjimi nogami. Balarama najprej ni ničesar rekel, demon pa ga je začel vse močneje udarjati. Balarama ga je tedaj zagrabil za noge in ga zavihtel okrog sebe in ga vrgel na vrh drevesa. Medtem pa, ko ga je vihtel okrog sebe je demon izgubil življenje. Ker pa je bilo demonovo telo zelo težko je palma padla na druge palme in jih vse podrla. Videti je bilo, kot, da je prišel močan vihar in podrl vse drevje. Ta nenavadna moč Balarama pa je poznana kot Ananta Šešanga, katera nosi vse planete

na milijonih Svojih glav. On drži celo vesoljno manifestacijo, tako kot niti držijo tkanino.

Ko pa je demon Dhenukasura padel na drevo so ga njegovi prijatelji in spremljevalci hoteli maščevati, zato so z vso silo napadli Kršno in Balaramo. Toda Kršna in Balarama sta vse osle zgrabila za zadnje noge in jih zavihtela na isti način. Videti je bilo, kot, da so se na palmah zbrali oblaki raznoraznih barv. Ko pa so za ta veliki dogodek slišali polbogovi z višjih planetov so začeli na Kršno in Balaramo metati cvetje, tolkli so na bobne in molili.

Čez nekaj dni pa so ljudje začeli prihajati v gozd Talavano, da bi nabirali sadje, živali pa so se brez strahu vrnile na pašo sveže trave.

Ko pa sta se Kršna in Balarama vrnila v Vrndavano so ju pričakale gopije bleščočih in nasmejanih obrazov. Mati Yasoda in Rohini sta okopali svoja dva otroka in ju lepo oblekli. Kršna v rumeno in Balaramo v modro svilo. Materi sta ju pogostili in jima zapeli pesmi o njunih dejavnostih, onadva pa sta trdno zaspala.

Tako sta Kršna in Balarama uživala v Vrndavani, kot majhna pastirja.

KRŠNA OBVLADA KALIYA

Kršna je od časa do časa pazil krave na obali reke Yamune s svojimi prijatelji in Balaramo, včasih pa sam s prijatelji. In tako je prišlo poletje. Nekega dne so žejni dečki in krave začeli piti vodo Yamune, toda reka je bila zastrupljena zaradi strupa velike kače Kaliye.

Takoj, ko so popili zastrupljeno vodo so pastirčki popadali na tla na videz mrtvi. Tedaj pa jih je Kršna - življenje življenja - samo pogledal in vsi pastirčki in krave so oživel.

Ker je spoznal, da je črna kača Kaliya zastrepila vodo Yamuno je G. Kršna prisilil Kaliya, da zapusti Yamuno in odide drugam. Tako, da bi bila voda spet očiščena.

Kajti zaradi strupa Kaliya se je osušilo drevje, prav tako pa je vsaka ptica, ki je letela tam takoj poginila.

Zato se je Kršna povzpel na veliko drevo Kadambe (okrogli rumeni cvet), katero je bilo edino drevo, ki ni bilo mrtvo na tem področju in skočil v strupeno jezero.

Kaliya je takoj zaslišal, da je nekdo napadel njegov dom, kajti zvočna vibracija tega skoka je bila za Kaliya neznosna. Kaliya se je v svojem srcu razjezil in zagrabil Kršna s svojimi močnimi kraki. Ko pa so to videli prebivalci Vrndavane so okameneli od strahu. Gledali so ga z veliko tesnobo in začeli jokati v agoniji, nesposobni, da bi pomagali svojemu ljubljenu Kršni.

Medtem pa so se pojavili zli znaki. Tresla se je zemlja, z neba so padali meteorji in drhtele so leve strani teles ljudi. To pa so znaki velike neposredne nevarnosti. Istočasno pa so pastirji slišali, da je Kršna odšel sam na pašnik, brez svojega brata Balarama. To pa so slišali tudi Nanda, Yasoda in Rohini zato so bili še bolj zaskrbljeni, kajti nič jim ni bilo ljubše kot Kršna - ker so vse svoje imetje, ljubezen, um in dejavnost posvetili Kršni.

Vsi prebivalci Vrndavane so šli iz mesta, da bi videli Kršna, medtem, ko je Balarama ostal tam in se smehljajal. Kajti vedel je kolikšno moč poseduje njegov mlajši brat Kršna in ni bilo nevarnosti, ker se je boril z nenavadno kačo iz materialnega sveta.

Ko pa so prebivalci Vrndavane prišli na obalo Yamune je mati Yasoda hotela vstopiti v reko Yamuno in, ko so ji to preprečili se je onesvestila. Ostale prijateljice so jo hotele ozavestiti, vendar jim to ni uspelo, ker se je popolnoma osredotočila na Kršno.

Dve uri je Kršna, kot navaden otrok ostal obvit s kraki Kaliya, toda, ko je videl, kako so vsi prebivalci Gokule - njegova mati, oče, gopije, pastirčki in krave na robu smrti se je takoj osvobodil.

Začel se je ekspandirati in kača, ki Ga je poskušala zadržati je čutila velik napor. Moral je spustiti Kršna, zato se je zelo razjezil in ekspandiral svoje velike glave, skozi nos pa je spuščal strupene hlape, medtem, ko so njegove oči plamtele kot plamen. Velika kača je ostala mirna za nekaj časa gledajoč Kršna in oblizujoč svoja številna usta z razcepljenimi jeziki.

Kršna se je vrgel nanjo kot Garuda in tako napaden Kaliya ga je hotel ugrizniti, Kršna pa je krožil okrog njega. In medtem, ko sta se tako vrtela v krogu se je kača počasi utrudila in občutno izgubila svojo moč. Kršna je nato skočil na njegove glave in začel plesati, Kaliyevе glave pa so njihale sem ter tja. Videč to, pa so prebivalci višjih planetov (Gandharve in Siddhe) začeli metati cvetje.

Postopoma je Kršna prisilil Kaliya, da ga ni več mogel napadati in se je moral boriti za lastno življenje. Kaliya je začel bruhati raznorazne odpadke in rigal ogenj. In medtem, ko je iz sebe metal strupeni material je zmanjševal posledice svojega grešnega življenja. Zelo jezen se je začel boriti za goli obstanek in poskušal dvigniti katero izmed svojih glav, da bi ubil Gospoda. Kršna pa jo je takoj pokoril in videti je bilo kot, da kača obožuje Vsevišnjo Božansko Osebo Višnua. Njegov strup pa je bil videti kot ponujeno cvetje. Potem pa je Kaliya popolnoma izčrpan začel bruhati kri namesto strupa. Njegovo celo telo je bilo videti, kot polomljeno od Gospodovih udarcev, in na koncu se je predal. Spoznal je, da je G. Kršna gospodar vsega.

Kaliyevе žene poznane kot Nagapatnije so videle, da Gospod v katerega trebuhu počiva celo vesolje s svojimi udarci obvladal njihovega moža. Tako so se v naglici hotele urediti in polepšati za Gospoda in ga začele moliti. Padle so na obalo Yamune in mu izkazovale svoje spoštovanje. Nagapatnije niso vedele, da je Kršna

zatočišče vseh predanih duš in so želele rešiti svojega moža s tem, da bi zadovoljile Gospoda s svojimi molitvami: "Dragi Gospod, mislimo, da si s to kaznijo Kaliyi pravzaprav dal blagoslov, kajti zato, ker se je pojavil v telesu kače je najbrž obremenjen z raznimi grehi. Ta uboga kača bo umrla in zapustil nas bo, zato te prosimo za njegovo življenje, drugače se bomo znašle v velikih težavah, ker naše življenje pripada možu. Ta kača pa je prav tako Tvoj potomec in, če Te je užalila, ker se ni zavedala tvoje moči Te prosimo, da mu oprostiš!"

Kaliya pa se je medtem onesvestil. Ko pa je prišel k zavesti je ponižno napotil svoje molitve G. Kršni: "Dragi moj Kršna. Rodil sem se v najtemnejšem delu gune neznanja in v taki vrsti življenja sem po svoji naravi zloben in hud. Tvoje Gospodstvo zelo dobro ve, da je težko opustiti naravne nagone in čeprav se zaradi njih bitje seli iz enega tesesa v drugo. Kako naj se osvobodim prirojene zlobe brez tebe in Tvoje milosti? Prosim, oprosti mi! Sedaj pa me lahko kaznuješ ali pa rešiš, kot je Tvoja volja!"

Kršna pa je rekel: "Takoj zapusti to mesto in odidi v ocean brez odlašanja. S seboj lahko odpelješ vse potomce, žene in vse kar poseduješ. In ne zastrupljaj reko Yamuno; naj jo moje krave in pastirčki neovirano pijejo."

Gospod pa je tedaj ukazal, da se ta ukaz katerega je dal Kaliyu javno objavi in, da vsi to lahko slišijo in, da se nihče več nebi bal Kaliye.

Gospod pa je prav tako izjavil: "Če se kdo kopa v Kaliya jezeru v katerem smo se kopali Jaz in Moji prijatelji ali, če bo kdo ponudil vodo iz tega jezera prednikom bo osvobojen vseh grešnih posledic."

Gospod je potem rekel Kaliyu: "Sem si prišel, ker si se bal Garude, kateri te je želel pojesti. Sedaj pa, ko vidi znake Mojih stopal na tvoji glavi, te Garuda ne bo več vznemirjal."

**Novorojeni otrok je obsijal vso sobo.
Gašenje gozdnega požara**

Takoj, ko so Kaliya in njegove kače to zaslišale so Ga začele oboževati in mu začeli nuditi lepa oblačila, cvetje, nakit, dragulje in čudovito sadje. S tem pa so zadovoljili gospodarja Garude, katerega so se tako bali in po ukazu G. Kršne so vsi zapustili jezero v Yamuni.

KALIYA IN GARUDA

Kača Kaliya pa je zapustil svojo deželo zato, ker je bil Garuda neprijateljsko razpoložen do njega.

Otok Nagaya je bil naseljen s kačami in Kaliya je bil eden od vodilnih kač, ki so tam živele. Garuda pa je imel navado jesti kače, kot se mu je zahotelo. Nekatero je pojedel, nekatere pa je samo razmrcvaril po nepotrebnem.

Skupnost kač je bila zelo vznemirjena in Vasuki je zaprosil Brahma, da jih zaščiti. Brahma se je dogovoril z Garuda, da jih ne bo več vznemirjal pod pogojem, da vsake dva tedna v času, ko je mesec polovičen, skupnost kač ponudi Garuda po eno kačo. Kačo je bilo treba prinesiti pod drevo kot žrtev Garuda. Garuda je bil s tem zadovoljen in zato ni več vznemirjal drugih kač.

Čez nekaj časa pa je Kaliya pomislil: "Zakaj bi Garuda prinašali to žrtev?" In je tako namesto prinosov žrtve, sam začel jesti kače namenjene Garuda.

Ko pa je za to izvedel Garuda je takoj odšel na otok z namero, da ubije to žaljivo kačo. Kaliya se je z Garuda poskušal boriti in se mu je zoperstavljaj, toda Garuda je tako udaril Kaliya, kot se to za nosilca Višna spodobi. In Kaliya poznan tudi kot Kadrusuta, sin Kadru je takoj pobegnil v jezero Kaliyadha pod imenom Yamuna h kateremu Garuda ni mogel.

Kaliya pa si je za zatočišče vzel vodo Yamune tudi zato, ker je Garuda odhajal tja na lov rib, tako, kot je odhajal na otok po kače. V

vodi Yamune pa je meditiral veliki modrec Saubhari Muni, kateri je bil usmiljen do rib. In on je zahteval od Garude, da naj ne prihaja in naj ne vznemirja rib. In čeprav se Garudi nosilcu Višnua ni treba pokoravati nikogaršnjemu ukazu je nosilec Višnua poslušal modreca. In namesto, da bi ostal tam in pojedel veliko rib je odnesel samo eno veliko ribo, ki je bila vodja rib.

Modrecu je bilo hudo, zato, ker je Garuda odnesel veliko ribo, ki je bil njihov vodja. In zato je Garuda preklel: "Od tega dne, če bo Garuda prišel sem loviti ribe - izjavljam, da te bom s svojo močjo ubil."

To prekletstvo pa je bilo poznano samo Kaliyu. Zato je bil Kaliya prepričan, da Garuda sem ne bo prihajal.

Ko je Kršna naposled le izstopil iz Kaliyovega jezera so ga Njegovi prijatelji videli na obali Yamune. Pred njimi se je pojavil lepo okrašen in popolnoma prekrit z zlatom. Takrat pa so prebivalci Vrndavane začutili, da se jim vrača življenje. Prevzeti od veselja so drug za drugim stisnili Kršna na svoja prsa in s tem čutili veliko srečo misleč, da so prišli na konec svojega življenja.

Tudi Balarama je objel Kršna, toda on se je smejal, ker je vedel kaj se bo zgodilo Kršni, medtem, ko so bili drugi prevzeti s tesnobo.

Brahmani so blagoslovili Kršna in Njegovo družino in zaprosili Nanda Maharaja, da jim ob tej priložnosti da nekaj miloščine. Ker pa je bil Nanda Maharaja zelo zadovoljen zaradi vrnitve Kršne je dal brahmanom veliko krav in zlata.

Medtem pa je mati Yasoda objemala Kršna v svojem naročju in brez prestanka točila solze.

Na mesto se je že spuščala noč in vsi stanovalci Vrndavane so se utrujeni odločili, da se odpočijejo na obali reke Yamune.

Sredi noči, medtem, ko so spali pa je izbruhnil velik gozdni požar in videti je bilo, da bo ogenj hitro pogoltnil vse stanovalce Vrndavane. Takoj, ko so začutili toploto ognja so vzeli za zatočišče Kršna, ki se je igral med njimi kot otrok in ga zaprosili: "Dragi naš Kršna! O Vsevišnja Božanska Oseba! Dragi Balarama neusahli izvir moči! Prosimo vaju, rešita nas pred opustošenjem ognja! Nimamo drugega kot vaju! Ta ogenj nas bo vse požrl!"

In iz usmiljenja do svojih sostanovalcev je G. Kršna takoj pogoltnil gozdni požar in jih rešil.

BALARAMA UBIJA DEMONA PRALAMBASURO

Ko je Kršna pogasil požar je obkrožen s svojimi kravami, teleti, biki, sorodniki in prijatelji ponovno odšel v Vrndavano, kjer je bil vsak zadovoljen, ker sta G. Kršna in Balarama gospodarja Brahme in Šive.

Kršna, Balarama in pastirčki so plesali in se igrali in tako je mineval čas in zopet je prišlo poletje.

Nekoč, ko pa so se tako igrali je demon po imenu Pralambasura prišel v njihovo družbo, ker je želel ugrabiti Balaramo in Kršno. Ker pa je Kršna Vsevišnja Božanska Oseba in je lahko razumel vse - preteklost, sedanost in prihodnost - je začel razmišljati, kako bi ubil demona, toda navzven ga je sprejel kot za prijatelja. Potem pa je rekel: "Dragi Moj prijatelj, še dobro, da si se nam pridružil. Sedaj se bomo borili po pravilih." Nekateri so se pridružili Kršni, nekateri pa k Balarami. Poraženi dečki pa naj bi nosili zmagovalce na hrbtu.

Tako so se igrali in istočasno pazili na krave, medtem, ko so šli skozi gozd Bandiravano.

Balaramina stran, kateri so se pridružili Šridama in Vrsabha je zmagala in Kršnina stran jih je morala nositi na hrbtih skozi gozd Bhadiravano.

Poraženi Kršna je moral nositi Šridamo na svojem hrbtu, Bhadrasena pa je nosil Vrsabho. Pralambasura pa je nosil Balaramo. Izogneč se Kršnini družbi je Balarama nesel daleč naprej in pod težkim bremenom privzel svojo pravo obliko. Zatem pa se je Balarama vprašal: "Kako to, da se je ta fantič tako zelo spremenil?" Toda takoj je spoznal, da ga demon želi ubiti. Zato je takoj s svojo pestjo udaril demona po glavi, kot kralj rajskih planetov, kateri tolče s svojim gromom. Demon pa je takoj, ko je bil zadet padel mrtev z raztreščeno glavo, kri pa mu je curljala iz ust. Ko pa je demon padel na tla se je zaslíšal grozen trušč, tako, kot, da se je podrl hrib zadet z Indrinim gromom.

Vsi dečki pa so pohiteli tja in začeli hvaliti Balaramo in vzklikali: "Bravo! Bravo!" Z veliko ljubezni so objeli Balaramo, misleč, da je rešen pred smrtjo in mu čestitali blagoslavljujoč Ga.

Polbogovi na rajskih planetih pa so z velikim zadovoljstvom obsuli Balaramo s cvetjem in ga blagoslovili.

KRŠNA POŽIRA GOZDNI POŽAR

Medtem, ko sta se Kršna in Balarama zabavala so Krave omamljene s svežo travo neopazno zašle v globji predel gozda. Begajoč iz enega dela gozda v drug del so koze, krave in bizoni vstopili v gozd Isikatavi. Ta gozd pa je bil poln zelene trave, katera jih je privlačila, toda čim so vstopili v gozd je izbruhnil požar in krave so začele mukati.

Na drugi strani pa Balarama, Kršna in Njuni prijatelji nikakor niso mogli najti svojih živali, zato so se razžalostili.

Začeli so jih iskati po odtisih stopal in kmalu za tem so zaslíšali mukanje. Toda gozdni požar jih je že obkrožil in bilo je zastrašujoče. Zaradi vetra pa so bili plameni še večji in videti je bilo, da bo ogenj pojedel vse pomično in nepomično. Vsi so se zelo prestrašili in rekli:

"Dragi Kršna in Balarama, ta ogenj nas bo pogoltnil. Popolnoma smo odvisni od Tebe poznavalca religioznega življenja in ne poznamo nobenega drugega, kot Tebe." Božanska Oseba pa je slišala moledovanje Svojih prijateljev in jih s pogledi Svojih oči prepričala, da se nimajo česa bati.

Tedaj je Kršna pogoltnil plamene ognja in rešil krave in dečke preteče nevarnosti.

Dečki so se skoraj onesvestili zaradi strahu, ko pa so prišli k sebi in odprli oči so videli, da so zopet v gozdu s Kršno, Balaramo in kravami. Bili so presenečeni in v sebi premišljevali, da Kršna ni navaden deček, temveč gotovo, kakšen polbog.

Zvečer pa sta se Kršna in Balarama skupaj z dečki in kravami vrnila v Vrndavano igrajoč na svoje flavte. Gopije so jih radostne sprejele misleč, da je bila njuna odsotnost dolga kot dvanajst let.

OPIS JESENI

V Vrndavani se je začelo govoriti o tem, kako je Balarama ubil Pralambasuro in kako je Kršna pogoltnil plamteč gozdni požar. Pastirji so vse to opisovali svojim ženam in ostalim, vsi pa so bili začudeni. Takrat pa je prišlo deževno obdobje.

Simptomi deževnega obdobja pa se lahko primerjajo s simptomi živih bitij prekritih z gunami materialne narave. S pojavom jeseni pa vse postane naravno lepo. Tako, kot materialna oseba sprejme zavest Kršne in duhovno življenje, ki prav tako postaja čista kot nebo in voda jeseni. Jesen odnaša temne oblake na nebu in umazano vodo in čisti tla umazanije. Tako, kot se oseba, ki je zavestna Kršne očisti umazanije znotraj in zunaj.

Toda osebe, ki so duhovno napredovale ne morejo uživati v duhovnem uspehu. Takoj, ko pa zapustijo svoje telo se JNANI spoji z

duhovnim bleskom Vsevišnjega Gospoda, YOGI se prenese na višje planete Vsevišnjega Gospoda, BHAKTA pa odhaja na planet Goloka Vrndavana ali Vaikuntho in tam uživa v svojem večnem duhovnem življenju.

GOPIJE PRIVLAČI FLAVTA

Kršna je zelo lepo igral na flavto in gojije so bile nad to vibracijo zelo navdušene. Toda ta vibracija je bila privlačna vsem živim bitjem, katera so jo slišala.

Ena izmed gopij je rekla, da Kršna in Balarama igrajoč na svoji flavti predstavljata največjo popolnost za oči. Druga pa je izjavila misel, da sta Kršna in Balarama medtem, ko pazita na krave, kot igralca na odru.

Včasih, ko so se gopije pogovarjale s svojimi prijateljicami o Kršni so rekle: "Naša Vrndavana nosi slavo cele Zemlje. Mislimo, da v tem blagoslovu ne more uživati niti en drug planet.

Celo reka Yamuna je v želji, da bi objela Kršnina stopala obrzdala svoje besne valove.

Kršna in Balarama pa sta igrala tako čudežno, da so gopije enostavno neprestano mislile samo na Kršno.

KRŠNA KRADE OBLEKE NEPOROČENIH GOPIJ

Kot je v navadi so neporočene gopije iz Vrndavane oboževale boginjo Durgo oz. Katyayani Šivino družico, da bi dobile dobrega moža.

Kopale so se v reki Yamuni in iz raznovrstnih materialov izdelovale podobo boginje. Tako so jo oboževale mesec dni, zato, da bi dobile Kršno za moža.

Vsevišnja Božanska oseba Kršna pa jih je blagoslovil, ker je želel izoplniti njihovo željo.

Yogesvara (eno od imen Kršne) se je pojavil ob reki in pobral vse obleke in se popel na bližnje drevo in se smehljaj gopijam. Zatem pa jim je rekel:

"Draga moja dekleta, pridite druga za drugo. Prosite me, da vam vrnem oblačila in zatem jih vzemite. Ne šalim se, to mislim resno, ker ste oboževale boginjo Katyayani. Prosim, ne hodite vse naenkrat. Pridite vsaka posebej, da vas vidim!"

Gopije so se spogledovale in se druga drugi nasmihale. Veselile so se Kršnine prošnje, ker so bile vse zaljubljene vanj. Gledale so druga drugo, toda zaradi sramežljivosti si niso upale iz vode, ker so bile gole. Ker pa jih je že zeblo so rekle Kršni: "Dragi Syamasundara me smo Tvoje večne služabnice. Kar nam ukažeš, to moramo storiti, brez omahovanja. Toda, če boš vztrajal pri svoji zahtevi, kateri ne moremo ugoditi, bomo odšle k Nandi Maharaji in se bomo pritožile čez tebe. Če pa Nanda ne bo ničesar preduzel, se bomo pritožile kralju Kamsi zaradi Tvojega slabega obnašanja."

Kršna pa jim reče: "Draga moja dekleta, če mislite, da ste Moje večne služkinje in ste pripravljene izvrševati moje ukaze, potem pohitite in pridite po svoja oblačila. Kar pa se tiče Mojega očeta, je že star in ne more nič proti meni."

Zaradi moči in odločnosti Kršninih besed so gopije druga za drugo začele izstopati iz vode pokrivajoč svojo goloto z levo roko. Vse so drhteč stopale do njega. Kršna pa jim je rekel:

"Draga Moja dekleta, hudo žalitev ste storile, ker ste v reko Yamuno vstopile gole. Zato je božanstvo Yamune z vami nezadovoljno. Zato se dotaknite svojega čela in se priklonite Varunu, da bi vam oprostil žalitev."

Narada Maharaja in člani družine so se zbrali ob novorojenem otroku in poslušali astrologe o otrokovi prihodnosti.

Toda Kršna se je z njimi samo šalil, zato, da bi jih lahko videl gole. Zatem pa jim je rekel: "Vaša želja, da me dobite za moža je izpolnjena, ker ste s svojo željo oboževale boginjo Katyayani. In obljubim, da se boste naslednje jeseni sestale z menoj in uživale kot s svojim možem."

Kadar se je približeval temu drevesu, je bil Kršna srečen. In hodeč po Vrndavani je ogovarjal prebivalce: "O Moj Stokakrsna, Moj Varupathapa, Moj Bhadrasena, Moj Sudama, Moj Subala, Moj Arjuna, Moj Visala, Moj Rsabha - samo pogledjte to drevo. On je najsrečnejši v Vrndavani. On je posvetil svoje življenje za druge. Sam nosi vremenske neprilike, nas pa osvobaja utrujenosti in nam nudi zatočišče. To drevo nikomur ne odreka zaščite, bodite taki kot to drevo. On je popolnost plemenitega življenja. On je kot osebe, ki so vse žrtvovale - telo, um, dejavnost, inteligenco in besede za dobrobit vseh živih bitij."

OSVOBODITEV ŽENA BRAHMANOV, KATERI SO OPRAVLJALI ŽRTVOVANJE

Minilo je jutro, pastirčki pa so postali lačni. Takoj so prišli h Kršni in Balarami in ju prosili: "Dragi Kršna in Balarama. Obadva sta vsemogočna in lahko ubijeta veliko demonov, toda danes nas muči lakota in to nas vznemirja. Pomagajta nam, da potešimo lakoto."

Kršna pa jih je napotil k brahmanom rekoč: "Dragi moji prijatelji, odidite v hišo brahmana, kateri živi tukaj. Oni sedaj opravljajo vedsko žrtvovanje angiras, ker se želijo dvigniti na rajske planete. Skupaj odidite do njih." In doda opozorilo: "Ti brahmani niso vaisnave. Niti izgovoriti ne morejo najinih imen Kršna in Balarama. Zaposleni so z mantranjem vedskih himen, čeprav je vrhunec vedskega vedenja najti Mene. Ker jih ne privlačijo imena Kršne in Balarama, glejte, da ne boste kaj zahtevali v Mojem imenu. Rajši jih zaprosite v imenu

Balarama, da vam dajo nekaj miloščine. Kajti, če izgovorite ime Balarama vam bodo mogoče dali miloščino, ker je on kšatrija. Meni je najbrž ne bodo dali, ker sem samo vaisya."

Pastirčki so odšli do brahmanov in jih zaprosili za nekaj miloščine. Toda, ker brahmani niso hoteli govoriti z njimi so bili zelo razočarani in so se vrnili h Kršni in Balarami.

Kršna se je nasmehnil in dečke napotil k ženam teh istih brahmanov rekoč: "One vedno mislijo o Nama, ker so velike bhakte. Odidite tja in zaprosite za malo hrane v Mojem imenu in imenu Balarama in prepričan sem, da vam bodo dale hrane kolikor želite."

Ko pa so pastirčki zaprosili žene brahmanov kot matere, naj jim dajo malo hrane, so takoj napolnile posode s hrano in želele videti Kršno in Balaramo. Zato so odšle s pastirčki na obalo reke Yamune, da bi videle Kršna. Ko pa so ga gledale iz oči v oči je Kršna skozi njihove oči vstopil v njihovo srce. Prišle so k njemu kljub nasprotovanju njihovih možov, očetov in bratov.

Ko je Kršna vstopil v njihovo srce jim je rekel: "Drage žene brahmanov, sedaj se lahko vrnete domov. Opravljajte žrtvovanja in strezite svojim možovom opravljajoč svoja domača dela, tako, da bodo vaši možovi z vami zadovoljni."

Toda žene so se prestrašile, kajti bile so prepričane, da jih bodo možovi zavrnil. Toda Kršna jih je potolažil rekoč: "Ker ste moje čiste bhakte, vsi ljudje pa polbogovi bodo vaši sorodniki z vami zadovoljni."

Ko so žene to slišale so se vrnile in skupaj z možovi - brahmani opravili žrtvovanje, tako, kot to nalagajo šastre.

Medtem, ko pa je bilo eni ženi preprečeno, da bi odšla h Kršni je popolnoma obvezeta z mislimi o Njem zapustila svoje materialno telo izpostavljeno zakonom narave.

Ko pa so brahmani spoznali svojo napako, jim je bilo žal, ker niso nahranili Vsevišnje Božanske Osebnost. In so začeli govoriti: "K vragu z našim rojstvom v družini brahmana! K vragu z našim opravljanjem žrtvovanj in sleditvi pravil in predpisov! K vragu z našo družino! K vragu z našim strokovnim opravljanjem obredov v skladu s predpisi svetih spisov! K vragu z vsem, ker nismo razvili ljubezni do Vsevišnje Božanske Osebe, ki je izven dosega uma, telesa in čutil."

To pa je bil pravzaprav trik s katerim je Kršna hotel brahmanom izkazati milost, da bi ga sprejeli s čisto predanostjo. Kajti iluzorno je razmišljati, da bi Kršna prosil brahmane za hrano, kot Kršni vedno streže boginja sreče - pravzaprav mu v njegovem prebivališču streže veliko tisočev boginj sreče.

OBOŽEVANJE HRIBA GOVARDHANE

Za tem, ko sta Kršna in Balarama izkazala milost brahmanom, kateri so bili preveč zavzeti z opravljanjem vedskega žrtvovanja so pastirji priredili podobno žrtvovanje za zadovoljitev Indre, boga raja, zadolženega za preskrbovanje z vodo.

In Kršna je vprašal svojega očeta: "Dragi oče, kakšno je to veliko žrtvovanje katerega pripravljate? Kaj bo doprinos tega žrtvovanja in komu je namenjen? Kako se opravlja? Prosim povej mi, ker si močno želim razumeti ta proces."

Oče Nanda Maharaja pa ni ničesar odgovoril.

Toda Kršna je bil vztrajen: "Dragi moj oče, svete osebe nimajo skrivnosti. Zato ne moreš nič tajiti pred Menoj. Tisti, ki deluje s popolnim vedenjem dosega popolni rezultat. Tisti, ki pa ne deluje z znanjem ne dobi tako popolnega rezultata. Ali je to predpisano v

vedskih navodilih ali predstavlja to zgolj običaj? Prosim, podrobno mi opiši žrtvovanje."

Nanda Maharaja pa je odgovoril: "Ta obred je več ali manj tradicionalen. Dež pada zahvaljujoč kralju Indri, oblaki pa so njegovi predstavniki. Ker pa je voda tako pomembna za naše življenje moramo pokazati hvaležnost do upravitelja dežja."

Kršna pa je odgovoril: "Nobene potrebe ni, da obožujete polboga Indro, vsak mora doseči rezultat lastnega delovanja. Človek mora pazljivo izvrševati svoje dolžnosti, do svojih naravnih nagnjenj in ni potrebe, da odvrča pozornost na oboževanje raznovrstnih polbogov. Najbolj pravilno je izvrševati predpisane dolžnosti. Zato se človek, ki ne izvršuje pravilno svojih dolžnosti primerja z nečistnico. To veselje se manifestira pod vplivom treh gun - kreposti, strasti in neznanja. Vse te tri gune so vzroki stvarjenja, vzdrževanja in uničenja. Zato prosim oče Moj, izvrši žrtvovanje, katero bo zadovoljilo brahmane in hrib Govardhano. Ne imejmo pa nobene zveze z Indro."

Nanda Maharaja pa je rekel: "Dragi moj deček. Na tvojo prošnjo bom priredil posebno žrtvovanje za tukajšnje brahmane in hrib Govardhano, toda sedaj dopusti, da opravim žrtvovanje Indra-yajna."

Kršna pa reče: "Dragi Moj oče, ne odlašaj temveč takoj vzemi vse, kar si pripravil za Indra-yajno in to takoj uporabi za zadovoljitev brahmanov in hriba Govardhane."

Na koncu se je Nanda Maharaja le strinjal. Kršna pa jim je dal naslednja navodila za opravljanje žrtve: "Pripravite okusno hrano in nahranite brahmane, krave, vse živali in vse ljudi nižjih slojev, ter darujte denar, kot miloščino brahmanom."

Zatem pa so se zbrali še, da bi počastili hrib Govardhano in sicer tako, da so prišli do hriba in začeli hoditi okrog njega. Ko pa je bila vsa

ta svečanost končana je Kršna sam privzel podobo hriba Govardhane in začel jesti ponujeno hrano.

Po počastitvi pa je Kršna rekel: "Tisti, ki zanemari oboževanje hriba Govardhane, katero sem sam vodil ne bo srečen. Na hribu Govardhani je veliko kač in osebe katere bodo zanemarile predpisano dolžnost opravljanja te žrtve bodo umrle zaradi ugriza kače." In tako so vsi opravili to žrtvovanje po navodilih Kršne, zatem pa so se vrnili domov.

POTOP V VRNDAVANI

Ko je Indra spoznal, da je Kršna preprečil žrtvovanje, katerega so pastirji pripravljali za njega se je zelo razjezil. Kot upravitelj raznovrstnih oblakov je pozval samvartako. Ta oblak pa se pokliče kadar obstaja potreba po uničenju cele kozmične manifestacije. Indra je ukazal samvartaki naj se razvije nad Vrndavano in naj poplavi celotno področje, ker je razmišljal demonsko - da je on sam vsemogočna vrhovna oseba. In čeprav ni bil demon je Indra zaradi svojega materialnega položaja postal ohol.

Po ukazu Indre je nad Vrndavano začel padati dež brez prestanka. Položaj je bil zelo nevaren in, ker prebivalci Vrndavane niso videli rešitve so se zatekali h Kršni, da bi jih zaščitil pred Indro.

Ko je Kršna poslušal njihove prošnje si je mislil: "Polbogovi so moje bhakte in zato ne morejo pozabiti Mojega Vrhovnega položaja, toda zaradi materialne moči je postal ohol." In tako misleč je Kršna dvignil goro Govardhano z eno roko, tako, kot otrok pobere gobo s tal, in rekel prebivalcem Vrndavane: "Sedaj lahko stopite pod goro katero sem dvignil. Ne bojte se, da bo padla iz moje roke. Tu boste rešeni pred vsako nevarnostjo in bodite srečni pod tem velikim dežnikom skupaj s svojimi živalmi."

Prebivalci Vrndavane so tam ostali teden dni. Niso bili ne lačni in ne žejni ali izpostavljeni kakršnikoli drugi nevarnosti.

Ko pa je Indra vse to videl je takoj poklical vse svoje oblake in ukazal naj prenehajo liti dež.

Ko pa je dež prenehal liti in se je prikazalo sonce so tudi vetrovi prenehali pihati.

Vsi prebivalci Vrndavane s pastircami, materjo Yasodo, materjo Rohini, Nando in Balaramo so objemali Kršna in ga vedno znova blagoslavljali. Prav tako pa so veselje izražali tudi razni polbogovi na različnih planetarnih sistemih in na zemljo metali cvetje.

ČUDEŽNI KRŠNA

Ker pa pastirčki in ljudje iz Vrndavane niso razumeli čudežnega položaja Kršne - Vsevišnje Božanske osebnosti so se začeli pogovarjati med seboj o delih, katera so presegala dela vseh ljudi.

Eden od njih je rekel: "Dragi moji prijatelji, ko samo pomislim na njegova čudežna dela se mi zdi nemogoče, da tak navaden deček živi z nami v Vrndavani."

Dragi prijatelj Nande Maharaje pa je rekel: "Dragi moj Nanda, ne vemo zakaj nas tvoj sin Kršna tako privlači. Želimo ga pozabiti, toda to je nemogoče. Zakaj smo mu po naravi tako naklonjeni? To je začudujoče!"

Nanda Maharaja pa jim reče: "Dragi prijatelji, na to vam odgovorijo lahko le besede Gargamunija. Ko je prišel opravljati obred dajanja imena, je dejal, da se deček pojavlja v različnih časovnih obdobjih in ima različno barvo kože. To pot se je pojavil v Vrndavani, temne polti poznan kot Kršna. Pred tem je imel belo polt, zatem rdečo in za tem rumeno. Gargamuni je prav tako povedal, da ta deček

prej ni bil sin Vasudeve. Pravzaprav je rekel, da ima moj sin več imen po svojih raznih osebnostnih lastnostih in delovanju. Gargacarya me je prepričal, da bo ta deček ugoden za mojo družino in, da bo nudil blaženstvo vsem pastirjem v Vrndavani. Celó, če se znajdemo v težavah bomo z milostjo tega dečka zelo enostavno rešeni. Rekel je, da je ta deček rešil svet iz brezzakonja in, da je vse poštene ljudi rešil iz rok nepoštenih ljudi. On je v popolnosti tak kot G. Višnu, kateri je vedno na strani polbogov in zato demoni nikoli ne morejo poraziti polbogov. Gargacarya je še povedal, da bo moj otrok po duhovni lepoti, lastnostih, delovanju, vplivu in obilju enak Višnuu. Zato menim, da je on sam Narayana ali pa popolna ekspanzija Narayane."

Ko so pastirji vse to poslušali so rekli: "Naj nas, Kršna, kateri je ljubezniv, lep in milosten štíti tako, da lahko spokojno živimo pod njegovo zaščito - pod zaščito čudežnega Kršne!"

MOLITVE INDRE KRALJA RAJA

Ko je Kršna rešil prebivalce Vrndavane pred Indrinim besom so se pred njim postavile krave surabhi z Goloke Vrndavane in kralj Indra z rajskih planetov. Kralj Indra je namreč spoznal, kdo je Kršna zato se mu je poklonil in mu napotil svoje molitve:

"V tvoje prebivališče vstopa samo tisti, ki se podvrže strogostim in pokoram in se je popolnoma osvobodil vpliva materialnosti (strasti in neznanja). Tisti, ki razmišlja, da sprejemaš odlike materialnega sveta, ko vstopaš vanj, ta greši. Materialnost se te ne more dotakniti in ti jo ne sprejemaš, ko si prisoten v tem svetu. Tvoje Gospodstvo ni pogojeno z zakoni materialne narave.

Dragi moj Gospod. Ti si prvobitni oče celotne manifestacije. Ti si vrhovni učitelj tega vesolja in prvobitni lastnik vsega. Kot večni čas kaznuješ tiste, kateri te užalijo. V materialnem svetu je veliko takih norcev, ki razmišljajo tako kot sem jaz, da so sami Vsevišnja Božanska Oseba in mislijo, da so najvišje osebe v vesolju. Ti pa si tako milosten,

da jih ne kaznuješ zaradi tega, temveč jim krušeč njihov lažni ponos, razkrivaš, da si Ti in nihče drug Vsevišnja Božanska Oseba.

Dragi moj Gospod. Ti si vrhovni oče in vrhovni duhovni učitelj in vrhovni kralj. Po lastni želji se pojavljaš na Zemlji v Svojih večnih oblikah in prinašaš srečo vsem živim bitjem. Pojavljaš se, da bi proslavil Zemljo in kaznoval Tiste, kateri lažno trdijo, da so Bog. V materialnem svetu obstaja večno tekmovanje raznih živih bitij za vrhovni položaj. In neumne osebe, katere neuspešno žele doseči vrhovni položaj trdijo, da so Bog, Vrhovna oseba. V tem svetu je veliko takih, toda tekom časa se spametujejo in se Ti predajo in ti začno ponovno pravilno služiti. To je razlog zaradi katerega kaznuješ osebe katere Ti zavidajo."

"Gospod, zelo sem te užalil, zato te prosim, da mi oprostiš, ker sem se tako bedasto obnašal in Te prosim, da se spomniš, da sem tvoj Večni sluga. Ti se pojavljaš v tem svetu, da bi uničil demone kateri vzdržujejo veliko vojaško moč samo zato, da bi obremenili Zemljo. Zaradi grobe nevednosti sem povzročil velik nemir v Vrndavani, toda Ti si bil tako milosten, da si uničil moj lažni ponos. Ti nisi samo vrhovni upravitelj temveč tudi duhovni učitelj vseh živih bitij."

Ko je Kršna to poslušal, se je zasmejal in rekel: "Dragi moj Indra preprečil sem žrtvovanje namenjeno tebi, da bi ti izkazal Svojo milost in te opomnil, da sem tvoj večni gospodar. Jaz lahko vsakemu izkažem milost, ali pa ga kaznujem, ker nihče ni večji od mene. Ko je nekdo neprimerno ponosen mu izkažem milost tako, da mu odvzamem vse njegovo obilje."

Tedaj pa je Sarabhi - krava, katera je prišla z Indro Kršni napotila naslednjo molitev: "Dragi moj Gospod. Ti si najmočnejši mistični yogi, ker si duša celega vesolja in edini izvor cele vesoljne manifestacije. Čeprav je Indra dal vse od sebe, da bi ubil moje potomce in krave v Vrndavani, si jih Ti tako lepo zaščitil, ko si jim nudil svoje zatočišče. Mi ne sprejemamo nikogar drugega, kot Vsevišnjega, niti ne iščemo

zatočišče koga drugega Boga ali polBoga. Ti si naš Indra. Ti si naš vrhovni oče cele vesoljne manifestacije in zaščitnik vseh krav, brahmanov, polbogov in čistih bhakt Tvojega gospostva. O Nad-duša vesolja, dopusti nam, da Te okopamo v svojem mleku, ker si Ti naš Indra. O Gospod pojavljaš se samo zato, da bi zmanjšal breme nečistosti na Zemlji."

Tako je Surabhi okopala Kršno v svojem mleku, Indrin slon pa je okopal Indro z vodo nebeške reke Gange. Zatem pa je rajski kralj Indra skupaj s Surabhi kravami in vsemi drugimi polbogovi in njihovimi materami oboževal G. Kršno kopajoč Ga z vodo Gange in mlekom Surabhi krave. Tako so vsi zadovoljili Govindo. Prebivalci višjih planetnih sistemov so skupaj slavili Gospoda prepevajoč njegovo ime, njihove žene in dekleta pa so vesele plesale. Brez prestanka so z neba metali cvetje in s tem zadovoljili Gospoda. Ko pa je bilo vse prepojeno z veseljem pa so surabhi krave z mlekom prepojile še celo Zemljo in vse v naravi se je spremenilo in ni bilo več zlobno.

Zatem pa se je kralj Indra z dovoljenjem Govinde vrnil domov v rajsko kraljestvo.

KRŠNA OSVOBAJA NANDA MAHARAJA IZ ROK VARUNA

Govardhana-puja (svečanost namenjena gori) je bila proslavljena na dan mladega meseca. Za tem je Indra pošiljal sedem dni velike nevihte spremljane s točo. Tako je minilo devet dni, desetega dne pa je Indra oboževal G. Kršna in vse je bilo urejeno na primeren način. Za tem na enajsti dan rastočega meseca pa je bil Ekadaši. Nanda Maharaja se je cel dan postil, zgodaj zjutraj pa se je na Dvadaši dan po Ekadašiju odšel kopati v reko Yamuno. Takoj, ko je vstopil v globoko vodo reke pa so ga prijeli sluge Varuna-deve. Odpeljali so ga pred polboga Varuna in ga obtožili, da se je kopal v reki na nepravi dan, ker se je smatralo, da se je glede na astronomske izračune kopal v demonskem času. Pravzaprav se je Nanda Maharaja hotel kopati

pred vzhodom sonca, toda, ker je preveč hitel je prišel v neprimernem času.

Ker pa so Nanda Maharaja odvedli, so njegovi spremljevalci začeli klicati Kršna in Balaramo. In Kršna je takoj vedel, da ga je odpeljal Varuna, zato sta z Balaramo takoj odšla v prebivališče Varuna, da bi ga zaščitila. Polbog Varuna je z velikim spoštovanjem sprejel Kršno in Balaramo in rekel: "Gospod, Vsevišnja Božanska Osebnost, Vrhovni Brahman, Nad-duša vsega. Žal mi je, da so moji ljudje odpeljali Tvojega očeta, zato te prosim, da jim oprostiš to žalitev. Mislim, da si mi hotel izkazati milost s svojo osebno prisotnostjo. Dragi Kršna, Govinda, bodi milosten do mene - Tu je tvoj oče. Lahko ga odpelješ."

Tako je G. Kršna rešil svojega očeta in ga odpeljal nazaj k svojim prijateljem. Nanda Maharaja pa je z velikim začudenjem opisoval dogodek svojim sorodnikom in prijateljem.

Čeprav je Kršna izvajal čudežna dela si Nanda Maharaja in mati Yasoda nista mogla misliti o njem kot o Vsevišnji Božanski Osebnosti, vedno sta Ga smatrala samo za svojega otroka. Zato je Nanda Maharaja sklepal, da je Varuna oboževal Kršna zato, ker je tako lep otrok. Prijatelji pastirji pa so želeli izvedeti ali je Kršna res Vsevišnja Božanska Osebnost in, da bo vsem daroval osvoboditev. In medtem, ko so se o tem pogovarjali je Kršna vedel o čem se pogovarjajo, zato jim je pokazal duhovno nebo, da bi jih prepričal o njihovi usodi v duhovnem cesarstvu. Pokazal jim je neskončno duhovno nebo Akruri planetni sistem Vaikunthe, katero je neomejeno in polno znanja. Vsi ljudje z Nando Maharajo na čelu so se počutili čudežno blaženo.

UVOD V RASA PLES

Ko je Kršna videl noč polnega meseca v dobi sarad se je okrasil z raznim cvetjem in se spomnil molitev gopij namenjenih boginji Katyayani, katero so prosile, da Kršna postane njihov mož. Takrat se je na nebu pojavil mesec, gospodar zvezd v svoji najlepši obliki. Ko je

G. Kršna zaigral na svojo flavto je njen zvok očaral vse gopije v Vrndavani, prekinile so s svojimi opravili in takoj pritekale na mesto, kjer je stal Kršna. Ker pa so bila dekleta še mlada so jih ščitili njihovi možje, starejši bratje ali očetje in jim preprečevali, da bi odšle, toda one se na to niso ozirale. Nekatere gopije pa so možovi doma zaprli v sobe in one so začele meditirati Kršno. Tako so dokazale, da so yogiji.

Ko pa so se ostale gopije zbrale okrog Kršne jih je On okaral, ker so zapustile svoje domove v tem času noči in jim povedal, da za dekleta in fante ni dobro, če so skupaj v tem času. Zato jih je zaprosil naj se vrnejo domov, poleg tega pa jim je še rekel: "Poleg tega vam moram objasniti, da je za pošteno ženo služenje možu brez dvoličnosti najboljši religijski princip. Žena nebi smela biti samo zvesta in poštena do moža, ampak tudi ljubezniva. Poslušati je treba očeta in mater svojega moža in biti ljubezniva do mlajših bratov moža in kar je najpomembnejše, skrbeti mora za otroke. Celo, če njen mož ni dobrega karakterja ali na ni zelo bogat in srečen in ali pa je zelo star in nemočen zaradi dolgotrajne bolezni; v kakršnem koli stanju se mož nahaja, žena se ne sme razvezati od njega, če se želi dvigniti na višje planetne sisteme po zapustitvi tega telesa. Poleg tega se smatra, da je žena odvratna, če ni zvesta svojem možu in išče drugega. Takšne navade pa bodo ženo odvrnile od dviganja na višje planete in povzročile njeno degradacijo. Poročena žena nebi smela iskati ljubimca, ker takšno obnašanje ni v skladu z vedskimi principi življenja, če ste mi zelo privržene in želite Mojo družbo vam svetujem, da odidete domov in se o meni pogovarjajte in mislite Name. Ni potrebe, da ste zraven mene, pojdite domov."

Gopije pa so rekle: "Kršna ti si zelo okruten. Ne ubijaj naše dolgotrajne želje, da bi bil naš mož. Želimo Ti služiti, enostavno nas sprejmi kot svoje služabnice."

Kršna se je zasmel, potem pa je razumel, da so zelo srečne, ker so z njim in jim je skrušil njihov lažni ponos in izginil od tam zapolnjujoč svoje obilje ločenosti.

KRŠNA SE SKRIVA PRED GOPIJAMI

Ko pa je Kršna izginil so ga gopije pvsod začele iskati. Ker pa ga niso našle so se prestrašile in skoraj ponorele za Njim.

Iskale so ga in na nekem mestu so videle Kršnova stopala in so jim sledile.

V tistem času pa je gopija Radharani odšla s Kršno. Ostale gopije pa so se začele pogovarjati, da se Kršna do Radharani obnaša tako kot fant do svojega dekleta in, da je Radharani glavna gopija, ter, da je najbrž zelo ponosna na svoj položaj, misleč, da je najboljša gopija. Pogovarjale so se, da je Radharani najbrž z raznimi ženskimi triki odpeljala Kršno. Toda, ko so videle, da je Kršna zapustil tudi Radharani in, da ona tudi žaluje za njim se jim je zasmilila. Prišle so do Rdharani in so slišale od nje vse o tem, kako se je grdo obnašala do Kršne in je postala ošabna in kako je zaradi svojega ponosa postala užaljena. Ko so gopije to slišale so postale zelo sočutne in so skupaj z Radharani odšle še globlje v gozd.

PESMI GOPIJ

Nekoč je ena od gopij dejala: "Dragi Kršna, odkar si se rodil v Vrajabhumi je vse postalo slavno. In zdi se, da boginja sreče vedno prebiva tu nekje. Samo me smo nesrečne, ker te kljub našemu iskanju ne moremo videti. Naše življenje je odvisno od Tebe, zato Te prosimo, vrni se!"

Druga pa je rekla: "Dragi moj Kršna. Ti si življenje in duša celo lotosa, ki raste v jezeru. Brez Tvojega pogleda vse umira. Pravzaprav me nismo niti tvoje žene niti tvoje sužnje. Toda brez Tvojega pogleda umiramo!"

Dragi Kršna Ti si zelo zvit. Dobro veš, kako nam je hudo, ko se spominjamo Tvojega pogleda in sprehodov s Teboj."

Kajti Kršna je vedno obkrožen z raznovrstnimi močmi in zato je popoln in lep. Kršno obkroža namreč veliko tisočev boginj sreče in glede na besede Skande Purane se med šestnajst tisoč sto osmimi gopijami odlikuje stoosem, med stoosmimi se jih odlikuje osem, med osmimi pa se odlikuje Radharani in Candrarani, od teh dveh pa je Radharani najpomembnejša.

Ker pa je g. Kršna kot Nad-duša prisoten v vseh živih, so gopije dobile vsaka svojega Gospoda.

OPIS RASA PLESA

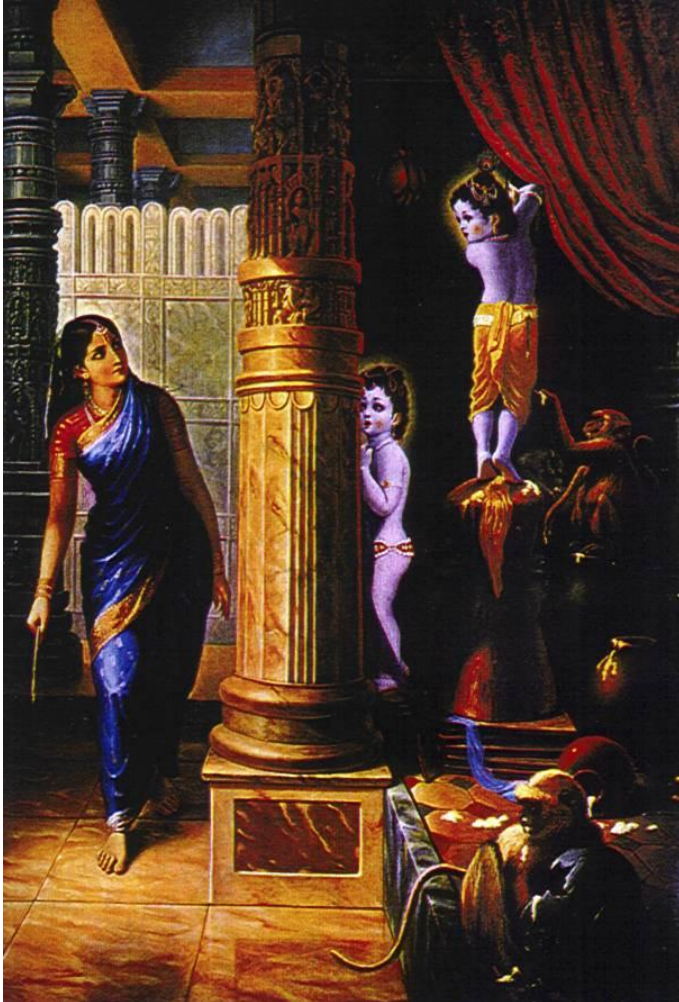
Gopije niso videle Kršnove mistične ekspanzije. Vsaka pa je videla samo enega Kršno in zato je bila vsaka prepričana, da pleše samo z njo. Nad mestom, na katerem se je odvijal ta čudoviti ples se je zbralo veliko letečih objektov v katerih so se nahajali prebivalci rajskih planetov, kateri so zelo želeli videti Kršnini čudežni ples z gopijami. Gandharve in Kinare so začeli peti in v spremstvu svojih žena so začeli metati ploho cvetja na plesalce.

Tako so telesa gopij katera so pripadala njihovim možovom ležala v posteljah doma (mahamaya), njihovi duhovni delci pa so plesali s Kršno (yogamaya). In tako je Kršna izpolnil svojo obljubo pastiricam.

OSVOBODITEV VIDYADHARE IN UBIJANJE DEMONA SANKHASURE

Nekoč so pastirji iz Vrndavane na čelu z Nando Maharajo želeli v Ambikavani opraviti obred Šivaratri - to je obred, ki ga izvajajo oboževalci Šive in Ambike (Durge-Šivove družice).

Pastirji so se cel dan postili in zvečer popili malo vode. Toda medtem, ko so tako počivali se je pred njimi pojavila velika kača iz bližnjega gozda in začela hlastno goltati Nanda Maharaja. On pa je nemočno vzkliknil: "Sin moj, prosim reši me! Ta kača me bo pojedla!"

**Mati Yasoda, Kršna in Balarama.
Kamsa pošlje Akruro po Kršna**

Ko pa je Nanda Maharaja klical na pomoč so pritekli pastirji, da bi videli kaj se je zgodilo. Takoj so vzeli baklje in začeli tolči po kači želeč ubiti jo. Toda kača ni prenehala goltati Nande Maharaje.

Tedaj pa se je pojavil Kršna in se s svojimi nogami dotaknil kače, ki je takoj odvrгла svoje kačje telo in privzela obliko polboga po imenu Vidyahara. Njegovo telo je bleščalo okrog vratu pa je imel zlato ogrlico. Kršna pa je tedaj vprašal polboga: "Ti si zelo lep polbog in zdi se, da te je blagoslovila boginja sreče. Kako to, da si storil toliko zla in dobil telo kače?"

Polbog pa je potem opisal svoje prejšnje življenje: "V prejšnjem življenju sem bil zelo slaven in poznan. Nekoč pa sem naletel na modreca Angira, kateri pa je zelo grd. In, ker sem bil zelo ponosen na svojo lepoto, sem se smejal Angirasovi grdi podobi. Zaradi tega grešnega dela pa me je veliki modrec prekel; naj dobim obliko kače."

Vidyadhara pa je še rekel: "Sedaj sem osvobojen materialnih skrbi, ker si se me dotaknil s svojimi stopali. Prosim te, da mi dopustiš, da se vrnem v svoje prebivališče na rajskem planetu."

Ko je Vidyadhara dobil dovoljenje od Kršne, da se lahko vrne v svoj dom je obšel gospoda se mu ponižno poklonil in odšel.

Pastirji, kateri pa so prišli, da bi izvršili obrede za oboževanje Šive in Ambike so končali oboževanje in se pripravili za vrnitev v Vrndavano. Ko pa so se vračali so se pogovarjali o Kršninih čudežnih delih in so postali še večji privrženci Kršne.

Kmalu za tem dogodkom pa sta neke noči Kršna in Balarama v spremstvu deklet iz Vrndavane v gozdu začela lepo peti.

V tem času pa se je pojavil tudi demonski spremljevalec Kubere - Sankhasura, ki je bil ponosen na svoje materialno obilje, tako kot Kuberina sinova. Demon je pomislil, da sta Kšna in Balarama navadna

pastirja, katera uživata v družbi lepih deklet - mislil je tudi, da bi s temi dekleti moral uživati on, ker pripada bogati skupnosti Kubere in ne Kršna in Balarama. Zato se je pojavil pred Kršno in Balaramo in s silo odpeljal dekleta proti severu. Ter v prisotnosti Kršne in Balarame izjavil, da je njihov lastnik in mož.

Brata pa sta demona začela slediti in istočasno hrabrila gopije: "Ne bojte se, takoj prideva in bova kaznovala demona." Kmalu sta res ujela Sankhasuro in ker je mislil, da sta brata preveč močna je spustil gopije in začel bežati. Toda Kršna mu ni pustil uiti. Balarami je zaupal gopije in začel slediti Sankhasuro, ki je bežal. Kršna je prav tako želel z demonove glave vzeti dragulj podoben školjki. Hitro ga je ujel, ga udaril po njegovi glavi in ubil. Dragulj pa je v prisotnosti deklet daroval svojemu starejšemu bratu Balarami.

GOPIJE ČUTIJO LOČENOST

Gopije so v odsotnosti Kršne neprestano jokale, zato skozi jok tudi Kršna nudi olajšanje, tako, kot oblak zadovoljuje vznemirjene ljudi.

Vsi prebivalci Vrndavane so vedno mislili na Kršna. Spominjali so se njegovih zabav in se ves čas potapljali v oceanu blaženosti. Toda materialni svet je onesnažen, tako, da so celo v Vrndavani asuredemoni poskušali narušiti mir.

Demon po imenu Aristasura je vstopil v vas v obliki velikega bika z ogromnim telesom in rogovi kopajoč zemljo s svojimi parklji. Ko je vstopil v Vrndavano se je zatresla cela Zemlja, kot, da je potres. Zastrašujoče rikanje je bilo tako prodorno, da so nekatere noseče žene rodile in krave skotile. Njegovo telo je bilo tako veliko, debelo in močno, da je nad njim kot nad velikim hribom lebdel oblak. Ob vstopu Aristasure v vas so se vsi prestrašeni razbežali.

Vsi prebivalci Vrndavane so vpili: "Kršna, prosim reši nas!" Ko je

Kršna vse to videl je takoj vse pomiril in rekel Aristasuri: "Ti najnižje živo bitje zakaj strašiš prebivalce Gokule? Kaj hočeš s tem doseči? Če si prišel izzivati Mene sem pripravljen na boj."

Bik pa se je obvezet z jezo začel približevati Kršni, kateri je stal pred njim. Kopal je zemljo, dvignil svoj rep in videti je bilo, kot, da oblaki lebdijo okrog njega. Usmeril se je proti Kršni in ga poskušal prebosti kot Indrova strela. Toda Kršna je zagrabil za njegove rogove in ga vrgel, kot sovražno razpoloženi slon poriva majhnega slona. Čeprav je bil demon videti zelo utrujen se je dvignil in zbral ves svoj pogum. Kršna pa ga je zagrabil za njegove rogove, ga vrgel na tla in mu rogove zlomil. Pod Kršnovimi udarci je Aristasura silovito brcal z nogami. Medtem, ko je krvavel, uriniral in izločal blato je izbuljenih oči prešel v kraljestvo smrti.

Ko so ta čudežni podvig videli na rajskih planetih so Kršna zasuli s ploho cvetja. V Vrndavani pa je pritegnil pozornost vseh prebivalcev.

Po tem dogodku pa je Narada Muni razkril skrivnost o Kršni. Pojavil se je pred Kamsu in ga obvestil: "Ubil te bo osmi Vasudevin sin. Ta osmi je Kršna. Vasudeva te je zavedel, da je to hči. Pravzaprav pa je to hči rodila Yasoda, žena Narade Maharaje, Vasudeva pa jo je zamenjal s svojim sinom, da bi Te prevaral. Kršna je tako, kot Balarama Vasudevin sin."

Takoj, ko je Kamsa slišal Naradove besede je potegnil meč pripravljen, da ubije Vasudeva zaradi njegove dvoličnosti. Toda Narada ga je miril: "Ne bo te ubil Vasudeva. Zakaj si ga želiš ubiti? Rajši poskušaj ubiti Kršno in Balaramo." Toda, da bi ohladil svoj bes je Kamsa Vasudeva in njegovo ženo vrgel v temnico in ju okoval z železom, ter poklical demona Kešijo in mu ukazal, da odide v Vrndavano po Kršna in Balaramo. Potem pa je Kamsa poklical še izkušene slonarje Canuro, Mustiko, Salo, Tosalo in druge, ter jim rekel: "V domu Nande Maharaje živita dva brata Kršna in Balarama. Onadva sta pravzaprav Vasudevina sinova. Kot veste mi je usojeno

umreti od Kršnove roke; Sedaj odidite in pripravite festival rokoborbe. Ljudje bodo prihajali iz raznih krajev. Jaz pa bom uredil, da bosta tadva dečka prišla sem in vi ju boste poskušali v rokoborbi ubiti."

Tedaj pa je poklical Akruro, enega od potomcev Yadu dinastije v kateri se je rodil Kršna. "Dragi moj Akrura," je rekel Kamsa, "nimam boljšega prijatelja od tebe v Bhoja in Yadu dinastiji, ti si najbolj velikodušna oseba in zato te kot prijatelja prosim za uslugo. Pojdi v Vrndavano in najdi dečka po imenu Kršna in Balarama. Onadva sta sinova Nande Maharaje. Vzemi to lepo kočijo in ju privedi sem. To je moja prošnja. Želim ju ubiti. Čim bosta prišla sem ju bodo pričakali veliki sloni in ju najverjetneje ubili. Ko bom ubil tadva, bom ubil še Vasudeva in Nando, katera vzdržujeta Bhoja in Vrsni dinastijo. Prav tako pa svojega očeta Ugrasena in njegovega brata Devaki, ker sta moja sovražnika in ovirata mojo politiko in diplomacijo. Jarasandha je tast, opica po imenu Dvida pa je moj veliki prijatelj. Z njuno pomočjo bom ubil kralje na Zemlji, kateri podpirajo polbogove. Prav tako mi bodo pomagali še Šambara, Narakasura in Banasura moji najbližji prijatelji."

Ko je slišal Kamsin načrt je Akrura odgovoril: "Dober načrt si si zamislil, toda moraš biti pazljiv. Človek snuje svoje načrte, Bog pa odloči. Če naše načrte ne podpira vrhovna avtoriteta bodo sigurno propadli. Toda proti tvojemu predlogu ne nasprotujem, zato bom kot tvoj prijatelj izvršil ukaz in pripeljal Kršno in Balaramo."

Zatem pa se je Kamsa umaknil v svoje prostore Akrura pa se je vrnil domov.

KRŠNA UBIJA DEMONA KEŠIJA IN VYOMASURO

Po navodilih Kamse se je demon Keši spremenil v strašnega konja in vstopil na območje Vrndavane. S svojimi kopiti je kopal zemljo, stresal svojo veliko grivo, hrzal in plašil cel svet. Ko je videl, da ta

demon plaši prebivalce Vrndavane ga je Kršna zagrabil za rep in konj je razumel, da ga izziva na dvoboj. Gospod je sprejel ta izziv in stopil pred demona Kešija. Medtem, ko ga je pozval na dvoboj se mu je konj začel približevati, kot rjoveči lev. Keši je hotel z vso hitrostjo poteptati Kršno, toda Kršna ga je zagrabil za noge, ker je takoj začutil njegovo namero, potem pa ga v jezi nekolikokrat zavihtel in ga vrgel sto metrov daleč, tako, kot Garuda meče veliko kačo. Konj se je takoj onesvestil, ko pa se je zavedel je ves besen napadel Kršna z odprtimi usti. Takoj, ko se je Keša približal Kršni je on položil svojo roko v njegova usta. Konj je začutil veliko bolečino, ker ga je Kršnova roka zapekla kot razžarjeno železo, njegovi zobje pa so popadali ven. Kršnova roka v ustih konja pa se je začela zatikati in konj se je začel dušiti. Medtem, ko se je dušil je ves oblit z znojem brcal po zraku. Preden pa je umrl je izločal urin in blato, oči pa so mu stopile ven iz očesnih jamic, zatem pa je izdihnil. Ko je konj umrl so njegova usta popustila in Kršna je lahko izvlekel roko in ni bil presenečen, ker je tako hitro ubil demona Kešija, toda bogovi so se čudili in z velikim spoštovanjem čestitali Kršni in začeli metati cvetje.

Za tem dogodkom pa je h Kršni pristopil Narada Muni, se mu poklonil in pred vsemi ljudmi izkazal, da je Kršna popolnoma neodvisen od stvarstva in samostojen, za tem pa je z dovoljenjem Kršne odšel.

Malo kasneje pa je Kršna odšel s svojimi prijatelji na vrh gore Govardhana in se tam z dečki igral ravbarje in policaje. Medtem pa se je pojavil demon Vyomasura (demon, ki leti po nebu). On je bil sin velikega demona Maye. Vyomasura se je spremenil v pastirja, kateri je igral vlogo ravbarja in je ukradel veliko dečkov, kateri so igrali vlogo jagnjetov. Tako je odnesel skoraj vse dečke enega za drugim v gorske votline katere je zaprl s kamenjem. Kršna je spoznal njegov trik in ga ujel, tako, kot lev lovi jagnje. Da pa bi se osvobodil Kršnovega stiska se je demon hotel ekspandirati do veličine gore, toda Kršna mu ni dopustil, da bi se osvobodil njegovih rok. Takoj ga je silovito vrgel na

tla in ubil, tako, kot se ubija žival v klavnici. Zatem pa je osvobodil vse prijatelje zaprte v gorskih votlinah.

Vsi prijatelji in polbogovi so slavili njegova dela. Zatem pa se je Kršna z njimi ponovno vrnil v Vrndavano.

AKRURA PRIHAJA V VRNDAVANO

Oba demona Keši in Vyomasuro je Kršna ubil zjutraj. Za tem pa je Kamsa zaprosil Akruro, da do večera pride v Vrndavano. In po Kamsinih navodilih se je Akrura naslednjega jutra s kočijo odpravil v Vrndavano. Akrura pa je bil velik bhakta in je bil zelo srečen, da mu je Kamsa omogočil, da vidi Gospoda, ker je pričakoval, da ga bo Kršna blagoslovil. Prav tako pa ga je bilo strah, ker ga je bil poslal Kamsa, Kršnini sovražnik.

In Akrura je razmišljal: "Glede na to, da je Kršna kot Nad-duša v vseh živih bitjih in imam grešno poslanstvo moram zelo ponižno stopiti pred njega, če hočem, da me bo osvobodil vseh grešnih posledic.

Zadovoljna z mojimi molitvami me bosta Kršna in Balarama prav gotovo sprejela v svoj dom in me z velikim spoštovanjem pogostila, ter povprašala, kako je s Kamso in njegovimi prijatelji."

Kmalu po zahodu sonca pa je Akrura prišel v Vrndavano. Takoj je stopil s kočije in se začel valjati po prahu na tlah in s tem pokazal proces prihoda v Vrndavano.

Za tem pa je zagledal Kršno in Balaramo, toda ostal je brez besed - glas se mu je zataknil v grlu. Toda Kršna in Balarama sta ga objela in ga popeljala v svoj dom in ga pogostila.

Ko pa je bil Akrura lepo sprejet in pogoščen ga je Nanda Maharaja vprašal: "Vem, da te štiti veliki demon Kamsa, kateri štiti živali zato, da bi jih v prihodnosti pobil. On je tako sebičen, da je pobil sinove lastne sestre. Zato ne morem iskreno verjeti, da on štiti prebivalce Mathure!"

Medtem, ko je Akrura poslušal besede Nande Maharaje je povsem pozabil na svojo utrujenost.

AKRURINA VRNITEV IN NJEGOV OBISK VIŠNULOKE V REKI YAMUNI

Gospod Kršna in Nanda Maharaja so lepo sprejeli Akrura in mu ponudili prenočišče.

Kršna in Balarama sta odšla na večerjo, Akrura pa je sedel na posteljo in začel premišljevat o tem, kako se je uresničilo tisto, kar je po poti razmišljal.

Po večerji pa sta Kršna in Balarama odšla h Akruri in ga povprašala po stricu Kamsi in njegovih načrtih, ter ga povprašala, če so njegovi sorodniki dobro in, če so zdravi.

Akrura je Kršni in Balarami opisal vse kar se je zgodilo odkar je Narada sporočil Kamsi, da je Kršna sin Vasudeva, ter kako je hotel ubiti Vasudeva, ter, da mu je naročil, naj pripelje Kršno in Balaramo v Mathuro z namero, da bi ju ubili.

Ko sta Kršna in Balarama to slišala sta se blago nasmehnila Kamsinim načrtom.

Nanda Maharaja pa je za tem zbral vse dečke, da odidejo v Mathuro na svečanost in da bi s seboj odnesli mleko in mlečne izdelke, katere bi ponudili v ceremoniji. Prav tako je obvestil upravitelje, da poskrbijo za varnost na tej svečanosti.

Ko pa so gopije videle, da Akrura namerava odpeljati Kršno in Balaramo jih je prevzela huda tesnoba, rekoč: "O usoda, tako si okrutna! Zdi se, kot, da ne veš, kako bi drugim podarila milost. Urediš tako, da prijatelji pridejo v stik, potem pa jih znova razdvajaš ne da bi uresničila njihove želje. Bojimo se, da bo Kršna padel pod vpliv deklet iz Mathure in bo na nas pozabil. Zato mislimo, da se ne bo več vrnil v Vrndavano.

Prav tako je čudno, da je Kršna brez obotavljanja sedel na kočijo. To kaže na to, da Kršna ni preveč pameten. Toda, če tudi je inteligenten ni zelo vljuden. Celo polbogovi so nevljudni do nas, ker ne preprečijo tega potovanja."

Za tem pa so se gopije razočarane vrnile domov.

V spremstvu Akrure in Balarame je Gospod pognal konje z veliko hitrostjo do obale reke Yamune, kjer sta se Kršna in Balarama okopala in se ponovno usedla na voz. Za tem pa je še Akrura s Kršnininim in Balaramininim dovoljenjem odšel v Yamuno. Ko pa je Akrura na pol potopljen stal v vodi je v vodi nenadoma zagledal Kršna in Balaramo. Zbegan je takoj izstopil iz vode in šel preveriti, kje sta dečka. Ko pa ju je videl v kočiji kako sedita je bil zelo presenečen. Za tem pa je zopet odšel do vode. Tokrat pa ni videl samo Kršna in Balaramo, temveč tudi številne polbogove in vse Sidhe, Carane in Gandharve. Vsi so stali pred gospodom, kateri je ležal. Prav tako je videl tudi Šešo Nago s tisoč glavami, ki je bil oblečen v modra oblačila njegovi vratovi pa so bili beli. Na naročju Šeše Nage pa je videl Kršna s štirimi rokami kako mirno sedi. Akrura je videl namreč Balaramo kot Šešo Nago in Kršna kot Maha-Višnua. Poleg gospoda pa je Akrura videl še njegove najbližje spremljevalce štiri kumare (Sanake, Sanatane, Sanande in Sanat-kumare), Sunande in Nande prav tako pa tudi polbogove, kot sta Brahma in Šiva. Prav tako je bilo prisotnih devet modrecev,

Prahlada, Narada in osem Vasudevov neskajljenih besed in čistega srca, kateri so svoje molitve posvečali gospodu.

Akrura je ves zaprepaščen začel drhteti, toda čeprav je bil zmeden je Gospodu izkazal spoštovanje in mu napotil svoje molitve.

AKRURINE MOLITVE

"Dragi moj Gospod," je molil Akrura, "ti si prvotni vzrok vseh vzrokov in neizčrpna oseba Narayana. Iz tvojega popka je vzniknil lotos na katerem se je rodil Brahma, stvarnik tega vesolja. Brahma je vzrok tega vesolja, ti pa si vzrok vseh vzrokov. Ti si Nad-duša in nihče ne pozna tvoje transcendentalne oblike. Vsa bitja materialnega sveta se nahajajo pod vplivom gun. Polbogovi, kot Brahma nimajo popolnega znanja o tvojem obstoju. Veliki mistiki te obožujejo kot Vsevišnjo Božansko Osebo, prvobitni vzrok vseh živih bitij cele vesoljne manifestacije in vseh polbogov. Obožujejo te, kot vseobsegajoče bitje. Dragi moj Gospod, jaz se ne razlikujem od pogojenih duš. V zablodi mislim, da sem srečen, ker imam svoj dom, ženo, otroke, državo, lastništvo in ostalo. Neumno razmišljujoč jih imam za resnične in večne in sem tako pozabil na Tebe, ki si zakladnica vsega zadovoljstva. Pogojene duše želijo potešiti svojo žejo, toda ne vedo kje bi našle vodo.

Tvoja večna oblika je polna znanja. Si najmočnejše bitje, ki poseduje vse vrste energije. Ti si Vrhovni Brahman in Vrhovna Oseba, Vrhovni upravitelj in gospodar materialnih energij. Ponižno spoštovanje Tebi Vasudeva, počivališče cele kreacije. Vrhovna duša, Gospod Moj popolnoma se ti predajam. Prosim zaščiti me."

KRŠNA PRIHAJA V MATHURO

Medtem, ko je Akrura molil Vsevišnjo Božansko Osebo je Gospod izginil iz vode, tako, kot dober igralec, ki zamenja svojo obleko in se pojavlja v svoji pravi obliki. Akrura je šel ven iz vode, ko pa je prišel do

kočije kjer sta sedela Kršna in Balarama je bil zaprepaščen, kot bi bil zadet s čudežno strelo.

"Dragi Gospod," reče Akrura, "vse čudežne stvari v tem svetu, na nebu, v vodi ali pa na zemlji počivajo v Tvoji Vesoljni obliki. Videč Tebe, kakšna čudesa sem videl! Ko sem videl tvojo transcendentalno obliko, kaj mi še preostane, da vidim?"

Rekoč to je Akrura sedel v kočijo in pognal konje. Medtem pa, ko so potovali iz Vrndavane v Mathuro so vsi popotniki, ki so videli Kršno in Balaramo stali, kot uročeni. Ko pa so prispeli do meje z Mathuro sta se Kršna in Balarama rokovala z Akruro in ga poslala domov. Toda razočarani Akrura je želel, da bi Kršna in Balarama obiskala njegov dom. Toda ona dva sta mu rekla, da bosta prišla k njemu, ko bosta ubila vse demone, kateri zavidajo Yadu dinastiji.

Akrura je za tem odšel v Mathuro in Kamsu obvestil o Kršninem prihodu potem pa se je odpravil domov.

Gospod Kršna pa je z Balaramo in pastirčki skupaj vstopil v Mathuro in si ogledal mesto. Celo mesto je bilo oboroženo s topovi, tako, da niti en od sovražnikov ni imel lahkega dostopa. Hiše bogatih so se lepo vklapljale v izgled mesta, tako, kot, da bi jih gradil en inženir. Bile so okrašene z dragulji biseri in svileno tkanino. Pred balkonskimi okni pa so se sprehajali pavi in grulili golobi.

Ko so prebivalci Mathure slišali, da so prišli Kršna, Balarama in pastirčki so se vsi prebivalci zbrali na vrhovih svojih hiš, da bi jih videli. Dekleta so zelo željno pričakovale Kršna in Balarama, zato so na pol oblečene odšle, da bi ju videle.

Ko pa sta Kršna in Balarama tako hodila skozi mesto sta srečala človeka, ki je pral perilo. Kršna ga je zadovoljno vprašal, če mu podari lepo obleko. Obljubil mu je, da bo postal zelo srečen in, da ga bo vedno spremljala sreča, če Mu da najlepše pobarvano oblačilo.

Toda Ta človek je bil Kamsin sluga in ni znal ceniti prošnje Gospoda Kršne. To pa je posledica slabe družbe. Namesto, da bi bil zadovoljen se je razjezil in odbil gospodovo ponudbo in rekel Kršni: "Kako lahko zahtevaš obleko namenjeno kralju. V bodoče ne smeta tako drzno zahtevati stvari katere pripadajo kralju, drugače vaju bodo kaznovali vladni ljudje. To vem iz lastnih izkušenj. Vsak, ki si nezakonito želi prilastiti kraljevo lastništvo je ostro kaznovan."

Ko pa je to slišal gospod Kršna se je razjezil in mu odrobil glavo.

Za tem pa so se ostali pomočniki pralca perila razbežali in pustili vsa oblačila.

Kršna in Balarama sta vzela obleki, katere sta izbrala po svojem okusu. Kar pa nista vzela je ostalo tam, zatem pa sta nadaljevala pot.

Medtem pa je krojač, ki je bil bhakta izkoristil priložnost in Kršni in Balarami sešil lepo obleko. V teh dveh oblekah sta bila Kršna in Balarama videti, kot dva slona okrašena z barvastimi tkaninami. Ker pa je bil Kršna zelo zadovoljen s krojačem ga je blagoslovil, da je po zapustitvi telesa dosegel štirirokega Narayano na planetu Vaikunthe. Prav tako pa ga je blagoslovil, da dokler bo živel bo zaslužil dovolj denarja, da bo zadovoljeval svoja čutila.

Za tem dogodkom pa sta Kršna in Balarama odšla v cvetličarno po imenu Sudama. Cvetličar je takoj pristopil do njiju in jima izkazal svoje spoštovanje. Ponudil jima je sedišče, svojemu slugu pa je naročil, da jima prinese cvetje in betelove oreščke.

Za tem pa je cvetličar Kršni in Balarami podaril nenavadno lepa venca iz raznovrstnega cvetja. Kršna pa je dal cvetličarju Svoj blagoslov.

KRŠNA LOMI LOK V ŽRTVENI ARENI

Ko pa sta Kršna in Balarama zapustila cvetličarjev dom sta zagledala grbavo ženo, ki je po ulici nosila posodo s sandalovo mastjo.

Kršna se je z grbavo ženo pošalil in jo vprašal: "O visoka žena, kdo si in komu nosiš sandalovo mast? Mislim, da bi jo morala ponuditi meni!"

Ona pa, ko je videla lepo oblečenega in okrašenega Kršno odvrnila: "Dragi Syamasundara, mogoče veš, da sem Kamsina sluškinja. Vsak dan mu nosim to mast in kralj je zadovoljen z menoj. Toda sedaj vidim, da nihče ne zasluži te masti bolj kot Ti."

Kršna je prijel grbavo ženo in jo naravnal s svojimi rokami in nogami in žena se je spremenila v najlepše dekle.

Za tem pa je dekle začutilo do Kršna veliko hvaležnost in se mu je začela zapeljivo smejati. Kršni je bilo nerodno pred Balaramo in pastirji in je rekel dekletu, ki ga je vabila k sebi: "Veselim se snidenja s teboj, toda, šele, ko opravim svoje dolžnosti. Kajti, tako lepa dekle, kot si ti predstavlja edino uteho za neporočeno osebo, kot sem jaz poleg tega pa se nahajam tako daleč od doma."

Tako je Kršna zadovoljil dekle s svojimi besedami in se poslovil od nje.

Vsi trgovci in žene, kateri so ga videli so ga oboževali, ko pa so ga videla še dekleta so se skoraj onesveščale in so popolnoma pozabljale kje so.

Kršna se je pozanimal kje se nahaja mesto, kjer bo žrtvovanje in se napotil tja.

Ko je prišel do arene je zagledal v bližini žrtvenega oltarja velik lok

in veliko stražarjev. Bolj, ko se je približeval so ga stražarji opozarjali naj ne hodi preblizu, toda on se ni oziral na to in je takoj prijel lok s svojo levo roko. V prisotnosti velikega števila ljudi ga je napel in ga zlomil na dva dela, kot slon, ki lomi sladkorni trs. Zvok lomljenja loka je zapolnil nebo in Zemljo. Ko je to slišal Kamsa se je ustrašil za svoje življenje. Čuvaj loka pa se je razjezil in ukazal: "Ujemite ga! Ubijte ga! Ubijte ga!"

Kršna in Balarama sta bila obkoljena. Ko sta videla preteče čuvaje sta vzela zlomljen lok in začela pobijati čuvajeve ljudi. V času te bitke pa je Kamsa poslal še majhno skupino vojakov, da bi čuvajem pomagali, toda Kršna in Balarama sta jih v borbi vse ubila.

Po tem dogodku pa sta se Kršna in Balarama svobodno sprehajala po ulicah, ne, da bi jima bilo mar za Kamsine zakone in njegov red. Ko pa sta prenehala z ogledovanjem mesta sta odšla tja kjer so taborili pastirčki.

Videč čudežno moč Kršne pa so prebivalci Mathure z občudovanjem gledali ta dva brata, misleč, da sta polbogova, ki sta prišla v Mathuro.

S tem dogodkom sta Kršna in Balarama najavila Kamsi svoj prihod, kateri je razumel, da ga naslednjega dne v areni čaka velika nevarnost.

Kamsa je spoznal, da je prišel Devakin osmi sin, in, da ga čaka neizbežna smrt. Misleč na to ni mogel spati, prikazovale so se mu tudi neugodne vizije.

Ko se je pogledal v ogledalu ni videl svoje glave, čeprav je bila še prisotna. Na nebu je videl dvojno število zvezd, čeprav se ozvezdje ni spreminjalo. V svoji senci pa je videl luknje in v ušesih mu je odzvanjal visok ton. Vsa drevesa je videl zlata in na tleh ni videl več odtisov svojih stopal. V sanjah je videl raznorazne duhove, ki so se vozili v

vozovih vpreženimi z osli. Prav tako je imel viziji, da je popil strup, ki mu ga je nekdo dal. Sanjal je kako hodi gol z venci cvetja in njegovo telo je premazano z oljem. Zato obvezet s tesnobo ni mogel zaspati. Iz neugodnih videnj pa je spoznal, da bo gotovo umrl. Ko pa se je zdanilo, se je pripravil na rokoborsko srečanje.

V areni je bilo vse urejeno in vstopili so rokoborci Canura, Mustika, Sala, Kuta in Tosala, katerih prihod je bil pozdravljen z glasbo.

Za tem pa je Kamsa sprejel ugledne pastirje iz Vrndavane z Nando Maharajo na čelu, kateri so mu darovali s seboj prinesene mlečne izdelke.

KRŠNA UBIJA SLONA KUVALAYAPIDO

Ko sta se Kršna in Balarama okopala sta zaslišala zvoke v rokoborski areni. Takoj sta se odpravila do arene. Ob prihodu pred areno sta videla slona Kuvalayapida, katerega je pazil čuvaj. Paznik pa je namenoma držal slona tako, da je preprečeval vstop v areno. Kršna je takoj razumel njegovo namero in se pripravil na boj s slonom, čuvaju pa je rekel: "Spusti me skozi ta vrata ali pa bom tebe in tvojega slona poslal v hišo utelešene smrti."

Čuvaj se je razjezil in s slonom napadel Kršna. Ko je tekel nanj, ga je slon hotel zagrabit z rilcem, toda Kršna se je skrila za slonom in ta ga ni mogel videti. Kršna pa ga je zagrabil za rep in ga začel vleči. Vlekel ga je kakih petindvajset metrov, tako kot Garuda vleče kačo. Vlekel ga je na levo in desno, tako kot je v svojem otroštvu vlekel za rep teleta. Za tem pa je stopil pred slona in ga močno udaril. Potem je izginil izpred slona in stekel za njegov hrbet in se vrgel na tla med dve slonove noge, da bi slona prevrnil, zatem pa je takoj vstal. Slon pa ga je že hotel prebosti z okli, misleč, da je Kršna še vedno zadaj na tleh.

Čeprav je bil slon besen in vznemirjen ga je paznik, ki ga je jahal

hotel še bolj razdražiti. Slon je tedaj stekel do Kršne, Kršna pa ga je zagrabil za rillec in vrgel na tla.

Ko sta paznik in slon padla je Kršna skočil na slonov hrbet in mu ga zlomil, ter ubil čuvaja. Na hrbet si je zadel slonove okle in odšel ves okrvavljen od slonove krvi v rokoborsko areno. Balarama pa je vzel drugi okel in odšel za njim.

Ob vstopu v areno pa so ljudje videli Kršna na različne načine, odvisno od njihovega odnosa z Njim.

In medtem, ko so ga ljudje gledali z različnimi očmi je Kamsa izvedel, da je Kršna ubil slona Kuvalayapida in je sklepal, da je najbrž zelo nevaren, zato ga je obvzel velik strah.

Prebivalci Mathure pa so bili očarani nad njim.

H Kršni in Balarami se je obrnil slavni rokoborec Canura: "Slišali smo za Vajina dela in se želimo z vama ruvati v zadovoljstvo kralju in vsem zbranim ljudem."

Kršna pa je rekel: "Ti si podanik kralja Bhoje in živiš v pragozdu. Tudi mi smo njegovi podaniki in ga želimo zadovoljiti v skladu z možnostmi, kajti ta ponudba je velik blagoslov, toda midva sva samo dečka in misliva, da je prav, če se bojuješ z dečki iste starosti. Ko bi se borila s teboj, to ne bi bilo dobro za opazovalce. In bilo bi zoper verske principe."

Canura pa reče: "Dragi Moj Kršna, ti nisi ne otrok ne mladenič. Glede na tvoje dosežke si eden najboljših rokoborcev, zato bi se rad bojeval s Teboj, Tvoj starejši brat Balarama pa se lahko ruva z Mustiko."

Krišna pravi: "Materialna narava deluje pod Mojim nadzorom in proizvaja vsa gibljiva bitja."

KRŠNA UBIJA KAMSO

Ko so Kamsini rokoborci izrazili svojo odločnost je Kršna pristopil h Canuri in Balarama k Mustiki.

Gledalci v areni niso bili zadovoljni, ker se jim je zdelo, da boj ni enakopraven, ker sta Kršna in Balarama samo dečka, Canura in Mustika pa ogromna kot gori. Prav tako so bili zaskrbljeni tudi starši Kršne in Balarama. Toda v veliko presenečenje gledalcev je Kršna Canuro trikrat udaril z desnico in velikan se je začel opotekati. Zvijajoč svoje roke je začel udarjati Kršno, toda njega to ni niti najmanj vznemirjalo. Kršna je zagrabil Canuro za roke in ga začel vrteti okrog sebe. V tem vrtenju pa je Canura izgubil življenje in Kršna ga je vrgel na tla.

Mustika pa je prav tako udaril Balaramo, kateri je silovito povrnil udarec. In Mustika je ves tresoč izgubil življensko silo in padel na tla, kot drevo, ki ga podere vihar. Balarama pa ga je zagrabil s svojo levo roko in ga ubil.

D drugega rokoborca po imenu Sala je Kršna takoj udaril in mu zmečkal glavo. Rokoborec Tosala pa je bil ubit na isti način.

Tako sta Kršna in Balarama pobila vse velike rokoborce, ostali pa so se razbežali.

Vsi pastirji in prijatelji so pristopili do Kršne in Balarama in jima zadovoljni čestitali, samo Kamsa je bil slabe volje. Bil je tudi ogorčen na bobnarje, ki so bobnali Kršni v čast in žal mu je bilo, da ga rokoborci niso ubili. Zato je takoj ukazal: "Tadva sinova Vasudeve morajo takoj odpeljati iz Mathure. Pastirčkom kateri so prišli z njim je treba odvzeti vse premoženje. Nando Maharajo pa takoj ujemite in ubijte. Prav tako je treba ubiti tudi mojega očeta Ugrasena, kateri vse to dopušča in podpira moje sovražnike."

Ko pa je Kamsa podal svoje ukaze se je Kršna zelo razjezil in takoj napadel osebne stražarje Kamse. Za tem pa je odvedel Kamso z njegovega prestola do rokoborske arene. Skočil je na njegova prsa in ga začel tolči znova in znova. In od udarcev njegove pesti je Kamsa izdihnil. Da pa bi prepričal svoje starše, da je Kamsa zares mrtev ga je vlekel po tleh tako, kot lev vleče slona potem, ko ga ubije.

Ljudje z vseh strani, ki so to videli so izražali svoje veselje, medtem, ko so drugi jadikovali.

Kamsa pa je po smrti dosegel osvoboditev in bil je povzdignjen na Vaikunthaloko. Imel pa je še osem mlajših bratov s Kanko na čelu, ki so bili tudi Kršnini strici. In čeprav je bila Vasudevina žena Rohini Balaramina mati, ni bila Kamsina sestra.

Ko so Kamsini bratje spoznali, da je Kamsa ubit so besni odhiteli proti Kršni, da bi ga ubili. Toda za njih je poskrbel Balarama in ubil vseh osem bratov.

Za tem pa so bogovi iz višjih planetnih sistemov začeli metati cvetje čestitajoč Kršni in Balarami.

Ožaloščene vdove, žene Kamse in njegovih bratov so začele točiti solze in jadikovati: "Z vašo smrtjo smo umrle tudi me. Naši možovi so bili ubiti zaradi neprimerne vedenja do brezmadežnih besed, zato je bilo to neizbežno."

Iz ljubezni do svojih tet jih je Kršna najprej potolažil, kolikor je bilo mogoče in za tem opravil posmrtne obrede, končno pa še osvobodil svojega očeta in mater, Vasudevo in Devaki, katera je Kamsa zaprl v temnico.

Čeprav sta se Devaki in Vasudeva zavedala Kršninega vzvišenega položaja Vsevišnje Božanske Osebe sta samo mirno stala medtem, ko sta jima Kršna in Balarama izkazovala svoje spoštovanje.

KRŠNA REŠUJE SINA SVOJEGA UČITELJA

Ko sta Kršna in Balarama tako izkazovala svoje spoštovanje do Vasudeva in Devaki je Kršna rekel: "Zaradi žalostne usode nisva mogla odraščati pod zaščito Najinih lastnih staršev. Draga oče in mati, človek se ne more nikoli oddolžiti svojim staršem, od katerih je dobil svoje telo, katero mu kot edinemu živemu bitju omogoča osvoboditev materialnega obstoja. Zato vaju oče in mati prosiva, da nama oprostita za najine grehe, ker se vama nisva mogla oddolžiti, kljub temu, da sta poskrbela za naju."

Vasudeva in Devaki sta ju vsa vesela objela brez besed in neprestano pretakala solze. Ko pa ju je Kršna potolažil je pristopil do deda Ugrasena in objavil, da bo sedaj on kralj kraljestva Yaduov. Ugrasenu pa je rekel: "Dragi moj ded, ker so se vsi bali našega strica Kamse je tesnoba prevevala srca Vršnjij, Andhak, Madhuov, Dašarathi in Kuruom. Sedaj jih lahko spet pomiriš in jim zagotoviš varnost."

Vsi kralji iz sosednjih krajev so se po Kamsini smrti in Ugrasenovem ustoličenju ponovno vrnili nazaj na svoje domove.

Nanda Maharaja in Yasoda sta živela v Mathuri, toda čez nekaj časa sta si zaželela vrniti nazaj v Vrndavano. Kršna in Balarama sta pristopila k njima, Kršna pa je rekel: "Dragi oče in mati, čeprav sem se rodil kot sin Vasudeve in Devaki sta vidva naša prava starša, ker sta naju vzgojila, kot lastne otroke, ko sva bila sirote, ker sta naju naša oče in mati iz določenih razlogov zavrgla. Ko zadovoljim svojega pravega očeta in mater Vasudevo in Devaki, svojega deda Ugrasena in ostale sorodnike in člane družine se bova ponovno vrnila v Vrndavano."

Nanda Maharaja je objel Kršno in Balaramo in se s pastirji odpravil v Vrndavano.

Za tem je Vasudeva poskrbel, da bi bil sin iniciiran s svetim

trakom v znak drugega rojstva. V ta namen je dal Vasudeva brahmanom nakit, krave, svilene tkanine in zlato. Iniciacijo pa je opravil družinski svečenik Gargacarya poznan kot Gargamuni. Potem pa sta Kršna in Balarama nekaj časa živela pod nadzorom svojega učitelja, in, ker sta bila kšatrija ju je poučeval o vseh vedskih modrostih, kot so upanišade, o vojni znanosti, politiki, etiki, vladanju in še mnogih drugih modrostih. Naučila pa sta se tudi jezike raznih zemelj in to ne samo človeških bitij pač pa tudi živalskih. Kršna se je naučil umetnosti predvidevanja dogodkov v opazovanju znakov, rezanje dragega kamenja, umetnosti postavljanja vprašanj in dajanje odgovorov s sestavljanjem stihov v umu. Naučil se je o učinkih in posledicah fizičnih združitvev in permutacij. Naučil se je razumeti različna duševna stanja in zadovoljiti svoje želje.

Ob koncu šolanja pa sta Kršna in Balarama tako kot je v navadi izrazila pripravljenost, da učitelju storita neko dobro delo za ves njun uk. On in njegova žena pa sta videla nenavadne moči Kršne in Balarama in sta pomislila, da sta ta dva dečka Vsevišnja Božanska Oseba zato sta se odločila, da zaprosita za svojega sina, kateri se je utopil v oceanu pri Prabhasi-ksetri.

Ko sta Kršna in Balarama slišala za smrt učiteljevega sina sta takoj odšla proti oceanu. Ko sta prišla do obale sta zahtevala vladujoče božanstvo, da vrne sina njunega učitelja. Božanstvo pa se je pojavilo pred Gospodom in ponižno izrazilo spoštovanje.

Gospod pa mu je rekel: "Pred nekaj časa si povzročil smrt sina najinega učitelja. Ukazujem ti, da ga vrneš!"

Božanstvo pa je odgovorilo: "Dečka nisem vzel jaz pač pa demon Pancajana. Ta demon prebiva v globini oceana v obliki školjke. In mogoče se sin tvojega učitelja nahaja v trebuhu tega demona, ki ga je pogoltnil."

Poslušajoč to se je Kršna potopil globoko v vodo in ujel demona

Pancajana. Takoj ga je ubil, toda v njegovem trebuhu ni našel sina svojega učitelja. Zato je vzel mrtvo demonovo telo v obliki školjke in se vrnil na obalo in se napotil v Samyamano, prebivališče Yame - upravitelja smrti. V spremstvu svojega starejšega brata Balarama poznanega tudi kot Halayudha je Kršna prišel tja in pihnil v svojo školjko.

Ko je Yamaraja slišal to vibracijo se je pojavil pred Kršno in Balaramo, ter mu izrazil svoje spoštovanje. Kršna pa je ukazal, da takoj vrne sina njegovega učitelja.

Yama je vrnil dečka, Kršna in Balarama pa sta ga odvedla k njegovemu očetu in ga vprašala, če želi še kaj od njiju. On pa se jima je lepo zahvalil, ju blagoslovil in poslal domov, ter rekel: "Vajino učenje se ne bo slavilo samo v tem vesolju ali v tem obdobju, temveč v vseh mestih in vseh obdobjih, svežina in pomen pa se bosta še povečevala."

Za tem pa sta se Kršna in Balarama takoj vrnila v svoji kočiji in potovala s hitrostjo vetra, istočasno pa sta proizvajala hrup, kot bi grmelo.

Prebivalce Mathure, kateri pa že dolgo časa niso videli Kršne in Balarama pa je prevzelo veselje tako, kot osebe katere dobijo nazaj že dolgo časa izgubljeno imetje.

UDDHAVA OBIŠČE VRNDAVANO

Nanda Maharaja se je vrnil v Vrndavano brez Kršne in Balarama, spremljali so ga samo dečki pastirji in starejši ljudje.

Ta prihod je bil zelo ganljiv za gopije, mamu Yasodo in Šrimati Radharani in vse prebivalce Vrndavane. Mnoge bhakte so poskušale pojasniti Kršnino odsotnost iz Vrndavane, ker glede na njihovo

mišljenje Kršna niti za trenutek ne zapušča Vrndavane, On je vedno tam.

Ko je Kršna odhajal v Mathuro so mu gopije preprečevale odhod, toda Kršna jih je prepričal, da se bo vrnil takoj, ko opravi svojo dolžnost. Toda, ker se ni vrnil z Nando Maharajo se je zdelo, kot, da jih je prevaral, ker ni izpolnil svoje obljube. Toda izkušene bhakte so sklenili, da Kršna ni goljuf in, da se je v svoji izvorni obliki vrnil z Nando Maharajo, kajti v Mathuri sta Kršna in Balarama ostala v svojih ekspanzijah Vasudeve in Sankarsane.

Odkar pa je Kršna odšel iz Vrndavane v Mathuro so prebivalci Vrndavane posebno pa mati Yasoda, Nanda Maharaja, Šrimati Radharani, gopije in pastirčki na vsakem koraku razmišljali o Kršni.

V tem času pa je Kršna obiskal Njegov sorodnik Uddhava iz Dvarake. On je bil sin Vasudevinega brata in istih let kot Kršna, prav tako pa je bil Kršni zelo podoben. Snidenja z Uddhavo pa je bil Kršna zelo vesel, ker je bil njegov najdražji prijatelj. Kršna ga je hotel poslati v Vrndavano, da bi potolažil prebivalce zaradi ločitve, ter, ker se je zavedal, da zaradi njegove odsotnosti vsi žalujejo.

Uddhava pa je bil v dinastiji Vrsnij najvzvišenejša osebnost in je bil skoraj enak Kršni, zato mu je rekel: "Prosim te, odidi v Vrndavano, in pomiri mojega očeta in mamo, zelo sta žalostna in zelo trpita, zato pojdi in predaj sporočilo. Prav tako pa me skrbi za gopije katere so svoje telo, željo, življenje in dušo posvetile Meni in živijo samo še zato, ker mislijo, da se bom hitro vrnil."

Na prošnjo Gospoda Kršne pa je Uddhava takoj sedel na svojo kočijo in odnesel sporočilo v Gokulo. V Vrndavano je prišel ob mraku, ko so se krave že vračale s pašnikov.

Nanda Maharaja in mati Yasoda sta oba preplavljena z veseljem poslušala sporočila Uddhave.

Mati Yashoda je v Kršninih ustih videla vse obilje kreacij. Videla je celo vesolje.

"Če oseba ob času smrti," reče Uddhava, "samo za trenutek usmeri svoj um na Kršno postaja sposobna zapustiti svoje materialno telo in se pojavi v svojem izvornem telesu in takoj vstopi duhovno cesarstvo Vaikuntho, če pa je um osebe zaposlen v času smrti s plodovi materialnega uživanja bo ponovno prisiljeno da vstopi v materialno telo in ne bo osvobojen trojne bede materialnega obstoja. Zato ste prebivalci Vrndavane vedno obvezni z mislijo na Kršno."

"Vidva ga pogrešata štiriindvajset ur na dan, toda on vas bo kmalu obiskal. Pravzaprav je prisoten v srcih vseh živih bitij tako kot je ogenj prisoten v drevesu. Kršna je Nad-duša in zato nihče ni njegov prijatelj ali sovražnik."

Nanda in Uddhava sta se tako celo noč pogovarjala o Kršni. Zjutraj, ko pa so prišle gopije do Nande Maharaje in Yasode in želele izkazati spoštovanje pa so zagledale Uddhavino zlato kočijo. Spraševati so se začele, če ni mogoče prišel Akrura, da bi uresničil še kakšen okruten načrt.

Medtem, ko pa so se tako pogovarjale je Uddhava opravil jutranje molitve in obredno umivanje.

UDDHAVA PEDA GOPIJAM KRŠNINO SPOROČILO

Ko pa so gopije videle, da Uddhava predstavlja Kršno celo po telesnih potezah so pomislile: "Ta deček je videti kot Kršna. Povsem mu je podoben še celo po oblačilih. Od kod je prišel. Kako srečna je njegova žena."

Uddhava je spoznal, da so vse gopije obvezete z mislimi o Kršni in, ko so se tako z njim pogovarjale so pozabile na svoje delo in celo na sebe same.

Ena izmed gopij Šrimati Radharani je bila tako prevzeta z mislimi o Kršni, da se je začela pogovarjati s čmrljem, kateri je letal tam

okrog, misleč, da je čmrlj Uddhava: "Tvoj gospodar je tak kot ti, sedaš od cveta do cveta in takoj, ko vzameš malo medu odletiš na drug cvet in uživaš. Nekoč mi je nudil priložnost, da okusim dotik njegovih ustnic za tem pa je za vedno odšel. Vem, da boginja Lakšmi, katera vedno prebiva v sredini lotosa neprestano služi Kršni, toda ne vem zakaj mu je tako predana, če ve kakšen je Njegov karakter."

KRŠNA ZADOVOLJUJE SVOJE BHAKTE

(Toda glede na mišljenje izkušenih bhakt je Šrimati Radharani ekspanzija Lakšmi.)

"Prav tako pa želja po Njegovi družbi vse več in več narašča," reče Radharani, "zato, te prosim, da ne govoriš več o Kršni."

Ostale gopije pa so vesele spraševale Uddhavo in mu rekle: "Slišale smo, da je kralj Kamsa, kateri je povzročal težave ubit. Zato so člani Yadu dinastije zelo srečni v Kršnini družbi. Prav tako pa dekleta in žene v Mathuri niso podeželanke. Izobražene so in lepe. Dragi Uddhava ali se Kršna družbi z drugimi ženami?"

Uddhava je preučeval to nenavadno stanje gopij zaradi ločenosti od Kršne, zato je smatral, da je potrebno, da gopijam ponovno opiše dejavnosti Kršne.

Gopije so tako v Uddhavi našle uteho zato so ga zaprosile, če bi ostal pri njih še nekaj dni. Uddhava je pristal in pri njih ostal ne samo še nekaj dni pač pa še nekaj mesecev in vsi prebivalci Vrndavane so uživali v njegovi prisotnosti, tako kot, če bi bili v družbi Kršne.

Čez nekaj časa pa si je Uddhava zaželel vrniti h Kršni, zato je zaprosil Nanda Maharaja in Yasodo za dovoljenje za odhod. Poslovil se je od gopij se povzpел na svojo kočijo in z njihovim dovoljenjem odšel v Mathuro.

Ob njegovem odhodu iz Vrndavane pa so se vsi prebivalci poslavljali s solzami v očeh, ter rekli: "Po volji vrhovne avtoritete, v skladu s posledicami naših del se lahko rodimo kjerkoli. Mesto rojstva ni važno. Mi samo molimo, da smo obvezni z mislijo o Kršni."

Kršna je dneve in dneve poslušal Uddahavo o vseh malenkostih njegovega obiska v Vrndavani.

Gospod Kršna pa se je za tem odločil, da bo obiskal Kubjo - grbavo ženo, katera je po preobrazbi v javno ženo želela sprejeti Kršna. Javne žene navadno žele svoje stranke zadovoljiti nudeč jim svoje telo, Kubjo pa je Kršna želel obiskati zato, da bi jo preobrazil v čisto bhakto.

Kmalu za tem, ko je Kršna Kubjo zadovoljil s prijaznimi besedami se je z Uddhavo odpravil domov.

Čez nekaj časa pa je Kršna želel izpolniti tudi obljubo, ki jo je dal Akruri, da ga bo obiskal na njegovem domu. Zato je odšel k njemu v spremstvu Uddhave in Balarama.

Po prihodu k Akruri jih je le ta sprejel z vsemi častmi in jim napotil molitve: "Vi vstopate v telo kot osebna duša. Materialno telo, živo bitje in Nad-duša ustvarjajo osebno živo bitje, toda izvorno so različne energije Vsevišnjega Gospoda.

Dragi Gospod s svojim prihodom si očistil moj dom in čeprav se daješ svojim bhaktam Tvoja moč ne raste niti se ne zmanjšuje. Zahvaljujoč Tebi spoznavam, da so moj dom, žena, otroci in svetovne posesti samo spona, ki me vežejo na materialni obstoj."

Gospod pa mu je rekel: "Dragi moj Akrura. Ti si naš prijatelj in si vedno pripravljen, da nam nudiš svojo dobroto. Zato te prosim, če odideš v Hastinapuro in poglej kako so Pandauvi, kajti slišal sem, da je bila skrb za Hastinapuro zaupana Pandavom po tem, ko je umrl kralj

Dhrtaraštra. Ko bom prejel, tvoje sporočilo o tem, kako Dhrtaraštra postopa s Pandauvi se bom odločil, kako ti lahko pomagam."

Za tem pa se je Kršna v spremstvu Balarama in Uddhava vrnil domov.

DHRTARAŠTRINE ZLE POBUDE

Po ukazu Vsevišnje Božanske Osebe Šri Kršna je Akrura odšel v Hastinapuro, katere kralji so se smatrali za cesarje celega sveta in ker je bil poznan kot Gandin sin ga je vsak, kateri ga je srečal z zadovoljstvom sprejel.

V Hastinapuri je Dhrtaraštra prevzel prestol po smrti kralja Pandua, kljub prisotnosti pet sinov Pandauva. In razmišljal je, kako bi se jih znebil. Akrura pa je vedel, da so Dhrtaraštrini sinovi z Duryodhano na čelu zelo pokvarjeni politiki. Poleg tega Dhrtaraštra ni poslušal dobrih nasvetov Bhišme in Vidure temveč je sledil slabim nasvetom Karne in Šakunija. Zato se je Akrura odločil, da za nekaj mesecev ostane v Hastinapuri in preuči politično situacijo.

Čez nekaj časa je Akrura od Kunti in Vidure izvedel, da Dhrtaraštra sovraži Pandauve in jim zavida zaradi njihove velike telesne moči in vojaških veščin. Zato se je Akrura odločil, da se bo vrnil v Hastinapuro in Kršna obvestil o težki situaciji v kateri so se znašli Kunti in njenih pet sinov.

Preden pa je Akrura odšel nazaj se je hotel pogovoriti z Dhrtaraštro: "Dragi moj Vicitraviryin sin, nezakonito si si prisvojil prestol Pandauvov. Sprejmi moj nasvet in ne slepi se pred stvarnostjo materialnega obstoja. Človek mora poskušati obvladati svoj um in čutila in živeti v miru, da bi duhovno napredoval."

Dhrtaraštra pa mu odgovori: "Dragi moj Akrura, dal si mi dobre nasvete, toda jaz jih ne morem sprejeti. Oseba, kateri je usojeno

umreti ne sprejema nektarja, čeprav ji je ponujen. Vem, da so tvoji nauki dragoceni, toda jaz lahko razumem, da nihče ne more ustaviti procesa uresničevanja vrhovne volje."

Dhrtaraštra je povedal Akruri, da ima popolno vero v Kršno, Vsevišnjo Božansko Osebo, toda istočasno je pristranski do članov svoje družine.

Akrura je sedaj spoznal, da Dhrtaraštra ne namerava spremeniti svoje politike do Pandauvov, zato se je takoj poslovil od prijateljev v Hastinapuri in se vrnil v kraljestvo Yaduov. Po vrnitvi pa je Akrura Gospoda Kršno in Balaramo obvestil o namerah Dhrtaraštre in s tem uspešno opravil svojo nalogo.

KRŠNA GRADI UTRDBO DVARAKO

Po Kamsini smrti sta bili njegovi dve ženi Asti in Prapati vdovi, zato sta se vrnila k svojemu očetu, kralju Jarasandhu vladarju pokrajine Bihor (Magadharaja). Kraljice sta Jarasandhi pojasnjevali, svoj težak položaj in kralj Jarasandha se je zelo razjezil in se odločil, da bo pobil celo Yadu dinastijo.

Začel je z obsežnimi pripravami za napad kraljestva Mathure, da bi se maščeval za Kamsino smrt. Pripravil je trinajst divizij, ki so bile sestavljene iz veliko tisoč bojnih vozov, konjev, slonov in pešadije.

Kršna je videl, da je Jarasandha obkolil Mathuro z vseh strani z neizmerno silo, ki je bila podobna oceanu, ki lahko v vsakem trenutku preplavi obalo. Prav tako pa je videl, da je prebivalce Mathure obvel velik strah.

Zato je Kršna v sebi začel premišljevat o misiji svoje inkarnacije in o tem, kako naj postopa v tej situaciji. Njegovo poslanstvo pa bi bilo tudi zmanjšati preštevilčno prebivalstvo sveta.

Medtem, ko je tako razmišljal so se pred Kršno pojavili dve veliki in čudoviti kočiji opremljeni z orožjem in zastavami. Takoj, ko je pred seboj to zagledal se je Kršna obrnil na svojega brata Balaramo: "Dragi moj starejši brat. Ti si gospodar vesolja in poseben zaščitnik Yadu dinastije, kateri so zelo vznemirjeni zaradi nevarnosti, ki jim preti od vojakov Jarasandhe. Prosim Te, združi vse bojne vozove in ubij vse sovražnike. Sedaj se je ponudila priložnost, da nudimo zaščito pobožnim bhaktam in uresničiva najino poslanstvo."

Kršna se je povzpел na bojni voz, katerega je vozil Daruka, pihnil je v školjko in z majhno vojsko odšel iz Mathure. Ko pa je Jarasandha videl Kršna in Balarama je začutil do njiju usmiljenje, ker sta bila z njim sorodstveno povezana kot vnuka. In Jarasandha je Kršno pozval kot Purusadhama (najnižji med ljudmi): "Pod častjo mi je ubiti dečka, kot sta Kršna in Balarama." Prav tako pa je Kršno obdolžil še za uboj lastnega strica, za skrivanje v otroštvu in zato, ker Kršna ni Kšatrija. Na lastne napake in napake Kamse pa se sploh ni oziral.

Za tem pa se je obrnil na Balaramo: "Če želiš se lahko skupaj z njim boriš proti meni, in če imaš potrpljenje lahko dočakaš smrt, ki ti jo bodo prinesle moje strelice. Tako lahko prideš v raj."

Kršna pa mu odgovori: "Veliko govoriš. Videti je, da si prepričan, da boš v tej bitki padel. Ne želimo te več poslušati."

Jarasandhina vojska je obkolila Kršno in Balaramo. Kršna je vzel lok Šaranga in streljal tako bliskovito, da so sloni padali brez glav drug za drugim. Sankarsana pa se je junaško boril s svojim topom.

Kršna in Balarama sta se junaško borila in pobila vse Jarasandhove vojake, njega pa je Balarama ujel in zvezal.

Toda Kršna je zaprosil Balarama, da ga izpusti, ker je imel z njim drugačne načrte v prihodnosti.

Medtem, ko se je Jarasandha osramočeno vračal proti domu pa so mu prijatelji svetovali, da naj obnovi moči in naj se s Kršno ponovno bojuje v prihodnosti in ga prepričevali, da ga Yadu dinastija nebi mogla premagati v drugačnih pogojih, čeprav se je Jarasandha vračal z izgubo vseh svojih vojakov, medtem, ko Kršna ni izgubil niti enega.

Prebivalci raja so Gospoda zasuli s ploho cvetja slaveč Njegovo zmago. Prav tako pa so to zmago svečano proslavili tudi v Mathuri.

Jarasandha kralj Magadhe pa ni napadel Mathure samo enkrat, pač pa sedemnajstkrat na isti način z istim številom divizij, toda vsakič je bil poražen in se je razočaran vračal. Princa Yadu dinastije pa sta ga vsakič ujela in osvobodila na isti način.

Medtem, ko se je Jarasandha osemnajstič pripravljal, da bi napadel Mathuro je kralj Yavana prav tako napadel Mathuro zaradi obilja Yadu dinastije.

Pravijo, da je Narada pregovoril kralja Yavana poznanega kot Kalayavana, da napade Mathuro.

Nekoč je Gargamunija svečenika Yadu dinastije zasmehoval svak. Ko so kralji Yadu dinastije to slišali so se zasmeli in Gargamuni se je na njih razjezil. Odločil se je, da ustvari nekoga, ki bo nagnal strah v kosti Yadu dinastiji. Zato je zadovoljil Šivo in prejel od njega blagoslov, da bo dobil sina. Tega sina pa je spočel v ženi kralja Yavana.

Medtem, ko je gospod Kršna opazoval nevarnost, ki je pretila Mathuri se je odločil braniti dve strateški točki, kajti, če bi se Kršna in

Balarama borila s Kalayavanom na eni strani, bi lahko Jarasandha lahko napadel z druge strani dinstijo Yadu in se maščeval. Zato se je Kršna odločil zgraditi veliko trdnjavo, kateri ne more pristopiti nobena dvonožna žival, ne človek ali demoni. Zidovi trdnjave so bili zelo trdni in zavzemali so področje veliko 154 km. Projektiral in zgradil pa jih je sam Visvakraman, kajti nek navaden arhitekt nebi zmoget zgraditi takšne trdnjave sredi morja.

Ko je Vsevišnji Gospod zgradil mesto po Svoji želji so polbogovi izkoristili priložnost in mu darovali svoja darila. Polbog Varuna mu je daroval belega konja s črnimi ušesi. Kubera mu je daroval sposobnost doseganja osmih vrst materialnega obilja. Tako so mu vsi polbogovi darovali v skladu s svojimi zmožnostmi in Dvaraka je postala enkratno mesto v vesolju. Za tem pa je Kršna poselil prebivalce Mathure v to novo mesto, Balaramo pa je imenoval za mestnega očeta.

Za tem pa se je Kršna posvetoval z Balaramo in odšel, da bi se srečal s Kalayavano, kateri je brez težav in orožja osvojil Mathuro.

Kalayavana nikoli prej ni videl Kršne, toda, ko ga je videl se mu je zdel nenavadno lep. Hotel se je spopasti s Kršno, toda Kršna je šel naprej ne, da bi se oziral na Kalayavano, ki ga je začel klicati: "O, Kršna, slišal sem, da si velik junak in to se ne spodobi za tvoje dobro ime in družinsko tradicijo."

Kalayavana ga je v teku sledil, toda ni mogel ujeti Kršne, kateri je bil osvobojen vsake umazanije grešnega življenja.

OSVOBODITEV MUCUKUNDE

Medtem, ko je Kalayavana zasledoval Kršna in ga zmerjal je Kršna vstopil v gorsko votlino. Videč, da je Kršna nenadoma izginil je tudi demon vstopil, da bi ga poiskal.

V votlini pa je Kalayavana najprej zagledal človeka, kateri je ležal na tleh in je pomislil, da Kršna spi v votlini. Ker pa je bil Kalayavana

zelo izobražen in ponosen na svojo moč in je mislil, da se Kršna izogiba boju, je močno udaril človeka, kateri je spal, misleč, da je to Kršna. Ta človek pa je tam že dolgo časa spal in, ko se je od udarca Kalayavana zbudil se je zelo razjezil. Iz njegovih oči je švignil ogenj, ki pa je Kalayavano takoj požgal.

Človek, kateri pa je spal v votlini se je rodil v veliki družini kralja Iksvakua v kateri se je rodil tudi gospod Ramacandra. Bil je velika duša in sin kralja Mandhate poznan kot Mucukunda. Kralj Mucukunda je strogo sledil vedsko kulturo. Bil je tako močan, da so ga celo polbogovi, kot je Indra prosili za pomoč v boju proti demonom. In on se je res tudi večkrat boril z demoni, da bi zaščitil polbogove.

Karttikeya, poveljnik polbogov je bil zadovoljen z borbo Mucukunde, zato je nekoč zaprosil kralja, da naj se po napornem boju umakne iz boja in spočije: "Dragi kralj žrtvoval si vse za dobro polbogov. Imel si zelo lepo kraljestvo, katero ni vznemirjal niti en sovražnik, toda ti si ga zapustil. Opustil si vse obilje in vsa posestva in nikoli nisi skrbel za uresničenje lastnih želja. Zaradi tvoje dolge odsotnosti iz kraljestva, ko si se boril z demoni, pa so tvoja kraljica, otroci, sorodniki in ministri tekom časa pomrli. Čas nikogar ne čaka. Celó, če se vrneš domov ne boš našel nikogar živega. Vpliv časa je zelo močan, kajti čas predstavlja Vsevišnjo Božansko Osebnost, zato je močnejši od najmočnejšega. Vpliv časa pa je lahko tudi vzrok spremembe v pojavih nežnosti."

Rekoč to je polbog ponudil Mucukundi svoj blagoslov, katerega si zaželi razen osvoboditve, kajti osvoboditev lahko podari samo Vsevišnja Božanska Oseba, Višnu. Zato se Višnu ali Kršna imenuje Mukunda, ali "tisti, ki daruje osvoboditev".

Ko pa je polbog Mucukundi podaril blagoslov je misleč na spanje odgovoril: "Dragi moj Karttikeya, najboljši od polbogov, sedaj želim

spati, zato si želim, da s svojim pogledom zažgem vsakega, kateri me bo vznemirjal v spanju ali pa predčasno prebudil. Prosim te, daj mi ta blagoslov."

Polbog se je strinjal in mu dal ta blagoslov, Mucukunda pa je za tem vstopil v gosko votlino.

Zatem, ko je Mucukunda požgal Kalayavana je Kršna pristopil h kralju.

Kršna je bil oblečen v rumena oblačila, njegova prsa pa je krasil znak Šrivatsa okrog vratu pa mu je visel Kaustubha mani.

Kralj Mucukunda gleda veličastnega Kršna s štirimi rokami in ponižno vpraša Gospoda: "Gospod moj zakaj si se pojavil v tej gorski votlini? Kdo si? Kako si lahko hodil po tej trnovi poti, ko pa imaš tako nežna stopala? Ali si polbog sonca, meseca ali Indre ali pa si vladujoče božanstvo nekega drugega planeta? Če me smatraš za dostojnega, da spoznam Tvojo identiteto mi prosim povej, kdo si? S čem se ukvarja tvoja družina?"

Toda kralj Mucukunda pomisli, da bi bilo vljudno, če se najprej sam predstavi, zato je rekel: "Dragi moj Gospod. Pripadam slavni dinastiji kralja Iksvakua, toda osebno nisem tako velik kot moj praoče. Moje ime je Mucukunda, moj oče se je imenoval Mandhata, moj ded pa Yuvanasva in bil je velik kralj. Bil sem zelo utrujen, ker že tisoč let nisem počival. Da pa bi obnovil svojo energijo sem se umaknil v to gorsko votlino, kjer pa me je nek nepoznan človek nasilno prebudil, čeprav tega nisem želel. Na srečo pa sem zagledal Tebe, zato mislim, da si ti vzrok ubijanja mojega sovražnika."

Kršna se je nasmehnil in mu odgovoril: "Dragi Moj kralj, o Mojem rojstvu je nemogoče govoriti, prav tako o izginotju ali dejavnostih. Če me želiš spoznati, Te moram obvestiti, da sem se sedaj pojavil na tem

planetu na prošnjo Brahme, božanstva kateri upravlja s tem vesoljem, da bi uničil demonske principe. Dragi Moj Mucukunda, ti si Moj veliki bhakta in si v prejšnjem življenju prosil za Mojo milost, zato sem se pojavil ob tebi in Ti lahko zaprosiš za katerikoli blagoslov."

Kralj se je zelo razveselil in se takoj spomnil prerokovanja Gargamujina, kateri je rekel, da se bo v 28-em tisočletju Vaisvasvate Manuna Gospod Kršna pojavil na tem planetu, zato je spoznal, da je On, Vrhovna Oseba Narayana prisoten pred njim, kot Gospod Kršna in zato je začel moliti: "Dragi Moj Gospod potratil sem veliko časa brez kakršnih koli uspehov. V svoji notranjosti sem verjel, da sem postal kralj človeštva, zato spremljan s številnimi poveljniki nisem našel Tvojega Gospodstva, katero vedno sedi v mojem srcu. Zelo težko se je osvoboditi materialne zapletenosti, toda z druženjem z velikimi bhaktami se tega lahko osvobodimo. Meni si izkazal veliko milost, ko sem se lahko družil s tako veliko bhakto, kot je Gargamuni. In zahvaljujoč tej milosti sem se lahko osvobodil te materialne zapletenosti in sem bil s Tvojo milostjo oropan kraljevskega položaja, prav tako pa mi ni treba, da sem berač ali, da moram živeti v odrekanju. Ne želim meditirati Tvojega aspekta Paramatme, ker vem, da bom v Tvojem zatočišču popolnoma spokojen in miren."

Poslušajoč Mucukundo je Kršna odgovoril: "Dragi moj kralj, zelo sem zadovoljen s tvojimi izjavami. Bil si kralj vseh zemelj na tem planetu, toda na Moje presenečenje vidim, da je Tvoj um osvobojen materialne umazanije in sedaj lahko predano služiš. Kajti dokler se nekdo še nahaja pod vplivi materialnih umazanij kreposti, strasti in neznanja želi najti udobnost v materialnem svetu. Ko pa se nahaja pod vplivom materialne kreposti se začne čistiti vršoč razne strogosti in pokore. In, ko doseže nivo pravega brahmana se želi spojiti z Gospodom. Yogiji, kateri se žele dvigniti, tako, da obvladujejo svoja čutila se niso popolnoma osvobodili svojih materialnih želja. Zato ponovno padejo na materialni nivo. Tak primer je Visvamitra Muni, katerega je obiskala javna žena Menaka z rajskih planetov in je izgubil oblast nad seboj, ter v njej spočel hčer po imenu Šakuntala. Medtem,

ko Haridasa Thakura ni bil nikoli vznemirjen, čeprav so ga prostitutke poskušale zavesti na razne načine."

"Dragi Moj kralj," je nadaljeval Kršna, "dajem ti poseben blagoslov, tako, da se boš lahko svobodno gibal v materialnem svetu, ne da bi se umazal z njim. Ker pa si kšatrija in si storil žalitev ubijajoč živali v lovu in političnem življenju vedno misli name, da bi se prečistil. V naslednjem življenju se boš rodil kot vaisnava, najvzvišenejši brahman in v tem življenju je Tvoja edina dolžnost, da mi transcendentalno služiš - to je nuditi dobrobit vsem živim bitjem."

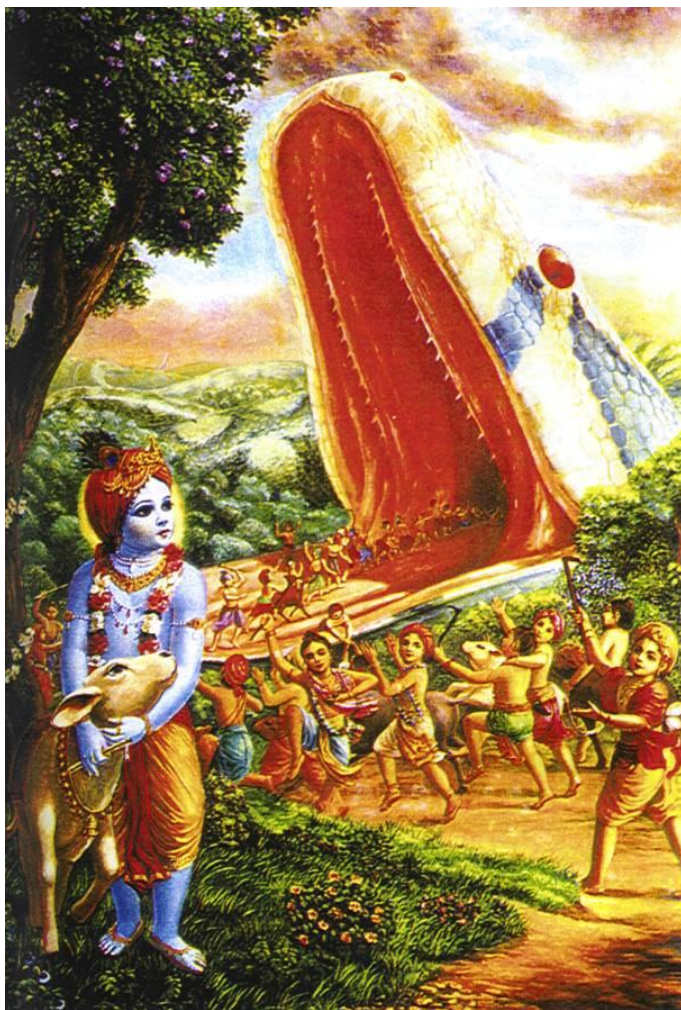
KRŠNA RANCHOR

Za tem, ko je Mucukunda prejel blagoslov je obšel Gospoda in izstopil iz votline, ter videl, da so se ljudje pomanjšali do velikosti palčkov. Prav tako pa so se zmanjšala tudi drevesa in Mucukunda je takoj razumel, da je nastopila Kali-yuga. Napotil se je proti severu in prišel do gore Gandhamande, kjer se je odločil preživeti preostali del svojega življenja v opravljanju strogosti in pokore.

Gospod Kršna pa se je vrnil v predmestje Mathure in začel z bojem in ubijal vojake Kalayavane. Za tem pa je zbral z mrtvih teles ves vojni plen in ukazal, da se to naloži na volovsko vprego in odpelje v Dvarako.

Med tem časom pa je Yarasandha ponovno napadel mesto Mathuro, tokrat s silo, ki je bila sestavljena iz 32 akšauhini.

Gospod Kršna je želel rešiti Mathuro pred osemnajstim napadom velike sile Jarasandhe in, da bi preprečil nadaljno pobijanje vojakov ter opravil še druge pomembne zadeve je zapustil bojno polje brez borbe. Pravzaprav se Kršna ni niti malo bal, toda pretvarjal se je, da je navadno človeško bitje, preplašeno zaradi velikega števila Jarasandhovich vojakov in njihove vojaške opreme.

Demon Aghasura si je nadel obliko debele kače dolge dvanajst kilometrov. In je hotel pojesti vse dečke vključno s Kršno in Balaramo.

Jarasandha pa je tedaj pomislil, da sta se Kršna in Balarama prestrašila vojaške moči in, da zato bežita z bojišča. Sledil jima je in poskušal oceniti postopke gospoda Kršne imenovanega tudi Ranchor "tisti, ki zapusti bojno polje."

Ko sta bila brata že dovolj oddaljena sta se na videz utrudila in, da bi se spočila sta se povzpela na goro Pravarsano, katere vrh je bil vedno prekrit z oblakom katerega je pošiljal Indra.

Jarasandha je sklepal, da sta se brata iz strahu skrila na vrh gore. Najprej ju je iskal, ker pa ju kljub dolgotrajnemu iskanju ni našel se je odločil, da ju bo obkolil in zanetil ogenj. Okrog vrha je polil olje in ga prižgal. Ko pa se je ogenj širil v višino sta Kršna in Balarama skočila 140 km daleč z gore povsem neopaženo. Jarasandha pa je sklepal, da sta brata požgana in, da je nadaljni boj nepotreben. Misleč, da je uspel v svojem boju je zapustil Mathuro in se vrnil v kraljestvo Magadhe.

Čez nekaj časa pa sta Kršna in Balarama prišla do mesta Dvaraka, kateri je bil z vseh strani obkrožen z morjem.

Zatem pa se je Šri Balarama poročil z Revati, hčerjo Raivate vladarja pokrajine Anarte. Po Baladevini ženitvi pa se je Kršna poročil z Rukmini, hčerjo kralja Bhišmake vladarja Vidarbhe.

Rukmini se je poročila s Kršno v rakšasa stilu, ker jo je Kršna ugrabil v prisotnosti svojih tekmecev, kot je Sisupala, Jarasandha in Salva. Ko bi morala biti Rukmini dana Sisupali jo je Kršna ukradel iz poročne arene, kot Garuda, kateri je ukradel demonom vrč z nektarjem. Rukmini, edina hčer Bhišmake pa je bila nenavadno lepa poznana tudi pod imenom Ruciana "tista, ki ima čudovit obraz."

Maharaja Bhišmaka, kateri je posedoval vse dobre lastnosti in prednosti je imel pet sinov in eno hčer. Prvi se je imenoval Rukmi, drugi Rukmaratha, tretji Rukmabahu, četrti Rukmakeša in peti Rukmamali. Bratje pa so imeli eno mlajšo sestro Rukmini. Bila je lepa in ustvarjena, da postane žena Gospoda Kršne. Dvor kralja Bhišmake je obiskovalo veliko svetih oseb, kot je Narada Muni in drugi. Tako je imela Rukmini priložnost, da se z njimi pogovarja in na ta način je izvedela za Kršno. Slišala je za njegovih šest obilj, zato si je zaželela postati njegova žena, svoje življenje pa je posvetila strogosti, da bi dosegla Kršnino milost in bila je pripravljena to opravljati iz življenja v življenje. Kršna pa je prav tako slišal za Rukmini, katera je bila zakladnica transcendentálnih kvalitét: inteligence, radodarnosti, neverjetne lepote in pravičnosti. Kršna se je zato odločil, da Rukmini vzame za ženo. Vsi sorodniki Bhišmake so se odločili, da dajo Rukmini Kršni, medtem, ko pa se je Rukmi, starejši brat Rukmini domenil za poroko s Sisupalo, sovražnikom Kršne. Črnooka Rukmini se je zato zelo razžalostila in je Kršni poslala sporočilo prek brahmana, kateri je bil bhakta Višnua.

Kršna je brahmana, kateri mu je nosil sporočilo posadil na Svoj prestol, ter ga oboževal tako, kot polbogovi obožujejo Kršna.

Čez nekaj časa se je brahman okopal, obedoval in se odpočil na svilenem ležišču. Kršna pa je tiho pristopil in mu začel masirati noge, ter ga povpraševal po njegovem poslanstvu. Brahman pa mu je dal pismo princeze Rukmini v katerem ga je prosil, da jo sprejme, kot Svojo ženo, ter jo pride iskat preden jo odpelje Sisupala ali ostali principi.

Brahman pa je za tem rekel Kršni: "Dragi Kršna prinesel sem Ti zaupno sporočilo Rukmini. Lahko storiš po svoji volji, toda preostalo ni več veliko časa za delovanje."

KRŠNA UGRABI RUKMINI

Ko je Kršna slišal Rukminino izjavo je bil zelo zadovoljen in je rekel: "Zelo si želim poročiti z Rukmini. Vem, da se je za Rukminino poroko s Sisupalo dogovoril njen starejši brat v duhu sovražnosti do Mene. Zato sem se odločil, da te prince naučim pameti. Ko se malo pozabavam z njimi bom odvedel Rukmini, kot plamen ognja iz njihove srede."

Kršna je zaprosil voznika Daruko, da zapreže konje. Pripeljal je štiri konje; prvi je bil zelen - Sugriva, drugi siv kot led, tretji Meghapuspa je bil barve mladega oblaka in zadnji Balahaka je bil barve pepela. Ko je bila kočija nared je Kršna pomagal brahmanu, ter ga posadil poleg sebe. Takoj sta se odpravila iz Dvarake in v eni noči prispela v Vidarbho.

Kralj Bhišmaka se ni veselil, da mora hčer predati Sisupali, toda zaradi dolžnosti je okrasil mesto za poročno svečanost. Brahmanom je razdelil zlato, srebro, žitarice in krave okrašene z zlatim nakitom.

Sisupalin oče Damagosa (dama - obrzdati, gosa - slaven) je bil poznan, ker je znal brzdati meščane predane brezzakonju. Damagosa je popeljal veliko slonov in bojnih vozov skupaj s svojim sinom z namero, da bi se boril s Kršno in popolnoma pozabil na poroko.

Kralj Bhišmaka je odšel s svojimi spremljevalci, da bi počakal Damagosa s spremstvom. Prav tako pa je bila javna skrivnost, da bo Kršna prišel in odpeljal Rukmini. Vsi so čutili strah, da bi lahko nastal nemir. Tudi Balarama je zvedel, da je Kršna odšel v Kundino sam v spremstvu brahmana, zato je tudi sam odšel tja v spremstvu vojnih trup, pešadije, konjev in slonov.

V tem času pa se je Rukmini mirila in skrivno jokala misleč, da Kršna ne bo prišel ponjo.

V tem trenutku je polna tesnobe zagledala glasnika brahmana, kateri je kot Nad-duša razumel njeno tesnobo. Nasmehnila se je in vprašala, če je Kršna že prišel. Brahman jo je opogumil in ji je rekel, da je Kršna že prišel in da je obljubil, da jo bo odpeljal. Rukmini se je tega sporočila zelo razveselila, toda, ker ni našla nobenega darila, mu je dala svoje ponižno spoštovanje in izrazila svojo večno hvaležnost.

Ko je kralj Bhišmaka slišal, da sta prišla Kršna in Balarama ju je pozval na svadbeno svečanost z Njunimi vojaki vred. Medtem pa se je Rukmini lepo oblekla in zaščitena s telesno stražo odšla iz palače v svetišče Ambike, boginje Durge. Rukmini je bila zelo tiha in resna, pred njo pa so stopale njena mati in prijateljice, okrog nje pa kraljevska straža.

V svetišču je Rukmini svoje molitve napotila božanstvu rekoč: "Draga boginja, spoštovanje tebi in tvojim otrokom; Lakšmi, Sarasvati, Ganeši in Karttikeyu."

Ko pa je končala oboževanje je prišla za roko eno svojih prijateljic in zapustila svetišče.

Medtem pa so se v Kundini zbrali pred svetiščem vsi principi in obiskovalci, da bi videli Rukmini. Zagledajoč jo, so začudujoče pomislili, da jo je Stvarnik posebej ustvaril, da zavrti glave vsem viteškim princem. Principi so bili tako očarani nad njeno lepoto, da so se skoraj onesveščali. Polni poželjenja so si jo vsi nemočno želeli za ženo, toda ona se ni ozirala na njih. Želja v njenem srcu je bila samo Kršna. Čeprav ga prej še nikoli ni videla je vedno mislila Nanj; zato ga je takoj prepoznala med ostalimi principi. Kršna je izkoristil priložnost, da bi si pridobil Rukmini, zato jo je takoj posadil na kočijo okrašeno s sliko Garude. Potem jo je počasi brez strahu odpeljal tako, kot lev nosi srno izpred šakala.

V tem času pa je prišel že Balarama s svojimi vojaki Yadu dinastije.

Jarasandha, katerega je Kršna že večkrat porazil je vzkliknil s pretečim glasom: "Kako to? Kršna nam je odpeljal Rukmini izpred nosa, kljub temu, da smo oboroženi borci. Izgubljamo ugled. On je kot šakal, kateri odnaša plen pred očmi leva."

KRŠNA PORAZI VSE PRINCE IN ODPELJE RUKMINI V DVARAKO

Videč, da je Kršna odpeljal Rukmini je vse prince obvezala jeza. Očarani z lepoto Rukmini so popadali s svojih konjev in slonov, potem pa so se oborožili in začeli s pregonom Kršne. Da bi jih zaustavili pa so jim vojaki Yadu dinastije preprečili zasledovanje Kršne. Tako je prišlo do velikega boja.

Rukmini je v strahu pogledala Kršna izražujoč hvaležnost, ker se je izpostavil tolikšni nevarnosti samo zaradi nje. Nemirnih oči je bila videti žalostna. Kršna pa jo je hrabil: "Draga Rukmini, ne skrbi. Vojaki Yadu dinastije bodo ubili vse sovražne vojake brez odlašanja."

Medtem pa, ko sta se Rukmini in Kršna pogovarjala je vojska Yadu dinastije in Balarama poznan kot Sankarsana ali Gadadhara zasula sovražnike.

Ko so nasprotniki pod poveljstvom Jarasandhe opazili, da izgubljajo bitko zaradi Sisupale, so pomislili, da bi se Sisupala moral sam boriti in rešiti Rukmini iz Kršninih rok, toda, ko so vojaki videli, da se Sisupala sam ne more boriti s Kršno so se odločili, da ne bodo po nepotrebem razsipavali s svojo močjo. Tako so se razbežali in prenehali z bojem.

Nekateri principi so zaradi dostojnosti pristopili k Sisupali, kateri je bil tako nesrečen, kot človek, kateri je izgubil ženo, zato so ga začeli opogumljati: "Ti pripadaš kraljevski družini in ne bodi razočaran zaradi tega dogodka. Usoda ni v naših rokah, tako, kot lutke plešejo v rokah igralcev, tako mi plešemo po volji Vsevišnjega."

Do katastrofalnega poraza pa je prišlo, zato, ker je Rukmi, obljubil svojo sestro, Sisupali. Ves razburjen in razočaran se je Rukmi vrnil domov s svojim prijateljem Sisupalo in se odločil, da bo Kršni posvetil. Sklical je lastne vojake in začel slediti Kršna v Dvarako, rekoč: "Tega pastirja, kateri je ugrabil mojo sestro bom naučil pameti."

Zaradi velike neumnosti je Rukmi zaklical Kršni, ko ga je dohitel: "Stoj in se bori z menoj. Odpeljal si mojo sestro, kot vrana krade maslo namenjeno za žrtvovanje. Sedaj te bom osvobodil tvojega lažnega ugleda. Lahko zadržiš sestro samo toliko časa, dokler te jaz ne prikujem za vedno na tla!"

Rukmi je Kršna trikrat napadel z lokom in puščico, toda Kršna mu je vsakič presekal struno na njegovem loku. Za tem pa je Kršna napel na Rukmija šest strelc, potem pa še osem. S štirimi strelcami je ubil njegove štiri konje, z eno je ubil voznika, z ostalimi tremi pa je uničil gornji del Rukmijeve kočije z zastavo vred.

Rukmiju je zmanjkalo strelc, zato je vzel meče, ščite, trozobe, kopja in podobno orožje, toda Kršna jih je uničil na isti način. Zatem pa je Kršna vzel svoj meč in se pripravil, da ga ubije. Spoznajoč, da Kršna tokrat ne bo prizanesel njenemu bratu je Rukmini padla na kolena in vsa drhteča začela prositi Kršna, kot Boga Bogov in kot Jagatpatija gospodarja cele vesoljne manifestacije za njegovo življenje.

Gospod Kršna se je usmilil te prošnje, toda, ker ga je hotel blago kaznovati ga je zvezal s kosom obleke in mu odrezal brke, brado in lase, ter ga pustil tam.

Ko so se poveljniki Yadu dinastije vrnil, da bi videli Kršna so bili presenečeni, ko so videli v kakšnem stanju se nahaja Rukmi. Balarama je pristopil do Rukmija, ga osebno odvezal in okaral Kršna: "Tvoje postopanje ni korektno. Rezati nekomu brado, brke in lase je kot bi ga ubil. Ne glede na Rukmijev položaj je on vseeno naš svak." Da pa bi

pomiril Rukmini ji je rekel: "Ne žalosti se zaradi tega. Vsak uživa in trpi zaradi posledic svojih del."

Balarama se je ponovno obrnil na Kršna in mu rekel: "Ko se človek zave svojih napak je ta zavest enaka smrti. Zato ti ga nebi bilo treba ubiti."

Rukmini pa je podučil: "Duhovna duša čiste narave je čista, ne glede v kateremkoli telesu se nahaja, toda tisti, ki niso dovolj inteligentni vidijo samo telesne razlike. Podobno temu na nebu obstajajo razlike v veličini in obliki. To telo je del materialne manifestacije in živo bitje, duhovna duša se seli v dotiku z materijo iz enega telesa v drugo zaradi iluzornega uživanja. Duhovna duša je vzrok materialnega telesa, tako, kot je sonce vzrok sončeve svetlobe, vida in oblika materialne manifestacije. Zavest v materialnem svetu se ne more primerjati s spanjem in sanjanjem. Podobno temu, ko oseba potone v spanec materialne zavesti se mora pokoriti zaradi posledic sprejemanja in zapuščanja telesa v materialnem obstoju. Nasprotje od te materialne zavesti je zavest BOGa."

Tako je Balarama podučil Rukmini o duhovnem znanju in ona je postala mirna in srečna.

Gospod Kršna je porazeč vse nasprotnike odpeljal Rukmini v svojo prestolnico Dvarako in se poročil v skladu z vedskimi predpisi. Po poroki pa je Kršna postal kralj Yadu dinastije v Dvaraki.

Prijateljske kralje Kuruov in Pandauvov so zastopali Dhrtaraštra, pet Pandauvovih sinov, kralj Drupada, kralj Santardana in Rukminin oče Bhišmaka. Sprva je med rodbinama prišlo do nesoglasja, toda na prošnjo Balarama in svetih oseb je kralj Vidarbhe pristal, da bo sodeloval na svečanosti poroke. Na svečanosti pa so bili prisotni tudi kralji iz kraljestva Kuruov: Srnjaye, Kekaye, Vidarbhe in Kunti. Svečanost se je smatrala za zelo srečen dogodek, čeprav take ugrabitve med kšatrijami niso bile nenavadne.

PRADYUMNINO ROJSTVO

Kupid, kateri je neposreden delec Gospoda Vasudeve in katerega je Šiva zažgal v pepel se je rodil kot Rukminin in Kršnin sin. On je Kamadeva, polbog rajskih planetov, kateri lahko prebudi poželjive strasti. Kama, Kupid, katerega je rodila Rukmini se je imenoval tudi Pradyumna, toda ni pripadal kategoriji Višnua, toda, ko ga je Šiva zažgal s svojo jezo se je Kupid spojil s telesom Gospoda Vasudeve. Da pa bi ponovno dobil svoje telo ga je gospod Kršna ponovno spočel v maternici Rukmini. Ker pa ga je spočel sam Kršna so bile Kamine značilnosti podobne Kršninim.

Bilo pa je usojeno, da ta Pradyumna ubije demona po imenu Šambara. Demon Šambara, kateri je vedel za svojo usodo pa je takoj, ko je izvedel, da se je Pradyumna rodil na sebe privzel podobo žene in ukradel otroka iz sobe nekaj časa po otrokovem rojstvu. Demon ga je odnesel in vrgel v morje, toda takoj, ko je padel v morje ga je pogoltnila velika riba. Neki ribič pa je to ribo ujel in jo prodal demonu Šambari. V demonovi kuhinji pa je delala tudi sluškinja po imenu Mayavati. Ta žena pa je bila prejšnja Kupidova žena Rati.

Ko je kuhar razrezal to ribo je v njenem trebuhu našel lepega otroka katerega je takoj zaupal Mayavati, ki se je čudila, kako je lahko tako lep otrok preživel v trebuhu ribe. Tedaj pa se je pojavil Narada in ji je pojasnil, kako se je Pradyumna rodil, kako ga je Šambara vrgel v morje in kako je prišel v to kuhinjo. Takrat je Mayavati spoznala, da je ta otrok Kupid, njen lastni mož. Lepo je skrbela zanj in otrok je kmalu odrastel v zelo lepega mladeniča, v katerega se je Mayavati zaljubila. Pradyumna pa jo je nekoč vprašal: "Kako to, da si bila nekoč nežna kot mati, sedaj pa si me želiš, kot moškega?" Zatem pa mu je Mayavati povedala vse o njegovem rojstvu, o ugrabitvi in o tem, kako je ona začela skrbeti zanj in kako Rukmini zaradi izgube trpi.

Mayavati pa je posedovala tudi mistično znanje o nadnaravnih močeh - mahamayo. To mistično znanje je predala Pradyumni, da bi

premagal demona Šambaro. Ko je Pradyumna prejel to energijsko moč je takoj pristopil do Šambare in ga izzval na dvoboj z žaljivimi besedami.

Demon je izkoristil nadnaravne in mistične moči, katere se je naučil od demona Maye, tako, da se je dvigal visoko v nebo in na Pradyumna začel metati razne vrste orožja. Pradyumna pa se je zoperstavil z nasprotnimi močmi mahavidyo. Vzel je svoj meč in demonu odsekal glavo okrašeno z oklepom in dragocenimi dragulji.

Ko pa je ubil demona so Pradyumna vsi polbogovi z višjih planetnih sistemov zasuli s cvetjem.

Pradyumnova žena Mayavati pa je lahko potovala v medplanetarnem prostoru, zato sta leteč po zraku prispela do prestolnice njegovega očeta Dvarake.

V Dvaraki pa so se vse žene poskrile v razne koticke palače misleč, da vidijo Kršna, ko so zagledale Pradyumna v modrem oblačilu. Med ženami pa je bila tudi Rukmini, katera je začela spraševati: "Kdo je ta lepi mladenič? Videti je, kot najlepša oseba. Kako je srečna mati tega lepega dečka!" Zahvaljujoč svoji intuiciji pa je Rukmini kmalu spoznala, da je Pradyumna njen sin, ter, da je povsem podoben Kršni.

Ravno v tem trenutku pa je prišel Gospod Kršna skupaj s svojim očetom in materjo, Devaki in Vasudevo. Kršna, Vsevišnja Božanska Osebnost je takoj vse razumel, medtem, ko so se drugi čudili in drug za drugim objemali Pradyumna govoreč: "Mrtvi sin se je vrnil! Kaj je lahko lepšega od tega!"

ZGODBA O DRAGULJU SYAMANTAKI

V deželi Dvarakadhame je živel kralj po imenu Satrajit. Bil je zelo naklonjen bogu sonca, kateri mu je daroval poznani dragulj Syamantako. Ko je kralj nosil ta dragulj v medaljonu okrog vratu je bil

Satrajit videti, kot bog Sonca. Prebivalci Dvarake so vedeli, da polbogovi včasih obiskujejo Kršna, ker je Vsevišnja Božanska Osebnost, zato so vsi razen Kršne mislili, da je Satrajit bog Sonca. Čeprav je bil Satrajit poznan, ga niso spoznali zaradi zaslepljujočega bleska dragulja.

Nekoč, ko so tako prebivalci Dvarake ponovno zamenjali Satrajita za boga Sonca, so takoj odšli h Kršni, kateri je ravno igral šah in ga obvestili, da je prišel bog Sonca. Kršna imenovan tudi Damodara ali tudi Yadunandara pa se je ob tem samo nasmehnil in jim povedal, da je ta oseba, ki nosi dragulj pravzaprav Satrajit.

Medtem pa je Satrajit dragulj odnesel v svetišče in naročil brahmanom, da začno oboževati dragulj, ker je ta dragulj na dan dajal približno triinšestdeset kilogramov zlata v mestu, kjer pa se je nahajal pa ni bilo ne lakote, ne slabih pojavov, pošasti ali bolezni.

Gospod Kršna pa je hotel svet naučiti, da se mora vse najboljše dati vladarju zemlje. Zato je zahteval, da se ta dragulj da kralju Ugrasenu, toda Satrajit je bil velik materialist in Kršnine zahteve ni sprejel.

Kmalu za tem pa je Satrajitov mlajši brat Prasena vzel dragulj, da bi pokazal bogastvo svoje družine. Obesil si ga je okrog vratu in odjahal na konju v gozd. Medtem pa, ko je tako jahal ga je napadel lev, kateri je ubil njega in njegovega konja, dragulj pa je odnesel v svojo votlino. Ko pa je za to slišal kralj goril Jambavan je ubil leva in vzel ta dragulj. Jambavan pa je bil veliki bhakta še iz časov Ramacandre in dragulj ni imel za posebno vrednost, dal ga je svojemu sinu kot igračko.

Mlajši brat Prasena pa se dolgo časa ni vrnil iz gozda, zato je Satrajita zaskrbelo. Ni vedel, da je lev ubil njegovega brata pač pa je mislil, da ga je napadel Kršna želeč dragulj in ga ubil. Ta njegova ideja pa je prerasla celo v govorice, katere so se razširile kot požar. Toda

Kršni te vesti niso bile po godu, zato se je odpravil v gozd, da bi poiskal dragulj Syamantako.

Kršna je s seboj odpeljal ugledne prebivalce Dvarake, ter odšel, da bi našel Satrajitovega mlajšega brata Prasena. Našel ga je mrtvega in vsega razpraskanega od levovih krempljev, Kršna je našel tudi leva katerega pa je ubil Jambavan poznan tudi kot Rksa. Videlo se je, da je Rksa leva ubil samo s svojimi rokami, brez orožja. Tedaj pa je Kršna s prebivalci Dvarake našel temačen tunnel za katerega se je menilo, da vodi do Rksine hiše. Ker pa se je Kršna zavedal, da se bodo prebivalci Dvarake bali tunela je rekel naj ostanejo zunaj, on pa je vstopil. V tunelu je videl Rksinega sina, kako se igra z draguljem Syamantako. Kršna pa je želel vzeti dragulj, zato je pristopil k otroku, njegova dovilja pa je v strahu začela kričati.

Kriki dovilje pa so priklicali Jambavana, kateri se je zelo slabe volje pojavil tam. Čeprav je bil Jambavan velik bhakta Kršne ni spoznal zaradi svoje jeze in ga je pozval na dvoboj. Borila sta se z orožjem, kamenjem, drevesi na koncu pa s pestmi. Začela sta tolči drug drugega. Vsak od njiju je upal na zmago, toda boj je trajal dneve in noči, tedne in mesece brez prestanka. Boj je trajal dvainosemdeset dni.

Čeprav je bil Jambavan najmočnejše bitje vseh časov so mu v tem boju oslabei vsi zglobi in njegova moč ge je počasi zapuščala. Zato se je začel spraševati, kdo je njegov nasprotnik. Takoj, ko pa je bil Kršna zadovoljen z bojem je Jambavan spoznal, da je njegov nasprotnik sam Vsevišnji Gospod, zato mu je rekel: "Dragi Gospod, Ti si stvarnik vsega vesoljnega bivanja. Ti si vrhovni čas in vse kreacije so Tvoji sestavni delci. Ti si Vrhovni Gospodar in upravitelj vsega in se zavedam, da si ti oseba katero obožujem kot Ramacandro. Moj Gospod je želel zgraditi most preko oceana in osebno sem videl, kako se je ocean razburkal, ko ga je moj Gospod pogledal, prav tako pa so se vznemirila vsa živa bitja v morju. Sedaj razumem, da si ti nihče drug kot Gospod Ramacandra."

Gospod Kršna je bil zadovoljen z Jambavanovimi molitvami in izjavami, zato ga je osvobodil vseh telesnih bolečin tako, da je šel s svojo roko preko Jambavanovega telesa. Kršna je za tem obvestil Jambavana, da je postal kralj džungle, zato, ker je z golimi rokami ubil leva, obvestil pa ga je tudi o razlogu svojega prihoda in ga zaprosil, da mu da dragulj Syamantako, ker so njega obtožili za krajo in je želel te trditve ovreči. Jambavan je takoj razumel v kakšnem položaju se Kršna nahaja, zato mu je dal dragulj, poleg tega pa mu je dal še svojo hčer Jambavati, katera je bila že primernih let za poroko. Poroka in predaja dragulja pa se je zgodila v gorski votlini.

Medtem pa so se prebivalci Dvarake po dvanajstih dneh čakanja naveličali čakati pred tunelom in se žalostni odpravili domov.

Vsi prebivalci Dvarake, člani Kršnine družine, oče Vasudeva, mati Devaki in njegova žena Rukmini pa so začeli žalovati za Kršno, ter grajati Satrajita.

Odšli so oboževati boginjo Candrabhagu in jo prosili za Kršnino vrnitev. Zadovoljna z molitvami mesta Dvarake je boginja takoj ponudila svoj blagoslov. Istočasno pa se je Kršna v spremstvu svoje nove žene Jambavati vrnil v Dvarako. Vrnitve so bili vsi zelo veseli, ko pa so videli, da se je vrnil s svojo novo ženo Jambavati so takoj svečano proslavljali.

Kralj Ugrasena je takoj poklical Satrajita in vse pomembne kralje in vladarje. Kršna pa je pred vsem zborom povedal, kako je dobil dragulj od Jambavana.

Satrajit je osramočen sprejel dragulj in se sklonjene glave vrnil na svoj dom in premišljeval, kako bi se opral tega nečastnega dejanja, ki ga je povzročil s svojim klevetanjem. Zato se je odločil, da bo dragulj predal Kršni poleg tega pa mu bo dal tudi lepo hči Satyabhama. Satyabhama pa je bila zelo lepa in krepostna.

Mali Kršna drži goro, da bi zaščitil prebivalce Vrndavane pred hudimi nalivi.

Zadovoljen s Satrajitom je Gospod Kršna rekel, da mu dragulj ni potreben, rekoč: "Naj ostane v tvojem svetišču in vsak od nas bo užival v bogastvu, ki ga on nudi. Zato v Dvaraki ne bo več lakote, nemira, kuge, vročine ali mraza."

UBIJANJE SATRAJITA IN SATADHANVE

Kmalu za tem, ko je Akrura obiskal Hastinapuro in obvestil Kršna o stanju Pandauvov se je zgodilo nekaj čudnih dogodkov. Pandauvi so se preselili v hišo zgrajeno iz hitro gorljivih materialov, katera je bila kasneje požgana. Zato so vsi sklepali, da so Pandauvi z materjo Kunti ubiti.

Gospod Kršna in Balarama sta o tem prejela novico zato sta se po kratkem posvetovanju odločila, da odideta v Hastinapuro in izrazita svoje sočustvovanje do sorodnikov, čeprav sta vedela, da Pandauvi niso ubiti.

Ko sta prišla v Hastinapuro sta najprej obiskala Bhišmo, kateri je bil glavar Kuru dinastije. Zatem pa sta obiskala še Krpacaryo, Viduro, Gandhari in Drona. Ostali člani Kuru dinastije pa niso žalovali, ker so si želeli smrt Pandauvov in njihove matere.

V tem času pa so nekateri prebivalci Dvarake skovali zaroto proti Satrajitu, ker so mu želeli odvzeti dragulj Syamantako. Glavni pobudnik zarote pa je bil Satadhanva, kateri se je prej želel poročiti s Satyabhami, Satrajitovo hčerjo. Satrajit je hčerko obljubil raznim tekmečem, na koncu pa jo je dal Kršnu skupaj z draguljem. Pravzaprav pa Satrajit ni hotel dati ne dragulja ne hčere, zato mu je Kršna dragulj vrnil in Satrajit ga je zadovoljen sprejel in nosil okrog vratu.

Zaroti pa sta se pridružila še Akrura in Krtavarman.

Neke noči je Satadhanva vstopil v Satrajitovo hišo ter ga v spanju

ubil. Žene so kričale, toda Satadhanva je neusmiljeno zaklal Satrajita, kot se ubija žival v klavnici.

Kršnina žena Satyabhama, katera je bila prav tako tam zaradi močeve odsotnosti je vpila: "Dragi moj oče, kako neusmiljeno so te ubili!"

Satrajitovo telo pa ni bilo takoj požgano in je bilo dano v sveto olje, ker je Satyabhama želela oditi h Kršni v Hastinapuro in zato, da bi Kršna ob vrnitvi videl telo in preduzel ustrezne ukrepe proti Satadhanvi.

Ko je slišal za smrt svojega tasta je Kršna začel jadicovati kot navaden človek in njegove oči so zalile solze.

Takoj se je z Balaramo in Satyabhamo vrnil v Dvarako in premišljeval, kako bi ubili Satadhanvo.

Ker pa je vedel, da ga Kršna želi ubiti je Satadhanva hotel vzeti zatočišče Krtavarmana, kateri pa ga ni hotel sprejeti, ker ni želel užaliti Kršne in Balarama. Zato je Satadhanva odšel k Akruri in ga prosil za pomoč. Toda, ko mu tudi Akrura ni nudil zaščite mu je Satadhanva predal dragulj Syamantako potem pa je zapustil mesto s konjem, kateri je v enem dahu lahko prešel šeststo kilometrov.

Takoj, ko sta izvedela za Satadhanvin beg sta se Kršna in Balarama povzpela na kočijo okrašeno z zastavo, ki jo je krasila slika Garude in ga začela zasledovati. Obvzet z jezo je Kršna na vsak način želel ubiti Satadhanvo posebno zato, ker je ubil njegovega tasta.

Satadhanvin konj pa se je moral zaradi utrujenosti zrušiti in je poginil v bližini nekega vrta v Mithili, zato je Satadhanva začel hitro teči. Ker pa sta bila Kršna in Balarama pravična sta tudi onadva sestopila s kočije in odšla peš ter ga sledila. Medtem, ko so tako tekli pa je Kršna vzel svoj disk in Satadhanvi odrobil glavo. Preiskal je vso

njegovo obleko toda dragulja ni našel. Vrnil se je k Balarami in rekel: "Zaman smo ubili tega človeka, dragulj ni pri njem." Balarama pa je predlagal: "Mogoče je dragulj shranjen pri komu v Dvaraki. Moraš se vrniti in ga poiskati."

Balarama je želel še nekaj časa ostati v Mithili pri prijateljskem kralju, zato se je Kršna sam vrnil v Dvarako.

Kralj Mithile Maharaja Janaka je zelo prisrčno sprejel Balaramo in mu daroval številne dragocene darove. Balarama pa je v mestu preživel več let kot častni gost.

V tem času pa je Dhrtaraštrin starejši sin Duryodhana obiskal Balaramo in se naučil od njega umetnosti bojevanja s topom.

Kršna pa se je v tem času vrnil v Dvarako, da bi zadovoljil svojo ženo ter jo obvestil o smrti Satadhanve. Zatem pa je izvršil vse posmrtnne obrede za svojega tasta. Tem obredom pa so prisostvovali vsi sorodniki in prijatelji.

Ko pa sta Akrura in Krtavarman slišala, da je Kršna ubil Satadhanvo in se vrnil v Dvarako sta oba zapustila mesto. Meščani Dvarake pa so menili, da zaradi odsotnosti Akrure mestu preti kuga in naravne nesreče, zato je navidezno prišlo do nemirov.

Nekoč pa je v pokrajini Kasi v mestu Varanasiju vladala velika suša. Prav v tem času pa je kralj Kasija prirejal svadbo svoje hčere Gandhini z Akrurinim očetom Svaphalkom. To pa je storil zato, da bi v pokrajini nebi bilo več sušnega obdobja, ker so tako svetovali astrologi.

Zaradi nadnaravne moči Svaphalke je bil njegov sin smatran za enako močnega in ljudje so mislili, da kjerkoli je prisoten Akrura in njegov oče ne bo naravnih nesreč, lakote ali suše.

Medtem pa so v Dvarki nekateri starejši prebivalci opazili neugodne znake zaradi odsotnosti dragulja Syamantake. Zato je Kršna takoj, ko je slišal za te govorice poklical Akruro iz kraljestva Kasija in, ko se je Akrura vrnil v Dvarko ga je Kršna sprejel na primeren način, ker je bil Akrura Kršnini stric in mu rekel: "Dragi moj stric, poznano mi je, da ti je Satadhanva predal dragulj Syamantako in trenutno nima nihče pravice do njega razen Satyabhamin sin, oziroma Satrajitov vnuk. Moj starejši brat Balarama ne verjame, da je dragulj pri tebi, toda, ker si si povečal svoje bogastvo ne moreš reči, da dragulj ni pri tebi."

Akrura je spoznal, da pred Kršno nič ne more skriti, zato je prinesel dragulj in ga dal Kršni, ki ga je pokazal vsem prisotnim sorodnikom in prijateljem, zatem pa ga ponovno vrnil Akruri, tako, da so vsi videli, da dragulj varuje Akrura v Dvaraki.

KRŠNA SE POROČI S PETIMI KRALJICAMI

V Dvaraki so krožile govorice, da so Kunti in njenih pet sinov zaradi zlega Dhrtaraštrovega načrta umrli v požaru. Toda pet Pandauvov so ponovno odkrili na Draupadini svečanosti in tako se je razširila tudi novica, da Pandauvi in njihova mati niso mrtvi.

Ko pa sta Kršna in Balarama to novico slišala sta jih želela videti, zato sta odšla v Hastinapuro.

Takrat pa je Kršna obiskal Hastinapuro kot kraljevski princ v spremstvu svojega glavnega poveljnika Yuyudhana in številnimi drugimi vojaki.

Pandauve pa je Kršna obiskal brez predhodne najave, toda oni so takoj vstali s sedišč in ga s tem pozdravili. Gospod Kršna jih je objel in takoj so bili osvobojeni vseh posledic materialne umazanije. Potem pa so Pandauvi Kršni ponudili častno sedišče. Prav tako pa so z velikim spoštovanjem sprejeli tudi Satyakija in Yuyudhana in, ko so

bili vsi udobno nameščeni se je pet bratov usedlo zraven Gospoda Kršne.

Po srečanju s Pandauvi pa je Gospod Kršna obiskal še Kuntidevi, mamu Pandauvov, katera mu je rekla: "Dragi Kršna, spominjam se, ko si poslal Akrura, da povpraša, kako je z nami. To pomeni, da se nas vedno spominjaš. Naši sorodniki Kurui nas lahko izpostavljajo še večjim nevarnostim, toda jaz vem, da nas ti vedno štitiš, čeprav ne delaš razlik in s tem nekomu daješ milost druge pa zanemarjaš, zato vsak lahko uživa tvojo zaščito."

Yudhištira pa je rekel: "Dragi moj Kršna, ne vem kakšna dela smo delali v prejšnjem življenju, da si tako milosten do nas. Mi nismo yogiji - prav nasprotno, vezani smo na materialnost, živimo družinsko življenje in se ukvarjamo s politiko in zato ne vemo zakaj si tako ljubezniv do nas."

Potem pa je na prošnjo kralja Yudhištira Kršna ostal v Hastinapuri štiri mesece deževnega obdobja.

Nekega dne pa sta se Kršna in Arđun odpravila na lov. Oba sta sedla na kočijo katero je krasila slika Hanumana, zato se Arđun imenuje tudi Kapidhvaja (Kapi - Hanuman, dhvaja - zastava). V gozdu pa je Arđun ubil veliko tigrov, medvedov, bizonov, nosorogov, jelenov, kuncev in drugih živali. Nekatero od teh so bile darovane v žrtvovanje, ostale pa so bile ubite samo zaradi miru v gozdu.

Arđun se je utrudil in postal žejen zato je s Kršno odšel na obalo Yamuno, kjer sta se umila in popila čisto vodo Yamune. Medtem, ko sta tako počivala sta zagledala čudovito dekle primerno za možitev, kako hodi sama po obali reke Yamune. Kršna pa je potem zaprosil Arđuna, da pristopi k dekletu in jo povpraša, kdo je in kaj tukaj dela.

Lepa dekle, katera pa je bila utelešena reka Yamuna pa je odgovorila: "Gospod, jaz sem hči boga Sonca in sedaj se pokorim, da

bi dobila Gospoda Višnua za moža. On je Vrhovna Osebnost in pravi mož za mene. Vem, da si ti junak Arđun zato ti bom zelo hvaležna, če zaprosiš Gospoda Višnua, da bi bil zadovoljen z menoj.

Moje ime je Kalindi in živim v vodi reke Yamune. Moj oče mi je zgradil posebno hišo v Yamuni in jaz sem se obvezala, da bom ostala v vodi dokler ne najdem Gospoda Kršne."

Arđun je vse to prenesel Kršni, čeprav je on to že vse vedel. Takoj je sprejel Kalindi, da sede na njegovo kočijo in vsi skupaj so se vrnili k Yudhištiri.

Kmalu za tem pa je Yudhištira zaprosil Kršna, da mu pomaga pri gradnji mesta. Kršna mu je takoj poklical Visvakarmana in mu ukazal naj zgradi mesto po želji kralja Yudhištira. Ko pa je bilo mesto zgrajeno je Yudhištira prosil Kršna, da ostane z njimi še nekaj časa in on je ostal tam še več dni.

V tem času pa je Kršna užival v gozdu Khandave, katera je pripadala Indri. V tem gozdu pa so rasle tudi raznovrstne droge, katere bi Agni moral jesti zaradi pomlajevanja. Agni je zato zaprosil Kršna, da mu pomaga, da bi dobil ta gozd. Prosil pa ga je zato, ker je vedel, da je Kršna z njim zadovoljen, saj mu je podaril disk Sudarsano. Potem, ko pa je Agni pojedel ta gozd je bil zelo zadovoljen. Kršni je ponudil Gandivo, štiri bele konje in nepremagljivi tulec z dvema strelicama, ki sta imeli tako moč, da se jima nihče ni mogel zoperstaviti.

Medtem, ko pa je Agni goštal gozd je iz njega stopil demon po imenu Maya, katerega je Arđun rešil pred ognjem. Takrat pa je ta demon postal velik prijatelj Arđuna in mu je zgradil lepo zbornico, tako lepo, da je Duryodhana, kateri je prišel v zgradbo mislil, da so tla voda in voda tla. Zato je zaradi zavisti postal Pandauvov največji sovražnik.

Kmalu za tem pa je Kršna prosil Yudhištira za dovoljenje, da se vrne v Dvarako. Ob vrnitvi v Dvarako pa se je posvetoval z astrologi, kdaj je primeren trenutek za poroko s Kalindi s katero se je potem razkošno poročil.

V tem času pa so v Avantipuri vladala kralja Vinda in Anuvinda. Oba sta bila pod oblastjo Duryodhane, imela pa sta še sestro Mitravinda. Mitravinda je bila zelo sposobna učena in elegantna dekle in hčer ene od Kršninih tet. Na zboru princev si je želela za moža Kršna in on jo je res odvedel s silo, ne, da bi se ostali principi lahko zoperstavljali.

Za tem pa je Kršna poročil še hčer kralja Kosale, kateri se je imenoval Nagnajit.

Kralj Nagnajit je bil zelo pobožen in je strogo sledil Vedam. Njegova najlepša hčer pa se je imenovala Satya ali Nagnajiti. Kralj je svojo hčer hotel dati za ženo tistemu, kateri bi lahko porazil sedem zelo močnih bikov, katere je bil vzgojil. Toda, ker nikomur od princev ni uspelo ukrotiti bikov se je Kršna odločil, da bo odšel v to kraljestvo, katero je bilo poznano kot Ayodhya, da bi premagal bike in dobil Nagnajatijevo hčer za ženo.

Ko je kralj Kosale izvedel, da je prišel Kršna ga je sprejel z velikimi častmi, Satya pa se je razveselila, ker je mož boginje sreče prišel, da bi jo sprejel za ženo, v umu pa je razmišljala: "Ne vem, kako je lahko Vsevišnji Gospod lahko zadovoljen z menoj. On je učitelj vseh učiteljev. Celo boginja sreče, katera je spremljevalka Vsevišnje Osebe, Šiva, Brahma in drugi polbogovi mu vedno izkazujejo svoje spoštovanje."

Ker je Kršna cenil lep sprejem se je nasmehnil in dejal: "Dragi moj kralj Nagnajit, dobro veš, da noben princ dostojen svojega položaja

ne bo ničesar zahteval, ne glede na njegov vzvišeni položaj, in, če kšatrija prekrši to pravilo ga ljudje obsojajo. Toda, kjub temu pravilu, te prosim za roko tvoje hčere, samo zato, da bi vzpostavil odnos s teboj in ti povrnil za razkošen sprejem. Prav tako pa tudi veš, da ti v naši družinski tradiciji ne moremo poplačati nikakršne cene katero lahko zahtevaš za roko svoje hčere." - to je brez boja s sedmimi biki.

Nagnajit pa reče: "Dragi Kršna, kdo je lahko boljši mož za mojo hčer? Ti si vodja Yadu dinastije in največji junak. Prepričan sem, da boš premagal teh sedem bikov brez kakršnihkoli težav, in če jih ukrotiš, lahko postaneš mož moje hčerke Satye."

Kršna je spoznal, da kralj ne želi pohoditi svoje besede, zato se je pripravil na boj z biki. Takoj se je ekspandiral v sedem Kršen in vsak od njih je zagrabil enega bika in ga obvladal, kot, da je igračka.

Kralj Nagnajit je presenečen in zadovoljen predal svojo hčer Satyo za ženo zatem pa je priredil svečan poročni obred, ter daroval Kršni 10.000 krav, 3000 lepo oblečenih sluškinj, 9000 slonov in 900.000 kočij.

Ko pa je bil obred končan je hčeri in zetu dopustil, da odideta proti svojemu novemu domu, njegovo srce pa je prevzela ljubezen do njiju.

Pred poroko pa so se za Satyo potegovali številni principi, kateri so Kršna na poti v Dvarako razočarani napadali.

Tedaj pa je ta izziv sprejel Kršnin najboljši prijatelj Arđun. Vzel je Gandivo in nagnal v beg vse prince, Kršna pa je odšel v Dvarako, kjer je mirno živel s svojo mlado ženo.

Kršna pa je imel še eno teto Šrutakriti, ki je bila poročena v deželi Kekaya in je imela hčer po imenu Bhadra. Tudi Bhadra si je želela

poročiti s Kršno in njen brat jo je predal Kršni brez kakršnihkoli pogojev, in Kršna jo je sprejel za verodostojno ženo.

Kmalu za tem pa se je Kršna poročil še z eno hčerjo kralja pokrajine Madras, katera se je imenovala Lakšmana. Tudi njo je Kršna ugrabil, tako, kot je Garuda ugrabil vrč nektarja iz rok demonov.

Kršna pa je potem poročil še tisoče žena, potem, ko je ubil demona Bhaumasuro.

OSVOBODITEV DEMONA BHAUMASURE

Nekoč je živel demon Bhaumasura, kateri je iz palač kraljev ugrabil in zaprl v temnico 16.000 princes. Ko je ta demon dosegel veliko moč je nekega dne ukradel sončnik s prestola polboga Varuna, uhanе Aditi, osvojil del rajske gore Meru in zavzel mesto poznano kot Maniparvata. Zato je Indra, kralj rajskih planetov prišel v Dvarako in potožil čez Bhaumasuro Gospodu Kršni.

Gospod Kršna pa je v spremstvu žene Satyabhame poslušal tožbe in se takoj z njo odpravil v Bhaumasurino prebivališče na plečih Garude, kateri ju je odnesel v Pragjyotisapro, prestolnico Bhaumasure. V Pragjyotisapuro pa ni bilo lahko vstopiti, ker je bila dobro zaščitenа trdnjava. Celо mesto je bilo obkroženo s kanalом vode in električnimi žicami. Naslednji zaščitni krog pa je bil sestavljen iz anile - plinaste zaščitne snovi. Zatem se je nahajala bodikava žica, katero pa je naredil demon po imenu Mura.

Ko je Kršna prispel do utrdbe je podrl vse zaščite in z neustavljivo točo strelíc razgnal vso vojaško obrambo. S svojo Sudasrana-čakro je uničil električno ograjo, vodni kanal in plinski krog in razsekal na koščke mrežo demona Mure. Z vibracijo svoje školjke je zlomil srca velikih borcev in vse vojaške patrolje, s svojim nepremagljivim topom pa je porušil grajsko obzidje.

Gospod Kršna je rekel: "Vedno misli name, postani moj bhakta, obožuj Me in me spoštuj. Tako boš prišel k meni. To ti obljubljam, ker si moj zelo drag prijatelj."

Vibracija njegove školjke je bila podobna grmenju v času uničenja vesoljne manifestacije. Ko je demon Mura slišal ta zvok se je prebudil in odšel pogledati, kaj se dogaja. Imel pa je pet glav in je dolgo časa živel pod vodo, bil je bleščeč, kot sonce v času uničenja vesoljne manifestacije, njegova jeza pa je bila kot plamteč ogenj. Zaradi zaslepljujočega bleska njegovega telesa ga je bilo težko gledati z odprtimi očmi. Takoj, ko je vstal je vzel svoj trizob in pohitel proti Vsevišnjemu Gospodu. Videti je bil kot velikanska kača ki napada Garudo. Njegov bes je bil zastrašujoč in zdelo se je, da bo požrl vse tri svetove. Najprej je vihteč s svojim trizobom napadel Garudo zatem pa je s svojimi petimi glavami tulil kot lev. Ti zvoki so se širili po celem svetu v vseh desetih smereh in odmevali po celem vesolju.

Ko je Gospod Kršna videl, da se trizob demona Mure približuje Garudi je takoj vzel dve puščici in jih naciljal na trizob in ga razsekal. Istočasno pa je s številnimi strelicami prebil usta demonu. Videč, da ga je Vsevišnja Božanska osebnost prelisil se je demon razbesnel in zamahnil s svojim topom nad Gospodom, toda Gospod Kršna je s svojim topom zmečkal Murinega preden se ga je ta dotaknil. Demon je ostal brez orožja, zato se je odločil napasti Kršna s svojimi močnimi rokami, toda Kršna mu je s Sudarsano-čakro takoj odrobil vseh pet glav. Demon je padel v vodo, tako, kot vrh gore pada v ocean zadet z Indrinim gromom.

Ta demon pa je imel sedem sinov; Tamara, Antariksa, Šravana, Vibhavasua, Vasua, Nabhasvana in Aruna. Oni so bili vsi ošabni in prevzetni in vsi so se pripravili, da bi maščevali svojega očeta. Opremili so se z orožjem in demona Pitha imenovali za poveljnika v boju. Po ukazu Bhaumasure pa so vsi skupaj napadli Kršno.

Ko so stopili pred Gospoda Kršno so ga zasuli s ploho raznovrstnega orožja; meči, topi, kopji, strelicami, trizobi, toda oni niso vedeli, da je moč Vsevišnje Božanske Osebe neizmerna in nepremagljiva. Kršna je s svojimi strelicami razsekal na koščke vse orožje Bhaumasurinih ljudi tako, kot žito; zasul jih je s svojim orožjem

tako, da so Bhaumasurin glavni poveljnik in njegovi pomočniku padli na tla razcapanih oblek in odsekanih glav, rok, nog in beder. Vsi so bili poslani k upravitelju smrti Yamarayu.

Bhaumasura pa je bil poznan kot Narakasura in je bil sin utelešene Zemlje. Ko je videl, da so vsi njegovi poveljniki, vojaki in borci padli pod orožjem Božanske Osebe se je razjezil in šel ven iz mesta z velikim številom slonov, kateri so se rodili in odrasli na obali morja. Vsi pa so bili zelo pijani. Ko so izstopili so videli na nebu čudovitega Gospoda Kršno in Njegovo ženo, kot teman oblak okrog Sonca obsijan s svetlobo bliska. Demon Bhaumasura je takoj vrgel na Gospoda orožje imenovano Šataghni s katerim je lahko ubil stotine vojščakov z enim udarcem. Istočasno pa so tudi vsi njegovi vojaki vrgli svoje orožje na Vsevišnjo Božansko Osebnost. Gospod Kršna pa se je zoperstavil temu orožju s strelkami prednikov. V tem boju so Bhaumasurini vojaki popadali na tla razsekanih rok, nog in odsekanih glav, njihovi konji in sloni pa so popadali z njimi. Tako je Gospod s strelkami sesekal na koščke vse Bhaumasurino orožje.

Gospod se je boril na hrbtu Garude, kateri mu je pomagal z udarci svojih kril, kljuna in krempljev, ter udarjal po konjih in slonih. In ker so čutili hude bolečine zaradi napada Garude so vsi sloni pobegnili z bojnega polja. Tako je na bojnem polju Bhaumasura ostal sam in se boril s Kršno, ker pa je videl, da je Garuda zadal veliko nereda v njegove vrste pa je jezen udaril z močjo večjo od groma, toda na srečo Garuda ni navaden ptič in je te udarce sprejel, kot velik slon sprejema udarce z vencem cvetja.

Bhaumasura je videl, da s svojimi triki ne more poraziti Kršne in, da bodo vsi njegovi poskusi onemogočeni, toda vseeno je še zadnjič poskušal udariti Kršna s svojim trizobom, toda preden je demon lahko pograbil trizob je Kršna vzel svojo Sudarsana-čakro in mu odrobil glavo, katera je obsijana s čelado padla na tla. Ko pa je Kršna ubil demona Bhaumasura so vsi ostali demoni sorodniki začeli razočarano

tuliti, svete osebe pa so slavile Gospodova junaška dela in zasuli Gospoda s cvetjem.

Takrat pa se je pred Gospodom pojavila utelešena Zemlja in ga okrasila z vencem iz draguljev vaijayanti. Vrnila je Aditine uhane, Varunin sončnik in podarila Kršni dragocen dragulj. Zatem pa je svoje molitve napotila Kršni, Vsevišnji Božanski Osebnosti. Padla je na tla in se v velikem zanosu obrnila na Gospoda, rekoč: "Dajem ti svoje ponižno spoštovanje, Ti, ki si Nad-duša in se inkarniraš na Zemlji, zato, da bi zadovoljil svoje bhakte. Ti si zatočišče vseh petih obilj. Ti si nerojen pa si vseeno oče cele vesoljne manifestacije. Tudi Brahma, Višnu in Šiva so odvisni od tebe. Če je potreba po stvarjenju se pojaviš, kot Brahma, če želiš vzdrževati stvaritev se ekspandiraš v Višnua v obliki Šive - gune neznanja pa uničuješ vso kreacijo. Vsa materialna energija počiva v tebi in, ker je to vse tvoje, nič ne more biti ločeno od tebe.

Tale deček po imenu Bhagadata je sin mojega sina Bhaumasure in je zelo šokiran zaradi grozne situacije in smrti svojega očeta. Zato sem ga pripeljala pred tebe in prosim, če ga osvobodiš posledic vseh grešnih del njegovega očeta."

Ko je Gospod Kršna slišal za prošnje boginje Zemlje ju je takoj prepričal, da bo nudil zaščito, dečku pa je rekel: "Ne boj se!" Zatem je Kršna vstopil v palačo, kjer je našel 16.100 mladih princes, katere so bile ujete in zaprte v palači. Ko pa so princeze videle Gospoda so očarane takoj začele moliti za njegovo brezvzročno milost. V svojem umu so ga sprejele za svojega moža brez kakršnegakoli oklevanja. Kršna pa je kot Nad-duša, ki je v vsakem srcu, razumel njihovo željo in pristal, da jih sprejme za žene. Poskrbel je za njihovo obleko in nakit in vsako od njih poslal na nosilnici v Dvarako. Iz palače pa je vzel neizmerno bogastvo, kočije, konje, dragulje, deset belih slonov s štirimi okli in vse to je poslal v Dvarako.

Za tem pa sta Gospod Kršna in Satyabhana odšla v Amaravato

prestonico rajskih planetov in vstopila v palačo kralja Indre in njegove žene Šacidevi. Kršna pa je potem predal Aditi uhane.

Ko pa sta Kršna in Satyabhama zapuščala Indrino prestolnico se je Satyabhama spomnila, da ji je Kršna obljubil, da ji bo dal rastlino parijato. Izkoristila je to priložnost in odtrgala rastlino parijato in jo položila na hrbet Garude.

Kajti некоč, ko je Narada vzel cvet parijate in ga podaril Kršnini glavni ženi Rukminidevi je Satyabhama zato razvila kompleks manjvrednosti in si zaželela rastlino od Kršne. Ker pa je Kršna razumel tekmovalnost svojih žena je vprašal Satyabhama: "Zakaj hočeš samo rastlino? Jaz pa ti želim dati celo drevo parijata."

Pravzaprav pa je Kršna namenoma povedel svojo ženo Satyabhano s seboj, da je lahko parijato sama nabrala s svojimi rokami. Toda, to ni bilo po godu Indri in prebivalcem rajskih planetov, kajti Satyabhana je nabrala parijato, katera ne raste na Zemlji. Zaradi tega se je med bogovi vnel boj, toda, kot vedno je Kršna zmagal in zmagoslavno prinesel parijato, katero je izbrala njegova žena na ta planet Zemlja v Dvarako, in bila zasajena v vrtu Satyabhamine palače. Ko pa je rastlina parijata prišla na Zemljo je s seboj prinesla vonj svojih cvetov zato so na Zemljo prišli tudi nebeški labodi v iskanju njenega vonja in medu.

Ko je Kršna premagal Indro se je s 16100 dekleti vrnil, tako, da se je ekspandiral v 16100 oblik istočasno, živel v različnih palačah in se poročil z vsemi princesami.

Vse palače Kršninih kraljic pa so posedovale popolno obilje. Prav tako pa so bile vse kraljice ekspanzije boginje sreče Lakšmi. Kršna pa je z njimi postopal, tako, kot se navaden človek obnaša do svoje žene.

KRŠNIN POGOVOR Z RUKMINI

Nekoč, ko je Gospod Kršna sedel v spalnici Rukmini, katera je služila Gospodu skupaj z ostalimi sluškinjami se je spominjal, kako je Satyabhani daroval cvetje parijate in pomislil, da bo tudi Rukmini zahtevala kakšno darilo. Toda ona ni rekla ničesar, ker je bila zadovoljna s svojim služenjem. Kršna pa jo je želel videti, kakšna je kadar se jezi, zato ji je rekel: "Draga moja princesa, kako je to čudno. Številni kraljeviči so te hoteli za ženo. Toda, ti si izbrala mene, čeprav sem niče. Mislim, da sem nedostojen biti tvoj mož, ker si ti tako lepa, pametna, dostojanstvena in vzvišena. Dovolj mi, da te vprašam, zakaj si izbrala Mene, kateri sem nižji od vseh princev, kateri so te hoteli poročiti! Prav tako ti moram razodeti skrivnost, da nisem junak. Bojazljivec sem in se bojim drugih kraljev. Poleg tega v življenju nimam določenega cilja in ljudje me ne razumejo, ne razumejo, kaj je končni cilj Mojega življenja? Ljudje me lahko imenujejo potepuh, zato se čudim, da si izbrala takšnega potepuha za moža. Poleg tega mora biti človek zadovoljen z eno ženo jaz pa jih imam več kot 16000 žena, in one niso vedno srečne z menoj, ker nisem zanesljiv mož. Edini rezultat ljubezni do mene je življenje polno bolečin. Sem siromašen, nič nisem posedoval v preteklosti in ničesar ne posedujem v prihodnosti, lahko si opazila, da tudi moje bhakte niso bogati, kajti bogate osebe, katere posedujejo bogastvo ne zanima ljubezen do mene, šele, ko postanejo siromašni se jim ponudi priložnost, da razvijejo zanimanje za Mene. Toda ni še prepozno, lahko si še izbereš moža, ki ti bo enak po obilju, družinski tradiciji, bogastvu, lepoti in izobrazbi. Vse napake, katere si kdajkoli naredila pa se lahko črtajo in so pozabljene. Sedaj si lahko ustvariš lastno prvobitno pot življenja. Dragi Moja mislim, da nisi dobro razmislila preden si me poročila. Napačno si slišala, da imam vzvišen karakter, ker nisem boljši od berača. Nisi me videla niti nisi preverila mojega pravega položaja. Izbrala si me enostavno tako, da si o meni poslušala. Zato ti svetujem, da sedaj izbereš koga drugega za moža. Bolje sedaj, kot nikoli. Mene lahko zavržeš. Končno se moraš pripraviti za naslednje življenje, zato ti svetujem, da izbereš nekoga, ki ti bo pomagal v tem in naslednjem

življenju. Jaz ti ne morem pomagati. Drugače do tebe ne čutim ljubezni, čeprav si me ljubila že pred poroko, kot sem že rekel me družinsko življenje ne privlači."

Rukmini se je zavedala, da njen mož ni običajno človeško bitje, toda zaradi načina, kakor je govoril je zaprepaščena tiho začela jokati v veliki tesnobi, kot, da se utaplja v oceanu žalosti. Izgubila je zavest in padla kot pokošeno drevo.

Gospod Kršna je takoj razumel, da Rukmini ni sprejela Njegovih besed v šaljivem duhu in je zaradi tesnobe in ločenosti od Njega padla v takšno stanje. Takoj jo je privil na svoja prsa in jo poskušal potolažiti: "Draga moja hčer Vidarbhe, prosim te ne razumi me napak. Vem, da si mi iskreno predana in si Moja večna spremljevalka. Besede, katere so te tako užalile niso realne. Želel sem te malo razjeziti in sem pričakoval, da mi boš vrnila odgovor v šaljivem tonu, toda ti si me razumela zelo resno. O popolnost ljubezni, nisem pomislil, da te lahko privedem v tako stanje. Veš, da sva kot družinska človeka vedno zaposlena s hišnimi posli in, da komaj čakava, da lahko uživava v medsebojnih šalah."

Ko jo je Gospod Kršna s temi besedami pomiril se je Rukmini nasmejela in rekla: "Dragi moj Gospod, jaz sem proizvod treh gun materialne narave, katere ovirajo napredek v predanem služenju. Kako sem sploh lahko primerna žena za tebe? Ti pa se nahajaš v srcih vseh živih bitij popolnoma ločen od dotika treh gun. Nikoli nisi pod oblastjo čutil. Ljudje te smatrajo za cinika in norca. Opisal si se kot siromaka, toda Ti sam poseduješ vse v sebi, ker si absoluten. Ti ne poseduješ ničesar, toda nihče ni bogatejši od Tebe, Ti istočasno poseduješ vse in ničesar nimaš."

Dragi moj mož, ne misli, da sem Te izbrala zaradi neizkušnosti; sledila sem stopinje velikih duš. Čas deluje samo pod Tvojo kontrolo, zato sem sklepala, da vsi drugi princi niso nič drugega kot navadni črvi. Svetoval si mi naj si izberem drugega princa za moža, toda oni

delajo noč in dan, kot biki ali vprežne živali. Svojim ženam pa se predajajo, kot sužnji. Ti nisi vezan na nobeno ženo, pa če je še tako vzvišena ali lepa. Toda neglede na to ti bom predana in, če me strastno pogledaš sprejemam to, kot največji blagoslov mojega življenja. Zato ves čas hrepenim za takimi trenutki."

Kršna pa se potem, ko je poslušal te besede obrne na Rukmini in ji reče: "Draga moja spoštovana žena pričakoval sem tak odgovor. Zelo sem zadovoljen, ker Me tako ljubiš. Vedi, da sem Ti vedno na razpolago ne glede na tvoje želje, težnje in pričakovanja. Na temelju stroge čednosti sem preiskušal tvojo ljubezen do moža in ti si izpit opravila uspešno in kljub mojim izjavam iz tvojega srca ni izginila niti trohnica predanosti. Dragi Moja žena, dajem ti vse blagoslove vse do nivoja osvoboditve od materialnega življenja. Samo Jaz lahko končam obstoj materialnega bitja in ga pokličem nazaj domov k Bogu. Za tiste, kateri pa težijo samo za materialno srečo in ne za Menoj pa je boljše, če ostanejo v tem peklenškem stanju.

Materialna umazanost je tako močna, da vsak težko dela noč in dan zaradi materialne sreče. Če pa mi nekdo iskreno služi istočasno pa neguje materialne težnje takrat ljubeznivo umaknem izvor materialne sreče in ker bhakta ne najde zatočišča v materialni sreči se popolnoma posveti predanemu služenju. Ti pa mi ves čas služiš brez materialnih želja in mislim, da Me ljubiš bolj kot katerakoli od mojih žena. Na Anirudhini poroki, ko je prišlo do boja s tvojim bratom Rukmijem in ga je Moj brat Balarama ubil si s tesnobo v srcu prenašala vse to brez besed. S tem svojim molkom si me kupila za vse čase. Prišel sem pod tvojo večno kontrolo. Ko si čutila odlašanje v mojem prihodu se ti je cel svet zdel prazen in takrat si razumela, da te nihče drug ne sme dobiti in si se misleč, da me ne bo, odločila storiti samomor in takoj končati svoje življenje. Takšna vzvišena ljubezen bo za vedno ostala v Moji duši. Kar se mene tiče se ti ne morem oddolžiti za tvojo neskajljeno predanost Meni."

DRUŽINSKO DEBLO KRŠNINE DRUŽINE

Kršna je imel 16.108 žena in z vsako je imel deset sinov, kateri so bili očetu enaki po moči, modrosti, slavi, bogastvu in ločenosti. Vseh 16.108 Kršninih žena pa so bile princeze, in, ko so videle, da je Kršna vedno doma, so mislile, da je copata in, da je zelo navezan na njih. Čeprav so vse mislile, da je Kršna zelo poslušen mož, njega ni privlačila nobena od njih, toda do nobene žene ni čutil odpora, bil je sam sebi zadosten. Zato nobena od njih ni mogla razumeti njegovega položaja, niti resnice o njem.

Od 16.108 kraljic pa je navedenih 8 kraljic, katere so imele po deset sinov. Z Rukmini je spočel: Pradyumna, Carudesna, Sudesna, Carudeha, Sucarna, Carugupto, Bhadracarna, Carucandra, Vicarna in Carua. Vsak od njih je bil po svojih lastnostih enak svojemu božanskemu očetu, Gospodu Kršni. Satyabhama pa je imela sinove: Bhanua, Subhanua, Svarbhanua, Prabhanua, Bhanumana, Candrabhanua, Brhadbhanua, Atibhanua, Šribhanua in Pratibhanua. Naslednja kraljica Jambavati pa je imela sinove: Samba, Sumitra, Purujita, Satajita, Sahasrajita, Vijaya, Citraketua, Vasumana, Dravida in Kratua. Gospod Kršna pa je bil posebno nežen do Jambavatinih sinov. S svojo ženo Satyo, hčerko kralja Nagnajita pa je imel sinove: Vira, Candra, Avasena, Citraguna, Vegavana, Vrsa, Ama, Sankua, Vasua in Kunti. Med njimi je bil najizvrstnejši Kunti. S Kalindi pa je imel sinove: Sruta, Kavi, Vrsa, Viram, Subhana, Bhadra, Santi, Darsa, Purnamasa in najmlajši Somaka. V svoji ženi Laksmani, hčerki kralja pokrajine Madras pa je Gospod Kršna spočel sinove: Pragosa, Gatravana, Simha, Bala, Prabala, Urdhvaga, Mahašakti, Saha, Oja in Aparajita. Njegova žena Mitravinda pa je imela sinove: Vrka, Harsa, Anila, Grdhra, Vardhana, Annada, Mahamsa, Pavana, Vahni in Ksudhi. Žena Bhadra pa je imela sinove: Sangramajit, Brhatsena, Sura, Praharana, Anjit, Jaya, Subhadra, Vama, Ayu in Satyaka. Poleg teh osmih kraljic pa je imel Kršna še drugih 16.100 žena in vsaka od njih je imela deset sinov.

Rukminin najstarejši sin Pradyumna je bil že od samega rojstva poročen z Rukmavati, hčerko svojega strica Rukmija s katero je imel sina Anirudha. Tako je Kršnina družina, kateri je pripadal Kršna in njegove žene skupaj z otroki obsegala skoraj milijardo.

Rukmi, starejši brat Kršnine prve žene Rukmini, kateri je bil v boju s Kršno ponižan a na Rukminino željo rešen, je sovražil Kršna in se je do njega vedno neprijateljsko vedel. Kljub temu pa se je njegova hči poročila s Kršninim sinom, njegova vnukinja pa s Kršninim vnukom Aniruddho.

Pradyumna, Kršnin najstarejši sin, katerega je rodila Rukmini je bil sam Kupid. Bil je tako lep in privlačen, da Rukmijeva hči Rukmivati ni mogla izbrati nikogar drugega razen Pradyumne na svoji svayamvari. In, ko se je med princi vnel spopad je Pradyumna zmagal in tako prisilil Rukmija, da mu ponudi svojo lepo hčer, Rukmi pa je dal svoje dovoljenje samo zato, da bi zadovoljil svojo sestro Rukmini. Poleg desetih sinov pa je imela Rukmini še čudovito hčer z velikimi očmi, katera se je poročila s Krtavarmanovim sinom Balijem.

Čeprav je bil Rukmi, Kršnin sovražnik je bil zelo naklonjen svoji sestri Rukmini in jo je želel zadovoljiti v vsakem pogledu in je svojo vnukinjo Rocamo poročil z Rukminim vnukom Anirudho. Ker pa se takšna ženitev med sorodniki ni odobrvala je Rukmi ponudil svojo hčer Kršninemu sinu, svoji vnukinji pa Kršninovega vnuka. Zatem pa je Anirudha v spremstvu svadbene povorke odšel iz Dvarake v Bhojakato, katero je Rukmi zasedel odkar je Kršna ugrabil njegovo sestro. To svadbene svečanost pa je vodil ded Kršna v spremstvu Gospoda Balarama, svoje prve žene Rukmini, svojega sina Pradyumna, Jambavatinega sina Sambe in številnih drugih sorodnikov.

Kralj Kalinge pa je dal slab nasvet prijatelju Rukmiju, da naj z Balaramo igra šah in ga porazi v stavah. Kralj Kalinge pa je to

predlagal, ker je vedel, da Balarama ni izkušen igralec šaha, rad pa je sodeloval v raznih igrah, zato je sprejel ta izziv, toda igro je izgubil.

Izgubo Balarama pa je kralj Kalinga izkoristil za kritiziranje Kršne in Balarama, ter zbijal šale na njun račun. Ker pa je Balarama igro izgubil se je malo razjezil, Rukmi pa ga je ponovno izzval, toda takrat je Balarama zmagal. Toda kljub temu je Rukmi trdil, da je zmagal on in ne Balarama. Zaradi te laži pa se je Balarama zelo razjezil na Rukmija. Zato je tokrat Balarama izzval Rukmija in stavil še večjo stavo kot prvih dvakrat.

Ponovno je Balarama zmagal glede na pravila igre, Rukmi pa je to zopet zanikal. Rukmi se je obrnil na prisotne prince in posebno omenjal kralja Kalinge, tedaj pa se je v času prerekanj z neba zaslišal glas, ki je objavil, da je Balarama pravi zmagovalec igre, ter, da je Rukmijeva izjava lažna.

Toda kljub temu je Rukmi še naprej trdil, da je Balarama izgubil, poleg tega pa je Kršna in Balaramo še žalil, da sta navadna pastirja in, da je znanje igranja šaha poznano samo staležu princev.

Gospod Balarama pa se je tako razjezil, da je vzel svoj top in brez besed udaril Rukmija po glavi, Rukmi pa se je zaradi tega udarca takoj zrušil mrtev na tla.

Tako je Balarama ubil Rukmija v času svečanosti Anirudhine poroke.

Takšno vedenje pa ni bilo nenavadno med kšatrijami, zato se je kralj Kalinge odločil, da bo zbežal, ker se je bal, da bo naslednji na vrsti on. Toda naredil ni niti nekaj korakov, ko ga je Balarama ujel in mu s topom potolkel vse njegove zobe. Ostalim princem, kateri so se strinjali s kraljem Kalingo in Rukmijem pa so bili prav tako ujeti in premagani. Niso se poskušali maščevati, pač pa so menili, da je najbolj pametno, da od tod pobegnejo. V času boja med Balaramo

in Rukmijem pa Gospod Kršna ni ničesar rekel, ker je vedel, da, če bo podpiral Balaramo bo Rukmini nesrečna, če pa bo rekel, da je Rukmi nepravilno ubit, bo nesrečen Balarama. Zatem pa sta se mladoporočenec in nevesta svečano usedla na kočijo in odšla v Dvarako spremljana s Kršno morilcem demona Madhua. Tako so zapustili Bhojakato in se odpravili v Dvarako.

SREČANJE USE IN ANIRUDHE

Srečanje Use in Anirudhe je pripeljalo do velikega boja med Gospodom Kršno in Šivo, in sicer:

Živel je kralj Bali. On je bil veliki bhakta, kateri je Gospodu Vamaniju inkarnaciji Višnua v obliki palčka dal za miloščino vse kar je imel - cel svet. Kralj Bali pa je imel sto sinov in najstarejši med njimi je bil Banasura.

Banasura pa je bil veliki častilec Šive, zato je v družbi užival velik ugled. Bil je inteligenten in radodaren in vsa njegova dejanja so bila vredna hvale, ker nikdar ni prelomil svoje dane besede. Banasura pa je vladal v mestu Sonitapuri in zahvaljujoč Šivini milosti je imel tisoč rok in je bil tako močan, da so ga celo polbogovi kot je Indra stregli kot najposlušnejši služabniki.

In nekoč, davno, ko je Šiva plesal svoj ples zaradi katerega je poznan kot Nataraja mu je Banasura pomagal z ritmičnim bobnom s svojimi tisočimi rokami.

Šiva poznan kot Asutosa - tisti, katerega je lahko zadovoljiti pa je zadovoljen rekel Banasuri: "Dal ti bom kar želiš, ker sem s teboj zadovoljen." Banasura pa ga je zaprosil, da z njim ostane v mestu, da bi ga ščitil pred sovražniki.

Nekega dne pa je Banasura odšel do Šive, da bi mu izkazal svoje spoštovanje in ga prosil, če mu oprost, ker ne zna pravilno

uporabljati svojih tisoč rok, katere mu je dal Šiva, ter, da je ta blagoslov zanj postal vir težav, zato je Šiva rekel: "Ti nepridiprav. Ali misliš, da se ti na svetu nihče razen mene ne more zoperstaviti, toda jaz ti pravim, da boš naletel na tako osebo in tvoja zastava ne bo več plapolala v znak zmage."

Ko pa je Banasura to slišal je bil tako neumen in ponosen demon, da je bil ves razburjen od veselja in komaj čakal, da bo kdaj prišel tak borec, ki bo zlomil njegovo moč.

Banasura pa je imel zelo lepo hči po imenu Usa, ki je nekoč sanjala, da se Anirudha nahaja poleg nje in z njim uživa v zakonskem odnosu, čeprav ga poprej še nikoli ni videla ali slišala o njem. Ko pa se je prebudila iz sna je glasno vzkliknila: "Ljubljeni moj, kje si?" Tako se je izdala pred prijateljicami in zardela. Citralekha, njena prijateljica, hčerka Banasurinega ministra pa jo je vprašala: "Draga moja princesa, do sedaj se še nisi poročila, niti nisi videla kakšnega mladeniča, zato me je tvoj vzklik presenetil: "Koga iščeš in kdo je tvoj ljubljeni mož?"

Usa pa ji je odgovorila, da je v sanjah videla čudovitega mladeniča v rumenem oblačilu, kateri je potem izginil, ona pa si tega mladeniča želi najti, ker je postal gospodar njenega srca.

Ko je Citralekha slišala Usine besede je takoj razumela njeno žalost, zato ji je hotela pomagati najti tega mladeniča tako, da ji je narisala nekaj slik mladeničev iz gornjega, srednjega in nižjega planetarnega sistema.

Citrlekha je začela slikati slike Gandharv, Siddh, Caran, Pannag, Daitiy, Vidyahar, Yakš in raznih drugih človeških bitij. Med slikami človeških bitij pa so bile slike članov Vrsni dinastije, Vasudeva, Surasena, Balarama, Kršna in še več drugih. Ko pa je videla sliko Pradyumna je malo zardela, toda, ko je videla sliko Anirudhe se je takoj sramovala, toda dvignila je glavo in se nasmehnila, ker je našla človeka katerega je iskala in ji je ukradel njeno srce.

Citralkha pa je bila velika mistična yogini in je še iste noči potovala po nebu in za kratek čas prišla v Dvarako, katero je Kršna dobro ščitil. Vstopila je v palačo in našla Anirudha, kako je spal v svoji sobi na razkošni postelji. S svojo mistično močjo ga je Citralkha odnesla v Sonitapuro, da bi Usa videla željenega moža.

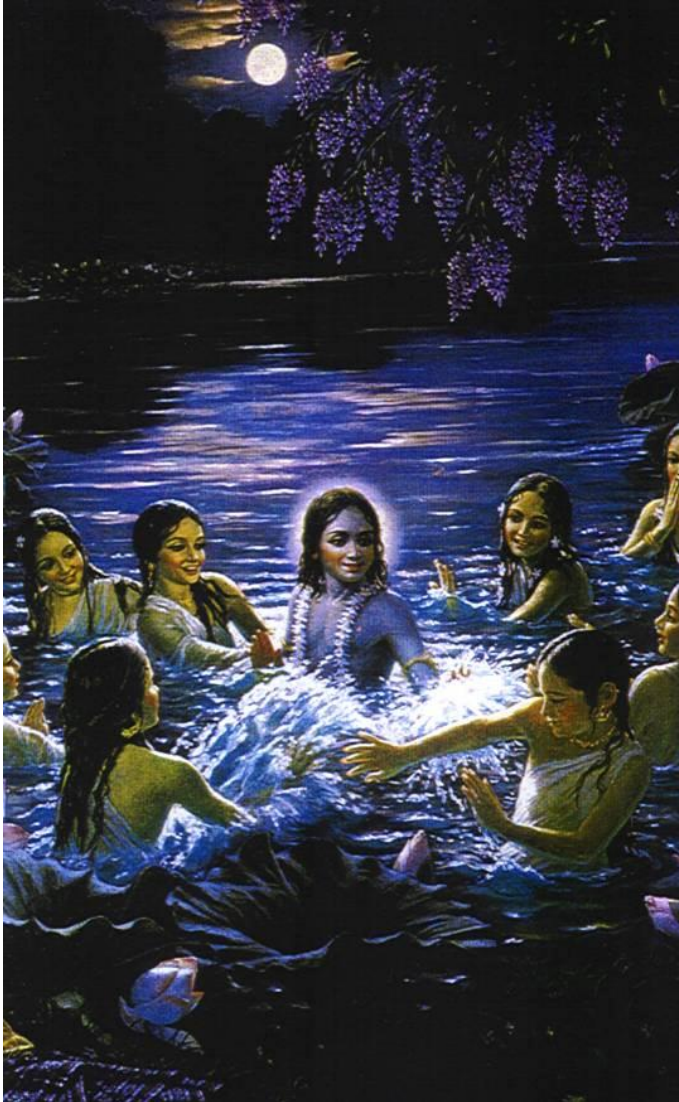
Palača v kateri pa sta živeli Usa in Citralkha pa je bila zaščitena, da noben moški ni mogel vstopiti vanjo. Tako sta Usa in Anirudha živela skupaj s tej palači iz dneva v dan in Usa je zadovoljevala Anirudha s svojimi oblačili, cvetjem in vonjavami, s sladkimi besedami in zvesto predanostjo. Anirudha je oboževala tako kot, da je Vsevišnja Božanska Osebnost, tako, da je Anirudha pozabil na sebe in se ni več spominjal, koliko časa je že minilo odkar je bil prenešen iz svojega pravega doma.

Tekom časa pa se je na Usi poznalo, da se družijo z moškimi in ne da bi v palači čakali na nadaljni razvoj dogodkov so o tem obvestili Banasuro.

Banasura je bil šokiran, ko je spoznal, da njegova hči ni več devica. Odhitel je k svoji hčeri in zasačil Uso in Anirudho, kako sedita in se pogovarjata. Ko pa ju je zagledal si je mislil, da sta primeren par, toda zaradi družinskega ugleda mu ta zveza ni bila po godu. Ni razumel, kdo je ta mladenič, toda cenil je dejstvo, da v vseh treh svetovih ni mogla najti lepšega mladeniča.

Toda Anirudha je vedel, da njegov tast ni zadovoljen in je prišel v spremstvu vojakov, da bi ga napadel. Tedaj je Anirudha zagrabil železno palico in začel tolči po vojaki, kateri so ga poskušali ujeti. Tedaj jih je ubil drugega za drugim in hotel pobegniti iz palače.

Banasura pa ga je ujel s kačjo zanko preden je pobegnil. Ko je Usa izvedela, da je njen oče ujel Anirudha je bila zbegana in, ker ni mogla zadržati solz je začela glasno jokati.

**Gopije in Kršna igrajoč se v vodi Yamune.
Gospod Kršna se bori z Banasuro**

Ko se Anirudha po štirih mesecih deževnega obdobja ni vrnil domov je člane Yadu dinastije zaskrbelo. Na srečo pa jih je obiskal veliki modrec Narada in jim pojasnil, kako je bil Anirudha prenesen v Sonitapuro in kako ga je Banasura ujel. Ta novica je bila zadostna, da so se vsi, ki so imeli radi Kršna pripravili za napad na Sonitapuro; Pradyumna, Satyaki, Gada, Samba, Sarana, Nandu, Upandu in Bhadru so se zbrali in postrojili osemnajst akšauhini, potem pa so odšli in z vojaki sloni, konji in kočijami obkolili Sonitapuro.

Banasura je slišal, da so vojaki Yadu dinastije napadli mesto, zato je ukazal svojim vojakom, kateri so bili enako močni, da se jim zoperstavijo, Šiva pa je prevzel mesto glavnega poveljnika spremljan s svojima dvema junaškima sinovoma Karttikeyo in Ganapatijem. Sedeč na svojem ljubljenu biku Nandisvari je vodil boj proti Kršni in Balarami. Boj je bil tako silovit, da se je opazovalcem ježila koža. Šiva se je boril s Kršno, Pradyumna s Karttikeyo, Balarama s Kumbhanado kateremu je pomagal Kupakarna. Kršnini sin Samba pa se je boril z Banasurinim sinom, Banasura pa s Satyakijem glavnim poveljnikom Yadu dinastije.

Vesti o boju pa so se razširile po celem vesolju. Polbogovi, kot je Brahma so ta boj ves čas radovedno opazovali iz svojih plovil.

Vsevišnji Gospod Kršna je udarjal s svojim lokom Sarnagadhano, Šiva pa je začel streljati Božansko Osebo s svojim izbranim orožjem, toda G. Kršna se mu je brez težav zoperstavil s svojim orožjem brahmastru. Ko pa je Šiva uporabil orožje katero je povzročilo strašen vihar je G. Kršna uporabil nasproten element, gorsko orožje, katero je ta vihar zaustavilo. Podobno, kot je Šiva ustvaril opustošujoči ogenj je Kršna ustvaril dež.

Na koncu je Šiva uporabil svoje osebno orožje pasupata-astra, Kršna pa ga je uničil s svojo narayana-astro. Zatem pa je Šiva postal razdražen. Kršna pa je tedaj izkoristil priložnost in uporabil svoje orožje, katero nasprotnika prisili, da zapusti bojišče in začne zehati.

Tako je lahko Kršna svojo pozornost usmeril na Banasuro. Ubijal je svoje nasprotnike s svojim mečem in topovi. Medtem, pa se je Pradyumna silovito boril s Karttikeyo. Karttikeya je bil ranjen in je hudo krvavel. V tem stanju je zapustil bojno polje na svojem pavu in se prenehal boriti. Gospod Balarama pa je pomečkal Kumbahnado z udarci svojega topa, Kupakarna pa je bil tudi smrtno ranjen skupaj s Kumbhanado. Brez vodstva pa so se Banasurini vojaki razbežali na vse strani.

Ko je Banasura videl, da so njegovi poveljniki in vojaki poraženi se je še bolj razjezil in je pomislil, da bi bilo bolje boj s Satyakijem prekiniti, ter napasti Gospoda Kršno. Odpel je 2000 strelc s 500-tih lokov, toda Kršna je brez težav razpolovil vse Banasurine loke. Za tem pa je prisilil Banasurine konje, da ležejo na tla in tako pomečkajo Banasurin voz. Potem pa je Kršna pihnil v svojo školjko Pancajanyo.

Banasura pa je oboževal boginjo Kotaro in njun odnos je bil kot mati in sin. Mati Kotara pa se je vznemirila, ko je videla, da je Banasurono življenje v nevarnosti, zato se je pojavila na bojišču povsem gola z razpuščenimi lasmi. Ker pa Kršna ni želel gledati gole ženske se je obrnil stran, Banasura pa je izkoristil priložnost in zapustil bojišče, ter se vrnil domov.

Zadeti s Kršninimi strelcami pa so Šivini spremljevalci palčkasti zli duhovi bhute, prete in katrije zapustili bojno polje, Šiva pa je potem uporabil svoje orožje Šivajvara, katero uničuje z veliko temperaturo. Govori se, da je Šivajvara sonce katero postane dvanajstkrat toplejše kot ponavadi na koncu stvarjenja. Uteležena Šivajvara se je pojavila s tremi glavami, in tremi nogami in medtem, ko se je približevala G. Kršni je vse spreminjala v pepel.

Kot Šivajvara pa obstaja tudi Narayanajvara, orožje, katero uničuje z velikim mrazom. Huda vročina se lahko prenaša, toda hud mraz uničuje vse. To lahko čutimo ob času smrti. Telesna

temperatura naraste na 42 st. C, potem pa celo telo postane hladno, kot led!

Tako se je hudi vročini Šivajvari lahko zoperstavila samo Narayanajvara.

In prišlo je do boja dveh jvar. Toda, čez nekaj časa se je Šivajvarina vročina zmanjšala in se obrnila na pomoč k Šivi, toda on ji v prisotnosti Narayanajvare ni mogel pomagati, zato je spoznala, da se lahko reši nevarnosti le, če se preda Narayani, Gospodu Kršni. Kajti niti polbog Šiva ji ni mogel pomagati. Zato se je predala gospodu Kršni in mu napotila svoje molitve, kajti moč Višnua-Kršne lahko vzdržuje, ustvarja in uničuje, medtem, ko Šiva in Brahma ne moreta delati ločeno, ker nobeden od njiju ne more vzdrževati. Pravzaprav kreacije ne ustvarja Brahma, ker je sam kreacija Višnuovega stvarjenja, Šiva pa se rojeva, kot Brahmin sin, zato je Šivajvara spoznala, da ji nihče drug razen Kršne ali Narayane ne more pomagati.

In tako je Šivajvara molila: "Dragi Moj Gospod, Tvoja glavna naloga je zaščititi polbogove in osebe naklonjene duhovnemu življenju, ter vzdrževati standard materialnega zakona in napredka. Zaradi vpliva Tvoje Narayanjvare zelo trpim, ona je zelo nevarna za vse nas. Oseba, katera pa se Ti ne preda nadaljuje svoje trpljenje."

Zatem pa je G. Kršna odgovoril: "O triglava Šivajvara, zadovoljen sem s tvojimi izjavami in ti zagotavljam, da se ti ni treba več bati Narayanajvare. Toda vsak, ki se bo v prihodnosti spominjal tega boja Šivajvare in Narayanajvare bo osvobojen vsega strahu." Ko je slišala besede Vsevišnje Božanske Osebe se je Šivajvara spoštljivo priklonila in odšla.

Medtem pa se je Banasura opomogel in obnovljen z energijo odšel na bojno polje, ter napadel Kršna z raznimi vrstami orožja iz svojih tisočih rok. Ko pa je Kršna videl, kako dežuje orožje proti njemu, kot curek vode je vzel svoj disk Sudarsano in začel sekati

demonu roke, drugo za drugo. Ko pa je Šiva videl, da njegov častilec Banasura ne more biti rešen niti v njegovi prisotnosti se je spametoval in osebno pristopil h Gospodu Kršni in, da bi ga umiril je začel moliti: "Dragi Moj Gospod Kršna, ti večno stojiš izza Svojega duhovnega bleska v Svojem večnem prebivališču in zato se imenuješ Param Brahman. Nebo je tvoj popek, ogenj Tvoja usta, voda Tvoje seme, rajski planeti so Tvoja glava, vse smeri so Tvoja ušesa, planet Urvi Tvoja stopala, mesec Tvoj Um, sonce Tvoje oko, kar pa se mene tiče delujem, kot Tvoj ego. Ocean je Tvoj trebuh, Indra - kralj rajskih planetov pa je Tvoja roka, drevesa in rastlinje so Tvoje dlake na Tvojem telesu, oblak Tvoji lasje, Brahma Tvoj intelekt, vsi praočeti poznani kot Prajapatiji pa so Tvoji simbolični predstavniki, religija pa je Tvoje srce. Čeprav se povsod manifestiraš so različni deli vesolja deli tvojega telesa, tako se lahko reče, da si vseprisoten. Vsi polbogovi v vesolju upravljajo samo s Tvojo milostjo in tako vzdržuješ sedem višjih planetnih sistemov. Na koncu te kreacije pa vse manifestacije Tvojih energij v obliki polbogov, človeških bitij ali živali vstopajo vate, in vsi vzroki manifestacije počivajo v Tebi, brez vidnih znakov obstoja.

V pojavni manifestaciji obstajajo tri stanja: zavestno, polzavestno in nezavestno stanje. Glede na to ti obstajaš v četrti dimenziji. Tvoja pojava in izginotje pa niso odvisni o čemerkoli izven Tebe samega.

Dragi moj Gospod, samo s Tvojo milostjo živo bitje lahko dobi človeško obliko življenja, da se osvobodi bednega materialnega obstoja. Človeško bitje, katero je zagledano v ta svet se boji končne smrti, zato je vezano na čutno uživanje in pije ter uživa raznorazne strupe in išče minljivo zadovoljstvo čutnih užitkov.

Naposled dragi Moj Gospod dovoli mi, da te obvestim, da mi je Banasura zelo ljub in zato želim, da je srečen. Gospod Moj bodi zadovoljen z njim, tako kot s kraljem Prahlado in Bali Maharajo."

Ko je Kršna poslušal Šivine besede in molitve, pa ga je prav tako

oslovil kot gospoda in dejal: "Dragi Moj Gospod Šiva sprejemam tvoje izjave in želje v vezi Banasure. Prav tako vem, da je Banasura sin Bali Maharaja in ga zato ne morem ubiti, ker bi s tem pohodil svojo obljubo, katero sem dal kralju Prahadi, da nikoli ne bom ubil niti enega demona njegove družine. Zato ga nisem ubil, ampak sem mu samo odsekal roke, da bi ga rešil lažnega ponosa. Vzdrževal je veliko vojakov, katere sem ubil, da bi Zemlji olajšal breme. Banasura pa bo ostal nesmrten in izven vpliva materialnega sveta in se mu ni več treba ničesar bati."

Zatem pa se je Banasura poklonil Kršni in takoj ukazal, naj privedejo Usi in Anirudha, katera sta zahvaljujoč Šivinemu blagoslovu dosegla veliko materialno bogastvo. Tako se je Kršna napotil nazaj v Dvarako in s seboj vodil divizijo akšauhini. Ko pa so ljudje slišali, da se gospod Kršna vrača z Anirudho in Uso so jih vsi prijatelji in sorodniki pričakali s svečano prireditvijo.

ZGODBA O KRALJU NARGI

Nekoč so člani družine Gospoda Kršne, Samba, Pradyumna, Carubhanu in Gada vsi princi Yadu dinastije odšli na izlet v gozd nedaleč od Dvarake. V času izleta pa so postali žejni, zato so v gozdu iskali izvir vode. Ko pa so prišli do studenca niso našli vode temveč velikega kuščarja, ki sam ni mogel ven. Iz usmiljenja so mu hoteli pomagati, da bi ga izvlekli, toda kljub večkratnim poskušanjem tega niso uspeli.

Ko pa so se princi vrnili domov so o tem pripovedovali Gospodu Kršni in on je osebno odšel do studenca in izvlekel kuščarja tako, da ga je potegnil s svojo levo roko, in takoj, ko se ga je dotaknil je kuščar zapustil svoje telo in privzel obliko prečudovitega polboga. Njegova polt je bleščala kot stopljeno zlato. Bil je lepo oblečen in okrašen z dragocenim nakitom.

Gospodu Kršni ni bilo nepoznano zakaj je polbog moral sprejeti

telo kuščarja, toda zaradi drugih ga je vprašal: "Kdo si, dragi moj polbog in naj te spremlja sreča, gotovo si bil postavljen v telo kuščarja zaradi del, ki si jih storil v preteklosti. Od tebe bi želel slišati zakaj si se znašel v tem položaju. Če misliš, da nam lahko razkriješ skrivnost, prosim te razkrij svojo pravo identiteto."

Veliki kuščar pa je bil kralj Narga in, ki je rekel Gospodu Kršni: "Dragi moj Gospod, jaz sem kralj Narga, in sin kralja Iksvakua. Če si kdaj slišal spisek vseh usmiljenih ljudi, Ti je gotovo moje ime poznano. Gospod moj Ti si priča, kajti zavesten si vsake dejavnosti živega bitja v preteklosti, sedanosti in prihodnosti. Nič se ne more skriti pred Tvojim večnim pogledom, toda kljub temu si mi ukazal naj opišem zgodbo svojega življenja."

Kralj Narga je začel opisovati zgodbo svoje degradacije: Bil je zelo usmiljen kralj in je za miloščino dajal veliko krav, tako, da se njihovo število ne da primerjati s številom zrnč peska na zemlji ali zvezd na nebu ali kapelj dežja. Darovane krave pa niso bile navadne krave, pač pa je bila vsaka od njih zelo mlada in je skotila po samo eno tele. Bile so mirne in zdrave, ter vse lepo okrašene. Poleg krav pa jim je daroval zemljo, zlato, hiše, konje, slone. Neporočeni brahmani pa so dobili žene, sluškinje, žito, srebro, posode, obleke, dragulje, pohištvo in kočije.

Toda, kljub temu se je zgodilo, da je krava, katero je daroval brahmanu zašla nazaj h kravam kralja Narga. In ker on tega ni vedel je to isto kravo ponovno daroval drugemu brahmanu. Ko pa je ta brahman vzel to kravo je njen prejšnji lastnik izjavil, da je krava njegova. Tako sta oba brahmana odšla h kralju Nargi in ga obtožila, da je vzel kravo katero je dal v miloščino. Kralj je potem zmeden in ponižan vsakemu ponudil po tisoč krav v zameno za eno, katera je povzročila spor in prosil brahmana naj ne povzročita njegovega padca v pekel zaradi napake. Toda niti eden od brahmanov ni hotel zamenjati te krave za tisoč drugih. Oba brahmana pa sta potem besna

zapustila palačo misleč, da je bila njuna zakonita krava nezakonito prisvojena.

Kmalu za tem pa je kralj zapustil telo in je bil priveden pred upravitelja smrti Yamaraja. Yamaraya ga je vprašal ali želi najprej uživati v rezultatih svojih pobožnih del ali se bo najprej pokoril za svoja dela in kasneje užival v rezultatih svojih dobrih del. Tako ga je Yamaraja spremenil v velikega kuščarja.

Kralj Narga pa je v tem studencu živel zelo dolgo časa in čeprav je bil v tem stanju, je ves čas mislil na Gospoda in njegov spomin ni bil nikoli skaljen. In kralj Narga reče: "Dragi Moj Gospod, zelo sem si zaželel, da bi Te nekega dne osebno videl in moja naklonjenost k usmiljenemu življenju združena z veliko željo mi je omogočila, da zadržim spomin na svoje prejšnje življenje. Kolikor mi je poznano Tebe živo bitje lahko vidi na ta način, ko postane osvobojeno materialnega obstoja. Ti si Vrhovna Oseba Purusottana in si izvor za vsa živa bitja. Ti si vzrok vseh vzrokov in Absolutna resnica, Tvoje telo je večno in polno znanja in blaženosti. Sprejmi me kot nepomembno zrnce prahu na tvojih nogah."

Zatem pa je kralj Narga obstopil G. Kršna, se mu priklonil in s plovilom odšel na rajske planete.

Potem pa je G. Kršna povedal zbranim sorodnikom: "Dragi Moji celo kralj kšatrija, ki je močan kot ogenj si ne more prisvajati lastništva brahmanov in ga ne more koristiti za sebe. Če se nekdo samo dotakne lastništva brahmanov uniči s tem tri rodove svoje družine, če pa lastništvo brahmanov vzame na silo s tem uniči deset rodov svoje družine pred njim in deset rodov svoje družine za njim. Če pa postane vaisnava Gospodov bhakta, pa bo deset rodov pred njim in deset rodov za njegovim rojstvom rešenih. Če pa si kak neumen kralj ponosen na svoje bogastvo, lažen ugled in moč želi nezakonito prisvojiti brahmanovo lastništvo si s tem začne utirati pot v pekel. Ne zaveda se kako hudo bo trpel zaradi tega. In tak kradljivec

ne odhaja v pekel sam pač pa tudi člani njegove družine, ki morajo sprejeti takšno bedno stanje življenja. Oseba, katera vzame lastnino brahmanu ali lastnino katero je on daroval drugemu bo obsojena na minimalno 60.000 let bednega življenja črva v iztrebkih. Zato vas opozarjam dragi sorodniki, da ne posegate po lastnini brahmanov in s tem ne okužite cele svoje družine. Če pa bo nasilno jemal se mu bo njegovo življenje skrajšalo, njegovi prijatelji ga bodo porazili, ko pa bo zapustil svoje telo bo postal kača in bo zadajal težave vsem drugim živim bitjem. Prav tako vam svetujem, da se nikoli ne maščujete brahmanom, celo, če se na vas razjezi, vas okara ali udari. Vse prenašajte z nasmeškom in ga spoštljivo pozdravite."

Ko je Kršna tako podučil člane Svoje rodbine je vstopil v Svojo palačo.

GOSPOD BALARAMA OBIŠČE VRNDAVANO

Gospod Balarama si je po dolgem času zaželel videti Svojega očeta in mamo, Nanda Maharaja in Yasodo. Sedel je na kočijo in se odpravil v Vrndavano. Ob prihodu so ga vsi po vrsti objeli, mati Yasoda in Nanda Maharaja pa sta ga še blagoslovila.

Balarama imenovan tudi Jagadisvara - gospodar vesolja jih je povprašal o njihovem blagostanju. Ker pa ga že dolgo niso videli so ga vsi začeli povpraševati o Kršni, če se še kaj spominja svojega očeta in mame, ter če je pozabil na gopije iz Vrndavane, sedaj, ko se družijo z izobraženimi ženami iz Dvarake.

Ko pa se gopije obnavljale spomine na Kršna so začele neutolažljivo jokati. Gospod Balarama pa jih je začel tolažiti tako, da jim je pripovedoval zgodbe o Kršni, tako tenkočutno, da so bile vse gopije zadovoljne. Balarama je preživel v Vrndavani dva meseca in užival v družbi gopij.

Polbog Varuna pa je tja poslal celo svojo hči Vruni v obliki

tekočega medu in vonj ter okus tega medu je očaral Balarama in gopije. Zato se je Gospod Balarama počutil srečen kot, da je opit.

V tem razpoloženju pa si je zaželel uživati z gopijami v vodi Yamune. Zato je poklical Yamuno naj pride bližje. Toda Yamuna ga ni ubogala in Balarama jo je hotel s plugom kaznovati, ker ni ubogala njegovih besed, rekoč: "Ti bedna reka! Sedaj te bom naučil pameti! Ker nisi hotela prostovoljno priti k meni te bom s svojim plugom razpršil v stotine potokov!"

Yamuna pa se je zelo ustrašila Balaramine moči in takoj osebno prišla k njemu, padla na kolena in mu napotila svoje molitve: "Dragi Balaramaji, Ti si najmočnejša oseba in si ljub vsakemu. Na žalost sem pozabila Tvoj slavni in vzvišeni položaj, toda sedaj sem se spametovala in se spominjam, da vzdržuješ vse planetne sisteme na svoji glavi v obliki svoje delne ekspanzije Šeše. Ti si vzdrževalec celega vesolja. Prosim Te, da mi oprostiš mojo žalitev, ker sem duša predana Tebi!"

Ko je Balarama videl ponižnost Yamune si je zaželel plavati v njeni vodi skupaj z gopijami, tako, kot slon uživa s svojimi številnimi slonicami.

Ko pa je Balarama izstopil iz vode mu je boginja sreče ponudila lepo modro oblačilo in dragoceno zlato ogrlico.

Reka Yamuna pa ima od takrat še vedno več majhnih odcepov in vsi ti odcepi reke Yamune še vedno slavijo vsemoč Gospoda Balarama.

OSVOBODITEV PAUNDRAKE IN KRALJA KASIJA

Nekoč je živel človek, ki se je imenoval Paundraka in se je želel proglasiti za Boga.

Medtem, ko je bil Gospod Balarama v Vrndavani je bil Paundraka vladar pokrajine Kauruse in je zaradi norosti Gospodu Kršni poslal glasnika sebe smatrajoč za Vsevišnjo Božansko Osebnost s sporočilom, da je kralj Paundraka Vsevišnja Božanska Osebnost sestopil na Zemljo iz svoje brezvzročne milosti, da bi rešil ljudi, ki trpijo, ter sebe proglasil za Vasudeva. Od Kršne pa je zahteval, da opusti vse svoje simbole, ter ga izzval na dvoboj.

Kršna pa je glasniku rekel: "Glasnik svojemu gospodarju sporoči, da tega bedastega ničeta odkrito pozivam na dvoboj. Namesto, da postane Moje zatočišče bo vržen milosti ptic nizkega rodu. Telo pa bo vrženo psom, ki ga bodo pojedli z velikim zadovoljstvom."

Glasnik je prenesel besede G. Kršne, Paundraka pa je potrpežljivo poslušal te žalitve. Kršna pa je takoj zatem na svoji kočiji odšel k Paundraki, da bi ga kaznoval.

Kralj Karuse pa je takrat živel s svojim prijateljem Kasijem, zato je Kršna obkolil mesto Kasi. Kralj Paundraka pa ga je napadel z dvema divizijama akšauhini, pri tem pa mu je pomagal še kralj Kasije s tremi divizijami akšauhini.

Ko je Gospod Kršna videl, kako ga Paundraka oponaša se je z velikim zadovoljstvom nasmejäl.

Medtem pa so vojaki Paundrake Kršna zasuli s ploho orožja. Kršna pa je zmler vse vojake in orožje, kot opustošujoči ogenj, kateri v času uničenja vesolja vse požiga v pepel. In čeprav je opustošeno bojno polje izgledalo kot torišče Šivinega plesa v času uničenja sveta je prizor ohrabil vojake na Kršnini strani.

Tedaj pa je Kršna rekel Paundraku: "Želel si, da opustim simbole gospoda Višnua. Proglašal si se za Vasudeva oponašajoč Mene. Želel si, da se ti predam. Sedaj imaš priložnost. Borila se bova in če me poraziš se ti bom predal." Zatem pa je G. Kršna pomendral

Paundrakovo kočijo, s svojim diskom pa mu je odrobil glavo, s strelicami pa je ubil kralja Kasija. Potem pa je G. Kršna poskrbel, da je bila glava kralja Kasija vržena v mesto Kasi, da so ga lahko videli vsi njegovi vojaki in sorodniki.

Zatem pa se je G. Kršna vrnil v Dvarako, kjer so vse Siddhe z rajskih planetov opevali Gospodovo slavo.

Paundarka pa je na nek način vedno mislil na Gospoda Vasudeva, čeprav le lažno razmišljujoč in zato je dosegel sarupyo - eno od vrst osvoboditve.

Ko pa so kraljice Kasije videle glavo so začele objokovati smrt svojega moža.

Kralj Kasija pa je imel sina Sudaksina, kateri se je zaobljubil, da bo ubil Kršna. Spremljan s svečnikom je začel oboževati Mahadevo, Šiva. Zadovoljen s Sudakšinovim oboževanjem je Visvanatha (Šiva) hotel dati blagoslov. Sudaksina pa je želel ubiti Kršna zato je zaprosil za posebno moč in Šiva mu je svetoval, da s pomočjo brahmana izvrši obred namenjen ubijanju sovražnika. In ko se bo pravilno izvršil ta črni obred se bo pojavil zli duh Daksinagni, kateri bo izpolnil vsak ukaz. Ustvarjenemu duhu pa so se pridružili še Šivini duhovi - pošasti, kateri naj bi po Sudaksini želji ubili sovražnika.

Ko pa je Šiva tako ohrabil Sudaksina je bil ta prepričan, da bo ubil Kršna. Ko je opravil ta predpisani obred je iz ognja izstopila velika demonska oblika z lasmi, brado in brki rdeče barve, kot razžarjen baker. Bil je ogromen in zastrašujoč. Na ukaz Sudaksina je s svojim trizobom odšel proti Dvaraki in zdelo se je, da bo vse spremenil v pepel. Kršna pa je takrat igral šah, ko so ga prebivalci Dvarake prosili za zaščito. Kršna pa jim je rekel: "Ne skrbite, nudil vam bom zaščito." Takoj je razumel, da je ta demon Šivina tvorba, zato je vzel Sudarsana-cakro, katera se pojavi kot blesk milijon sonc, razžarjena kot ogenj ustvarjena na koncu vesoljne manifestacije. S svojim

bleskom je obsijala celo vesolje, Zemljo in nebo. Zatem pa je začela zmrzovati ognjenega demona, katerega je ustvaril Šiva. Ognjeni demon pa se je obrnil v Varanso kraljestvo kasiraje in vse svečenike ter Sudaksina požgal v pepel, ker velja pravilo, da, če mantra ne ubije sovražnika se vrne na svojega stvarnika, ker nekoga mora ubiti. Tako pa končujejo vsi demoni, umirajo namreč od svojega lastnega orožja.

Sudarsana-cakra pa je demona sledila v mesto Varanso, kjer je vse popolnoma opustošila potem pa se je vrnila nazaj k svojemu Gospodarju Kršni v Dvarako.

OSVOBODITEV GORILE DIVIDE

Gorila Divida je bil veliki prijatelj Bhaumasure ali Narakasure, katerega je ubil Kršna, ker je ugrabil 16.000 princes iz raznih krajev sveta. Divida je bil minister kralja Sugriva. Njegov mlajši brat Mainda pa je bil prav tako močan kralj goril. Ko pa je gorila Divida slišal, da je G. Kršna ubil njegovega prijatelja Bhaumasuro se je odločil na celi Zemlji narediti kaos, da bi maščeval Bhaumasuro. Najprej je požgal mesta, vasi, industrijo, rudnike in četrti trgovcev, ki so se ukvarjali z mlekarstvom in zaščito krav. Včasih pa je tudi izruval kakšno goro in jo zmečkal. Na ta način je povzročal nemire po celi Zemlji, posebno v pokrajini Kathwar, kjer se je nahajalo mesto Dvaraka.

Divida je bil močan tako kot 10.000 slonov, in včasih je odšel na obalo, kjer je tako razburkal morje, da je poplavelo sosednja naselja in mesta. Večkrat pa je odšel tudi do kolibe svetih oseb in modrecev, jih vznemirjal in uničeval njihove čudovite vrtove in sadovnjake. Včasih pa je onečeval tudi njihove daritve z urinom in izločki, ter tako zastrupljal celotno atmosfero. Ugrabljal je moške in žene, ter jih vodil v gorske votline, v hode pa je zapiral z velikim kamenjem. Včasih pa je tudi posiljeval žene aristokratskih družin.

Medtem, ko je tako uničeval Zemljo je nekoč slišal mile zvoke z gore Raivatake. Odšel je v ta predel in zagledal gospoda Balaramo

obkroženega z lepimi dekleti, kako pojejo in plešejo. Navidez popolnoma opit z napitkom Varuni se je Gospod kotalil kot slon obkrožen s številnimi slonicami.

Gorila Divida se je povzpел na drevo in skakal z veje na vejo in tako oviral gospoda Balaramo, včasih pa se je pačil ženam, medtem, ko so se mu one samo nasmehnile. Gorila Divida pa je bil celo tako nedostojen, da je kazal celo spodnji del telesa prisotnim ženam.

Tedaj pa je G. Balarama vzel velik kamen in ga vrgel na Divido, medtem pa se mu je gorila večje izmaknil. Ker pa je Divida hotel užaliti Balaramo je ukradel vrč Varuni, prav tako pa je opit s svojo močjo raztrgal dragocena oblačila Balarame.

Tedaj pa je G. Balarama, ko je slišal kaj je gorila Divida naredil po celi Zemlji, vzel svoj top in se odločil Divida ubiti. Gorila je takoj razumel, da ga namerava napasti, zato se mu je zoperstavil z izrivanim velikim hrastom in močno udaril g. Balaramo po glavi. Balarama pa je takoj ujel drevo, vzel svoj top in takoj začel udarjati gorilo po glavi. Kri je silovito brizgala iz rane, potoki krvi pa so še povečali njegovo lepoto, tako kot se tekoča lava preliva po hribu navzdol. Toda udarci Balaraminega topa Divide niso vznemirile. Vzel je drugi hrast, ga očistil listja in z njim ponovno začel udarjati Balaramo po glavi. Balarama pa je vzel svoj top in uničil drugo drevo. Divida pa je vzel drugo drevo in tako se je boj nadaljeval. Čez nekaj časa pa je gozd ostal brez drevja, zato je Divida vzel kamenje z bližnjega hriba in ga metal v Balaramo. Tedaj pa se je Balarama zelo razjezil in Divido udaril v ključno kost in ta udarec je bil zanj smrtonosen. Ko pa je gorila padla se je zdelo, da so se vsi hribi in gozdovi zatresli.

Zatem pa so vsi modreci in Siddhe iz višjih planetov zasuli Balaramo s cvetjem rekoč: "Slava Gospodu Balarami. Sedaj, ko si ubil demona Divido se je začelo ugodno obdobje v celem svetu." Balarama pa se je potem vrnil v Dvarako.

SAMBINA ŽENITEV

Dhrtaraštra sin Duryodhana je imel hčer po imenu Lakšmana, katera je bila primerna za ženitev. In ker je bila zelo vrla deklica iz Kuru dinastije so jo številni principi hoteli poročiti. Na svayamvari pa je Samba sin Kršne in Jambavati - ljubljenec svoje mame (Amba-mati, sa-s) ugrabil Lakšmano, čeprav mu ona ni bila naklonjena.

Ker pa so člani Kuru dinastije Dhrtaraštra, Bhišma, Vidura, Ujjaina in Arđun vedeli, da Lakšmana Sambi ni naklonjena so menili, da jih je Samba s tem dejanjem užalil. Sklenili so, da ga je potrebno kaznovati. Po dolgotrajnem posvetovanju so se odločili, da ga bodo ujeli in ne ubili. Tako so se odločili starejši člani Kuru dinastije, kot je Bhišma, Karna pa je bil imenovan za poveljnika v bitki.

Medtem pa so Kurui tudi razmišljali, da s tem dejanjem lahko izzovejo tudi bitko z Yadu dinastijo. Toda odločili so se, da jih bodo obvladali s procesom mistične yoge, pranayamo.

Tako so vsi skupaj Bhišma, Dhrtaraštra, Karna, Sala, Bhurisrava, Yajnaketu in Duryodhana napadli Samba. In Karna, kateri jih je vodil je zaklical Sambi: "Zakaj bežiš? Stoj, da te naučimo pameti!"

Takoj, ko je Samba sprejel izziv in sam stal pred njimi je bil zasut s ploho streljca, toda tako, kot se lev ne boji kardela volkov in šakalov, tako se je tudi Samba slavni sin Yadu dinastije in močan vojščak razjezil na vojščake Kuru dinastije in se zelo večje boril. S petimi streljci je zadel pet voznikov bojnih vozov, zatem pa je na vsak bojni voz odpel po štiri streljce in tako pobil vse konje. Z eno streljco pa je ubil voznika. Zatem pa je na Karno in druge slavne borce odpel po eno streljco. Medtem, ko se je tako silovito boril z vsemi petimi vojščaki so vsi cenili njegovo nepojmljivo moč in sredi bojnega polja iskreno priznavali, da je Samba vreden občudovanja. Toda boj se je vršil v duhu kšatrij in zato so vsi skupaj prisilili Samba, da je sestopil s svojega bojnega voza polomljenega v majhne koščke. Štirje od petih

vojščakov so ubili štiri Sambine konje, eden pa je presekal struno Sambinega loka, tako, da se ni mogel več boriti z njimi. Tako so mu z velikim naporom odvzeli bojni voz in ga ujeli, ter mu odvzeli Lakšmano. Zatem pa so odšli v Hastinapuro v velikem slavju.

Veliki modrec Narada pa je takoj sporočil Yadu dinastiji, da je Samba ujet. Člani Yadu dinastije pa so se razjezili, ker je pet vojščakov ujela Samba na nedovoljen način. In z dovoljenjem kralja Ugrasena so se pripravili za napad na prestolnico Kuru dinastije.

Čeprav je G. Balarama dobro vedel, da se v dobi kali ljudje borijo celo zaradi najmanjšega povoda mu ni bilo všeč, da se dve veliki dinastiji Yadu in Kuru borijo med seboj, čeprav pod vplivom kali-yuge. "Namesto, da se borim," je modro pomislil, "bom odšel tja in pogledal, če se spor da zgladiti z razumnim pogovorom." Balarama je namreč mislil, da bi osvobodil Sambo z njegovo ženo Lakšmano prepričan, da bodo člani Kuru dinastije pristali na poroko in se izognili medsebojnega boja.

In, ko je tako G. Balarama prišel v predmestje Hastinapure ni vstopil v mesto temveč se je namestil v predmestju v majhni vrtni hošici in zaprosil Uddhava, da obišče vodje Kuru dinastije in jih vpraša, če se želijo boriti z Yadu dinastijo ali pa rešiti spor po mirni poti.

Uddhava je obiskal vodje Kuru dinastije in srečal pomembne člane kot so Bhišmadevo, Dhrtaraštra, Dronacarya, Balija, Duryodhano in Bahlika. Ko jim je izkazal spoštovanje jim je povedal, da se G. Balarama nahaja pred mestnimi vrati.

Dhrtaraštra in Duryodhana sta se zelo razveselila, ker sta vedela, da je G. Balarama dobronik, zato sta lepo sprejela Uddhavo in mu darovala v miloščino lepe krave ter arghyo (vodo, med, maslo in cvetje), potem pa so se poklonili G. Balarami, kot Vsevišnji Božanski Osebnosti. Zatem pa jih je Balarama spoštljivo nagovoril in predlagal,

da ni potrebe, da bi porušili dobre odnose, da osvobodijo Sambo in Lakšmano, ter ju skupaj oba privedejo predenj.

Ko pa se je Balarama s tako ukazovalnim tonom obrnil na Kurue so se razburili in rekli: "Te besede so primerne za obdobje kali. Toda Yadu dinastija poprej ni imela nikakršnega položaja. Dali smo jim del našega kraljestva, sedaj pa nam želijo ukazovati, kajti brez naše volje niti polbogovi z Indro na čelu ne morejo, uživati v življenju, kaj šele navadna človeška bitja. Dovolj imamo te drznosti." Potem pa so se Kurui vrnili v Hastinapuro, Balarama pa je rekel: "Želel sem na miren način rešiti spor, toda ti nepridipravi so me užalili, kajti celo Indra kralj raja posluša ukaze Yadu dinastije oni pa smatrajo kralja Ugrasena, vodja Bhoje, Vrsnij, Andhak in Yadav za majhno komuno. Če mislite, da Kršna, Vsevišnja Božanska Osebnost ne more sedeti na vzvišenem kraljevskem prestolu in ukazovati vsakomur potem zaslužite, da vas naučim pameti. Voda reke Ganges preplavlja cel svet in emanira iz Kršnovih stopal in glavna Božanstva vseh planetov služijo Gospodu Kršni. Veliki polbogovi kot je Brahma, Šiva in boginja sreče pa celo Jaz smo enostavno samo deli Njegove duhovne identitete, oni pa mislijo, da Kršna ni dostojen kraljevskih simbolov. Zato bom danes svet osvobodil vseh sledi Kuru dinastije. Takoj jih bom uničil!"

Medtem, ko je tako govoril je bil videti tako besen, kot, da lahko zažge celotno vesoljno manifestacijo. Vzel je svoj plug in začel z njim tolči po zemlji. Na ta način je celo Hastinapuro ločil od Zemlje in jo začel vleči proti reki Ganges.

V Hastinapuri pa je zavladata panika in člani Kuru dinastije so se takoj spametovali in pripeljali Samba in Lakšmano, ter se pojavili pred Balaramo sklenjenih rok in ga prosili, da jim oprostí: "O Vsemogočni Gospod. Ti držiš vse planetarne sisteme, kot igračke v Svoji glavi. In v času uničenja vesolja ne ostaja ničesar razen Tebe kot Maha-Višnua. Na Zemlji si se pojavil samo zaradi vzdrževanja vesoljne kreacije. Zato bodi do nas milosten in nam nudi svojo zaščito."

Krřna in Balarama.

Pravzaprav pa so se Kurui samo navidezno razjezili, da bi izzvali G. Balaramo, ker so hoteli videti njegovo moč. Potem pa je Duryodhana za doto daroval 1200 slonov starejših od šestdeset let, 10.000 lepih konjev, 6000 kočij in 1000 sluškinj okrašenih z zlatim nakitom. Balarama pa je kot skrbnik Sambe sprejel doto in v spremstvu mladega para odšel v Svojo prestolnico Dvarako.

Balarama se je tako zmagoslavno in slavnostno napotil v Dvarako in srečal veliko meščanov, kateri so bili njegovi prijatelji in njegove bhakte, ko pa so se vsi zbrali jim je povedal vso zgodbo o poroki in o tem, kako je pretresel mesto Hastinapuro.

VELIKI MODREC NARADA OBISKUJE DOMOVE GOSPODA KRŠNE

Ko je veliki modrec Narada slišal, kako se je G. Kršna ekspandiral v 16.000 oblik istočasno v različnih dvorcih in se poročil s 16.000 princesami se je zelo začudil. In ker je iz radovednosti želel videti, kako Kršna vodi družinske zadeve s tako velikim številom žena je odšel in obiskal različne domove Kršne.

V Dvaraki je bilo 900.000 velikih palač zgrajenih iz prvovrstnega marmorja s srebrnimi vrati. Avenije so bile velike, vse hiše so bile čvrste in vse so se razlikovale po arhitektonski lepoti Visvakarme inženirja bogov. Veliki modrec Narada je vstopil v eno izmed palač in videl strome iz koral in draguljev, zidovi pa so se bleščali od safirjev. Pavi so plesali na stopnicah in vse sluškinje so bile v čudovitih sarijih okrašene z zlatimi ogrlicami. Zatem pa je videl kako Rukmidevi sedi s Kršno in ga hladi. In takoj, ko je Kršna zagledal Narada je pristopil k njemu, se mu priklonil in izrazil spoštovanje, potem pa ga je zaprosil, da sede na njegovo sedišče in vpraša Narado: "Kaj lahko storim za tebe?"

Narada pa je odgovoril: "Dragi Moj Gospod, čudi me, ker se Tvoje Gospostvo tako vede do mene, ker si Vsevišnja Božanska Osebnost in učitelj vseh živih bitij. Ker pa si me tako ljubeznivo vprašal kaj lahko

storiš za mene, te prosim edinole za blagoslov, da te nikoli ne pozabim, kjerkoli se bom nahajal."

Ko pa je Narada odšel iz Rukminine palače si je zaželel videti dejavnosti Gospodove notranje moči Yoga-maye, zato je vstopil v palačo druge kraljice.

Tam je videl G. Kršna, kako igra šah skupaj s Svojo drago ženo in Uddhavo. Gospod Kršna je takoj vstal s svojega sedišča in zaprosil Narado Munija da sede na Njegovo mesto in ga počastil prav tako kot v Rukminini palači.

Narada pa je brez besed zapustil palačo začuden z Gospodovimi dejavnostmi in odšel v tretjo palačo.

Tokrat je Narada videl G. Kršna, kako ljubkuje svoje otroke, v četrti pa je videl kako se G. Kršna pripravlja na kopanje. In tako je svetnik Narada obiskal vseh 16.000 palač in v vsaki od njih je našel Gospoda zaposlenega z različnimi dejavnostmi.

Ko je Narada videl vse te dejavnosti Dospoda Nad-duše vseh živih bitij, kateri je igral vlogo navadnega človeškega bitja, da bi manifestiral dejavnosti svoje notranje moči se je nasmehnil in obrnil na Gospoda: "Dragi Moj Gospod, tvoje mistične moči so nepojmljive celo Brahmi in Šivi, Ti si zaslužiš, da te vsi obožujejo. Sedaj pa Te prosim, če me blagosloviš, da bom lahko potoval po vseh vesoljih in pel o slavi Tvojih del!"

Kršna pa mu je odgovoril: "Dragi Moj Narada, modrec med polbogovi, veš, da sem vrhovni učitelj in slednik vseh verskih načel in vrhovni utemeljitelj teh istih načel. Želim si sin Moj, da nebi bil zbežan zaradi tega razodetja Moje notranje emanacije."

Tako je G. Kršna s Svojimi postopki ustvarjal vtis osebe vezane na

religijo ekonomski napredek, zadovoljevanje čutil in osvoboditev, da bi ljudje lahko sledili Njegovim stopinjam in dosegli dobrobit.

S tem pa je G. Kršna modreca Narada zadovoljil v vsakem pogledu.

DNEVNE DEJAVNOSTI GOSPODA KRŠNE

Telesni udi Vsevišnje Božanske Osebe niso omejeni, ker vsak del Gospodovega telesa lahko opravlja dela vseh drugih delov. Zato med njim samim in Njegovim telesom ni razlike, prav tako ni razlike med njim in njegovo dušo. Prav tako pa se Gospod ne razlikuje od Svojih številnih ekspanzij in inkarnacij.

Baladeva je Kršnina prva ekspanzija in se ekspandira v oblike Sankarsane, Vasudeve, Pradyumne in Aniruddhe. Sankarsana pa se ponovno ekspandira v Narayano, kateri se ekspandira v štiriroko ekspanzijo - Sankarsano, Vasudevo, Pradyumna in Anirudho. Obstaja nešteto ekspanzij Kršne, toda vse one so eno. Kršnin obstoj ni relativen. Vse razen Kršne pa je relativna resnica, Kršna pa je absolutna resnica, njegov obstoj je odvisen samo od Njega samega, medtem, ko je naš obstoj relativen.

Toda kljub temu, da je Kršna Vrhovni Brahman - vzrok stvarjenja in vzdrževanja in uničenja Kršna igra vlogo človeškega bitja in opravlja vse verske dolžnosti družinskih ljudi, prav tako pa je ponavadi daroval brahmanom v miloščino po 13.084 krav, ker je želel blagostanje vseh živih bitij in zadovoljitev ljudi različnih kast. In ko je Gospod Kršna opravljal te dejavnosti je prišel Daruka, vznika njegovega bojnega voza. In Kršna se je v spremstvu Uddhave in Satyakija vozil v kočiji kot bog Sonca, njegove žene pa so ga spremljale žalostnih pogledov.

Gospod pa je potem vstopal v zbornico rajskih planetov Sudharmo v Dvaraki. In kdor je vstopil vanjo je bil osvobojen vseh materialnih tegob (lakote, žeje, starosti, smrti in žalosti). Gospod je

sedel na prestol in zabaviščniki so s svojimi šalami nudili Gospodu in njegovim spremljevalcem veselo razpoloženje.

Nekoč pa je v zbornico prišel nepoznan človek. In z dovoljenjem Kršne ga je vratar spustil notri. Ta človek pa je bil glasnik 20.000 kraljev, katere je kralj Jarasandha ujel in zaprl.

Glasnik se je Kršni spoštljivo priklonil in rekel: "Dragi moj Gospod, jaz nisem ena izmed predanih duš; še vedno sem pod vplivom dvoličnosti in iluzije materialnega obstoja, zato sem prišel pod Tvoje zatočišče, ker se bojim kroga rojstva in smrti in mislim, da obstaja veliko živih bitij, kot sem jaz, katera so večno zavozlana v dejavnosti in njihove posledice in so zaslepljeni z iluzijo materialnega obstoja. Iz razkritih spisov smo slišali, da kdor se Ti preda postaja imun na vse posledice grešnega življenja. Zato so me vsi ujeti kralji poslali, da bi z vsem srcem vzeli Tvoje zatočišče in upamo, da nam bo Tvoje Gospodstvo sedaj nudilo popolno zaščito.

Naši kraljevski položaji so bili nagrada za naša pobožna dela v preteklosti, težave, katere pa nam je zadal Jarasandha pa so posledice naših brezbožnih del. Sedaj smo razumeli, da smo postali samo tovarne živali za ta telesa in razumemo, da smo norci, ker smo se zapletli v mrežo materialnih posledic. Zato smo poiskali zaščito pri Tebi, kajti Ti nas lahko osvobodiš materialnih težav in posledic naših dejavnosti.

Dragi Gospod, poznano nam je, da Si sedemnajstkrat premagal Jarasandha v osemnajsti bitki pa Si z njim postopal, kot človeško bitje in navidezno Si bil poražen, čeprav vemo, da Te Jarasandha ne more premagati, ker so Tvoja moč in obilje in avtoriteta neomajni. Vendar bedasti Jarasandha ne razume Tvojih trikov in je postal ponosen na sebe in svojo materialno moč. Ujel nas je in zaprl vedoč, da smo Tvoje bhakte in podrejeni Tvoji Vrhovni oblasti!

Kot glasnik Te prosim, bodi milosten in podari srečo ujetim kraljem!"

V tem trenutku pa je prišel veliki modrec Narada. In, ker je bil velik svetnik, katerega lasje so se svetili, kot zlato je bilo videti, kot, da je bog Sonca vstopil v zbornico. Toda G. Kršna je takoj vstal in sprejel Naradajija in mu rekel: "Dragi Moj veliki modrec, mislim, da je vse dobro v vseh treh svetovih, zato te želim povprašati če so Pandauvi dobro in kakšen je sedaj načrt kralja Yudhištira?"

Narada pa je odgovoril: "Kralj Yudhištira poseduje vse materialno obilje v najvišjem planetarnem sistemu Brahmaloiki, toda vseeno želi opraviti žrtvovanje Rajasuja, samo, da bi dobil Tvojo družbo in Te zadovoljil. Na tem žrtvovanju pa bodo zbrani vsi polbogovi in slavni kralji sveta.

Dragi Moj Gospod v višjem planetarnem sistemu si poznan kot Mandakini, v nižjem kot Bhogavati, v zemeljskem pa kot Ganga, ki očičkuje celo vesolje. Zato Te prosim, izpolni želje kralja Yudhištira in se udeleži tega žrtvovanja."

Toda preden se je v zbornici pojavil Narada se je g. Kršna posvetoval z ministri, da bi napadel kraljestvo Jarasandhe in Mu Naradin predlog ni bil po volji, toda, ker je želel pomiriti Svoje spremljevalce je rekel Uddhavi, da naj Mu svetuje v tej situaciji.

GOSPOD KRŠNA OBIŠČE MESTO INDRAPRASTHO

V prisotnosti velikega modreca Narade in ostalih spremljevalcev Kršne pa je Uddhava razmislil situacijo in odgovoril: "Če pravilno razmislimo lahko uresničimo oba namena. Predvsem pa, dokler ne premagamo kralja Jarasandha nihče ne more opraviti Rajasuya žrtvovanja. S tem, pa bomo uresničili, kar si želimo. Poleg tega je kralj Jarasandha močan, kot 10.000 slonov in, če kdo lahko premaga tega kralja je to Bhimasena, kateri je prav tako močan, kot 10.000 slonov.

In če bi se z njim boril samo Bhima potem tudi nebi padlo toliko vojakov. Ker pa je kralj Jarasandha zelo usmiljen in predan brahmanom, bi se Bhimasena moral obleči v brahmana in ga prositi za miloščino potem pa se z njim osebno boriti. Da pa bi zagotovili gotovo zmago, bi ga Tvoje Gospodstvo moralo spremljati, ker v Tvoji prisotnosti vse nemogoče postaja mogoče. Brahma ustvarja in Šiva uničuje to vesolje zahvaljujoč Tvojemu vplivu, ker sta onavda samo Tvoja navidezna vzorca. Vesolje ustvarja in uničuje nevidni čas, ki je Tvoj brezoblični predstavnik. Z ozirom na vse to mislim, da moraš takoj oditi v Hastinapuro."

In ker so se s tem predlogom vsi strinjali je G. Kršna z dovoljenjem svojega očeta Vasudeve in deda Ugrasena takoj ukazal svojim slugama Daruki in Jaitri, da vse pripravita za potovanje v Hastinapuro. Kršna pa se je zatem poslovil od G. Balarama, kralja Ugrasena in pospremil kraljice z njihovimi otroci in opremo, ter se povzpел na svojo kočijo z znakom Garude.

Pred odhodom se je poslovil od modreca Narade, ter zagotovil glasniku ujetih kraljev, da bo kralj Jarasandha kmalu ubit in, da bo Kršna kmalu obiskal kralje. Potem pa se je s 16.000 ženami in otroki z boginjo sreče, Rukminidevi odpravil v Hastinapuro.

Povorka žena, otrok in vojakov je šla na poti v Hastinapuro skozi kraljestvo Anarte, Sauvire, puščavo Rajastan in Kurukšetro. Med temi kraji pa so se nahajali hribi, reke, mesta, vasi, pašniki in rudniki, prečkali pa so tudi dve veliki reki Drsvati in Sarasvati. Potem pa je šel skozi pokrajini Pancala in Matsya, na koncu pa je prispel v Indraprastho.

Ko je kralj Yudhištira slišal, da je prispel Gospod Kršna (Hrsikeša-gospodar čutil) se je tako razveselil, da se mu je naježila koža in je takoj odšel iz mesta, da bi Ga pričakal in takoj, ko je zagledal Gospoda je njegovo srce napolnila nežnost.

Večna oblika G. Kršne pa je stalno prebivališče boginje sreče. Takoj, ko je kralj Yudhištira objel Kršna se je osvobodil vse umazanije materialnega obstoja, takoj je začutil transcendentalno blaženost in se potopil v ocean sreče. Iz oči so mu tekle solze, telo pa mu je drhtelo v zanosu, tako, da je popolnoma pozabil, da živi v materialnem svetu. Zatem pa se je Bhimasena drugi Pandauvov sin nasmehnil in objel Kršna smatrajoč Ga za svojega sorodnika po materi in preplavljen z velikim zanosom je pozabil na svoj materialni obstoj. Kršna pa je potem objel še ostale tri Pandauve Arđuna, Nakulo in Sahadevo. Njihove oči so se napolnile s solzami, Arđun pa je objemal Kršna znova in znova, ker sta bila zelo dobra prijatelja. G. Kršna pa je zatem s spoštovanjem pozdravil prisotne brahmane in starejše člane Kuru dinastije, kot so Bhišma, Drona in Dhrtaraštra. Srečanju pa so prisostvovali še Srnjaye in Kekaye.

Medtem, ko je tako vstopal v mesto so vsi meščani sodelovali v tej svečanosti oblečeni v svečana oblačila.

Ena izmed deklet, ki so prišle občudovati Kršna pa je rekla: "Drage moje prijateljice, zelo težko si je zamisliti, kakšne pobožne dejavnosti so opravljale te kraljice, ker vedno uživajo v Kršninem nasmejanem obrazu in pogledih polnih ljubezni."

Medtem, ko je Kršna tako stopal po poti so Mu nekateri ugledni meščani neomadeževani z grehi ponudili primerna darila, da bi mu v imenu mesta zaželeli dobrodošel sprejem, ter Ga tako oboževali kot ponižni sluge.

V palači so ga vse prisotne gospe lepo sprejele. Kunti, mati Pandauvov je takoj vstala s svojega sedišča in pristopila k njemu v spremstvu svoje snahe Draupadi in ga objela z materinsko ljubeznijo in nežnostjo. Medtem, ko je njegova mlajša sestra Subhadra samo stala tam z Draupadi, obe pa sta mu izkazali spoštovanje. Kunti pa je potem ukazala prinesiti obleke in okraske in z njimi sprejela kraljice, Rukmini, Satyabhano, Bhadro, Jambavati, Kalindi, Mitravindo,

Lakšmano in predano Satyo. Najprej je sprejela glavne kraljice, potem pa še ostale.

Kralj Yudhištira pa je potem poskrbel za počitek in udobno namestitvev vseh prišlekov.

Ob tem času pa je G. Kršna z Arđunom omogočil bogu ognja Agniju, da pogoltne gozd Khandavo, da bi ga zadovoljil. Kršna pa je še rešil demona Mayasuro, kateri se je skrival v gozdu. In iz hvaležnosti Mu je le ta zgradil čudovito zbornico v Hastinapuri.

Ker pa je Kršna želel zadovoljiti kralja Yudhištira je ostal v Hastinapuri še nekaj mesecev in v času svojega obiska si je ogledoval okolico in spremljal Arđuna na kočiji, spremljali pa so ju tudi številni bojevniki in vojščaki.

OSVOBODITEV KRALJA JARASANDHE

V velikem zboru uglednih oseb, meščanov, prijateljev, sorodnikov, brahmanov, kšatrij in vaisiy je kralj Yudhištira nagovoril G. Kršna: "Dragi moj Gospod Kršna, žrtvovanje poznano kot Rajasujajna mora opraviti cesar in to se smatra za kralja vseh žrtvovanj. S tem želimo zadovoljiti vse polbogove, kateri so tvoji pooblaščen predstavniki v materialnem svetu. Želel bi, da mi milostno pomagaš v tem, da bi zadevo končal uspešno. Kar se nas Pandaurov tiče mi nič ne zahtevamo od polbogov. Osebnostno smo popolnoma zadovoljni, ker smo Tvoji bhakte. Želim pa zbrati vse polbogove kot so Brahma, Šiva in drugi vzvišeni vladarji rajskih planetov na velikem zboru polbogov iz vseh delov vesolja in pokazati, da si Ti Vsevišnja Božanska Oseba in, da je vsak Tvoj služabnik. Kajti tisti, ki vedno mislijo na Tebe bodo gotovo osvobojeni materialnega življenja. Ti ne moreš biti pristranski ali ravnodušen, ker se nahajaš v srcih vseh živih bitij kot Nad-duša in daješ primerne rezultate njihovih plodnih dejanj. Vsak lahko doseže najvišjo popolnost, toda, če to ne želi Te nihče ne more obtoževati, da mu zaradi pristranosti daješ manj vredne blagoslove."

Ko je G. Kršna slišal kralja Yudhištira mu je odgovoril: "Dragi Moj kralj, po opravljenem Rajasuya žrtvovanju bo tvoje ime za vedno vstopilo v povest človeške civilizacije. Vsi veliki modreci, predniki, polbogovi, sorodniki, prijatelji in Jaz sam želimo, da opraviš to žrtvovanje s katerim bo zadovoljno vsako živo bitje.

Nihče v tem vesolju, niti močni polbogovi ne morejo prekositi mojih bhakt v vseh šestih obiljih (bogastvu, moči, slavi, lepoti, znanju in drugačnosti), in če želiš pokoriti kralje sveta jih boš gotovo premagal."

Ko je kralj Yudhištira slišal prepričljive in opogumljajoče besede je ukazal svojemu najmlajšemu bratu Sahadevi, da v spremstvu vojakov Srnjay pokori južne zemlje. Nakuli je ukazal naj v spremstvu vojakov Matsyadese pokori kralje na zahodu. Arđunu pa je ukazal naj v spremstvu vojakov Kekayadese pokori kralje na severu. Bhimasenu pa je v spremstvu vojakov Madrase ukazal pokoriti kralje na vzhodu.

Kralj Yudhištira pa ni nameraval objaviti vojne tem kraljem, čeprav je poslal svoje mlajše brate na razne strani sveta, da bi pokorili tamkajšnje kralje. Pravzaprav so jih njihovi bratje odšli obvestiti, da Yudhištira namerava izvršiti Rajasuya žrtvovanje in, da morajo plačati davek glede na njihov podrejeni položaj, v primeru zavračanja plačila davka pa je prišlo do boja. In tako so bratje pokorili vse kralje sveta in zbrali dovolj denarja in darov, ter jih prinesli pred kralja Yudhištira.

Medtem pa kralj Jarasandha ni sprejel Yudhištirove vrhovne oblasti, zato je G. Kršna predlagal Uddhavin načrt za poraz kralja Jarasandha. Bhimasena, Arđun in G. Kršna so se oblekli v brahmane in se napotili v Girivayo prestolnico Jarasandhe, kajti kralj Jarasandha je bil zelo zavesten družinski človek in je zelo spoštoval brahmane.

Ob prihodu pa jih je kralj Jarasandha lepo sprejel in se pripravljaj, da jim da miloščino, G. Kršna pa mu reče: "Vaše veličanstvo je gotovo

slišalo za slavna imena usmiljenih oseb, kot so Hariscandra, Rantidevi in Mudgala, kateri so jedli samo žitarice s polj. Ter za Maharaja Sibija, kateri je rešil življenja golobov dajajoč jim meso lastnega telesa. Vse te velike osebnosti so dosegle nesmrtno slavo, tako da so žrtvovali svoje začasno minljivo telo."

Medtem pa, ko so tako skupaj sedeli in govorili je Jarasandha opazil, da niso videti, kot pravi brahmani, temveč kšatriye. Prav tako je pomislil, da jih je že nekje videl, in čeprav so bili kšatriye in ker so se poniževali pred njim se je odločil, da jim bo dal vse kar želijo, tudi svoje telo.

Zatem pa je Jarasandha začel misliti na Bali Maharaja pred katerim se je pojavil Višnu in mu odvzel kraljestvo. In čeprav je bil Bali Maharaja prevaran se ga še vedno slavi v vseh treh svetovih, kot velikega bhakto, kateri je vse dal za miloščino. Višnu mu je namreč odvzel vse bogastvo in ga dal Indri, čeprav ga je Baliya Sukarcarya njegov duhovni učitelj in družinski svečenik opozoril naj ne bo preveč velikodušen.

Kralj Jarasandha je zato obvestil Kršna: "Dragi brahmani od mene lahko zahtevate kar hočete. Tudi mojo glavo, pripravljen sem jo dati."

Kršna pa se obrne na kralja Jarasandha in mu reče: "Dragi Moj kralj, vedi, da mi nismo pravi brahmani, mi smo kšatriye in smo te prišli izzvati na dvoboj. Upamo, da boš pristal. To je drugi sin kralja Pandauva, Bhimasena in tretji sin Arđun. Jaz pa sem tvoj stari sovražnik Kršna, sorodnik Pandauvov."

Ko pa je Kršna odkril svojo pravo identiteto se je Jarasandha nasmejal potem pa z resnim glasom rekel: "Vi bedaki! Če se želite boriti z menoj vam bom takoj izpolnil željo, Ti Kršna pa si strahopetec in se ne bom boril s Teboj, ker Se zmedeš takoj, ko se boriš z menoj. Iz strahu pred menoj si zapustil svoje lastno mesto Mathuro in si si naredil zatočišče v morju. Arđuna pa je mlajši od mene in zato

neenakopraven nasprotnik s katerim se ne bom boril. Za Bhimasena pa mislim, da je primeren nasprotnik."

Rekoč to je kralj Jarasandha dal Bhimasenu zelo težak top, sam pa je vzel drugega in skupaj z njim izšel ven iz mesta, da bi se borila.

Čez nekaj časa boja sta uničila topove in se začela bojevati s pestmi. Udarci pa so tako odjekali, kot železo ali grom. Toda niti eden ni mogel poraziti drugega. Na koncu dne pa sta oba prebila noč kot prijatelja v Jarasandhini palači, naslednji dan pa sta boj nadaljevala. In tako sta preživela sedemindvajset dni.

Osemindvajsetega dne pa reče Bhimasena Kršni: "Iskreno moram priznati, da ne morem premagati Jarasandha." Toda G. Kršna je vedel skrivnost Jarasandhinega rojstva, katerega sta rodili dve materi, vsaka polovico. Namreč, ko je njun oče videl, da sta obe polovici nekoristni ju je vrgel v gozd, tam pa jih je našla čarovnica Jara in ju spojila. Zato je Kršna vedel, da je Jarasandha lahko ubit le, če se ta dva dela ločita. Kršna je zatem prenesel svojo moč v telo Bhimasena in mu pojasnil, kako lahko ubije Jarasandho, vzel je vejico z drevesa in jo zlomil.

Bhimasena je takoj razumel znake G. Kršne, zato je zagrabil Jarasandha za noge in ga vrgel na tla in ga držeč raztrgal počez od anusa do glave. Vsaka polovica je imela po eno nogo, eno roko, ena pljuča, eno oko, eno uho in pol obraza.

Takoj so bile objavljene novice o Jarasandhini smrti ki je bil ubit samo zato, da s svojimi postopki nebi porušil svetovnega miru.

Zatem pa je Kršna poklical Jarasandhinega sina Sahadevo in ga ustoličil na prestol svojega očeta in osvobodil ujete kralje in prince, katere je po nepotrebem zaprl Jarasandha.

GOSPOD KRŠNA SE VRAČA V HASITNAPURO

Jarasandha pa je ujel 20.800 princev in kraljev, katere je zaprl v gorsko votlino preurejeno v utrdbo. Ko so bili z milostjo Kršne osvobojeni so bili bedno oblečeni, oslabljeni in obnemogli, toda čeprav so bili v tem stanju so imeli priložnost misliti na Vsevišnjo Božansko Osebo, Višnua.

Ko so principi in kralji po toliko težavah zagledali G. Kršno ga niso mogli prenehati gledati. Takoj so pozabili na vse svoje težave ter so s predanostjo začeli G. Kršni pošiljati molitve: "Dragi Gospod Vsevišnja Božanska Oseba. Sedaj jasno vidimo, da Jarasandha ni bil kriv, samo zaradi Tvoje brezvzročne milosti smo bili oropani kraljestva, ker smo bili zelo ponosni na svoje položaje misleč da materialno bogastvo nudi zaščito. Zavidali smo drug drugemu in želeli poraziti druge boreč se za prevlado za ceno življenja številnih meščanov. Vodeč jih v nepotrebno smrt smo zadovoljevali svoje politične kaprice. Sedaj razumemo, da v materialnem svetu ni mogoče najti sreče. Vse, kar si želimo je, da nikdar več ne pozabimo svojega odnosa do Tebe pa četudi se rodimo v katerikoli vrsti življenja."

Ko je tako poslušal molitve osvobojenih kraljev, jim je rekel: "Dragi Moji kralji prejmite blagoslove, katere ste želeli. Nikoli me ne boste pozabili in postopoma se boste vrnili k Bogu. V preteklosti je živelo veliko bojevitih kraljev, kot so Haihaya, Nahuša, Vena, Ravana, Narakasura. Nekateri od njih so bili polbogovi, nekateri pa demoni, toda zaradi lažnega dojemanja svojega družbenega položaja so padli in so se izgubili v nasilju odvratnega pogojenega življenja.

Materialni obstoj ima svoj začetek, raste in se širi, propada in na koncu izginja, zato nihče nebi smel biti vezan na minljive stvari. Oseba v materialnem svetu naj ne bo vznemirjena zaradi dvostranosti, sprejme naj vse kar sem ji dal in naj mi neomajno služi. Ravnodušen naj bo do materialnega telesa in njegovih spremljevalnih proizvodov in naj ne bo pod njihovim vplivom. Zadovoljen mora biti z interesi

duhovne duše in služiti Nad-dušo, osredotočiti svoj um na Mene, postati moj bhakta, Me oboževati in Mi izkazovati ponižno spoštovanje."

Ko je G. Kršna tako podučil prisotne prince je zaprosil Sahadevo, da jim da vse potrebno, in jim izkaže veliko spoštovanje.

Kralji so se okopali, lepo oblekli in okrepčali, zatem pa so se vsi veseli in bleščečih lic na prošnjo Kršne odpravili v svoja kraljestva.

Njihovi podaniki so bili zelo srečni, kralji pa so začeli vladati v skladu z navodili G. Kršne in vsi skupaj so svoje dneve preživljali v veliki sreči.

Zatem pa se je Kršna v spremstvu Bhimasena in Arđuna vrnil v Hastinapuro.

Ob prihodu v predmestje Hastinapure pa so pihnil v svoje školjke, in takoj, ko so slišali te vibracije so vsi vedeli kdo prihaja. Poslušajoč školjko so se meščani Indraprathe s prijatelji takoj razveselili, sovražniki pa so postali žalostni, ker so vedeli, da bo kralj Yudhištira izvršil Rajasuja žrtvovanje.

Bhimasena, Arđun in Kršna pa so pristopili h kralju Yudhištiri mu izkazali spoštovanje, zatem pa so povedali zgodbo o ubijanju Jarasandhe in osvoboditvi kraljev. Kralja Yudhištira pa je zgodba tako prevzela, da od zanosa in okamenjenosti ni mogel spregovoriti besede.

OSVOBODITEV SISUPALE

Ko je kralj Yudhištira slišal podrobnosti o ubijanju Jarasandhe je vesel rekel: "Dragi moj Kršna Ti nisi niti zadovoljen niti vznemirjen zaradi materialnega dogajanja. Za Tebe ne obstaja relativnost in Tebe nihče ne more poraziti. Materialne razlike - "to sem jaz", "to si ti", "to

je moje", "to je tvoje" - se opažajo po svoji odsotnosti v Tebi. Takšne razlike so vidne v življenju vsakega, celo živali, toda čisti bhakte so tega lažnega razlikovanja osvobojeni. In, ker so odsotne v Tvojih bhaktah ne morejo biti prisotne v Tebi."

Ko je kralj Yudhištira tako zadovoljil Kršno je izvršil priprave na Rajasuja žrtvovanje. Poklical je vse kvalificirane brahmane in jih imenoval za svečenike zadolžene za žrtveno areno. Med najbolj izkušenimi so bili prisotni: Kršna-Dvaipayana Vyasadeva, Bhadradvaya, Sumanta, Gautama, Asista, Vasistha, Cayavana, Kanva, Maitreya, Kavasa, Trita, Visvamisra, Vamadeva, Sumanti, Jaimini, Kratu, Paila, Prasara, Garga, Vaisampayana, Atharva, Kasyapa, Dhaumya, Parasurama, Sukracarya, Asuri, Vitihotra, Madhucchanda, Virasena in Akrtavrana. Poleg teh pa je Yudhištira povabil še vse Dhrtaraštrove sinove z Duryodhano na čelu in velikega bhakto Viduro. Na žrtvovanje pa so bili povabljeni tudi kralji iz raznih delov sveta s svojimi ministri in tajniki. Svečanosti pa so prisostvovali vsi meščani, kateri so pripadali brahmanom, kšatriyam, vaisyam in sudram.

Brahmanski svečeniki zadolženi za ta žrtveni obred so priredili žrtveno areno in uporabili zlati plug in zlate posode, tako kot je davno tega storil podobno žrtvovanje tudi polbog Varuna.

Na povabilo kralja Yudhištire pa so žrtvovanju prisostvovali tudi vzvišeni polbogovi kot so Brahma, Šiva in Indra spremljani s spremljevalci in vladajočimi božanstvi višjih planetarnih sistemov. Gandharvaloke, Siddhaloke, Janaloke, Tapoloke, Nagaloke, Yakšaloke, Rakšasaloke, Paksiloke in Caranaloke. Prisostvovali pa so tudi vsi slavni kralji in njihove kraljice. Vsi zbrani pa so se strinjali, da je kralj Yudhištira sposoben prevzeti odgovornost za opravljanje Rajasuye žrtvovanja.

Brahmani pa so poskrbeli, da bi bilo žrtvovanje opravljeno na isti način, kot žrtvovanje polboga Varune.

Glede na vedske predpise pa se žrtvovanje opravlja tako, da se sodnikom nudi sok rastline some, kateri predstavlja vrsto življenjskega napitka. In na dan precejanja some je kralj Yudhištira z velikim spoštovanjem sprejel svečenika za odkrivanje napak v formalnostih žrtvenega obreda. Vendar v dobi Kali takih učenih brahmanov in svečnikov ni, zato so takšna žrtvovanja prepovedana. Drugi pomemben postopek v takšni žrtveni ceremoniji pa je oboževanje najvzvišenejše osebe na zboru. Ta oseba se po pravilih obožuje prva - ta postopek pa se imenuje Agrapuya.

Ker pa sodniki žrtvenega obreda niso mogli sprejeti končne odločitve, kdo naj bi ta oseba bila je Sahadeva rekel: "Gospod Kršna je najboljši potomec Yadu dinastije in zaščitnik svojih bhakt. On je kot Nad-duša prisoten v vsakem živem bitju in če zadovoljimo Njega bomo s tem zadovoljili vsako živo bitje. Zato mislim, da bi Mu morali izkazati čast in Mu ponuditi Agrapujo." (Agra-prvi, puja-oboževanje)

Vsi prisotni sodniki so zaploskali Sahadevinim besedam in jih potrdili.

Ko pa je Yudhištira slišal strinjanje prisotnih je začel oboževati Kršna v skladu z vedskimi spisi, vsi prisotni pa so vzklikali: "Jaya! Jaya! Namah! Namah!" Tako so vsi skupaj Kršni izkazovali svoje spoštovanje z neba pa je padal dež cvetja.

Temu zboru pa je prisostvoval tudi kralj Sisupala, zakleti Kršnin sovražnik, kateri se je ob poslušanju spoštovanja Kršne zelo razjezil. Ves penast od jeze je vstal in začel govoriti proti Kršni: "Kljub prisotnosti učenih modrecev in starejših oseb so vsi sprejeli izjave bedastega dečka, to pa pomeni, da je celo inteligenca uglednih osebnosti pod vplivom časa zmedena. Mislim, da Kršna ni boljši od vrane - kako je potem lahko dostojen oboževanja v tem žrtvovanju? Tu pa so prisotni veliki ršiji, katerih znanje nima meja, ter brahmani in samospoznane osebe. Poleg tega Kršna ne pripada družini visokega rodu. Tako je neodvisen, da nihče ne ve za njegove principe verskega

življenja. Zdi se, da je izven domene vseh verskih principov. Vedno deluje neodvisno, zato nima dobrih lastnosti. Prav tako je zapustil Mathuro, kjer žive vzvišeni sledniki vedske kulture in si vzel zatočišče oceana, kjer se Vede niti ne omenjajo. In namesto, da bi odprto živel si je zgradil utrdbo v vodi, ko pa gre ven pa napada meščane tako kot kakšen razbojnik."

Sisupala je še kar naprej žalil Kršna, ki ga je poslušal povsem mirno in brez ugovorov.

Nekateri od prisotnih so se s temi besedami strinjali, drugi pa so zapustili zbor in si pokrili ušesa z rokami, da nebi poslušali teh obtožb.

Vsi prisotni kralji iz Kuru, Matsya, Kekaya in Srnjaya dinastije so se razjezili in izvlekli svoje meče in ščite želeč ubiti Sisupalo. Sisupala pa se ni nič razburjal in namesto, da bi prenehal z žalitvami je vzel svoj meč in ščit, da bi se z njimi boril. Ko pa je Gospod Kršna videl, da se nameravajo boriti v areni, kjer se je opravljala Rajasuya yajna jih je osebno miril. Iz svoje brezvzročne milosti se je sam odločil ubiti Sisupalo. In medtem, ko je Sisupala zmerjal kralje, kateri so se pripravljali za napad je G. Kršna vzel Svoj disk oster kot britev in z njim Sisupali odsekal glavo.

Zbrani kralji pa so ob tem dvigali veliko prahu, tisti, ki pa so podpirali Sisupalo pa so hitro zapustili zbor v strahu za svoje življenje. Sisupalina srečna duša pa se je v tistem trenutku stopila s telesom G. Kršne, tako, kot v zgodbi Jayi in Vijayi, katera sta padla s planeta Vaikunthe, ko so ju prekleli štirje kumare in, da bi se vrnili v svet Vaikunthe so morali biti tri življenja zapored Gospodovi smrtni sovražniki, zatem pa so se vrnili v svet Vaikunthe, kjer služita Gospodu kot Njegova spremljevalca. Kajti, čeprav je Sisupala postopal kot Kršnin sovražnik se je Kršne ves čas zavedal.

Po osvoboditvi Sisupale pa je Yudhištira obilno nagradil sodnike in svečenike za njihovo sodelovanje v žrtvovanju, ko pa je opravil vse formalnosti pa se je okopal.

Jarasandha je ugotovil, da se brata skrivata na vrhu gore. Zato je polil olje okrog vrha in ga zažgal. Ko se je širil ogenj proti vrhu sta Kršna in Balarama skočila z vrha gore preskakujoč oddaljenost 140 km.

ZAKAJ JE BIL NA KONCU RAJASUYA ŽRTVOVANJA DURYODHANA UŽALJEN

Na prošnjo svojih sorodnikov pa je Kršna ostal v Hastinapuri še nekaj mesecev in čeprav Yudhištira in njegovi bratje niso želeli, da zapusti Hastinapuro je Kršna zaprosil kralja Yudhištira za dovoljenje, da se s svojimi kraljicami in ministri vrne v Dvarako.

Po opravljenem uspešnem žrtvovanju pa je bil Duryodhana zaradi svoje zavisti in grešnega življenja zelo nesrečen. V Kuru dinastiji pa se je pojavil kot utelešena kronična bolezen, da bi uničil celo družino.

V času Rajasuya žrtvovanja je kralj Yudhištira s svojo naklonjenostjo udeležencem zaupal različne dejavnosti, naprimer Bhimasenu je zaupal kuhinjo, Duryodhana je skrbel za zakladnico, Sahadeva je sprejemal goste, Nakula je skrbel za žitnico, Arđun za udobje starejših ljudi, Kršna je umival noge vseh gostov, boginja sreče Draupadi je delila hrano, Karna je dajal miloščino, prav tako pa so bile razne dejavnosti podeljene Satyakiju, Vikarni, Hardikiji, Viduri, Bhurisravasu in Balhikinu.

In ko se je Sisupala na koncu Rajasuya - yajne spojil s Kršno so bili vsi udeleženci nagrajani, kralj Yudhištira pa se je okopal v reki, ki je bila takrat imenovana Ganga. Ko pa sta Draupadi in Yudhištira končala umivanje v reki Gangi so se okopali še vsi meščani.

Vsi ljudje, polbogovi, kralji, modreci in svete osebe so bili srečni, ker je bila Rajasuya - yajna uspešno končana, samo Duryodhana je bil nesrečen, ker je videl, da je Yudhištira postal zelo slaven. Kar gorel je od zavisti, ker je bil njegov um zastrupljen. Posebno je Pandauvom zavidal cesarsko palačo, katero je zgradil Maya, ter zavistno in poželjivo gledal Draupadi, ker ga je privlačila od dne njene poroke, toda ni mu je uspelo ugrabiti.

Ko pa je kralj Yudhištira nekega dne sedel na svojem zlatem

prestolu v palači, ki jo je zgradil Maya se je zdelo, da je obilje Yudhištira enako Brahminemu. V tem pa je Duryodhana okrašen z oklepom in mečem v roki s svojim mlajšim bratom vstopil v palačo.

Bil je tako razdražen, da ni opazil razlike med vodo in tlemi. In ker je Duryodhana zaradi svoje norosti padel so se prisotne kraljice temu smejale, čeprav je Yudhištira poskušal kraljice obrzdati, da ni potrebe v tem dogodku uživati. Ker pa so se mu tako vsi smejali je bil Duryodhana tako užaljen, da so se mu naježili lasje in koža, potem pa je zapustil palačo.

Zdelo se je, kot da je Duryodhana postavljen v iluzijo po volji G. Kršne zaradi načrta zmanjšanja bremena Zemlje.

BITKA MED SALVO IN ČLANI YADU DINASTIJE

Kralj Salva, kateri je bil veliki prijatelj Sisupale je bil v času Rukminine poroke eden od članov Sisupalinega spremstva. V boju med vojaki Yadu dinastije in nasprotno stranjo je bil Salva poražen.

Kljub porazu pa je v prisotnosti vseh kraljev obljubil, da bo svet osvobodil vseh članov Yadu dinastije, kajti odkar je bil poražen v boju na Rukminini poroki je v sebi gojil zavist do G. Kršne, zato je obljubil, da bo Kršna ubil.

Da pa bi uresničil svoje skrivne načrte si je vzel zatočišče polboga Šiva. Začel se je mučiti z ostrimi strogostmi in jedel dnevno samo pest pepela.

Ko pa je bil polbog Šiva s svojim častilcem zadovoljen je Salva od njega zahteval plovilo, ki bi bilo tako močno, da ga ne more uničiti niti en polbog, demon, človeško bitje, Gandharva, Naga ali Rakšasa, ter, da lahko leti kjerkoli želi, ter, da bo plovilo nevarno za Yadu dinastijo. Šiva mu je dal ta blagoslov in Salva je s pomočjo demona Maye

zgradil plovilo, ki je bilo tako hitro, da ga ni bilo mogoče videti, kje se nahaja ali ga napasti. Pilot pa je lahko letel celo v temi.

Takoj, ko je Salva dobil to plovilo je napadel Dvarako in jo obkolil tudi s številčno pešadijo. Na mesto je metal kamnite kose, debela, strele, strupene kače in druge nevarne stvari. V mestu je ustvaril tak vihar, da je v Dvaraki nastala noč zaradi prahu, vznemirjenje v Dvaraki je bilo podobno tistemu, katero je Tripurasura povzročil na Zemlji.

Junaki Dvarake bratje Satyaki, Carudesna, Samba, Akrura, Krtavarman, Bhaumavida, Gada, Suka in Sarana pa so se borili s Salvinimi vojščaki pod vodstvom Pradyumne. Vsi so bili veliki borci in so se lahko borili z desetisoči ljudmi. Bitka je bila tako zastrašujoča, da se je opazovalcem ježila koža.

Pradyumna se je zoperstavil mističnim pojavom Saubhe - plovila kralja Salve, kateri je bil včasih neviden včasih pa jih je bilo videti več, včasih pa nobeden. In to čudežno plovilo tudi za trenutek ni mirovalo. Zahvaljujoč mističnim močem Saubhe je Salva ustvaril gosto temo, Pradyumna pa se je pojavil kot vzhajajoče sonce in Salvina moč je bila izničena. Vsaka Pradyumnova strelica pa je imela zlato pero, na koncu pa je imela železni vrh. In ko je odpel petindvajset takšnih strlic je hudo ranil Salvinega glavnega poveljnika. Zatem pa je odpel sto strelc proti Salvi. Ko je prebil vsakega vojaka z eno strelico in ubil vsakega voznika bojnega voza z desetimi strelicami je s tremi strelicami ubil vsakega konja ali slona, kateri je nosil borca. Ko pa so prisotni borci na bojnem polju videli bojevanje Pradyumna so ga hvalili na obeh straneh.

Salvini vojščaki so bili tudi zelo močni in so s svojimi strelicami zadajali velike težave Yadu dinastiji, toda Yadui so bili prav tako odločni, da se niso umaknili s svojih strateških položajev, kajti bili so prepričani, da bodo prišli na rajske planete, če padejo v boju, če pa zmagajo pa bodo uživali slavo v svetu.

Salvin glavni poveljnik Dyuman pa je bil tako močan, da je

napadel Pradyumna kljub temu, da je on nanj odpel petindvajset strel�. Dyuman je Pradyumna tako močno udaril, da se je onesvestil in vsi so vpili: "Sadaj je mrtev! Sedaj je mrtev!" Kajti udarec topa je bil tako močan, da bi lahko zmečkal prsi navadnega človeka.

Darukin sin - voznik Pradyumnovega voza pa je zadolžen za junaka voz odpeljal z bojnega polja. Čez dve uri, ko pa se je Pradyumna osvestil pa je voznika svojega voza obsojal: "Zakaj si me odpeljal z bojnega polja? Nikoli še nisem slišal, da bi kdo iz naše družine zapustil bojno polje. Dragi voznik, moram te obtožiti, da si strahopetec in slabič! Kako naj stopim pred oči stricu Balarami in svojemu očetu Kršni? Kaj naj jima rečem? Svakinja pa bodo zbijale šale na moj račun, da sem evnuh. Ker si me odpeljal z bojnega polja si storil veliko žalitev."

Voznik pa mu odgovori: "Dragi Moj Gospod, želim, da dolgo časa živiš in mislim, da nisem storil nič napačnega, če sem pomagal borcu v nevarnosti. držal sem se pravil boja in izvršil svojo dolžnost. Ker si v boju s topom izgubil zavest si se nahajal v nevarnosti, tako obkrožen s sovražniki. Zato sem moral tako postopati."

OSVOBODITEV SALVE

Po pogovoru z voznikom svojega bojnega voza Darukinim sinom je Pradyumna razumel stanje, zato se je osvežil in dobro oborožen zaprosil voznika, da ga odpelje do mesta kjer je stal Salvin glavni poveljnik.

Medtem, ko pa Pradyumna ni bilo na bojišču je Dyuman zavzel položaje Yadu dinastije. Ko pa se je Pradyumna pojavil, ga je takoj zaustavil in zadel z osmimi strel�ami. S štirimi je ubil njegove konje, s peto je ubil voznika, s šesto je zlomil njegov lok, s sedmo je raztrgal njegovo zastavo z osmo pa mu je odrobil glavo.

Prav tako pa so Gada, Satyaki in Samba ubijali Salvine vojake na drugih frontah. Obe strani sta se bojevali sedemindvajset dni brez predaha, boj pa se je začel po Rajasuya žrtvovanja.

Ko pa je Kršna razumel kakšna nevarnost preti Dvaraki je zaprosil starejše člane Pandauvove družine posebej pa Kuntidevi za dovoljenje in se takoj odpravil nazaj v Dvarako.

Takoj je postavil Balaramajija na strateški položaj obrambe sam pa je zaprosil Daruka, da se pripravi za odhod, rekoč: "Daruka, takoj me odpelji do Salve in se ga ne boj, vedi, da je Salva zelo močan in skrivnosten človek."

Bojni voz G. Kršne je nosil zastavo Garude in takoj, ko je Salva zagledal Kršna je uporabil veliko in močno orožje, ki je letelo kot bobneči se meteor in bilo je tako močno, da je s svojo prisotnostjo obsijalo celo nebo. Toda Kršna ga je razsekal na stotino koščkov in zadel Salvo s šestnajstimi strelicami, njegovo plovilo pa s celo ploho strelic.

Salva pa je Kršna močno udaril po levi roki, tako, da je lok Sarnga padel iz Gospodove roke. Vsi opazovalci pa so se vznemirili rekoč: "Joj, joj!"

Salva je pomislil, da je odnesel zmago zato je rekel G. Kršni: "Ti ničvrednež, ugrabil si Rukmini, prevaral si mojega prijatelja Sisupalo in ko je bil raztesen si ga ubil. Sedaj boš moral dokazati svojo moč, kajti poslal te bom tja od koder se ne boš več vrnil!"

Kršna pa mu reče: "Bedasti Salva smrt že visi nad tvojo glavo, pravi junaki ne govorijo temveč se dokazujejo s svojimi viteškimi deli."

Rekoč to je Kršna vzel svoj top in Salvo udaril po ključnici tako, da je začel drhteti kot da umira od mraza. Da pa ga Kršna nebi ponovno udaril je Salva postal neviden.

Takrat pa je h Kršni pristopil skrivnosten človek rekoč: "Tvoja mati Devaki me je poslala, ker je Salva ugrabil Tvojega očeta Vasudevo in ga odpeljal kot mesar vodi žival v klavnico."

Kršna pa je začel jadikovati: "Kako se je to lahko zgodilo? Tam je moj brat Balarama, katerega nihče ne more premagati v boju. Joj! Usoda je vsemogočna."

Toda Salva je odpeljal človeka, ki je bil popolnoma podoben Vasudevu, rekoč Kršni: "Če poseduješ kakšno moč ga poskušaj rešiti. Govoreč tako s Kršno je Salva takoj odrobil glavo lažnemu Vasudevu brez obotavljanja. Njegovo mrtvo telo pa je vzel s seboj v plovilo.

Kršna je za trenutek postal potrpt potem pa je razumel, da je bilo ubijanje Njegovega očeta samo manifestacija mistične moči demona Maye, s katero je upravljal Salva. Potem pa je začel razmišljati, kako bi ubil Salva.

Salva pa je misleč, da je Kršna zmeden z njegovo manifestacijo napadel Gospoda s še večjo močjo in skočil na tla ter pohitel proti njemu. Toda G. Kršna mu je odsekal roko, ki mu je s topom vred padla na tla, potem pa je vzel svoj disk in Salvi odsekal glavo in videti je bilo, kot, da se rdeče sonce dviga za goro. Salva je bil ubit na isti način, kot je Indra kralj raja ubil Vrtrasuro.

Vojščaki in sledilci Salve pa so začeli jadikovati medtem, ko so polbogovi z rajskih planetov zasuli Kršna s ploho cvetja.

UBIJANJE DANTAVAKRE VIDURATHE IN ROMAHARSANE

Po smrti Sisupale, Salve in Paundraka je demonski kralj Dantavakra želel ubiti Kršna, da bi se maščeval za smrt svojega prijatelja Salve. Njegovo edino orožje je bil razžarjeni bes. V roki je nosil samo top, toda bil je tako močan, da je vsakdo lahko čutil, kako se trese zemlja pod njegovimi koraki.

Ko je Kršna videl Dantavakra kako pristopa v junaškem razpoloženju je takoj sestopil s svojega voza, ter se pripravil na boj tako kot veljajo pravila za enakopravne, Dantavakra pa mu je rekel: "Zelo sem srečen dragi moj Kršna, Ti si moj sorodnik po materi in nebi Te bilo treba ubiti, če nebi ubil mojega prijatelja Salva, prav tako pa vem, da želiš ubiti tudi mene."

Zatem pa je Dantavakra udaril Kršna po glavi in zatulil kot lev, toda Kršna se ni niti premaknil niti občutil kakšne bolečine. Držeč svoj top Kaumodaki je Kršna okretno udaril Dantavakra v prsa tako močno, da se je Dantavakrino srce razpočilo.

Samo nekaj minut po Dantavakrini smrti pa je ob prisotnosti vseh, iz demonovega telesa izstopila majhna duhovna iskra in se na čudežen način stopila s telesom G. Kršne.

Težko dihajoč in preplavljen z žalostjo pa se je Viduratha, Dantavakin brat pojavil pred Gospodom z mečem v roki, da bi se maščeval za smrt svojega brata. Gospod Kršna pa je takoj razumel, da Ga Viduratha želi udariti z mečem, zato je poklical Sudarsano-cakro in Vidurathi odrobil glavo.

Zatem, ko je Kršna ubil Salva in uničil njegovo plovilo Saubho pa je odšel v Dvarako, kjer so ga slavila vsa bitja na Zemlji.

Nekoč pa je G. Balarama slišal, da se v Kuru dinastiji pripravljajo na boj med dvema nasprotnima stranema. Eno je vodil Duryodhana, drugo pa Pandauvi. Gospodu Balarami pa ni bilo všeč, da je samo mirovni posrednik.

Ker pa je smatral, da je neznosno, če se pridruži katerikoli strani je zapustil Dvarako pod pretvezo, da gre na romanje.

Obiskal je Prabhasaksetro, Prthudako, Bindusaro, Tritakupo, Sudarsanatirtho, Visalatirtho, Brahmatirtho, Cakratirtho in sveta mesta obale Sarasvati, Yamune in Gange. Tako pa je prišel tudi do svetega mesta poznanega kot Naimisaranya.

Tam pa so ravno opravljali veliko žrtvovanje, ki se mora opravljati tisoče let. Vsi sodniki, modreci, puščavniki, brahmani in učenjaki so ga sprejeli z velikimi častmi, ter mu izkazali svoje spoštovanje, ker so vsi vedeli, da je on Vsevišnja Božanska Oseba.

Ko pa je Balarama po počastitvi sedel je videl Romaharsana, učenca Vyasadeve, kako še vedno sedi v vyasasani, ne, da bi vstal in Mu izkazal svoje spoštovanje misleč, da je večji od Gospoda. Gospod Balarama pa se je potem spomnil zgodbe o Romaharsani, ki se je rodil v družini sute. Mati je bila brahmanka, oče pa kšatriya. Ker pa Gospodu Balarmi ni bila vseč takšna drznost se je zelo razjezil in se odločil, da ga bo zaradi tega kaznoval, rekoč: "Ta človek, čeprav ima srečo, da je učenec Vyasadeve zasluži smrt, ker ni bil ponižen v prisotnosti Vsevišnje Božanske Osebe. Pojavil sem se namreč zato, da bi kaznoval lažne osebe, katere so znotraj nečiste navzven pa se predstavljajo, kot zelo učene in verne. Ubijajoč takšne osebe preprečujem, da bi nadaljevali s takšnimi grešnimi dejanji."

Gospod Balarama ni sodeloval v bitki na Kurukšetri, toda zaradi Njegovega položaja je imel dolžnost vzpostavitve verskih načel.

Potem pa je vzel travo kuša in z njo ubil Romaharsana Suto. Takrat pa so se vsi prisotni razžalostili in začeli jadikovati rekoč: "Dragi naš Gospod, mislimo, da Tvoje delo ni v skladu z verskimi načeli. Romaharsano smo izbrali za govornika in nebi mu bilo treba vstati, da sprejme gosta, poleg tega smo mu podarili dolgo življenje. Zato Te prosimo, da se odkupiš za njegovo ubijanje, ostali pa Ti bomo sledili, kajti navadni ljudje ponavadi sledijo velike osebnosti."

Gospod pa je odgovoril: "Da, moram se odkupiti za to delo, katero pa je lahko pravilno samo za Mene, ne pa za vse druge. Romaharsana Suti lahko vrnem življenje, moč in nezmanjšano moč čutil. Če želite, rad mu bom dal vse kar boste zaprosili."

Ne želeč odstopiti od Gospodove misije ubijanja Romaharsane Sute pa so vsi rekli: "Tvoje nenavadno ubijanje s travo kuša lahko ostane tako kot je. Želel si ga ubiti, zato ti ga ni treba vrniti nazaj v življenje. Poleg tega smo mu mi modreci in brahmani darovali dolgo življenje."

Vsevišnji Gospod pa je rešil problem rekoč: "Ker sin nastaja iz telesa očeta je sin očetov predstavnik. Zato mora Ugrasrava Suta sin Romaharsana Sute prevzeti položaj očeta in naprej pripovedovati Purane. Prav tako naj bo blagoslov dolgega življenja prenešen nanj." Zatem pa je Balarama zaprosil zbrane modrece, da od njega zahtevajo drug blagoslov.

Zatem pa so brahmani predlagali: "Dragi naš Gospod, obstaja demon Balvala. On je Ilvalin sin, toda zelo močan demon. Vsaka dva tedna obišče to žrtveno mesto in nas ovira pri opravljanju žrtvenih dejavnosti. Zato Te prosimo, da ubiješ tega demona, ki prihaja sem in meče na nas gnoj, kri, izločke blata, urina in vina. Ko boš ubil Balvala pa lahko nadaljuješ z obiski svetih mest in v dvanajstih meseceih boš lahko obiskal vsa romarska središča. To je naš nasvet."

OSVOBODITEV BALVALE IN POTOVANJE GOSPODA BALARAME PO SVETIH MESTIH

Gospod Balarama se je pripravil za boj z demonom Balvalo. Preden pa je demon napadel sveto mesto se je pojavila velika nevihta spremljana s točo. Celo nebo je prekril prah, atmosfero pa je prežl smrdljiv zadah. Takoj zatem pa je zlobni demon Balvala začel metati izločke urina in blata, ter ostale nečiste sestavine v žrtveno areno. Zatem pa se je pojavil z velikim trizobom v roki. Bil je velikanska

oseba, njegovo črno telo pa je bilo kot velika gora oglja. Njegovi lasje, brada in brki pa so bili rdečkasti kot baker, usta pa so bila videti zelo nevarna in zastrašujoča. Takoj, ko je Balarama zagledal demona se je pripravil za napad in razmišljal, kako bi ga uničil. Balarama je poklical svoj plug in top, katera sta se takoj pojavila pred Njim. Demon Balvala je letel po nebu, Gospod Balarama pa ga je ob prvi priložnosti potegnil dol s svojim plugom in jezno zdrobil demonu glavo s Svojim topom. Zaradi udarca pa se je demonovo čelo razprlo in iz njega je brizgnila kri. Glasno kričeč je padel na tla, kot velika gora z rdečim oksidnim vrhom in zdrobljena zaradi udarca groma.

Ko so to videli prebivalci Naimisranye so učeni brahmani z velikim zadovoljstvom in spoštovanjem napotili svoje molitve G. Balarami, mu ponudili svoje blagoslove in ugotovili, da niti en poskus G. Balarama ne bo nikoli neuspešen. Potem pa so modreci in brahmani opravili obredno kopanje G. Balarama in mu darovali nova oblačila, nakit in zmagovalski lotosov venec, kateri se ne bo nikoli posušil.

Za temi dogodki se je G. Balarama z dovoljenjem brahmanov odpravil na potovanje po svetih mestih.

Odšel je na obalo reke Kausiki, se okopal in odšel do reke Sarayu in obiskal izvir reke. Hodeč po njeni obali pa je prišel do Prayage, ki leži na mestu, kjer je izliv treh rek: Gange, Yamune in Sarasvati. Gredeč naprej je prišel do ašrama modreca Pulahe in tam obiskal Gandaki na reki Gomati, zatem pa se je okopal v reki Vipasi. Ob reki Somi pa je opravil vedске obrede. Ko je nadaljeval pot je prišel do romarskega mesta Gaya, kjer se nahaja svetišče Višnua, tu pa je po nasvetu očeta Vasudeve opravil žrtveno daritev prednikom. Od tam pa je odšel do ustja reke Gange v Bengalski zaliv. Ko je opravil obrede in kopanje v Gangasagri je G. Balarama odšel na goro Mahendra Parvatu, kjer je srečal Parasuramo in Mu izkazal svoje spoštovanje. Na jugu pa je obiskal še reke Godavari, Veno, Pompo in Bhimarathi - kjer obstoji rečno božanstvo Svami Karttikeya. Obiskal je Sai lapura romarsko središče v Maharastri, potem pa je odšel še v Dravidadeso,

katera je razdeljena na pet oblasti Pancagauda. V Venkatacali pa je obiskal Balajo, Visnukanci in reko Kaveri v kateri se je okopal. Rangaksetru pa je poznan po največjem svetišču Višnua. Na poti do Višnukanci pa je G. Balarama obiskal še Šivakanci, potem pa se je odpravil do Mathure in Setubandhuja (tu pa je Ramacandra zgradil most do Lanke). Tu pa je daroval 10.000 krav. Ko pa je prišel do rek Krtamali in Tamraparni se je v obeh okopal in se odpravil do gore Malayi. Tu je živel modrec Agastja. Ko je G. Balarama dobil njegove blagoslove je odšel do svetišča boginje Durge (poznane kot Kanyakumari). V Phalagunatirthi pa je obiskal svetišče Višnua v obliki svoje inkarnacije Anante. Tudi svetišče pancaparsa je poznano kot svetišče Višnua, zato je tu Balarama daroval 10.000 krav tamkajšnjim brahmanom. V južni Indiji pa je obiskal še Keralo - mesto Gokarmatirtho, kjer se obožuje Šiva. Zatem je obiskal svetišče Aryadevi, ki je popolnoma obkrožen z vodo. S tega otoka je odšel v Surparako in se okopal v rekah Tapi, Payosni in Nirvidhyi, potem pa se je odpravil proti gozdu Dandakaranyi, kjer je G. Ramacandra živel v izgnanstvu. Zatem pa je odšel na obalo reke Narmade, kjer se nahaja romarsko središče Mahismati Puri, potem pa, ko se je okopal v skladu s predpisi, se je vrnil v Prabhasatirtho, kjer je začel s svojim potovanjem.

Ko se je vrnil je slišal, da je večina kšatriy padla v bitki na Kurukšetri. In ker je slišal, da je breme sveta zmanjšano je začutil olajšanje. Na bojno polje pa se je vrnil ravno takrat, ko sta se Duryodhana in Bhimasena bojevala. Hotel je prekiniti dvoboj, toda onadva tega nista hotela.

Vsi prisotni: G. Kršna, Arđun, kralj Yudhištira, Nakula in Sahadeva so mu izkazali svoje ponižno spoštovanje vendar niso ničesar rekli, ker je imel G. Balarama na nek način rad Duryodhana, ker ga je naučil bojevanja s topom. Vsi so mislili, da je prišel zaradi koristi Duryodhane, zato so tudi molčali.

Ker pa je G. Balarama želel prekiniti boj je rekel: "Želim, da

prekineta ta nepotreben boj, poleg tega je Bhimasena bolj močan, Duryodhana pa se bojuje s topom, zato mislim, da nobeden od vaju ni slabši v boju." Toda Bhimasena in Duryodhana sta bila tako besna drug na drugega, da nista hotela poslušati nasveta. Gospod Balarama pa se ni hotel več vpletati v spor, zato se je odločil vrniti v Dvarako.

Vsi prijatelji in sorodniki so ga s kraljem Ugraseno na čelu veseli pričakali, ker so razumeli, da se je G. Balarama čeprav je kšatriya umaknil iz boja. Potem pa je modrecem in svetim osebam v romarskem središču Naimisaranyi govoril o odnosu živih bitij z vesoljno manifestacijo, kako mora živo bitje sprejeti to veselje in kako se mora obnašati do njega, da bo doseglo najvišji cilj popolnosti, spoznajoč, da cela vesoljna manifestacija počiva v Vsevišnji Božanski Osebi in da Ta prežema v obliki Pramatme vse, celo najmanjši atom.

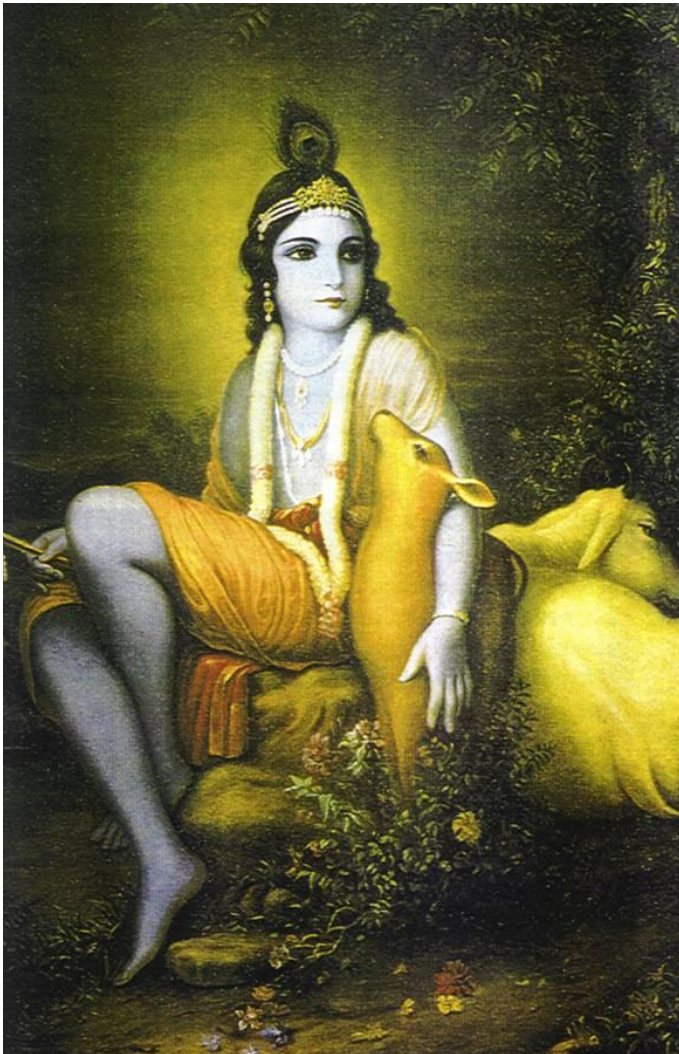
Balarama je zatem opravil obredno kopanje avabhatha, katero se opravi na koncu žrtvovanja, ter oblekel novo svileno oblačilo in se obkrožen s svojimi sorodniki in prijatelji okrasil z dragulji.

SREČANJE GOSPODA KRŠNE Z BRAHMANOM SUDAMO

Čeprav je bil brahman prijatelj G. Kršne družinski človek, ni bil prevzet s kopičenjem bogastva za udobno življenje. Bil je zadovoljen s prihodki, katere je dobil po svoji usodi brez posebnega navora. Zato sta bila on in njegova žena zelo suha. Toda ženo je skrbelo za svojega moža, ki je bil skrhanega zdravja.

"Dragi moj gospod," je rekla, "ti si bhakta G. Kršne in on je tvoj prijatelj; Pojdi k njemu, on bo razumel tvoj položaj in prepričana sem, da ti bo dal dovolj sredstev za udobno življenje."

Žena je brahmana znova in znova ponižno prosila zato je brahman pristal, da bo obiskal G. Kršna misleč: "Če odidem tja bom lahko osebno videl G. Kršna, pa četudi od njega ne zaprosim za materialno dobrobit."

Božanska osebnost je popolna. Zato je vse kar izhaja iz njega popolno, naprimer ves pojavni svet. Popolnost ostaja v popolnem ravnotežju, čeprav iz njega izhaja tolikšno število popolnih enot.

Ko pa se je odločil oditi je vprašal ženo, če je kaj pri hiši, kar bi lahko ponudil Kršni. Žena pa je takoj zbrala štiri pesti riža, ki jih je dobila pri prijateljskih sosedah. Zavezala jih je v sveženj in ga dala možu. On pa je vzel darilo in celo pot premišljeval samo o G. Kršni.

Toda v palačo kraljev Yadu dinastije ni lahko vstopiti, toda brahmani so lahko vstopili skozi tri vojne tabore. Vsak od njih je imel velika vrata izza njih pa je zagledal 16.000 palač vse pa so bile razkošno okrašene.

V tem času pa je G. Kršna sedel pri kraljici Rukmini in videl brahmana kako prihaja v Njegov dom. Takoj je vstal in lepo sprejel ter počastil svojega prijatelja. Rukmini pa ga je hladila s pahljačo. Toda ostale žene v palači so se čudile, da Kršna objema brahmana tako kot ponavadi objema samo Balaramo in Rukmini, čeprav so vedele, da G. Kršna ni navadno živo bitje in opravlja velika pobožna dela.

Ko pa je G. Kršna lepo sprejel brahmana mu je rekel: "Dragi moj prijatelj. Ti si najinteligentnejša oseba in dobro poznaš načela verskega življenja. Dobro vem, da od začetka nisi želel doseči materialnega bogastva in zato potrebuješ denar. Kajti osebe kdaj pa kdaj zaslužijo denar, da bi postale vzor družinskega življenja in s pravilno razporeditvijo bogastva je lahko on družinski človek in bhakta. Človek pa mora svoje življenje razdeliti na štiri varane. Najprej mora postati verodostojen učenec, potem mora opravljati razne strogosti in pokore. V tretjem stadiju pa se mora osvoboditi navezanosti na družinsko življenje, potem pa lahko postane sannyasa.

Kot Nad-duša sem prisoten v vseh živih bitjih in opazujem dejavnosti vsakogar v vsakem življenjskem stadiju. Ne glede na stadij pa opazujem, če oseba resno in iskreno izvršuje svoje dolžnosti. Kajti misija vsakega živega bitja je vrnitev nazaj k Bogu. Da pa bi uresničili to naše poslanstvo moramo slediti temu sistemu varan in asram."

Potem pa je G. Kršna še nadaljeval: "Ali se spominjaš številnih dogodkov, ki so se zgodili, medtem, ko sva živela v ašramu najinega

duhovnega učitelja? Oba sva spoznala, da brez blagoslova duhovnega učitelja nihče ne more biti srečen. Zahvaljujoč milosti in blagoslovu učitelja oseba lahko živi v miru in blagostanju in uresniči misijo človeškega življenja."

Ko pa je brahmana slišal te besede je odgovoril: "Dragi moj Kršna, Ti si Vsevišnji Gospod in Vrhovni duhovni učitelj vseh živih bitij in imel sem srečo da sem živel s teboj v hiši najinega guruja in zato mislim, da mi v vezi verskih dolžnosti ni več potrebno ničesar več storiti. Kajti različni procesi življenja so namenjeni razumevanju Tvoje Osebnosti, kajti to so različni deli Tvoje transcendentne oblike. Toda vseeno si igral vlogo učenca in živel z nami v hiši guruja."

GOSPOD KRŠNA BLAGOSLAVLJA BRAHMANA SUDAMO

Gospod Kršna se je dolgo časa pogovarjal s Sudamo Vipro, potem pa ga je z nasmeškom vprašal: "Dragi Moj prijatelj, kaj si mi prinesel? Gotovo je tvoja žena pripravila kakšno okusno hrano za mene?"

Gospod Kršna je namreč vedel, da Sudama okleva, da bi mu dal brezvredna žitna zrnca, zato mu je rekel: "Dragi prijatelj, veš, da ničesar ne potrebujem, toda z velikim veseljem sprejemam vsako ponujeno stvar, četudi je nepomembna. Pravzaprav sprejemam samo tisto, kar mi je ponujeno s predanostjo in ljubeznijo, drugače ponudbe ne sprejemam ne glede na vrednost."

Toda Sudama je kljub temu okleval darovati riževa zrnca Kršni, zato je samo sklonil glavo.

Kršna pa si je mislil: "Sudama je prišel k meni samo zato, ker se je obvezal ženi, ki ga je prosila, ter, da bi jo zadovoljil." Zato se je G. Kršna odločil Sudami Vipri dati večje obilje, kot si ga lahko predstavlja kralj raja.

Potem pa je Kršna zagrabil sveženj riževih zrnec in rekel Sudami

Vipri: "Mislim, da bo ta količina riža zadovoljila celo kreacijo." Rukminidevi pa je prišla Kršna za roko in rekla: "Gospod moj, tako si ljubezniv do svoje bhakte, da si zadovoljen celo z malo riževih zrn. Tvoje zadovoljstvo pa bhakti nudi obilje v tem in naslednjem življenju."

Učeni brahman Sudama pa navidez ni od G. Kršne dobil ničesar medtem, ko je prebival v Njegovi palači, naslednjega jutra pa se je odpravil domov, ves čas pa je razmišljal o postopku G. Kršne in si je mislil: "Videti G. Kršno je izvor največjega zadovoljstva. On je sam Vrhovni Brahman. Tako spoštuje brahmane, da je mene siromaka objel, čeprav nikogar ne objema razen boginje sreče. Dovolil mi je, da sedem na posteljo, kjer sedi boginja sreče smatrajoč me za pravega brata. Ko pa sem bil utrujen me je boginja Rukmidevi hladila, ne glede na njen vzvišeni položaj prve kraljice. Gospod pa je bil tako pameten, da mi ni je dal denarja vedoč, da sem siromak, kajti kdor dobi denar postane izobražen in ponori za materialnim obiljem in ga pozabi."

Misleč tako je čez nekaj časa prišel domov. Toda namesto kolibe je zagledal palače iz dragega kamenja in draguljev, ki so se bleščali kot sonce, mesec in plameni ognja.

Videč vse te spremembe se je vprašal: "Ali to pripada meni ali komu drugemu? Kako to, da se je vse tako čudežno spremenilo?"

Medtem pa, ko je tako razmišljal mu je nasproti prišla skupina lepih žena in mož, podobnih polbogovom spremljani s pevci in plesalci, kateri so ga lepo sprejeli. Ko pa je slišala za prihod svojega moža se je žena razveselila in izstopila iz palače. Bila je lepa in lepo urejena kot boginja sreče. Z veliko ljubeznivostjo mu je izkazala spoštovanje in ga v mislih objela. Potem pa sta vstopila v razkošno palačo.

Učeni brahman pa se je odločil, da obilja katerega je dobil od

Gospoda Kršne ne sme izkoristiti za prekomerno zadovoljevanje čutil, njegova ljubezen do Gospoda Kršne pa je rasla iz dneva v dan.

Sudama Vipra pa je spoznal, da Gospod Kršna čeprav nepremagljiv, pristaja, da Ga Njegove bhakte osvojijo.

GOSPOD KRŠNA IN BALARAMA SREČATA PREBIVALCE VRNDAVANE

Medtem, ko sta Gospod Kršna in Balarama mirno živela v Svojem velikem mestu Dvaraki, je prišlo do redke pomračitve sonca, do katere pride samo na koncu vsake kalpe, Brahmanovega dne. Naliv preplavi nižje planete sistema vse do Svargaloke. Ker pa so bili vsi možje in žene obveščeni o tej pomračitvi in so se odločili zbrati se na Kurukšetri, na svetu Samanta-pancaka, ki je poznana po tem, da je G. Parasurama na njej opravil velika žrtvovanja, da bi se odkupil za grešna dejanja; za tem, ko je enaindvajsetkrat ubil vse kšatriye na svetu in napolnil s krvjo pet velikih jezer, ki jih je sam izkopal.

To mesto so obiskale vse svete osebe: Akrasura, Vasudeva, Ugrasena, Gada, Pradyumna, Samba in drugi člani Yadhu dinastije. Anirudha in Krtavarman skupaj s Sucandro, Šuko in Sarano pa so ostali v Dvaraki, da bi zaščitili mesto.

Vsi člani Yadu dinastije, kateri so se zbrali na Kurukšetri pa so bili lepi, kot polbogovi iz raja.

Okopali so se v času pomračitve, da bi uničili posledice svojih grešnih del. Običaj pa je bil, da se v tej pomračitvi daje tudi miloščino brahmanom.

Po pomračitvi in opravljenih predpisanih obredih pa so se ponovno okopali v jezerih, katere je ustvaril G. Parasurama. Potem pa so nahranili brahmane in si izbrali mesto za počitek, da bi se pripravili na sprejem obiskovalcev. Med vladarji so bili Matsye, Usinare, Kosale, Vidarbhe, Kurue, Srnayaye, Kamboje, Kekaye, Madrasa, Kunti, Anarthe

Kerala in še veliko vladarjev drugih dežel. Nekateri so pripadali nasprotniškim stranem, nekateri pa so bili obiskovalci iz Vrndavane, kateri so živeli v veliki tesnobi zaradi ločenosti od Kršne in Balarama, zato so vsi prišli, da bi videli svoje življenje in dušo, Kršno in Balaramo. Ob srečanju pa so se potopili v jezero sreče.

Kuntidevi in Vasudeva, katera sta bila sestra in brat sta v pogovoru hitro opazila dolgo ločenost, težave in bedo.

"Dragi moj brat," je rekla Kunti, "zelo sem nesrečna, ker se niti ena mojih želja nikoli ni izpolnila. Zato razumem, da božja previdnost nekemu ni naklonjena, tako, da ga celo najljubši sorodniki pozabijo. Zato te brat moj ne obtožujem, ker si me pozabil in me nisi vprašal, kako sem preživela svoje dni."

Vasudeva pa ji reče: "Draga sestra ne žalosti se in me ne obtožuj. Vsak od nas je pod nadzorom Vsevišnjega Gospoda in glede na to se nam dogajajo razne posledice in plodna dejanja. Vedno polni tesnobe smo bili razgnani naokrog in šele teh nekaj poslednjih dni smo se z Božjo milostjo vrnili v svoje palače."

Po tem pogovoru pa sta Vasudeva in Ugrasena sprejela še Bhišmadeva, Dronacarya, Dhrtaraštra, Duryodhana in Gandhari s svojimi sinovi, kralja Yudhišthiro skupaj s svojo ženo in Pandaue s Kunti; Srnjaye, Viduro, Krpacaryo, Kuntibhojo, Viratho, kralja Nagnajita, Purujita, Drupado, Salyo, Dhrtaketua, kralja Kasije, Damagosa, Visalakaso, kralja Mithile, kralja Madrasa, kralja Kekaye, Yudhamanya, Susarmana, Bahlika s sinovi in ostale kralje podrejene kralju Yudhišthiri.

Potem pa, ko so vsi prejeli od Gospoda izraze sprejema so se obiskovalci obrnili na Ugrasena, ki je bil kot kralj Bhoj smatran za vodja Yaduov in mu izkazali spoštovanje.

Na Kurukšetro pa so prišli tudi Nanda Maharaja, Yasoda, pastirčki

in gopije in srečanje z G. Kršno je bilo nadvse prisrčno. Ko pa je G. Kršna vsem prišlekom podelil svoj blagoslov je sprejel še kralja Yudhištira in ostale sorodnike.

DRAUPADINO SREČANJE S KRŠNINIMI KRALJICAMI

Medtem, ko je G. Kršna sprejemal razne obiskovalce in poslušal njihove molitve so žene iz Kuru dinastije izkoristile priložnost za medsebojni pogovor o zabavah G. Kršne.

Draupadi je žene G. Kršne vprašala, kako jih je on sprejel in poročil v skladu s poročnimi obredi navadnih človeških bitij.

Nato pa so ji Rukmini, Satyabhama, Jambavati, Kalindi, Mitravinda, Satya in Bhadra povedale, kako jih je G. Kršna vzel za žene, zatem pa je Lakšmana rekla: "Draga moja kraljica, velikokrat sem slišala velikega modreca Narado, kako slavi G. Kršna. In ko sem slišala, kako boginja Lakšmi slavi G. Kršna sem tudi jaz začutila privlačnost do njega, moja ljubezen do Njega pa še vedno raste. Dragi moja kraljica, ko je moj oče slišal, da me privlači Kršna si je izmislil načrt, podoben načrtu tvojega očeta, da mladoporočenec s puščico prebode ribje oči z razliko, da je na tvoji svayamvari riba odkrito visela s stropa, na moji svayamvari pa je bila riba pokrita s tkanino in se je lahko videla samo po odsevu v vrču vode. Vesti o tem načrtu so se razširile po celem svetu, zato so v prestolnico mojega očeta prišli principi s celega sveta, opremljeni z orožjem v spremstvu svojih učiteljev. Vsi, ki so hoteli dobiti mojo roko, so dvigali lok drug za drugim, toda mnogi niso mogli niti napeti loka. In ne, da bi poskusili prebosti ribo enostavno so pustili lok in odšli. Na moji svayamvari so bili prisotni številni principi in junaki kot Jarasandha, Ambastha, Sisupala, Bhimasena, Duryodhana in Karna. Napenjali so lok, toda niso mogli ugotoviti položaja ribe v vodi. Slavni junak Pandauvov Arđun je videl odraz ribe v vodi, toda ribe ni uspel prebosti na pravem mestu. Njegova strelica se je vsaj dotaknila ribe in se je tako izkazal za boljšega od ostalih princev. Toda, ko je G. Kršna

vzel lok ga je napel tako zlahka, kot otrok, ki se igra z igračko. Postavil je strelico samo enkrat, pogledal odraz ribe v vodi, jo odpel in prebodena riba je takoj padla.

Že od samega začetka je moj Um privlačil G. Kršno in zato sem smatrala to svojo poroko za mojo veliko zmago.

V celem svetu pa so odjekali zvoki bobnjev, ker so igrali prebivalci raja. Veliki polbogovi pa so preplavljeni z veseljem Zemljo obsuli s cvetjem."

Potem pa je Rukminidevi odgovorila še v imenu vseh ostali kraljic: "Draga moja Draupadi, me ne želimo uživati v materialnem obilju, niti ne želimo doseči popolnosti yoge ali vzvišeni položaj Brahme niti ne želimo nikakršne vrste osvoboditve - salokyo, sarsti, samipyo ali sayujyo, niti ne želimo kraljestva, cesarstva ali rajskih užitkov. Takšne kot smo želimo ostati življenje za življenjem brez kakršne druge želje. Me želimo biti samo prah pod stopali G. Kršne, kajti čeprav mu nebi bilo treba sprejeti nobene žene je na našo prošnjo poročil vse od nas, ker smo vedno mislile nanj."

VASUDEVINI ŽRTVENI OBREDI

Med ženami so bile v času pomračitve zbrane na Kurukšetri: Gandhari, Draupadi, Subhadra, kraljice raznih kraljev in gopije iz Vrndavane. Ko pa so žene iz Kuru dinastije poslušale o ljubezni Kršninih kraljic niso mogle zadržati solz.

Medtem, ko so se možje in žene tako pogovarjali med seboj so si prišli ogledat Kršna in Balaramo vsi najpomembnejši modreci: Kršna-dvaipayana Vyasa, Narada, Cyavana, Devala, Asita, Visvamisra, Satanada, Bhadradvaja, Gautama, G. Parasurama s svojimi učenci, Vasistha, Galava, Bhrgu, Pulastya, Kasyapa, Atri, Markandeya, Brhaspati, Dvida, Trita, Ekata, štiri Brahmini sinovi Kumare (Sanaka, Sanandana, Sanatana in Sanat-kumara), Angira, Agastya, Yajnavalkya in Vamadeva.

Takoj, ko so prišli modreci in puščavniki vključujoč Maharaja Yudhištira, Pandauvi, G. Kršna in Balarama so takoj vsi vstali in izkazali svoje spoštovanje modrecem, kateri so spoštovani v celem vesolju.

Ko pa so modrece primerno sprejeli in jim umili noge ter jim ponudili sadje in vence cvetja se je Kršna na čelu vseh obrnil na njih in jih nagovoril: "Vso slavo zbranim modrecem in puščavnikom! Danes čutimo, da so naša življenja postala uspešna. Danes smo dosegli željeni cilj življenja, ker vidimo iz oči v oči velike osvobodene modrece in puščavnike, katere želijo videti tudi veliki polbogovi v raju. ter začetniki v predanem služenju, kateri enostavno izkazujejo svoje spoštovanje Božanstvu v svetiščih, toda ne morejo spoznati, da se Gospod nahaja v srcu vsakega. Zato obožujejo raznovrstne polbogove zaradi uresničenja svojih poželjivih želja in ne morejo razumeti pomena teh modrecev. Ne morejo doseči dobrobiti od sprejemanja teh modrecev gledajoč jih s svojimi očmi, dotikajoč se njihovih stopal sprašujoč o njihovem blagostanju ali pa jih samo skrbno spoštuječ.

Oseba se ne more očistiti z obhodi svetih mest in kopanjem ali gledanjem Božanstva v svetiščih. Da bi se oseba očistila mora glede na spise oboževati ogenj, sonce, mesec, vodo, zrak, eter in um.

Obožujoč vse te elemente in njihove vladujoča božanstva se oseba lahko osvobodi vpliva zlobe, toda vsi grehi zlobne osebe so lahko takoj uničeni s služenjem velike duše. Dragi moji spoštovani modreci in ugledni kralji, vedite, da oseba, katera smatra svoje materialno telo za svoj jaz, katera svoje sorodnike in družino smatra za najdražje in materialne vrednote za stvari vredne oboževanja in obiskuje sveta mesta samo zato, da bi se kopal toda z velikimi modreci se ne družijo - takšna oseba celo v obliki človeškega bitja ni boljša od živali kot je osel."

Ko pa je G. Kršna zaključil s svojim govorom so se zbrani modreci obrnili na Gospoda z besedami: "Dragi Gospod, mi vodje človeštva bi

se morali zavedati prave filozofije življenja, toda vseeno nas begajo Tvoje zunanje energije, zato se čudimo Tvojim postopkom, kateri so kot postopki človeškega bitja in skrivajo pravo identiteto Tvojega Gospodstva.

Dragi Gospod vedsko znanje predstavlja Tvoje čisto srce. Strogosti, preučevanje Ved in meditacijski transi vodijo do različnih spoznanj Tvojega Jaza v Tvojem manifestiranem in nemanifestiranem aspektu. Celotni svet je manifestacija Tvoje brezoblične energije, toda Ti se osebno, kot prvobitna Božanska oseba v njem ne manifestiraš. Ti vedno spoštuješ brahmane zato si poznan kot brahmanya-deva. Ti si vrhunec sreče in končno zatočišče vseh svetih oseb. Zato smo prepričani, da smo dosegli vrhunec življenja, izobrazbe, strogosti in transcendentalnega znanja, če smo srečali Tebe. Ti si končni cilj vseh dosežkov. Tvojemu znanju pa ni konca. Prikrit Si s Svojo notranjo močjo yogamayo, zato začasno prikrivaš Svoje neizmerne moči, toda vseeno lahko razumemo Tvoj vzvišeni položaj in Ti izkazujemo svoje spoštovanje.

Ko oseba ponoči sanja privide v sanjah jih smatra za resnične, imaginarno telo v sanjah pa ima za pravo telo. V tem času pozablja, da razen telesa v sanjah obstaja drugo pravo telo v budnem stanju. Podobno temu zbegana in pogojena duša smatra čutno uživanje za resnično srečo. S procesom uživanja v čutilih materialnega telesa duhovna duša prebiva pokrita, njena zavest pa postaja materialno umazana. Dobro vemo, da osebe osvobodene z neprestanim služenjem Tebi niso umazane z gunami materialne narave in tako postajajo dostojne vstopa v Božje cesarstvo v duhovnem svetu."

Zatem, ko so napotili svoje molitve G. Kršni pa so se zbrani modreci z dovoljenjem kralja Dhrtaraštre in kralja Yudhištira hoteli vrniti v ašrame. Vasudeva, oče G. Kršne pa je še prej pristopil k njim in jim ponižno rekel: "Dragi moji veliki modreci, vi zaslužite večje spoštovanje kot polbogovi. Zato vam izkazujem svoje ponižno spoštovanje. Smatral bom za velik blagoslov, če mi milostno pojasnite

najvišje plodonosno dejavnost s katero lahko uničim posledice vseh drugih dejavnosti."

Veliki modrec Narada, vodja vseh prisotnih modrecev je rekel: "Dragi moji modreci ni težko razumeti da nas Vasudeva, kateri je postal oče Božanske Vsevišnje Osebe Kršne samo zaradi dobrote sprašuje, kaj je za njega dobro. Pravijo, da se prezir rojeva zaradi sproščenosti v družini.

Da pa bi uničil posledice karme ali želje, katere človeka priganjajo na plodonosne dejavnosti mora človek opravljati žrtvovanja namenjena oboževanju Gospoda Višnua z vero in predanostjo. Velike osebe in modreci lahko zahvaljujoč svojim izkušnjam vidijo tri faze časa - preteklost, sedanost in prihodnost - lahko pa tudi vidijo z očmi razkritih spisov, ter lahko priporočajo ljudem kako zadovoljiti G. Višnua in kako očistiti srce od prahu materialne umazanije in odpreti vrata osvoboditve, ter s tem doseči blaženost. Vsem pa se priporoča oboževanje Purusottame (izvirne osebe).

Vse pogojene duše v materialnem svetu imajo globoko vkoreninjeno željo za vladanjem nad bogastvi materialne narave. Vsak si želi doseči bogastvo, uživati v življenju v največji meri, imeti ženo, dom in otroke, biti srečen v tem svetu in se vzdigniti na rajske planete v naslednjem življenju. Toda te želje so vzroki materialnega suženjstva. Zato moramo svoje pošteno zaslužen bogastvo žrtvovati za zadovoljitev Gospoda Višnua.

Materialne želje se izkoreninijo samo s predanim služenjem G. Višnua. Na ta način samoobvladana oseba celo v družinskem življenju opusti željo po doseganju materialnih dobrin, po uživanju v partnerju, otrocih in želji po dviganju na višje višje planete. Na koncu mora zapustiti družinsko življenje in se posvetiti predanemu služenju Gospodu. Vsak pa ima obveznosti do polbogov, modrecev, prednikov in drugih živih bitij. Da pa bi se jim oddolžil mora opravljati žrtvovanja, preučevati vedsko književnost in spočeti otroke v verskem

družinskem življenju. Če na nek način sprejme ločeno življenje prej preden se jim oddolži bo padel s svojega položaja.

Dragi moj Vasudeva gotovo si v prejšnjih življenjih storil veliko pobožnih del, kako bi drugače lahko postal oče Kršne in Balarama, Vsevišnje Božanske Osebe?"

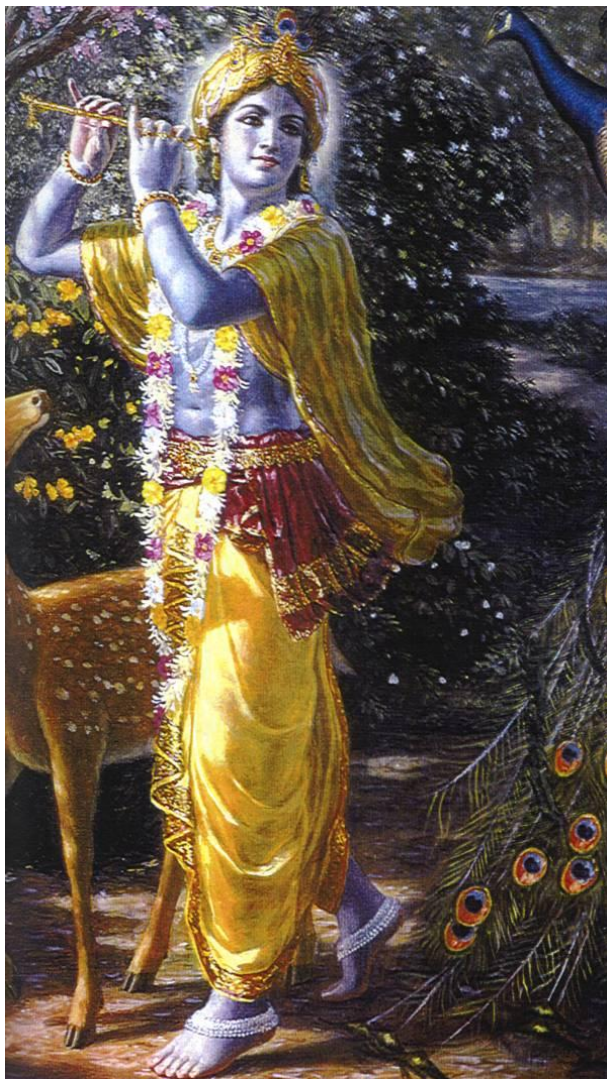
Zatem, ko je poslušal besede svetih modrecev jim je Vasudeva izkazal svoje ponižno spoštovanje in začel opravljati yajni. Vsi člani Yadu dinastije pa so se okopali, lepo oblekli in okrasili, potem pa so Vasudevine žene pristopile k žrtveni areni noseč v rokah sestavine, katere se ponudijo v žrtvovanju.

Ko pa je bilo vse končano so se zaslišali zvoki mrdange, petje in ples. Vasudeva pa je s svojimi osemnajstimi ženami z Devaki na čelu sedel pred svečenike, da bi se očistil z obredom abhiseka. Taki obredi pa so se včasih izvrševali za Mesec in zvezde.

Vasudeva pa je potem opravil še razna druga žrtvovanja, kot so jyotistoma, darsa, purnamasa in nekatera druga žrtvovanja imenovana agnihotra.

Po zaključku žrtvovanja pa je Vasudeva ponudil svečenikom veliko nakita, bogastva, krav, zemlje in sluškinj. Po opravljenem avabh'rtha kopanju pa so vse Vasudevine žene opravile žrtvene dolžnosti imenovane patnisamyaja, potem pa so se okopale v jezerih Ramahadra, katere je ustvaril Parasurama. Po opravljenem kopanju pa so Vasudeva in njegove žene obleko in nakit, katere so nosili razdelili podrejenim osebam, katere so opravljale podobne dejavnosti. Zatem pa so se Vasudeva in njegove žene oblekli v nova oblačila in se okrasili z novim nakitom, ter obilno nahranili vse prisotne od brahmanov do psov.

Z dovoljenjem G. Kršne, moža boginje sreče pa so se potem vsi zbrani vrnili na svoje domove.

**Vsevišni gospod je v srcu vsakogar. On je tudi v vsakem atomu.
Vseeno pa ostaja eden. To je Bog. In On je advaita, nepodvojen.
Gospod Kršna poučuje Vasudeva o duhovnem znanju in Devaki
vrača šest mrtvih sinov**

Ko pa so se odpravljali za odhod so se vsi medsebojno objeli, Vasudeva pa se je počutil tako zadovoljen, da ni bilo konca njegovi sreči. Potem pa je vprašal Nanda Maharaja: "Dragi moj brat, Vsevišnja Božanska Oseba je ustvarila veliko vez ljubezni in privrženosti. Mislim, da je celo velikim modrecem in svetim osebam težko prerezati takšno vez ljubezni. Brat moj, pokazal si ljubezem do mene, katere nisem mogel vrniti, zato menim, da sem nehvaležen. Tvoje vedenje pa je v popolnosti enako svetim osebam, jaz pa se ti nikoli ne bom mogel oddolžiti za tvoje prijateljstvo. Kljub temu sem prepričan, da spona ljubezni, katera naju povezuje ne bo nikoli prekinjena. Najino prijateljstvo pa se mora nadaljevati, kljub moji nesposobnosti, da se ti oddolžim. Upam, da mi boš to oprostil."

"Kajti na začetku ti nisem mogel biti prijatelj ker si bil zaprt, sedaj pa, ko posedujem veliko bogastvo pa sem zaradi materialnega blagostanja postal slep."

Vasudeva je bil tako ganjen zaradi velikega prijateljstva Nande Maharaje, da so mu solze privrele na oči in je začel jokati. Ker pa je želel zadovoljiti svojega prijatelja Vasudeva je Nanda Maharaja še tri mesece preživel v njihovi družbi. Ob odhodu pa so Nanda Maharaja in njegovi spremljevalci prejeli še poslovilna darila, potem pa so odšli proti Vrjabhumi v Vrndavani, njihove misli pa so ostale s Kršno in Balaramo.

Ker pa se je približevalo deževno obdobje so se člani Vrsni dinastije odločili vrniti v Dvarako, kjer so prijateljem opisali Vasudevino žrtvovanje.

Glede na Vedski običaj morajo mlajši člani družine vsakega jutra spoštljivo pozdraviti starejše člane družine. In tako sta nekega dne, ko sta se vračala s Kurukšetre, Balarama in Kršna pristopila k Vasudevju, da bi mu izkazala Svoje spoštovanje.

Vasudeva pa se je že večkrat prepričal, da Kršna in Balarama nista

navadni človeški bitji, zato je začel verjeti besedam modrecev, da sta Onadva Vsevišnja Božanska Oseba, zato jima je rekel: "Dragi moj Kršna, Ti si sac-cid-ananda-vigraha, Vsevišnja Božanska Oseba. Moj Balarama Ti si Sankarsana, gospodar vseh mističnih moči. Sedaj sem spoznal, da sta večna. Oba sta glede na materialno manifestacijo Maha-Višnu. Vidva sta prvobitna upravitelja vsega in počivališče vesoljne manifestacije. Vse različne materialne faze v različnih časovnih obdobjih predstavljajo Vajin Jaz, ker sta oba vzrok in posledice te manifestacije. Vidva sta izven dosega opažanja naših čutil. Nista izpostavljena šestvrstnim preobrazbam materialnega telesa. Ustvarila sta začudujoče raznovrstnosti materialnega sveta in, kot Nad-duša vstopila v živa bitja in atome. Sta vzdrževalca vsega in brez te volje Vrhovne Osebe nič ne more delovati. Ti, kot Vrhovna Oseba si voda in njen okus. Ti si vse: čutila, upravitelji čutil, polbogovi, doseganje znanja, inteligenca, egoistični princip strasti, egoistični princip kreposti, iluzorna energija maya; Ti Si vzrok vseh vzrokov. Sattva, rajas, tamas in posledice njihovih interakcij povezuje s Teboj Tvoja yogamaya. Toda kljub temu rojstvo, obstajanje, rast, preobrazba, propadanje in uničenje niso prisotni v Tebi.

Kljub pomankljivostim pa, če pogojene duše pridejo v stik s predanim služenjem in dobijo civilizirano obliko človeškega življenja z razvito zavestjo postajajo sposobni za nadaljni napredek v predanem služenju. Toda vseeno zaslepljen z zunanjo energijo ljudje ponavadi ne izkoristijo te priložnosti, ki jim jo ponuja človeška oblika življenja. Tako pa zamudijo priložnost za doseganje večne svobode in po nepotrebem uničijo in pogubijo napredovanje, ki so si ga ustvarili po tisočih življenjih. Cel svet se vrti okrog lažnega pojmovanja materialnega suženjstva, zato sem dolgo časa to svoje telo smatral za svoj jaz. Ti pa čeprav nerojen, se pojavljaš v vsakem tisočletju, da bi uresničil svoje poslanstvo."

Vasudeva je zaradi ljubezni do Kršne in Balarama preprosto ponovil besede modrecev iz Kurukšetre. Prav tako, pa G. Kršna ni hotel skrhati Svojega odnosa z Vasudevo, kateri se je vedel do njega, kot oče, zato je rekel: "Dragi Moj oče, vsa živa bitja, vključujoč Mene,

Mojega brata Balaramo in prebivalce Dvarake in cele vesoljne manifestacije popolnoma ustrezajo tvojemu opisu, toda, vsi mi smo ravno tako tudi kvalitativno identični. Nekateri so kvantitativno veliki, drugi majhni, toda kvalitativno smo iste narave, iz etra, zraka, ognja, vode in zemlje. Toda to ne pomeni, da je vsak Bog, temveč, da je vsak iste narave kot Bog."

Vasudeva je bil s to nenavadno razlago sina zelo zadovoljen.

Med tem časom pa je mati Devaki sedla poleg svojega moža. Že nekoč poprej je namreč slišala, da sta Kršna in Balarama ljubeznivo privedla svojemu učitelju mrtvega sina in, ko je razmišljala o tem se je spomnila na svoje sinove, katere je ubil Kamsa. Medtem, ko se jih je tako spominjala je bila preplavljena z občutki žalosti.

Iz usmiljenja, do svojih mrtvih sinov pa se je Devaki obrnila h G. Kršni in Balarami: "Dragi moj Balarama in dragi moj Kršna, vajina moč je nepojmljiva. Vem, da sta svojemu učitelju vrnila njegovega sina iz kraljestva Yamaraje, zato prosim Vaju, da pripeljeta nazaj moje sinove, katere je ubil Kamsa, da bo moje srce zadovoljno in jaz se bom veselila, ker jih bom lahko še enkrat videla."

Ko sta G. Balarama in G. Kršna slišala besede svoje mame sta takoj poklicala yogamayo in odšla na nižji planetarni sistem poznan kot Sutala, kjer se je Bali Maharaja potopil v ocean sreče, ko ju je videl. Ponudil jima je sedišče, jima opral noge in ju svečano pogostil, potem pa jima je napotil svoje molitve, rekoč: "Dragi moj Gospod mi pripadamo daityam, demonski vrsti. Gandharve, Siddhe, Vidyadhare, Carane, Yakše, Rakšase, Pisače, duhovi, prikazni in pošasti po svoji naravi ne morejo postati Tvoje bhakte. Oni enostavno predstavljajo ovire na poti predanosti. Nekateri od nas so rojeni pod vplivom gune strasti in neznanja vzeli Tvoje zatočišče in postali Tvoje bhakte, drugi pa so vzeli Tvoje zatočišče želeč dobiti nekaj zaradi predanosti. Povsem sem ti predan in želim, da me blagosloviš s svojo milostjo, da se Te bom spominjal življenje za življenjem, ter se družil s Tvojimi

čistimi bhaktami, kateri so dobronamerni do vseh živih bitij. Želim živeti, kot paramahansa-vrhovni labod in Ti služiti, da bi se osvobodil materialne umazanije."

Ko je Kršna slišal molitve Bali Maharaja je rekel: "Dragi moj kralj demonov, v tisočletju Svayambhuve Manua je Prajapati Marici v maternici svoje žene Urne spočel šest sinov, kateri so bili vsi polbogovi. Nekoč pa je Brahma spodbujen s spolno željo pritekel k svoji hčeri očaran z njeno lepoto. Medtem pa je teh šest sinov opazovalo to njegovo početje s pohujšanjem. Ker pa so kritizirali Brahmov postopek so storili veliko žalitev in zato so bili obsojeni, da postanejo sinovi demona Hiranyakasipua. Ti sinovi Hiranyakasipua pa so bili potem vstavljeni v maternico Devaki. Takoj, ko pa so se rodili, jih je Kamsa drugega za drugim ubil. Mati Devaki si močno želi ponovno videti svoje sinove. Vem, da oni živijo tukaj s teboj, toda odločil sem se, da jih odpeljem s Seboj, da bi pomiril mati Devaki. Ko pa bodo videli svojo mamo bo teh šest pogojenih duš osvobojenih in prenešeni bodo na svoj izvorni planet. Njihova imena pa so Smara, Udgitha, Parisvanga, Patanga, Ksudrabhrt in Ghrni."

Zatem pa sta se G. Kršna in G. Balarama poslovila od Baliya, kateri jima je vrnil, kar sta zahtevala. Poslovila sta se in odpeljala šest pogojenih duš v Dvarako, kjer jih je mati Devaki z velikim materinskim veseljem začela ljubkovati v svojem naročju, misleč: "On je pripeljal nazaj moje izgubljene otroke!"

Takoj, ko so se otroci napili mleka iz Devakinih prsi, katerega je pil tudi G. Kršna so takoj postali samospoznane osebe. Izkazali so svoje spoštovanje G. Kršni, G. Balarami, svojemu očetu Vasudevi in mami Devaki, potem pa so bili prenešeni na svoje rajske planete.

UGRABITEV SUBHADRE IN OBISK GODPODA KRŠNE PRI SRUTADEVI IN BAHULASVI

Ob poslušanju tega je Parikšit želel slišati, kako je njegov ded Arđun ugrabil in poročil njegovo babico Subhadro.

Ko je Arđun, veliki junak nekoč obiskoval sveta romarska mesta je prišel na Prabhasaksetro. Tam je slišal, da G. Balarama prireja poroko Subhadre, hčere Arđunovega strica Vasudeve. Čeprav se njen oče Vasudeva in njen brat Kršna nista strinjala je G. Balarama želel Subhadro poročiti z Duryodhano. Medtem pa si je tudi Arđun želel Subhadro za ženo.

Arđun je tako razmišljal o njeni lepoti in si je vse bolj in bolj želel poročiti z njo. Izmisлил si je načrt, da se bo oblekel kot vaisnavski sannyasija v roki noseč tridando - ki predstavlja, da oseba služi Vsevišnjo Božansko Osebo s svojim telesom, mislimi in besedami.

Nekega dne pa je G. Balarama povabil tega sannyasina na kosilo v Svoj dom in mu s spoštovanjem ponudil okusna jedila; Arđun pa je gledal čudovito Subhadro, katera je očarala celo velike junake in kralje. Očaran z mislijo na Subhadro je štiriindvajset ur dnevno razmišljal o njej.

Subhadra pa si je nekega dne zaželela videti bogove v svetišču, zato je stopila na dvorišče in hotela sesti na kočijo. Arđun, pa je takrat izkoristil priložnost in jo ugrabil z dovoljenjem Vasudeve in Devaki.

Povzpel se je na Subhadrino kočijo, ter se pripravil na boj z vojaki, katerim je bilo ukazano, da ga ustavijo. Medtem, ko je ugrabljal Subhadro pa so sorodniki začeli jokati, toda on jo je vseeno vzel, tako, kot lev vzame svoj plen in odhaja.

Ko pa je G. Balarama spoznal, da je Subhadro odpeljal Arđun, tako, da Si je izmislil tak načrt se je zelo razjezil.

Gospod Kršna pa je bil naklonjen Arđunu, zato je padel pred noge G. Balarama in ga z ostalimi člani družine poskušal pomiriti. Prepričal ga je, da je bila Subhadra Arđunu naklonjena in si ga je želela za moža. Spor je bil tako rešen in G. Balarama je mlademu paru poslal obilno bogastvo in veliko slonov, kočij, konjev, služabnikov in sluškinj.

V mestu Mitthili, prestolnici kraljestva Videhe pa je živel brahman Srutadeva, kateri je bil velik Gospodov bhakta. Bil je popolnoma umirjen, ločen od materialne privlačnosti in zelo učen. Zadovoljen je bil s tem, kar je brez truda dobil za življenje. Kralj Mithile Bahulasva pa je bil prav tak bhakta, kot brahman. Užival je ugled dobrega kralja in ni težil k razširjanju svojega kraljestva zaradi zadovoljstva čutil.

Gospod Kršna pa je bil zelo milosten do svojih bhakt, zato je nekega dne zaprosil svojega voznika Daruko, da ga odpelje v Mithilo. G. Kršna pa so spremljali tudi veliki modreci Narada, Vamadeva, Atri, Vyasadeva, Parasurama, Asita, Aruni, Brhaspati, Kanva, Maitreya, Cyavana in drugi.

Na svoji poti so šli skozi kraljestva Anarte, Dhanve, Kurujemgale, Kanke, Matsye, Pancale, Kunti, Madhu, Kekaye, Kosale in Arne. Vsi meščani teh pokrajin pa so uživali v nebeški sreči, ko so videli Gospodov obraz. Vse njihove zablode povzročene zaradi neznanja pa so izginile. Kajti Gospod jim je s Svojim pogledom podaril vso srečo in jih osvobodil vseh vrst neznanja. Tako pa je prišel v kraljestvo Videhe.

Meščani, kateri so prej imeli priložnost samo slišati imena modrecev so jih sedaj z milostjo G. Kršne tudi videli.

Ker sta Srutadeva in Bahulasva vedela, da je prišel samo zato, da

bi ju blagoslovil sta ga istočasno povabila v svoje domove. Da pa bi G. Kršna oba počastil se je ekspandiral v dve obliki in istočasno obiskal oba.

Bahulasva, kralj Videhe, inteligenten in plemenit človek je bil ob obisku zelo presenečen, ker je zelo dobro vedel, da pogojena duša ne more biti popolnoma čista dokler se ukvarja z deli sveta, zato se je začel zahvaljevati G. Kršni za njegovo brezvzročno milost.

Občuteč veliko hvaležnost je z vsemi častmi sprejel G. Kršno in ga ogovoril: "Dragi moj Gospod. Tvoje bhakte so Ti ljubše, kot Tvoj prvorojeni sin Brahma. Ne morem si zamisliti, kako so ljudje lahko brezbožni in demonski tudi po tem, ko izvedo, za Tvojo milost in ljubezen do bhakt. Kako Te lahko pozabijo? Kajti s svojo obliko Syamasundare Kršne se lahko pritegneš v srce vseh živih bitij. Tvoje znanje pa je neizmerno, in da bi poučil vse ljudi, kako predano služiti si se inkarniral kot Nara-Narayana, kateri opravlja strogosti in pokore v Badrinarayani. Zato Te prosim sprejmi moje ponižno spoštovanje in ostani v mojem domu vsaj toliko časa, da bi bila ta družina slavnega kralja Nimija posvečena s prahom Tvojih stopal." Kršna pa ni mogel odbiti zahteve Svoje bhakte, zato je skupaj z modreci prebil tam nekaj dni, da bi posvetil mesto Mithilo.

V tem času pa je istočasno sprejemal G. Kršno in njegove spremljevalce brahman v svojem skromnem domu. Ko jih je tako sprejel glede na svoje zmožnosti jim je njegova žena ponudila preprosta jedila, katera so Kršna in Njegovi spremljevalci radi sprejeli. Brahman Srutadeva pa je pomislil: "Padel sem v globok temačen vodnjak družinskega življenja in sem zelo nesrečen. Kako je mogoče, da so me G. Kršna in njegovi spremljevalci veliki modreci počastili s svojo prisotnostjo?" Potem pa je rekel G. Kršni: "Zavedam se, da mi nisi samo danes nudil priložnosti, da Te vidim, temveč se kot Paramatma družiš z vsemi živimi bitji od začetka kreacije. V ta materialni svet pa si vstopil, kot v snu. Pogojena duša v sanjah ustvarja lažne in začasne svetove in opravlja razne iluzorne dejavnosti

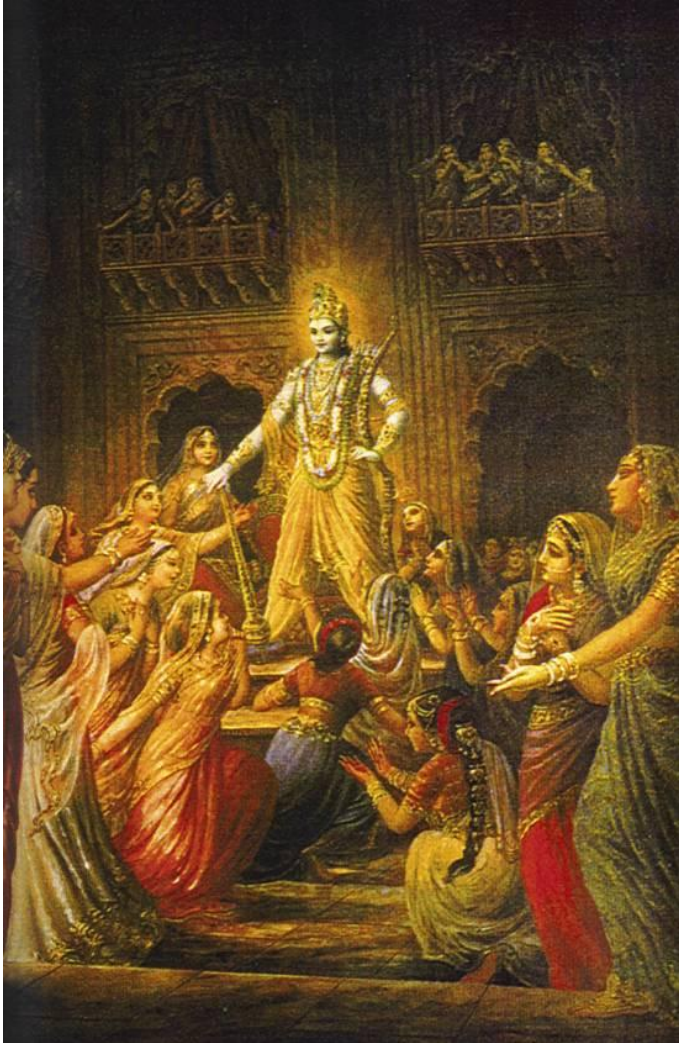
- postaja kralj, včasih je ubita ali pa odhaja v nepoznano mesto. Vse te dejavnosti pa so začasne. Podobno temu Tvoje Gospodstvo prav tako navidez v snu vstopa v materialni svet, da bi ustvaril začasno manifestacijo za pogojene duše, katere žele oponašati Tvoje Gospodstvo, kot uživalci.

Uživanje pogojene duše v materialnem svetu je začasno in iluzorno. Toda vseeno pogojena duša sama ne more ustvariti takšne začasne situacije za svoje iluzorno uživanje. Zato vstopaš v to začasno manifestacijo, da bi ji pomagal in jo spremljaš ves čas od njenega vstopa v ta svet. Ko pa pogojena duša pride v stik s čisto bhakto in se posveti predanemu služenju, potem njeno srce postaja vse bolj čisto, ti pa postajaš vse bolj viden v srcu bhakte. Čeprav pogojeno dušo vedno spremljaš, se razkrivaš samo, ko se prečisti s predanim služenjem. Drugim, kateri pa so predani zunanji sreči telesnega razumevanja življenja se ne razkrivaš in ostajaš daleč, daleč od njih. Čistim bhaktam pa daješ ves čas napotke s pomočjo katerih se lahko hitro vrne domov k Tebi. Kdor ni bhakta Te lahko spozna samo, kot končno smrt. Zavesa yogamaye pa ne more prikriti oči bhakte Tvojega Gospodstva.

Dragi moj Gospod izkazujem Ti svoje ponižno spoštovanje in sem Tvoj večni služabnik, zato mi milostno ukaži kaj lahko storim za Tebe? Kajti pogojena duša čuti trpljenje materialne umazanije, kot trivrstno bedo, ves čas dokler ji ne postaneš viden."

Ko je G. Kršna slišal Srutadevine molitve polne predanosti ga je prijel za roke in mu rekel: "Jaz sem popolna manifestacija vseh bogov. Pod vplivom treh gun si upajo manj inteligentni ljudje Mene in Moje bhakte kritizirati. Če Me kdo obožuje, toda ne obožuje Mojih bhakt tega ne sprejemam, celo, če Me obožuje z velikim obiljem."

Brahmana in kralj Mithile pa sta na koncu dosegla vrhovni cilj in sta bila prenešana v duhovni svet. Gospod Kršna pa je še nekaj časa prebival pri brahmanu in kralju zatem pa se je odpravil domov Dvarako.

Ko so princese ob vstopu videle Vsevišnjega Gospoda so očarane z njegovo lepoto takoj začele moliti za njegovo milost. Kajti v svojih mislih so se odločile, da Kršna sprejmejo kot svojega moža brez obotavljanja.

MOLITVE UTELEŠENIH VED

Zatem pa je kralj Parikšit vprašal Sukadevo Gosvamija: "Kako se lahko znanje Ved, katero z materialnim zvokom izraža misli uma približa transcendentnosti? Ter, kaj je končni cilj vedskega znanja - koncentracija na impersionalni aspekt Absolutne resnice ali koncentracija na persionalni aspekt?"

Sukadeva Gosvami pa je odgovoril: "Vsevišnja Božanska Oseba je ustvarila um, čutila in življensko silo zaradi zadovoljevanja čutil tekom selitve iz enega telesa v drugega, kot tudi zaradi doseganja osvoboditve od materialne pogojenosti.

Življenska sila je inteligentna, zato mora človek izkoristiti svojo inteligenco, da bi obvladoval um in čutila. Ko pa se um in čutila prečistijo s pravilnim uporabljanjem inteligence je pogojena duša osvobodjena. Drugače pa se duša seli iz telesa v telo samo zaradi zadovoljevanja čutil.

Absolutna resnica je izvor vsega in to je njena narava, vse kar pa doživljamo v materialnem stanju življenja pa je samo emanacija Absolutne resnice. Absolutna resnica pa je Bog, človek pa je ustvarjen po podobi Boga.

Veliki modreci, Kumare so se sledeč vedske principe vzdignili na nivo osebnega oboževanja Gospoda, zato se priporoča, da se sledi osebnostim. Kdor pa to sledi se na koncu vrača nazaj domov k Bogu."

Zatem pa je Sukadeva Gosvami nadaljeval s pripovedjo Maharaji Parikšitu: "Dragi moj kralj, povedal ti bom zgodbo v vezi s tem, katera govori o Narayani, Vsevišnji Božanski Osebi. Narayana Rši pa prebiva v Badarikasrami na Himalayi in se ga sprejema kot inkarnacijo Narayane.

Nekoč, ko je veliki bhakta Narada obiskoval razne planete je želel obiskati tudi puščavnika Narayana in mu izkazati svoje spoštovanje, kajti Narayana Rši, inkarnacija Boga v obliki velikega modreca se je podvrget velikim pokoram in strogostim od samega začetka kreacije, da bi poučil prebivalce Bharatavarse, kako dosežejo najvišji nivo popolnosti in se vrnejo k Bogu. S temi svojimi strogostmi in pokorami pa je postal vzor za človeška bitja."

Ko je Narayana Rši, tako sedel v vasi poznani Kalpagrama pa je potekal velik zbor prebivalcev rajskih planetov na katerem so bili navzoči vsi ugledni brahmani, kot so štirje Kumare - Sanat, Sanadana, Sanaka in Sanatana Kumara.

Govorili pa so o razumevanju Absolutne Resnice, Brahmana.

Narayana Rši pa reče Naradi: "Na tem posvetu na Janaloki nisi bil prisoten, ker si obiskal mojo ekspanzijo Anirudho, kateri živi na otoku Svetadvipi. Vprašanja so bila zelo zanimiva in vzvišena, da celo Vede niso mogle odgovoriti na zastavljena vprašanja. Govorilo se je o sistemu sprejemanja znanja, pa poti parampare, učenskega nasledstva."

Sanandana je na tem posvetu rekel: "Po uničenju celotne vesoljne manifestacije vsa energija in cela kreacija v svojem bistvu vstopa v telo Garbhodakasayi Višnuja. Gospod tedaj dolgo časa počiva in, ko se ponovno pojavi potreba za stvarjenjem, utelešene Vede obkrožijo Gospoda in Ga začnejo slaviti in opevati Njegova viteška dela. Poslušajoč o svojih delih se kralj postopoma prebudi."

Vede pa mu napotijo naslednje molitve: "O nepremagljiva, Vrhovna Oseba. Nihče Ti ni enak, niti ni nihče večji od Tebe. Po svoji transcendentalni naravi poseduješ vseh šest obilij, zato lahko osvobodiš vse pogojene duše okov maye. O Gospod sedaj Te prosimo, da to milostno storiš. Kot Tvoji sestavni delci so vsa živa bitja naravno vesela, večna in polna znanja, toda zaradi svoje nepopolnosti Te poskušajo oponašati in žele postati Vrhovni uživalec. Ker pa

zavračajo Tvojo Vrhovno oblast Te žalijo. Tvoja materialna energija zaradi njihovih žalitev prevzema skrb za njih, njihove transcendentalne kvalitete, veselje, blaženost in modrost pa so prekrivane z oblaki treh materialnih kvalitete. Ta vesoljna manifestacija je ustvarjena iz treh materialnih kvalitete in je podobna zaporu za pogojene duše.

Te pogojene duše pa se s težavami poskušajo osvoboditi materialnih okov in opravljajo različne dejavnosti, katere so jim dodeljene v skladu z različnimi stanji življenja v katerih se nahajajo. Toda vse temeljijo na Tvojem znanju. Oseba, pa lahko opravlja pobožne dejavnosti samo, če jo navdahneš s Svojo milostjo. Zato nihče ne more preseči vpliva materialne energije, če se ne prepusti Tebi. Me pa kot utelešeno Vedsko znanje vedno služimo, da bi pomagale pogojeni duši, da Te razume.

Ko pa živo bitje želi vladati materialni energiji oponašajoč položaj Boga, ga ta energija takoj zaslužni in mu na njegovo željo nudi 8.400.000 raznih vrst teles. In čeprav je živo bitje izpostavljeno bedi materialnega obstoja meni, da je gospodar vsega kar ga obkroža.

Ti pa si vsemogočen in se včasih manifestiraš na površini planeta istočasno pa si prisoten v materiji.

In kdor dela, misli in govori o Tebi je tako vzvišen, da je vzdignjen na najvišji nivo popolnega življenja - in se nahaja daleč nad koncepcijo osvoboditve.

Ti si upravitelj treh svetov, štirinajst višjih in nižjih svetov in treh materialnih kvalitete. Neprestano obvezan z zavestjo o Bogu na koncu daruje popolnost in tistemu se ni več potrebno vrniti v ta materialni svet."

V telesu obstaja pet različnih nivojev obstoja poznanih, kot annamaya, pranamaya, manomaya, vijnanamaya in anandamaya. Prvi štiri stadiji življenja se smatrajo za materialne, nivo anandamaye pa rojeva osvobodjena duša.

anna - hrana in zavedanje hrane

prana - zavedanje v obstoju

mano - utemeljitev na umnem nivoju

vijnana - umna špekulacija, filozofski pristop vrednotam življenja

ananda - blaženi stadij predanega služenja

Trinajst svetišč, kateri krasi telo vaisnave so poznani pod naslednjimi imeni: na čelu se nahaja svetišče G. Kesave, na trebuhu se nahaja svetišče G. Narayane, na prsih svetišče G. Madhave, na vratu pa svetišče G. Govinde. Na desni strani telesa se nahaja svetišče G. Višnua, na desni roki svetišče G. Madhusudane, na desni rami svetišče G. Trivikarne. Na levi strani telesa se nahaja svetišče Vamadeve, na levi roki svetišče G. Šridhare, na levi rami svetišče G. Hrsikese. Na gornjem delu hrbta se nahaja svetišče Padmanabhe na spodnjem delu hrbta pa svetišče Damodare. Na vrhu glave pa se nahaja svetišče Vasudeve.

Nižji deli vesolja se smatrajo za noge in stopala vesoljne oblike Gospod, srednji del vesolja se smatra za popek ali trebuh Gospoda, višji planetni sistemi, kot so Janaloka in Maharloka pa predstavljajo srce Gospoda, najvišji planetarni sistem Brahmaloke pa predstavlja vrh Gospodove glave. Kdor pa doseže najvišji planet, Kršnino prebivališče, Vaikuntho, se mu ni več potrebno vračati v materialno stanje življenja, kajti planeti Vaikunthe so večni tudi, ko pride do uničenja materialnega sveta.

Osebna duša lahko razodene svojo moč samo v skladu z obliko in gradnjo telesa, Vsevišnja Božanska Oseba pa lahko razodene Svoje moči v katerikoli obliki brez sprememb.

Vede pa so nadaljevale: "Um, inteligenco in čutila nam daje Bog, zato nam ne preostane nič drugega, kot to, da, ko se prečistijo, da jih uporabimo za predano služenje Gospodu. Živa bitja pa se zapletajo v razne vrste materialnega življenja, ker uporabljajo svoj um, inteligenco in čutila za materialno dejavnost. Kot rezultat tega pa dobivajo različne vrste teles, katera po želji živega bitja ustvarja materialna narava po ukazu Vsevišnjega Gospoda.

Ker pa je zelo težko doseči popolno zavedanje o Absolutni Resnici se pojavljaš v raznih inkarnacijah in kot oseba v raznoraznih zgodbah.

Če oseba, živo bitje obožuje polbogove ali sledi kak drug proces samospoznanja postaja žrtev kroga rojstev in smrti in nihče ne more oceniti, kako se živo bitje degradira vstopajoč v nižje oblike življenja.

Yogiji kontrolirajo življenski zrak v telesu in osredotočajo svoj um na Višnua in na koncu dosežajo brezobličnega Brahmana, katerega avtomatično dosežajo tudi demoni, Gospodovi večni nasprotniki. Demoni, kot so Kamsa, Sisupala in Dantavakra prav tako dosežajo blesk Brahmana, ker ves čas meditirajo na Vsevišnjo Božansko Osebo.

Žene, kot so gopije so očarane s Kršnino lepoto in njihovo osredotočanje nanj je spodbujeno s poželjenjem in so ga želele objeti. Me Vede pa osredotočamo svoj um na Tvoja stopala, medtem, ko tvoji sovražniki ves čas premišljujejo, kako bi Te ubili, yogiji pa se potegujejo, da bi dosegli Tvoj brezoblični blesk. Vse te različne osebe na različne načine svoj um osredotočajo na Tebe in dosežajo duhovno popolnost v skladu s svojimi pogledi, ker si enak do vseh svojih bhakt.

Ko pa živo bitje zahvaljujoč Tvoji milosti pride do pravega zaključka o Tvojem vzvišenem položaju mu ni več mar za različne teorije, katere so si izmislili raznorazni prevaranti in takozvani filozofi.

Dragi Gospod, manj inteligentni ljudje se oprijemajo drugih procesov samospoznanja, toda nihče se ne more očistiti materialne umazanije in končati kroga rojstva in smrti, če ne postane Tvoj bhakta, kateri s predanim služenjem nudi zadovoljstvo vsem, ker Gospod vzdržuje vsakogar.

Tvoj aspekt brez oblike je pojasnjen v Vedah. Ti nimaš rok, pa lahko sprejemaš vse daritve, nimaš nog pa lahko tečeš hitreje kot kdorkoli drug, nimaš oči pa lahko vidiš kaj se dogaja v preteklosti, sedanjosti in prihodnosti; nimaš ušes pa lahko vse slišiš, nimaš uma pa zaznavaš vsa živa bitja in njihove dejavnosti - pretekle, sedanje in prihodnje; In čeprav nihče ne ve, kdo si, Ti poznaš vsakogar. Zato si najstarejša Vrhovna Oseba.

Tvoje znanje in moč sta tako popolna, da se vse manifestira po Tvoji volji. Nihče Ti ni enak ali večji od Tebe, in vsak deluje, kot Tvoj večni služabnik.

Ti si enak do vseh in nisi pristranski do določene vrste živega bitja. Kot Tvoji sestavni delci, vsa živa bitja uživajo ali pa trpijo v različnih stanjih življenja. Oskrbuješ jih s tem, kar si želijo pa kljub temu nisi odgovoren za njihov užitek ali trpljenje.

Dragi naš Gospod, na temelju vseh Vedskih izjav lahko razumemo, da si Vrhovni Upravitelj in, da so vsa živa bitja pod Tvojim nadzorom. Tako Gospod, kot živa bitja pa so opisani kot nitye, večni in so kvalitativno isti, toda en nitja ima položaj upravitelja, množica ostalih nitij pa položaj upravljanih. Zato so omenjeni dhruve - živa bitja in Ti večni. Vsa živa bitja pa privlači Tvoja materialna energija. Zaradi napačnega istovetenja s stvaritvami materialne narave pa se selijo iz enega telesa v drugega.

Istovetijo se z razno vrsto bitij, narodi, rasami ali religijami. Zato pozabljajo, da so Tvoji večni služabniki.

Vpliv časa - preteklost, sedanjost in prihodnost pa tudi materialna beda, kot so vročina, mraz, rojstvo, smrt, starost in bolezen pa niso nič drugega, kot gibanje Tvojih obrvi. Vse deluje pod Tvojim nadzorom.

Dragi naš Gospod, čeprav imajo mistični yogiji popolno oblast nad umom in vihro čutil, nikoli ne dosežejo uspeha samospoznanja, če si ne vzamejo verodostojnega duhovnega učitelja; Takšne osebe brez vodstva so, kot trgovci na ladji brez kapitana.

Dragi naš Gospod, Ti si sac-cid-ananda-vigraha, večno blažena oblika znanja. Vsa živa bitja so sestavni delčki Tvoje Osebnosti in se zato v naravnem stanju Tebe zavedajo. Tisti, ki pa v materialnem stanju razvije tako zavest izgubi interes za materialistični način življenja. Skratka izgubi interes za zadovoljevanje čutil. Ta nivo znanja in odrekanja pa je v družinskem življenju težko doseči.

Dragi naš Gospod, obstajata dve vrsti transcendentalistov: impersonalisti in personalisti. Impersonalisti mislijo, da je materialna manifestacija neresnična in, da je samo Absolutna Resnica resnična. Personalisti pa menijo, da materialen svet ni neresničen temveč resničen, čeprav začasen. Pravzaprav pa je materialni svet istočasno resničen in neresničen. Resničen je, ker je vse ekspanzija Vrhovne Resnice in neresničen, ker je obstoj materialnega sveta začasen; ustvarja se in uničuje. Zato zaradi različnih stanj vesoljna manifestacija nima stalnega položaja. Vesoljna manifestacija je zaradi utripajoče narave in svojega nestalnega razvoja manj inteligentnim ljudem videti neresnična.

Dragi moj Gospod, če svete osebe v popolnosti ne izkoreninijo grešnih želja ne morejo spoznati Nad-duše, čeprav sedi zraven osebne duše. To je podobno osebi, katera nosi medaljon z draguljem, toda pozabi na dragulj, kot, da ga ne poseduje. Podobno temu osebna duša ne opazi prisotnosti Nad-duše."

Na koncu pa so Vede še rekle: "Dragi naš Gospod, čeprav so Brahma, kralj Indra in vladujoča božanstva Sonca in Meseca Tvoji zelo zaupni upravitelji materialnega sveta, zelo malo vedo o Tebi. Kaj potem lahko rečemo šele o navadnih človeških bitjih ali prevarantih? Mislimo, da se niti Tvoje Gospodstvo ne zaveda vseh svojih transcendentalnih lastnosti, ker jih je nešteto, prav tako neomejeno pa je tudi Tvoje znanje."

OSVOBODITEV ŠIVE

Kot veliki bhakta Kršne je bil kralj Parikšit že osvobojen, toda zaradi pojasnitve je vprašal Sukadeva Gosvamija: "Če je končni cilj življenja v zaključeku Ved dvigniti se na nivo predanega služenja, zakaj potem vidimo bhakte G. Višnua, ki ponavadi ne živijo v materialnem blagostanju, medtem, ko Šivini častilci posedujejo veliko obilje, čeprav Šiva sam živi, kot siromak?"

Gosvami pa mu je razložil:

Šiva je gospodar materialne energije, katero predstavlja boginja Durga. Glede na to, da je Šiva njen mož je boginja Durga popolnoma pod nadzorom Šive in zato je Šiva gospodar materialne energije. Ta materialna energija pa se manifestira v treh oblikah, kot krepost, strast in neznanje, te tri pa se delijo še na 16 drugih. Čeprav je zaradi dobrobiti pogojenih duš Šiva v kontaktu z njimi in z njimi upravlja ni pod njihovim vplivom. Ta materialna zapletenost pa je degradacija. Gospod Kršna bhaktam, katerim je naklonjen najprej odvzame njegovo bogastvo, da bi ga naredil povsem odvisnega od samega sebe in ga osvobodil materialnih obveznosti.

Polbogovi vodeni z Brahmo in Šivo, kot so Indra, Candra, Varuna in drugi pa so hitro zadovoljni z dobrim vedenjem, toda zelo hitro se tudi razjezijo.

Gospod Višnu pa je zelo takten in zelo dobro premisli, če bi bil blagoslov za katerega častilec prosi za bhakto na koncu dober.

Nekoč se je Šiva znašel v zelo nevarnem položaju, ko je dal blagoslov demonu po imenu Vrkasura sinu Šakunija. Vrkasura je želel blagoslov, toda ni se mogel odločiti, katerega od treh predsedujočih božanstev mora oboževati, da bi ga dobil. V tem času pa je srečal modreca Narado in se z njim posvetoval. Vprašal ga je: "Katerega od treh božanstev Brahmo, G. Višnua ali Šivo se lahko hitreje zadovolji?" Ker pa je razumel načrt demona, mu je Narada svetoval: "Najboljše bo, če obožuješ Šiva potem boš hitro dobil željeni rezultat. Šiva lahko hitro zadovoljiš, toda tudi hitro zelo razjeziš. Zato poskusi zadovoljiti Šiva." Narada je demonu potem še naštel imena Ravane in Banasure, katera sta dosegla bogastvo s tem, da sta s svojimi molitvami oboževala Šiva.

Veliki modrec Narada se je zavedal narave demona Vrkasure, zato mu ni svetoval naj pristopi G. Višnuu ali G. Brahmi, ker se takšne osebe nahajajo pod vplivom gune neznanja in se ne morejo posvetiti G. Višnuu.

Poslušajoč Naradina navodila je demon Vrkasura odšel v Kedaranatho, kjer je romarsko središče za častilce Šive. Tam pa je demon prižgal žrtveni ogenj v imenu Šive in mu začel nuditi lastno meso, in ga rezal s svojega telesa, da bi zadovoljil Šiva.

Čeprav je Vrkasura šest dni opravljal to žrtvovanje ni osebno videl G. Šiva, tako, kot si je želel. Kajti želel si ga je osebno videti iz oči v oči, da bi ga zaprosil za blagoslov.

Sedmega dne pa se je demon odločil, da si bo odsekal svojo glavo in jo ponudil v zadovoljstvo G. Šivi. Okopal se je v bližnjem jezeru in se mokrega telesa in mokrih las pripravil, da si bo odsekal glavo. Ko pa je to videl Šiva se ga je usmilil. S svojim dotikom je rešil demona pred samomorom. Telesne rane demona pa so se takoj zacelile in njegovo telo je postalo takšno kot prej. Tedaj pa je Šiva rekel

demonu: "Ne vem zakaj si hotel odsekati glavo, kajti jaz sem zadovoljen že, če mi kdo ponudi malo vode. Od mene lahko zahtevaš katerikoli blagoslov in izpolnil ti bom željo." Kajti rečeno je, da je Šiva zelo zadovoljen, če se reka Ganga zliva na njegovo glavo. Prav tako pa se Šivi nudi tudi liste drevesa bilve, katere se ponudijo tudi boginji Durgi.

Zatem pa je demon zaprosil za strašen in odvraten blagoslov. Zaželel si je, da s svojim dotikom lahko razkolje glavo katerekoli osebe in povzroči njeno smrt.

Šivu pa je postalo žal, da mu je obljubil dati tak blagoslov. Ni pa hotel zatajiti svoje obljube, toda bilo mu je žal, kajti takšen blagoslov je nevaren za človeštvo. Demon pa je hotel postati nesmrten z ubijanjem svoje roke.

Grešni demon je ta svoj blagoslov takoj hotel izkoristiti za ubijanje Šive in ugrabiti Gauri (Parvati), da bi z njo osebno užival.

Vrkasura se je približal Šivi, da bi ga ubil, toda Šiva se je tako ustrašil, da je začel drhteti. Zbežal je iz Zemlje na nebo, z neba na druge planete vse dokler ni prišel do roba vesolja iznad višjih planetarnih sistemov, toda demon Vrkasura ga je še preganjal.

Vladujoča božanstva Brahma, Indra in Candra niso našli načina, kako bi rešili Šiva pred pretečo nevarnostjo, zato so bili samo tihi.

Naposled je Šiva pristopil k G. Višnuu, kateri prebiva v tem vesolju na planetu imenovanem Svetadvipa. Svetadvipa pa je lokalni plent Vaikunthe izven domena vpliva zunanje energije. In kjerkoli se nahaja G. Višnu osebno vlada atmosfera Vaikunthe. Tam pa prebivajo osebe, katere so popolnoma osvovobojene zle narave materialnega sveta in izven religioznosti, ekonomskega napredka, zadovoljevanja čutil in osvoboditve. In kdorkoli pride na ta planet Vaikunthe se nikoli več ne vrača v materialni svet.

Takoj, ko je G. Narayana spoznal, da je Šiva v nevarnosti se je pojavil kot brahmacari pred Šivo. Bleščoč sijaj njegovega telesa pa ni pritegnil samo Šivo temveč tudi demona Vrkasuro.

G. Narayana pa je izkazal spoštovanje demonu Vrkasuri, da bi osvojil njegovo naklonjenost in pritegnil njegovo pozornost. "Dragi moj sin Šakunija," je rekel Narayana, "videti si zelo utrujen, kot, da prihajaš od zelo daleč. Kakšni so tvoji nameni? Zakaj si tu? Vidim, da si zelo utrujen, zato te prosim, da se malo spočiješ. Vsakdo daje prednost svojemu telesu, ker samo s tem telesom lahko izpolni želje svojega uma."

Da pa bi pomiril demona, mu je brahman rekel: "Dragi moj gospod, če misliš, da mi lahko razkriješ svoje poslanstvo ti bom mogoče lahko pri tem pomagal."

Pomirjen s sladkimi besedami G. Narayane je demon naposled razkril, kako je dobil Šivin blagoslov. G. Narayana pa je odgovoril demonu: "Ne morem verjeti, da ti je Šiva dal tak blagoslov. Kolikor je meni poznano Šiva ni pri zdravi pameti. Sprl se je s svojim tastom Dakšo in je bil preklet, da postane duh. Tako je postal vodja duhov in pošasti. Zato ne morem verjeti njegovim besedam. Če verjameš v Šivine besede dragi moj kralj demonov, zakaj ne preiskusiš resničnost Šivinih besed in položi svojo roko na svojo glavo? Če se blagoslov pokaže za lažnega lahko takoj ubiješ tega lažnivca Šivo, tako, da v prihodnosti ne bo več dajal lažnih blagoslovov!"

Gospod Narayana je s sladkimi besedami tako zmedel demona, da je pozabil na Šivino moč in njegov blagoslov. Položil je svojo roko na lastno glavo, toda takoj, ko je to storil se mu je glava razpočila, kot zadeta z gromom in je takoj umrl. Polbogovi iz raja pa so takoj obsuli G. Narayano s cvetjem in mu zapeli hvalospeve in ga poveličevali.

Gospod Narayana pa je potem obvestil Šiva, da demon Vrkasura

ni bil ubit zaradi svojih grešnih dejavnosti, toda bil je posebno grešen in žaljiv, ker je hotel preiskušati blagoslov na lastnem gospodarju Šivi.

"Dragi moj gospod," je rekel Narayana, "oseba, katera zada žalitev velikim dušam ne more več živeti. Uničena bo z lastnimi grešnimi deli in to velja tudi za tega demona, kateri se je žaljivo vedel do tebe!"

NAJVZVIŠENEJŠA MOČ KRŠNE

Nekoč davno tega na obali reke Sarasvati se je zbral zbor modrecev, kateri so opravljali veliko yajno po imenu Satrayajna.

Na tem zboru pa je bilo postavljeno vprašanje: "Tri velika božanstva Brahma, Višnu in Šiva upravljajo z dogodki v tem vesolju, toda, kdo od njih je Vsevišnji?" Potem pa je bil modrec Bhrgu, Brahmin sin poslan, da izpraša vladujoča božanstva in obvesti zbor o tem, kdo je največji.

Ta tri božanstva pa upravljajo z materialnimi lastnostmi: krepostjo, strastjo in neznanjem. Zato so modreci želeli vedeti, kateri od božanstev v popolnosti poseduje krepost.

Zato je na zahtevo modrecev Bhrgamuni najprej odšel v prebivališče svojega očeta na Brahmaloiki. Ko je Bhrgamuni pristopil k očetu Brahmi mu namerno ni izkazal spoštovanja, niti mu ni napotil molitev, ker je hotel preiskusiti, če poseduje kreposti., čeprav je sin ali učenec dolžan izkazati svoje spoštovanje očetu ali učitelju. Brahma se je zaradi tega zelo razjezil, pripravljen ga je bil celo prekleti. Toda takoj je obrzdal svojo jezo, ker je bil Bhrgumuni njegov sin. Čeprav je v Brahmi poudarjena guna strasti je posedoval moč kontrole nad njo. Zato se Brahmina jeza lahko primerja z ognjem in vodo. Voda nastaja iz ognja, toda lahko pogasi ogenj.

Zatem, ko je preiskusil Brahma se je Bhrgumuni odpravil na planet Kailaso, na katerem prebiva Šiva. Bhrgumuni pa je Šivin brat.

**Gospod Jambavan predaja dragulj Syamantako in hčer Jambavati
katera je bila godna za ženitev.**

Zato se je Šiva takoj razveselil, ko ga je zagledal in pristopil do njega, da bi ga objel. Toda Bhrgumuni je odbil Šiva, da bi ga objel. "Dragi moj brat," je rekel, "ti si vedno nečist. Svoje telo posipavaš s pepelom in zato te prosim, da se me ne dotikaš." Zaradi te izjave Bhrgumunija pa se je Šiva zelo razjezil. In glede na to, da je v Šivi poudarjeno neznanje so mu njegove oči takoj postale rdeče in pripravil se je bil, da bi ubil Bhrgumunija. V tem času pa se je pojavila Šivina žena Paravati. Ona pa je predstavljala spoj treh gun in se zato imenuje Trigunamayi. Poklicala je Šivino krepost, padla pred njegove noge in ga z milimi besedami odvrnila od ubijanja Bhrgumunija.

Rešen pred Šivino jezo je Bhrgumuni odšel na planet Svetadvipe, kjer Višnu leži na postelji iz cvetja v spremstvu svoje žene, boginje sreče, katera vedno masira Njegova stopala. Tam pa je Bhrgumuni storil žalitev pohotnosti, z umom, potem z besedami in na koncu še z dejanjem, ter se s svojimi stopali dotaknil Višnuovih prs. Zato od tega časa dalje Lakšmi ni preveč naklonjena brahmanom.

Namesto, da bi se Višnu razjezil na Bhrgumunija je skupaj s svojo ženo vstal in izkazal Bhrgumuniju svoje ponižno spoštovanje, ter rekel: "Dragi moj brahma, tvoj obisk je zame velik blagoslov. Ko si prišel sem te užalil, ker tvoja stopala prečistijo celo svetišče, zato te prosim, da mi oprostiš. Prosim te ostani na planetu Vaikuntha in ga očisti. Dragi modrec vem, da so Tvoja stopala nežna, zato se bojim, da si se poškodoval, ko si se dotaknil mojih prsi. Prosim, dovoli mi, da ublažim tvojo bolečino." Gospod Višnu pa je potem začel masirati stopala Bhrgumunija.

Gospod pa je nadaljeval: "Moja prsa so sedaj posvečena in prepričan sem, da bo boginja sreče Lakšmi zaradi tega za vedno rada ostala z njimi." (Lakšmi imenovana tudi Cancala, ker nikoli ne ostane dolgo časa na enem mestu.)

Ko pa je Bhrgumuni preiskusil Brahmana, Šivo in Višnu se je vrnil na zbor modrecev, kjer jim je opisal svoje dogodivščine. Zatem pa so

modreci sklenili, da je Gospod Višnu Vrhovna Resnica, Božanska Oseba. Zatem pa so se vsi posvetili predanemu služenju in dosegli željeni rezultat vrneč se nazaj k Bogu.

Nekoč je neka žena brahmana rodila otroka, toda na žalost je otrok takoj umrl. Brahman pa je vzel tega mrtvega otroka in z njim odšel v Dvarako na kraljevi dvor. To pa je storil, ker je bila včasih navada, da so podaniki lahko kralja okrivili za predčasno smrt otroka. To pa je bila navada že v času G. Ramacandre.

In čeprav kralj ni bil kriv je brahman obtoževal kralja: "Sedanji kralj Ugrasena ima zle namene do brahmanov! Nikomur nebi bilo treba spoštovati kralja, katerega edino delo je zloba. Če bodo meščani oboževali takšnega kralja ne bodo srečni. Za vedno bodo siromaki, polni tesnobe in nesrečni."

Toda brahmanu se je rodilo še osem otrok in vseh devet se je rodilo mrtvih. Vsakič pa je brahman prišel na dvor in za to obtožil kralja.

Ko pa je bil brahman devetič pri kralju sta bila prisotna tudi Arđun in Kršna.

Arđun pa je zaradi radovednosti pristopil k brahmanu in mu rekel: "Dragi moj brahman zakaj praviš, da ni več pravih kšatrij, ki bi zaščitili meščane tvoje dežele? Ali se nihče ne more pretvarjati, da je kšatriya, noseč lok in strelico, da bi vsaj igral zaščitnika? Misliš, da vse kraljevske osebnosti v tej deželi samo opravljajo žrtvovanja z brahmani in, da nimajo viteške moči?"

Če brahmani čutijo ločenost od žene in otrok, kralji pa ne skrbijo za njih, taki kšatriji so navadni igralci, kateri živijo za lastno vzdrževanje, pa čeprav zasedajo visoke položaje. Gospod Moj

obljubim ti, da bom zaščitil tvoje otroke, če pa mi to ne bo uspelo bom vstopil v plamteč ogenj in tako uničil grešno umazanijo s katero sem umazan."

Poslušajoč Arđunove besede je brahman rekel: "Dragi moj Arđun, niti G. Balarama, G. Kršna, Pradyumna in Anirudha niso mogli zaščititi mojih otrok. Zato tvojo obljubo smatram za tvojo neizkušeno, in ne morem verjeti tvojim besedam!"

Arđun pa je smatral, da je brahman izgubil vero v kšatrije in zato je, da bi ga ohrabil navidezno začel kritizirati celo Kršno: "Dragi brahman jaz nisem Sankarsana niti Kršna, niti eden od Kršninih sinov. Meni je ime Arđun in nosim lok Gandivo. Ne moreš me žaliti, ker sem s svojim junaštvom zadovoljil celo Šiva, ko sva lovila v gozdu. Pripeljal bom nazaj tvoje sinove tudi, če se mi bo potrebno bojevati z utelešeno smrtjo."

Brahmanova žena pa se je pripravljala roditi že desetega otroka, zato je brahman začel govoriti: "Dragi moj Arđun, prosim te pridi in reši mojega otroka." Takoj, ko je Arđun slišal njegove besede pa se je pripravil in se dotaknil posvečene vode in izgovarjal svete mantre, da bi lok in strelice zaščitil pred nevarnostjo.

Medtem, ko je Arđun ponoči prisostvoval porodu brahmanove žene se je spominjal Šive in ne svojega prijatelja Kršne. To pa je storil zato, ker je zaradi svojega prijateljskega odnosa s Kršno mislil, da on ne more zaščititi brahmana in je bolje misliti na Šiva.

Brahmanova žena je rodila dečka, kot večkrat doslej, kateri pa je začel jokati po porodu. Kmalu za tem pa so Arđunove strelice zletele preko neba.

Palača G. Kršne pa se je nahajala blizu brahmanove. Tedaj pa je Kršna odnesel brahmanovega otroka in strelice, odnesel pa je tudi strelico Šive, na katero je bil Arđun tako ponosen.

V prisotnosti G. Kršne in ostalih pa je brahman obtožil Arđuna: "Nihče ne more rešiti mojih otrok, ker so že prenešeni na drug planet. Verjel sem lažnim obljubam Arđuna, da lahko pripelje mojega otroka z drugega planeta."

Takoj, ko je brahman obsodil Arđuna je poklical mistične moči yoge, da bi odšel na razne planete in našel otroka brahmana.

Arđun je zahvaljujoč popolnemu obvladanju yoge odšel na planet Yamaloka, planet kralja Indre, na planet polbogov ognja Nairritij, zatem na Mesec, potem pa je obiskal Vayua in Varunaloko. Ko pa tudi tam ni našel otroka je odšel na planet Rasatalo v najnižjem planetarnem sistemu. Na koncu je odšel še na Brahmalo, katera se nahaja nad rajskimi planeti. Ker pa ni nikjer našel otroka se je hotel vreči v ogenj, ker ni bil sposoben vrniti otroka.

G. Kršna, Arđunov najboljši prijatelj pa je rekel: "Ne delaj trapastega samomora."

Rekoč to Arđunu je Kršna poklical svojo transcendentno kočijo. Skupaj sta se povzpela nanjo in se napotila proti severu in potovala skozi številne planetne sisteme in na koncu prišla do ovoja vesolja, kateri je bil zelo teman. Kršnini štirje konji Saibya, Sugriva, Meghapuspa in Balahaka pa so oklevali pri vstopu v to temo. Kajti, kdor se nahaja v materialnem svetu ne more opaziti bleska Brahmana.

Zatem pa sta G. Kršna in Arđun vstopila v neizmerno duhovno vodo, katera se imenuje Karanarava ali Viraja - svobodna vpliva treh kvalitet materialnega sveta. V Viraji je najvišji planetarni sistem Satyaloka ali Brahmalo, nad njo pa se nahaja Rudraloka in Maha-Visnuloka;

V spremstvu Kršne je Arđun zagledal v vodi velikansko palačo narejeno iz dragocenih draguljev, njen blesk pa je bil tako čudovit, da je bil Arđun popolnoma očaran. V tej palači pa sta Arđun in Kršna

zagledala velikansko obliko Anantadeve - Šeše v obliki velikanske kače s tisoč glavami okrašenimi z dragulji, kateri so se čudežno bleščali. Njegova glava je imela dva zastrašujoča očesa, telo pa je bilo belo, kot vrh gore Kailase, kateri je vedno prekrit s snegom. Njegov vrat je bil moder prav tako pa tudi njegovi jeziki. Na zelo mehkem telesu Šešange je videl G. Višnu, kako udobno leži. Videti je bil zelo mogočen in vseprežemajoč in Arđun je spoznal, da je to Vsevišnja Božanska Osebnost poznana v tej obliki, kot Purusottama, ker iz te oblike v materialnem svetu emanira druga oblika Višnu poznana kot Garbhodakasayi Višnu. Arđun je videl, da je pot Purusottame, Maha-Višnu temna kot pot novega oblaka v deževnem obdobju. Oblečen je bil v zelo lepo rumeno oblačilo. Na njegovem obrazu pa se je poigral nasmešek. Imel je osem rok, okrog vratu pa je nosil dragulj Kaustubha, prsa pa mu je krasil znak Srivatsa, kateri je predstavljal počivališče boginje sreče. Nosil pa je tudi venec iz lotosov, kateri Mu je segal do kolen.

Gospod je bil spremljan z Nando in Sunando utelešeni disk Sudarsana pa je prav tako stal ob Njem. Ob gospodu pa so stale utelešene raznorazne energije: energija za prehrano, energija lepote, energija ugleda in energija materialnega stvarstva. Prisotni pa so bili tudi upravitelji materialnega sveta: Brahma, Šiva, Višnu, Indra, Candra, Varuna in bog Sonca vsi obdarjeni z vsemi temi energijami.

Kršna in Arđun sta se spoštljivo poklonila, Maha-Višnu pa je rekel: "Dragi moj Kršna in Arđun. Želel sem vaju videti, zato sem odnesel otroke brahmana. Oba sem vaju že pričakoval. V materialnem svetu sta se pojavila, kot Moje inkarnacije, da bi zmanjšala moč demonskih oseb, katere obremenjujejo svet. Ko bosta ubila vse te demone vaju prosim, če se vrnete k Meni. Oba sta inkarnacije Nara-Narayane. Vajino poslanstvo je zaščititi bhakte, uničiti demone in vzpostaviti verska načela v svetu, da bi lahko zavladala mir in spojkjnost."

Zatem pa sta Kršna in Arđun izkazala svoje spoštovanje Maha-

Višnuu in odšla v Dvarako z otroki brahmana po isti poti, kot sta prišla. Po prihodu v Dvarako pa sta vse otroke predala brahmanu.

Gospod Kršna je postavil številne kralje, kot je Yudhištira, na položaje upraviteljev svetovnih dogodkov. Tako je s Svojo božansko ureditvijo ustvaril dobro vladavino kralja Yudhištira, na svetu pa sta zavladata mir in spokojnost.

Kršna kateri je želel videti Rukmini v nerazpoloženem stanju si je izmislil načrt, da bi na njenem obrazu videl jezo.

Literatura:

MAHABHARATA

G.Andrijašević in S.Vlaisavljević

MITOVI STARE INDIJE

V.G.Erman, E.N.Temkin

RAMAJANA

Aura, Arnšek Jean Francois

ŠRIMAD BHAGAVATAM

A.C.Bhaktivedanta Svami

INDIJSKA MITOLOGIJA

O.Lakomica

MITOLOGIJA

R.Cavendish T.Oi Ling

PESMA O KRALJU NALU

M.Tomislav

POČECI INDIJSKE MISLI

K.Bašič

KOT BILKE KOT ISKRE

V.Pacheiner

HILJADU LOTOSA

V.Krmpotič

STAROINDIJSKE BASNI IN PRAVLJICE

I.1932

INDIJSKE PRAVLJICE

l.1938

MODROST BUDDHE

M.Čeligoj

KAZALO

MITOLOŠKE ZGODBE	2
NEMIRI IN TEŽAVE NA ZEMLJI	2
POJAVA GOSPODA KRŠNE	3
PRENOS ŠEŠE IZ MATERNICE DEVAKI IN MATERNICO ROHINI	6
POLBOGOVI MOLIJO K GOSPODU KRŠNI V DEVAKINI MATERNICI... 8	
ROJSTVO GOSPODA KRŠNE	9
KAMSA ZAČNE PREGONE.....	14
OBRED KRŠNINEGA ROJSTVA	15
SREČANJE NANDE IN VASUDEVA.....	16
KRŠNA UBIJE PUTANO	17
KRŠNIN ROJSTNI DAN	19
REŠITEV TRNAVARTE	20
VIZIJA VESOLJNE MANIFESTACIJE.....	21
OBRED DAJANJA IMEN	21
BALARAMA IN KRŠNA KRADETA PASTIRICAM	22
YASODA DOBI VIZIJO VESOLJNE OBLIKE	23
NANDA MAHARAJA IN YASODA V SVOJEM PREJŠNJEM ŽIVLJENJU 25	
MATI YASODA PRIVEŽE KRŠNA	25
OSVOBODITEV NALAKUBERA IN MANIGRIVA	26
BOŽANSKA OSEBA PODREJENA ŽELJAM SVOJIH BHAKT.....	29
KRŠNA KUPUJE SADJE	29

KRŠNA IN BALARAMA SE ZAIGRATA	30
SELITEV IZ MAHAVANE V VRNDAVANO.....	31
KRŠNA UBIJE DEMONA VATSASURO IN BAKASURO	31
KRŠNA UBIJA DEMONA AGHASURO	33
Brahma krade dečke in teleta.....	39
BALARAMA UBIJA DHENUKASURO	41
KRŠNA OBVLADA KALIYA	43
Gašenje gozdnega požara.....	47
KALIYA IN GARUDA	48
BALARAMA UBIJA DEMONA PRALAMBASURO	50
KRŠNA POŽIRA GOZDNI POŽAR	51
OPIS JESENI	52
GOPIJE PRIVLAČI FLAVTA	53
KRŠNA KRADE OBLEKE NEPOROČENIH GOPIJ	53
OSVOBODITEV ŽENA BRAHMANOV, KATERI SO OPRAVLJALI ŽRTVOVANJE	56
OBOŽEVANJE HRIBA GOVARDHANE	58
POTOP V VRNDAVANI	60
ČUDEŽNI KRŠNA.....	61
MOLITVE INDRE KRALJA RAJA	62
KRŠNA OSVOBAJA NANDA MAHARAJA IZ ROK VARUNA.....	64
UVOD V RASA PLES	65
KRŠNA SE SKRIVA PRED GOPIJAMI	67
PESMI GOPIJ	67

OPIS RASA PLESA	68
OSVOBODITEV VIDYADHARE IN UBIJANJE DEMONA SANKHASURE	68
Kamsa pošlje Akruro po Kršna.....	69
GOPIJE ČUTIJO LOČENOST	71
KRŠNA UBIJA DEMONA KEŠIJA IN VYOMASURO	73
AKRURA PRIHAJA V VRNDAVANO	75
AKRURINA VRNITEV IN NJEGOV OBISK VIŠNULOKE V REKI YAMUNI	76
AKRURINE MOLITVE	78
KRŠNA PRIHAJA V MATHURO	78
KRŠNA LOMI LOK V ŽRTVENI ARENI	81
KRŠNA UBIJA SLONA KUVALAYAPIDO	83
KRŠNA UBIJA KAMSO.....	86
KRŠNA REŠUJE SINA SVOJEGA UČITELJA	88
UDDHAVA OBIŠČE VRNDAVANO	90
UDDHAVA PEDA GOPIJAM KRŠNINO SPOROČILO	93
KRŠNA ZADOVOLJUJE SVOJE BHAKTE.....	94
DHRTARAŠTRINE ZLE POBUDE.....	96
KRŠNA GRADI UTRDBO DVARAKO	97
OSVOBODITEV MUCUKUNDE	100
KRŠNA RANCHOR.....	104
KRŠNA UGRABI RUKMINI.....	108
KRŠNA PORAZI VSE PRINCE IN ODPELJE RUKMINI V DVARAKO ...	110

PRADYUMNINO ROJSTVO.....	113
ZGODBA O DRAGULJU SYAMANTAKI.....	114
UBIJANJE SATRAJITA IN SATADHANVE	119
KRŠNA SE POROČI S PETIMI KRALJICAMI.....	122
OSVOBODITEV DEMONA BHAUMASURE	127
KRŠNIN POGOVOR Z RUKMINI.....	133
DRUŽINSKO DEBLO KRŠNINE DRUŽINE.....	136
SREČANJE USE IN ANIRUDHE.....	139
Gospod Kršna se bori z Banasuro	142
ZGODBA O KRALJU NARGI	147
GOSPOD BALARAMA OBIŠČE VRNDAVANO	150
OSVOBODITEV PAUNDRAKE IN KRALJA KASIJA	151
OSVOBODITEV GORILE DIVIDE	154
SAMBINA ŽENITEV	156
VELIKI MODREC NARADA OBISKUJE DOMOVE GOSPODA KRŠNE	160
DNEVNE DEJAVNOSTI GOSPODA KRŠNE	162
GOSPOD KRŠNA OBIŠČE MESTO INDRAPRASTHO	164
OSVOBODITEV KRALJA JARASANDHE	167
GOSPOD KRŠNA SE VRAČA V HASITNAPURO	171
OSVOBODITEV SISUPALE	172
ZAKAJ JE BIL NA KONCU RAJASUYA ŽRTVOVANJA DURYODHANA UŽALJEN.....	177
BITKA MED SALVO IN ČLANI YADU DINASTIJE.....	178
OSVOBODITEV SALVE	180

UBIJANJE DANTAVAKRE VIDURATHE IN ROMAHARSANE	182
OSVOBODITEV BALVALE IN POTOVANJE GOSPODA BALARAME PO SVETIH MESTIH	185
SREČANJE GOSPODA KRŠNE Z BRAHMANOM SUDAMO	188
GOSPOD KRŠNA BLAGOSLAVLJA BRAHMANA SUDAMO	191
GOSPOD KRŠNA IN BALARAMA SREČATA PREBIVALCE VRNDAVANE	193
DRAUPADINO SREČANJE S KRŠNINIMI KRALJICAMI	195
VASUDEVINI ŽRTVENI OBREDI	196
Gospod Kršna poučuje Vasudeva o duhovnem znanju in Devaki vrača šest mrtvih sinov	201
UGRABITEV SUBHADRE IN OBISK GODPODA KRŠNE PRI SRUTADEVI IN BAHULASVI	206
MOLITVE UTELEŠENIH VED	211
OSVOBODITEV ŠIVE	218
NAJVZVIŠENEJŠA MOČ KRŠNE	222

